

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 8ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, σελ. 2939

2. Ανακοινώνεται ότι η Βουλή των Ελλήνων επιστρέφει στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους 20.200.000 ευρώ που προήλθαν από τις περικοπές στις αμοιβές των Βουλευτών, των υπαλλήλων της Βουλής και των λειτουργικών εξόδων της, σελ. 2939

3. Αναφορά στην αποχώρηση από το Βουλευτικό Αξίωμα του κ. Ε. Σκουλάκη, λόγω εκλογής του ως Δήμαρχος Χανίων, σελ. 2957, 2958, 2959

4. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο της μεγαλύτερης ελληνίστριας της εποχής μας, τη Ζακλίν ντε Ρομιγί, σελ. 2945

5. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του Τομάζο Πάντοα Σιόπα, τέως Υπουργό Οικονομικών της Ιταλίας και εν ενεργεία σύμβουλο του Έλληνα Πρωθυπουργού, σελ. 2946

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011", σελ. 2937

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αποχώρησης από το Βουλευτικό Αξίωμα του

κ. Ε. Σκουλάκη:

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 2959
ΠΕΤΣΑΛΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 2958
ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2957, 2958

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. ,	σελ. 2942, 2943
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. ,	σελ. 2939
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2984, 2985
ΓΑΛΗΝΟΣ Σ. ,	σελ. 2986
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 2944, 2945
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 2986
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 2959, 2960, 2961
ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 2943
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 2953, 2954
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. ,	σελ. 2953, 2954
ΖΩΗΣ Χ. ,	σελ. 2940, 2941
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. ,	σελ. 2963
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο. ,	σελ. 2973
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 2950
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. ,	σελ. 2975, 2976
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. ,	σελ. 2979, 2980
ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 2974
ΜΙΧΟΥ Μ. ,	σελ. 2976
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ,	σελ. 2972
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 2937, 2938
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. ,	σελ. 2987
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Α. ,	σελ. 2978
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,	σελ. 2980, 2981
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 2962
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ,	σελ. 2946
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ. 2964
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 2945
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 2941, 2942
ΠΕΤΣΑΛΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 2961
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2981, 2982
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ. 2977, 2978
ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ Ι. ,	σελ. 2965
ΡΕΝΤΑΡΗ - ΤΕΝΤΕ Ο. ,	σελ. 2955
ΡΕΠΠΑΣ Δ. ,	σελ. 2970
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 2952, 2953
ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 2957
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 2956
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 2962
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 2967, 2968
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 2969, 2970
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε. ,	σελ. 2968
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 2983
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ. 2982
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 2952
ΧΑΝΤΑΒΑΣ Α. ,	σελ. 2966

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΣΤ'

Κυριακή 19 Δεκεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 19 Δεκεμβρίου 2010 ημέρα Κυριακή και ώρα 18.00' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011».

Το λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη, ως ειδική εισηγήτρια, υποδειχθείσα εκ μέρους των ανεξαρτήτων Βουλευτών.

Η κ. Μπακογιάννη δεν μπόρεσε να μιλήσει χθες επειδή ήταν κληθήρη. Της ευχόμαστε περαστικά. Σήμερα είναι καλύτερα απ' ό τι βλέπω.

Ορίστε, κυρία Μπακογιάννη, έχετε το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είμαι καλύτερα, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την κατανόηση και τις ευχές σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του κράτους ταυτίζεται, δυστυχώς, φέτος με το μέλλον της χώρας. Το κλίμα που υπάρχει στην κοινωνία είναι εξαιρετικά βαρύ για έναν πολύ απλό λόγο, γιατί συνεχίζουν να κυριαρχούν στο πολιτικό σύστημα οι κομματικοί μικροϋπολογισμοί και δεν λέμε καθαρά την αλήθεια στον ελληνικό λαό, την οποία, όμως, εκείνος ενστικτωδώς όχι μόνο υποψιάζεται, αλλά πλέον γνωρίζει. Εξακολουθεί το πολιτικό σύστημα ως κυρίαρχη συμπεριφορά να προσφέρει ψεύτικες ελπίδες και λανθασμένες ή ανύπαρκτες λύσεις και να προσπαθεί να μεταθέσει αλλού τις ευθύνες.

Το ΠΑΣΟΚ, ως αντιπολίτευση, πολέμησε πάντα με πάθος τις διαρθρωτικές αλλαγές. Τώρα, όμως, είναι υποχρεωμένο να τις εφαρμόσει. Γ' αυτό και μας οδήγησε ενσυνείδητα στο μηχανισμό στήριξης, για να έχει την πολιτική δικαιολογία, υπό το πρόσχημα της απώλειας της εθνικής κυριαρχίας να αναρέσει όχι μόνο το «τα λεφτά υπάρχουν», αλλά και όσα έλεγε και έπρατε ως κόμμα τα τριάντα τελευταία χρόνια.

Το σοβαρότερο πρόβλημα, όμως, δεν είναι οι ευθύνες του παρελθόντος. Αυτές λίγο-πολύ όλοι τις μοιραζόμαστε, άλλοι διά πράξεων και άλλοι –όπως εγώ– κυρίως διά παραλείψεων. Το πρόβλημα είναι ότι η Κυβέρνηση εφαρμόζει και σήμερα μία λανθα-

σμένη πολιτική. Προσπαθεί να μειώσει τα ελλείμματα κυρίως μέσω της αύξησης των φορολογικών συντελεστών και όχι ρίχνοντας το βάρος στο σκέλος των δαπανών του δημοσίου τομέα, όπου κρύβονται οι εξοργισμένοι σήμερα κομματικοί στρατοί, πιέζοντας με τον τρόπο αυτό υπέρωγα τον ιδιωτικό τομέα, που είναι ο μόνος που παράγει πλούτο και μπορεί να μας βγάλει από τα αδιέξοδα. Πρόκειται για μία επιλογή που δεν την επέβαλε η τρόικα. Την αποφασίσατε εσείς. Όπως εσείς έχετε την ευθύνη και για την καθυστέρηση των διαρθρωτικών αλλαγών και για την προσαρμογή σε δόσεις, που αυξάνει το συνολικό δανεισμό και διατηρεί υπαρκτό τον κίνδυνο της χρεωκοπίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2011 σε επίπεδο γενικής Κυβέρνησης, που περιλαμβάνει και απεικονίζει τα πάντα, επιχειρείται μία προσαρμογή κατά 2,1 του ΑΕΠ, εκ των οποίων 1,6 προέρχεται από τα έσοδα –κυρίως τα έκτακτα έσοδα– και μόλις 0,5 από την περικοπή στις δαπάνες. Και αυτό από τις δημόσιες δαπάνες, που ήταν το μόνο που δεν έπρεπε να κόψετε.

Η σταδιακή προσαρμογή δεν δοκιμάζει, όμως, μόνο τις αντοχές της οικονομίας. Το σοβαρότερο είναι ότι δοκιμάζει την κοινωνική συνοχή και την πολιτική βιωσιμότητα του προγράμματος.

Οι χώρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρεοκοπούν διότι δεν μπορούν να πληρώσουν, χρεοκοπούν όταν το πολιτικό τους σύστημα έχει τόσο απαξιωθεί, ώστε δεν μπορεί πλέον να φέρει εις πέρας δύσκολες αποφάσεις.

Έρχομαι τώρα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Αν η Κυβέρνηση κάνει μία προσπάθεια με λάθος πολιτικές, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δέσμη του λαϊκισμού της ηγεσίας της, αποφάσισε να μην έχει οικονομική πολιτική. Δεν έχει πολιτική μείωσης των ελλειμμάτων και περιφέρει ανά την Ευρώπη εξωπραγματικές απόψεις που φέρνουν σε αμηχανία –και το λέω για λόγους ευγενείας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι– όλους τους σοβαρούς συνομιλητές της. Εντός της χώρας συνεχίζει να «φλερτάρει» με τις παραμυθίες περί μηδενισμού του, ελλείμματος χωρίς θυσίες. Επειδή η θέση, όμως, αυτή γελοιοποιήθηκε παρουσιάζει λιγότερο προκλητικές εκδοχές της ίδιας κενής περιεχομένου πολιτικής μαζί με την πρόσφατη ανακάλυψη περί στήριξης των διαρθρωτικών αλλαγών. Μακάρι να τις στήριζε. Δυστυχώς, όμως, η πραγματικότητα είναι ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν καταψήφισε μόνο το μνημόνιο, καταψήφισε, επίσης, την πιο σημαντική διαρθρωτική αλλαγή που ήταν το ασφαλιστικό και ακολούθησε μία ακραία λαϊκιστική αντιμνημονιακή ρητορική χωρίς καμία σοβαρή εναλλακτική πρόταση και προοπτική.

Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν καταλαβαίνουμε το πολύ απλό, ότι για να αρχίσει ξανά η ανάπτυξη πρέπει να αρχίσουν και πάλι να μας δανείζουν, γιατί χωρίς λεφτά ανάπτυξη δεν υπάρχει; Σήμερα, εκτός του μνημονίου και της Ευρω-

παϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που είναι μέρος του μνημονίου, δεν μας δανείζει κανείς. Ούτε το κράτος βρίσκει δανεικά ούτε οι τράπεζες για να χρηματοδοτήσουν τους ιδιώτες.

Για να αρχίσουν πάλι να μας δανείζουν, πρέπει να μειώσουμε τα ελλείμματα με περικοπές και παράλληλα να προχωρήσουμε σε βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτό προβλέπει το μνημόνιο και οι μόνες επιλογές που έχουμε, αν δεν θέλουμε να χρεοκοπήσουμε, είναι η ταχύτητα και η προέλευση των περικοπών και το βάθος των διαρθρωτικών αλλαγών. Όλα τ' άλλα είναι «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε».

Φοβάμαι ότι αυτά τα αυτονόητα τα καταλαβαίνουμε όλοι πολύ καλά και οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και της Συμπολίτευσης. Απλώς οι της Αντιπολίτευσης σιωπούν για λόγους κομματικής επιβίωσης και ανέχονται λεονταρισμούς, όπως «θα δώσω συναίνεση μόνο με μέτρα ανάκαμψης», που είναι μια τρίτη πιο εύηχη εκδοχή του «λεφτά υπάρχουν» ή του «θα μηδενίσω το έλλειμμα χωρίς θυσίες» με την ίδια ακριβώς αξία με τις δύο προηγούμενες εκδοχές.

Στην Αριστερά πάλι οι κυρίαρχες προτάσεις για την επίλυση της κρίσης κινούνται μεταξύ της χρεοκοπίας και της επιστροφής στη δραχμή και της νοσταλγίας για τον υπαρκτό σοσιαλισμό.

Η επαναστατική «γυμναστική» με συνεχείς διαδηλώσεις, στο πλαίσιο των οποίων βρίσκουν την ευκαιρία να δράσουν και βίαια και κάθε είδους ακραία στοιχεία, η ριζοσπαστική ρητορική και παρεμπόδιση καίρια για τη χώρα οικονομικών δραστηριοτήτων, όπως ο τουρισμός, διώχνουν και τους τελευταίους εναπομείναντες επενδυτές και οδηγούν χιλιάδες εργαζόμενους στην ανεργία και την εξαθλίωση.

Ο λαϊκισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατατρώνει τα σωθικά της πατρίδας και ενθαρρύνεται, δυστυχώς, από πολλαπλά συμφέροντα στο χώρο των μέσων ενημέρωσης, τα οποία, για να εκμεταλλευθούν τις τελευταίες ρανίδες ακροαματικότητας και τα τελευταία πακέτα εύκολου και σκοτεινής προέλευσης χρήματος, επιτείνουν τη σύγχυση και την αβεβαιότητα πουλώντας στον κόσμο την ώρα της μεγάλης δυσκολίας παραμύθια και ακρότητες.

Την ίδια στιγμή ύποπτες πράξεις και πρακτικές στο χώρο των μέσων ενημέρωσης κατ' εξοχήν εξακολουθούν να βρίσκονται στο απυρόβλητο.

Μιλάμε, παραδείγματος χάριν, για τη δίωξη της φοροδιαφυγής και του «μαύρου» χρήματος, την υποχρεωτική καθιέρωση και απαγόρευση της χρήσης μετρητών μεταξύ των επιχειρήσεων για πάνω από 1.500 ευρώ. Και επί δύο συνεχών κυβερνήσεων παρακολουθούμε μία υπόθεση αγνώστου προελεύσεως 5,5 εκατομμυρίων ευρώ του γνωστού εκδότη και τηλεπερσόνα, κ. Θέμου Αναστασιάδη, να εμφανίζονται στο λογαριασμό του και κανείς να μη θεωρεί ότι πρέπει να δώσει μία απάντηση στον ελληνικό λαό γιατί τελικώς υπάρχουν δύο κατηγορίες πολίτες: οι πολίτες εντός του συστήματος και οι πολίτες εκτός του συστήματος.

Δεν είναι μόνο αυτό, κύριε Υφυπουργέ. Είναι ότι όλοι μας θεωρούμαστε από τον κόσμο υπαίτιοι, γιατί λένε «τον φοβάστε, γι' αυτό δεν τον κυνηγάτε, γι' αυτό είσατε μουγγοί στη Βουλή των Ελλήνων». Και σας πάω και στοίχημα ότι δεν θα υπάρχει ένας δημοσιογράφος ο οποίος θα μεταδώσει αυτό το οποίο λέω εγώ σήμερα! Παρά ταύτα το χρωστάμε στον ελληνικό λαό, όπως χρωστάμε στον ελληνικό λαό να μην παραμείνουν στο σκοτάδι και οι μεγάλες υποθέσεις που αφορούν πολιτικούς.

Οι εξεταστικές επιτροπές χρησιμοποιήθηκαν απλώς ως εργαλείο πολιτικής αντιπαράθεσης και εκτόνωσης του κόσμου. Δεν κατέληξαν πουθενά! Είμαστε όλοι μαζί στο ίδιο τσουβάλι, γιατί κανείς δεν τιμωρείται!

Και ακόμα μέχρι και σήμερα δεν έχουμε κάνει το αυτονόητο, δηλαδή να συμφωνήσουμε σήμερα –όχι αύριο– ότι οι πολιτικοί θα δικάζονται όπως ακριβώς οι απλοί πολίτες. Και επειδή θα μου πείτε, κύριοι συνάδελφοι, ότι χρειάζεται αλλαγή του Συντάγματος, δεχθείτε την τροπολογία της Δημοκρατικής Συμμαχίας. Σας καταθέσαμε μία τροπολογία, όπου –αν μη τι άλλο– ο αθώς που κατηγορείται αδικώς, πολύ γρήγορα θα μπορεί να αποδείξει την αθωότητά του, διότι με τη θέλησή του δεν θα κρυφτεί πίσω από την παραγραφή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντι-

πρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Είναι μία μικρή τροπολογία που θα διευκολύνει, όμως, διότι θα λάμψει η αλήθεια από εκείνους...

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Έχουν γίνει προτάσεις κατ' επανάληψη στο παρελθόν, αλλά ως Υπουργός τις απορρίπτατε!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Χαίρομαι αν το Κομμουνιστικό Κόμμα συμφωνεί μαζί μου! Χαίρομαι, κύριοι! Αυτό αναζητούμε, κοινό τόπο, για να μπορούμε να αναδείξουμε και την αθωότητα, αλλά και την ευθύνη των πολιτικών, όταν υπάρχει.

Σ' αυτό το σκοτεινό περιβάλλον αυτός ο προπολογισμός επιβεβαιώνει τις κυβερνητικές αδυναμίες. Ψηφίσαμε τις περικοπές στις ΔΕΚΟ. Όμως, σας επαναλαμβάνω ότι αυτός ο τομέας, όπου το κομματικό κράτος ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και ανθεί κατ' εξοχήν η συντεχνιακή νοστορπία και οι επαγγελματίες κομματικοί συνδικαλιστές, πρέπει να περιοριστεί αποφασιστικά με ριζικές αποκρατικοποιήσεις, ώστε να λειτουργήσει με τους όρους και την πειθαρχία του ιδιωτικού τομέα σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, με το κράτος να εποπτεύει αυστηρά την παροχή κοινωνικού χαρακτήρα αγαθών και να επιδοτεί εκεί που πρέπει, όπως για παράδειγμα τις αστικές συγκοινωνίες.

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν ακολουθεί αυτόν το δρόμο, γιατί εκεί βρίσκονται τα σπλάχνα του ΠΑΣΟΚ αλλά και γενικότερα του κομματικού συστήματος. Θεωρεί ότι πρέπει να μείνουν στο απυρόβλητο όλοι όσοι κάποτε διορίστηκαν με κομματικά κριτήρια και προτιμά αντί γι' αυτό, να κλείνουν χιλιάδες επιχειρήσεις και να μένουν κάθε μήνα δεκάδες χιλιάδες άνεργοι στον ιδιωτικό τομέα.

Το είπα και το λέω ξανά, κύριοι συνάδελφοι, ότι περισσότεροι από εκατόν εβδομήντα χιλιάδες εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα έχασαν τις δουλειές τους τους τελευταίους μήνες. Φαίνεται, όμως, ότι η Κυβέρνηση προτιμά να χάνονται παραγωγικές θέσεις χιλιάδων μικρών επιχειρηματιών και δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων που δημιουργούν πλούτο, διότι εκεί φαίνεται ότι βρίσκονται τα παιδιά ενός κατώτερου Θεού κατά το κομματικό μας σύστημα. Εκεί μπορεί οι άνθρωποι να απολύονται χωρίς διαδηλώσεις, χωρίς απεργίες, χωρίς να χάνουν τον ύπνο τους οι κομματάρχες που δεν τους διόρισαν και οι επαγγελματίες συνδικαλιστές που δεν τους εκπροσωπούν.

Και αυτό δεν είναι πλέον ανεκτό. Η μονόπαντη και καθυστερημένη προσαρμογή που επιχειρεί η Κυβέρνηση, είναι αυτή που εμποδίζει ακόμα και τη σκέψη έστω για πρόβλημα στις αγορές. Με spreads στις εννιακόντες μονάδες βάσης δεν υπάρχει φως στον ορίζοντα.

Γι' αυτό κι εμείς μιλάμε για την ανάγκη σαρωτικών διαρθρωτικών αλλαγών σε όλα τα επίπεδα. Κεντρική επιλογή ο περιορισμός της έκτασης του δημόσιου τομέα με ευρύτερη συμφωνία των πολιτικών δυνάμεων κατά το ένα τρίτο την επόμενη δεκαετία, με μαζικές αποκρατικοποιήσεις, με μεταφορά δραστηριοτήτων στον ιδιωτικό τομέα. Γι' αυτό και μιλάμε για την κατάργηση της μονιμότητας των νεοπροσλαμβανόμενων υπαλλήλων, για εφαρμογή ενιαίου φορολογικού συντελεστή της τάξεως του 20% στις επιχειρήσεις το ταχύτερο δυνατόν, για μαζική και αποφασιστική άρση των εμποδίων της επιχειρηματικότητας. Γι' αυτό ζητάμε δραστηρή αλλαγή του συνδικαλιστικού μοντέλου, με συνδικαλιστές που να εργάζονται και οικειοθελή κατάργηση των κομματικών παρατάξεων στα συνδικάτα και τα πανεπιστήμια.

Αυτές οι αλλαγές θα μας επιτρέψουν επίσης να αποκτήσουμε ξανά αξιόπιστη φωνή στο εσωτερικό της Ένωσης, όπου τα πράγματα δεν πηγαίνουν καθόλου καλά. Εκεί, με την επιμονή των βορείων και προπαντός των Γερμανών, καθιερώνεται πλέον ρηχανισμός στήριξης των χωρών με πρόβλημα. Όμως, το ευρώ παραμένει ένα υπερβολικά σκληρό νόμισμα, κατάλληλο ενδεχομένως –έχω αμφιβολίες– για τη γερμανική οικονομία, όχι όμως για την ευρύτερη Ευρωζώνη που εμπεριέχει χώρες με πολύ διαφορετικά οικονομικά χαρακτηριστικά.

Ας το πούμε, λοιπόν, σαφώς: Ο νότος δέχεται τη δημοσιονομική πειθαρχία, τις βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές και τη μείωση του χρέους. Πρέπει και ο βορράς να διευκολύνει την προσαρμογή και την ανταγωνιστικότητα όλων μας, δεχόμενος ένα φθηνότερο ευρώ που θα μας δώσει πίσω ένα μέρος της ανταγωνιστικότητάς μας.

Χρειαζόμαστε, όμως, σαρωτικές διαρθρωτικές αλλαγές και για

έναν ακόμα λόγο, γιατί δεν είναι δυνατόν να βιώνεται η κρίση χωρίς ένα ανεκτό δίκτυο προστασίας για τους πραγματικά κοινωνικά αδύνατους. Γνωρίζοντας τη δημοσιονομική πραγματικότητα, προτείνω μία πολύ συγκεκριμένη κοινωνική δαπάνη με συμβολικό αλλά και ουσιαστικό χαρακτήρα. Προτείνω την αύξηση του ΕΚΑΣ κατά 150 εκατομμύρια ευρώ, που μειώθηκε κατά 145 το 2010.

Αυτή η αύξηση θα καλυφθεί με περικοπές από το κονδύλι της Βουλής κατά 10 εκατομμύρια και από το κονδύλι χρηματοδότησης των κομμάτων, δηλαδή από τα 75 εκατομμύρια να πάει στα 55 εκατομμύρια.

Κύριοι συνάδελφοι, τα 55 εκατομμύρια τον καιρό της κρίσης σας φθάνουν και σας περισσεύουν για τα κόμματα! Η αύξηση θα καλυφθεί με την καθιέρωση αυξημένου τέλους αλληλεγγύης στις μεγάλες συντάξεις πολιτικού χαρακτήρα, για τις οποίες δεν έχουν πληρωθεί αντίστοιχες εισφορές, Βουλευτών, Ευρωβουλευτών, γενικών γραμματέων, διοικητών, κ.λπ., 20 εκατομμυρίων ευρώ και τέλος, με τη μεταφορά 100 εκατομμυρίων από τον πόρο που πληρώνετε για την ΕΡΤ στον τακτικό προϋπολογισμό, με αντίστοιχες περικοπές στον αριθμό των κρατικών σταθμών.

Είναι συγκεκριμένη η πρόταση και σαφής και θα βοηθούσε τους ανθρώπους που έχουν πράγματι ανάγκη. Όμως, θα βοηθούσε και στην αποφόρτιση της κοινωνικής έντασης και στην αποκατάσταση –μερικώς, τουλάχιστον- της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος, διότι θα έδειχνε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι εντός συστήματος σκέφτονται και τους εκτός συστήματος. Και είναι καιρός να στείλουμε αυτό το μήνυμα!

Κι επειδή ο κύριος Πρόεδρος μου έκανε παρατήρηση για το θέμα των δαπανών της Βουλής, θέλω να πω ότι αυτό προβλέπεται στην εισηγητική έκθεση στη σελίδα 83 και αν η Κυβέρνηση έχει κάνει λάθος, παρακαλώ τον Πρόεδρο της Βουλής να το διορθώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα δεν βρίσκεται, όπως κάποιος νομίζει, υπό ξένη κατοχή. Απλώς, δημιουργήσαμε μία κοινωνία εξαρτημένη από το δανεισμό και πρέπει τώρα να απεξαρτηθούμε, γιατί σταμάτησαν να μας δανείζουν. Αν δεν θέλουμε το μνημόνιο και την τρόικα, δεν υπάρχει πρόβλημα. Τους ζητάμε απλώς να μη μας δώσουν την επόμενη δόση. Δεν το κάνουμε, όμως, γιατί απλούστατα ξέρουμε ότι τότε θα ζήσουμε πολύ χειρότερα, με τις δικές μας δυνάμεις και μόνο και χωρίς την ξένη βοήθεια στην περίοδο της απεξάρτησης.

Αντί, λοιπόν, να παραμυθιάζουμε εαυτούς και αλλήλους, αντί να φαντασιωνόμαστε ανύπαρκτες κατοχές και ανύπαρκτες εθνικές αντιστάσεις, ας βρούμε τη δύναμη να δούμε τα πράγματα με ρεαλισμό και ορθολογισμό και ας κάνουμε επιτέλους το καθήκον μας αδιαφορώντας για το πολιτικό κόστος.

Ο ελληνικός λαός έχει τεράστιες δυνατότητες και η χώρα έχει μέσα της δυνάμεις και προοπτικές που μπορούν όλους μας να μας εκπλήξουν στα επόμενα χρόνια. Αν αφεθεί ο ιδιωτικός τομέας να δουλέψει παραγωγικά, αν μειώσουμε το κράτος δραστηρικά, αν αναδείξουμε τους καλύτερους δημοσίου υπαλλήλους και τους αφήσουμε να οικοδομήσουν ξανά μία σοβαρή και αποτελεσματική δημόσια διοίκηση, στην οποία βεβαίως τα κόμματα δεν θα αναμειγνύονται, τότε θα δείτε ότι όλα όσα ζούμε σήμερα θα μοιάζουν σε λίγα χρόνια με έναν κακό εφιάλτη, μία κακή στιγμή που το έθνος βρήκε τη δύναμη να ξεπεράσει.

Ας το κάνουμε αυτό, επιτέλους, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μας. Αυτή είναι η μεγάλη αλλαγή νοοτροπίας που ζητά από εμάς η ιστορία. Και πρέπει να ανταποκριθούμε, ακόμα και αν ο λαός στη συνείδηση θελήσει να μας αντικαταστήσει και τους τριακόσιους. Είναι καλύτερα οι τριακόσιοι να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να υποστούν το κόστος των δικών μας σφαλμάτων και αμαρτιών του παρελθόντος, παρά να παρασύρουμε στον όλεθρο έναν ολόκληρο λαό.

Εμείς, ως νέος πολιτικός χώρος, έτσι θα αγωνιστούμε κι ελπίζω ότι θα λειτουργήσουμε ως καταλύτης, για να ακολουθήσουν και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις. Κατά τη γνώμη μας στη δύσκολη ώρα του καθήκοντος δεν πρέπει να λείψει κανείς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς ευχαριστούμε

την κ. Μπακογιάννη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες, τέσσερις συνοδοί-εκπαιδευτικοί και έξι γονείς από το 8ο Γυμνάσιο Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριο Ανδρουλάκη και υπενθυμίζω ότι ο χρόνος είναι επτά λεπτά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό, κυρίες Ανδρουλάκη. Πριν αρχίσετε την ομιλία σας θα ήθελα να πω κάτι.

Επειδή η κ. Ντόρα Μπακογιάννη αναφέρθηκε πάλι στις περικοπές που προτείνει στον προϋπολογισμό της Βουλής, για να μην υπάρχουν παρανοήσεις θα ήθελα κατ' αρχάς να επαναλάβω σε ό,τι αφορά τον προϋπολογισμό για την επόμενη χρονιά, το 2011, που ψηφίσαμε εδώ το Νοέμβριο, ότι ο προϋπολογισμός αυτός είναι σημαντικά μειωμένος σε σχέση με τον προϋπολογισμό που είχε ψηφίσει η Βουλή πέρυσι το Νοέμβριο για τη Βουλή.

Προχωρήσαμε σε περικοπές, όπως είναι γνωστό και σε ό,τι αφορά τις αμοιβές των Βουλευτών και σε ό,τι αφορά το κόστος μισθοδοσίας των εργαζομένων υπαλλήλων της Βουλής, αλλά έγιναν και σημαντικότερες περικοπές και εξοικονομήσεις κονδυλίων ως προς τα λειτουργικά έξοδα του Κοινοβουλίου.

Φέτος, δηλαδή για το 2010, συγκεκριμένα αύριο που ολοκληρώνεται η υλοποίηση του προϋπολογισμού 2010, ως Βουλή θα επιστρέψουμε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους περίπου 20.200.000 ευρώ.

Κυρίες Υφυπουργέ, επαναλαμβάνω ότι θα έχετε επιστροφή από τη Βουλή, από τον εγκεκριμένο προϋπολογισμό για το τρέχον έτος 20.200.000 ευρώ. Είναι τα διπλάσια από τα 10 εκατομμύρια που έχει υπολογίσει η κ. Μπακογιάννη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: ...να πληρώσουμε παραπάνω στο ΕΚΑΣ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μπορούν τα 20.200.000 ευρώ να αξιοποιηθούν -και είμαι σίγουρος ότι θα αξιοποιηθούν- από το Υπουργείο Οικονομικών σε σχέση με τις ανάγκες που πρέπει να καλύψει.

Αυτή είναι η πραγματικότητα ως προς τα στοιχεία και τις περικοπές στις οποίες έχουμε προβεί ως Βουλή και τις εξοικονομήσεις κονδυλίων και κατά το ήδη τρέχον έτος.

Την επόμενη χρονιά ο προϋπολογισμός μας θα είναι ακόμα περισσότερο μειωμένος εκ των πραγμάτων με βάση τις αποφάσεις που έχουμε πάρει. Εκτιμώ ότι και του χρόνου θα έχουμε τη δυνατότητα επιστροφής ενός σημαντικού ποσού, ακολουθώντας μία πολύ σφιχτή πολιτική, όπως και πρέπει να είναι. Ήδη, όμως, φέτος επιστρέφουμε 20.200.000 ευρώ.

Ορίστε, κυρίες Ανδρουλάκη, έχετε το λόγο.

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα ανθρωπινό και πολιτικό παράδοξο όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παντού. Κολλάμε με το μυαλό μας σε ένα μονόδρομο, σε μία βεβαιότητα, σε ένα επιθυμητό επίσημο σενάριο κι όταν δεν λειτουργεί, το υποκαθιστούμε με την ίδια σιγουριά με ένα άλλο, το οποίο το είχαμε καταγγείλει, το είχαμε δαιμονοποιήσει μόλις πριν λίγο.

Για παράδειγμα ο Τρισέ λέει: «Ποτέ δεν θα αγοράσω ομόλογα χώρας σε κρίση». Αγόρασε 69 δισεκατομμύρια και μπορεί να αγοράσει εκατοντάδες δισεκατομμύρια ομόλογα της Ελλάδας και άλλων περιφερειακών χωρών.

Στην Ευρωζώνη έλεγαν: «Ποτέ, δεν το επιτρέπει το Μάαστριχτ, δεν μπορούμε να διασώσουμε χώρα» κι όμως έκαναν και διαρκή μηχανισμό διάσωσης χωρών. Είπαν: «Ποτέ δεν θα αναδιάρθρωσουμε χρέος», το δαιμονοποίησαν. Κι όμως επίσημα αυτό που δαιμονοποίησαν το Νοέμβριο, το ψήφισαν όλοι οι ηγέτες τώρα, το Δεκέμβριο.

Υπάρχει λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ένα κρίσιμο ερώτημα:

Ποια πολιτική δύναμη της Βουλής μπορεί βάσιμα να φέρει αντίρρηση στο χρονικό αναπρογραμματισμό του ελληνικού χρέους με εύλογη ευνοϊκή αλλαγή στα επιτόκια, ώστε να είναι βιώσιμη η αποπληρωμή του;

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, είναι μία συντεταγμένη συναινετική και ήπια αναπροσαρμογή του χρέους, την οποία δαίμονοποιούμε απ' αυτό το βήμα και εκπρόσωποι της δικής μου παράταξης.

Αυτό, όμως, δεν μας απαλλάσσει από την ευθύνη να ξεφουσκώσουμε εύλογα μία υπερτροφική δημόσια κατανάλωση που στηρίχθηκε στην αντεστραμμένη πυραμίδα με τα δανεικά.

Υπάρχει πολιτική δύναμη που να έχει αντίρρηση ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή το Ταμείο Διάσωσης πρέπει να συγκεντρώσει όλα τα ομόλογα των «προβληματικών» χωρών της ευρωζώνης, να απαλλάξει συνεπώς τις τράπεζές μας από το κακό φορτίο ώστε να μπορούν να δανειστούν και να δανείσουν, πλην του ΚΚΕ, που έχει πράγματι μία διακριτή και σεβαστή θέση; Υπάρχει κάποια τέτοια πολιτική δύναμη; Δημοκρατική Συμμαχία, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ, ΛΑΟΣ, Νέα Δημοκρατία, όλοι δέχονται το ευρωμόλογο, δηλαδή μία στρατηγικής σημασίας κίνηση, είτε το γενικό με πολλές παραλλαγές είτε το ειδικό αναπτυξιακό για να επενδύσουμε σε δίκτυα, υποδομές, ενέργεια, νερά, σκουπίδια κ.λπ..

Υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι, πολιτική δύναμη, που βάσιμα θα έχει αντίρρηση στην εξής διαπραγμάτευση το επόμενο κρίσιμο τρίμηνο στην Ευρωζώνη;

Πρέπει να πούμε: «Κύριοι εταίροι ακόμα κι αν κάνουμε τη δημοσιονομική προσαρμογή που λέτε -ήδη είχαμε και κάναμε ένα επώδυνο τεστ 6%- ακόμα κι αν κάνουμε όλες τις διαρθρωτικές αλλαγές, που έτσι κι αλλιώς πολλές απ' αυτές θα τις κάναμε και μόνοι μας, ακόμα και τότε υπάρχει ισχυρή πιθανότητα να γλιστρήσουμε στην παγίδα του χρέους. Δηλαδή, κατά το παλαιό θεώρημα, όσο αγωνιζόμαστε να μειώσουμε το χρέος, τόσο το αυξάνουμε, αν δεν μας προσφέρει η Ευρωζώνη νομισματικά και επενδυτικά αντίβαρα, αν δεν αναπρογραμματίσουμε το χρέος μας, αν δεν κάνουμε πιο ρεαλιστικό το χρονοδιάγραμμα -κύριοι του Υπουργείου Οικονομικών- της δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας, αν δεν αναμορφώσουμε το μνημόνιο με τους δανειστές, ώστε να ενισχύσουμε την αναπτυξιακή του διάσταση και την κοινωνική του διάσταση, ιδιαίτερα στο θέμα των επενδύσεων δημόσιων και ιδιωτικών».

Υπάρχει πολιτική δύναμη που να έχει αντίρρηση σ' αυτήν την επανατοποθέτηση του Ελληνικού Ζητήματος στο πλαίσιο μιας νέας πολιτικής της Ευρωζώνης; Ποιο είναι το timing, κύριοι συνάδελφοι;

Κάποιος μεγάλος, αγαπητέ κύριε Σπύρο Χαλβατζή, έλεγε κάποτε: «Στις είκοσι τέσσερις είναι πολύ νωρίς, στις είκοσι έξι είναι πολύ αργά, στις είκοσι πέντε!».

Η κρίσιμη ημερομηνία, κύριοι συνάδελφοι, είναι στο επόμενο τρίμηνο. Ή τώρα, αλλιώς θα είναι αργά. Ή τώρα, και να μην μας λείπει η Ευρωζώνη το 2013. Δεν υπάρχει 2013. Οι αγορές δεν περιμένουν και το κυριότερο απ' όλα το μέλλον γι' αυτές είναι το «εδώ και τώρα». Άσε που από το 2013 ως το 2015 το δημόσιο χρέος στην Ευρωζώνη θα κλιμακώνεται από τα 24 τρισεκατομμύρια στα 42 τρισεκατομμύρια. Αλλά διάφοροι σοφολογιότατοι, όπως ο Ρουμπινί λένε ότι θα έρθει η ανάκαμψη και θα είναι όλα πιο εύκολα. Λάθος, κύριοι συνάδελφοι. Η ανάκαμψη θα αυξήσει τα επιτόκια και θα κάνει δυσκολότερο το διακανονισμό του ελληνικού χρέους και δυσκολότερη την ανάπτυξη για εμάς τους περιφερειακούς.

Θα μου πείτε: «Ποιο είναι το διαπραγματευτικό όπλο της Ελλάδας;». Είναι πολλά, αλλά ένα είναι το υπερόπλο. Η έκθεση των ευρωπαϊκών τραπεζών στο χρέος των περιφερειακών χωρών είναι 1,9 τρισεκατομμύρια ευρώ, μία υδρογονοβόμβα για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, μία υδρογονοβόμβα που μπορεί να ξαναφέρει διπλή βουτιά στην παγκόσμια οικονομία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Θα μου πείτε: «Ποιος ηγέτης θα προκαλέσει αυτήν τη δημοσιονομική κρίση στην Ευρωζώνη; Ποιος θα φέρει αυτό το εύλογο σπρώξιμο στους ηγέτες της Ευρωζώνης; Ποιος θα κάνει αυτό το μικρό εποικοδομητικό πραξικόπημα;».

Υπάρχει ένας, αυτόν ψήφισε ο ελληνικός λαός, ο οποίος, κύριοι συνάδελφοι, σας αρέσει ή δεν σας αρέσει, ή του κάνουμε ή δεν του κάνουμε δίκαιη ή άδικη κριτική, διαθέτει ένα εντυπωσιακό ευρωπαϊκό και διεθνές κύρος και αυτός πρέπει να τους ψιθυρίσει στο αυτί: «Χρέος μας, πρόβλημά σας»!

Και αυτός και όλοι μας πρέπει να βρούμε το βενιζελικό ένστικτο, αγαπητή κ. Μπακογιάννη, των λεπτών ισορροπιών και των λελογισμένων ρήξεων, για να επανατοποθετήσουμε το ελληνικό ζήτημα στο πλαίσιο μιας νέας πολιτικής και συστημικής πρωτοβουλίας της ευρωζώνης.

Σε όλη αυτήν την προσπάθεια, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να έχουμε καθαρά ένα πράγμα στο μυαλό μας: Στο κακό που μας βρήκε, υπάρχει και χειρότερο κακό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χρήστος Ζώης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: «Μας πήρε και μας σήκωσε», σε άλλες σφαίρες διαλογισμού! Ο αγαπητός συνάδελφος κ. Μίμης Ανδρουλάκης εκεί που είχε πλέξει έναν καταπληκτικό μύθο και περιμέναμε όλοι με μεγάλη αγωνία να ακούσουμε το όνομα του ευρωπαίου ηγέτη που θα δώσει επιτέλους διεξοδο στα αδιέξοδά μας, με προγενέστερο και πάλι στη μίξερη ελληνική πραγματικότητα.

Αγαπητέ, κύριε Ανδρουλάκη, είπατε -και πολύ σωστά- ότι το επόμενο τρίμηνο είναι πολύ κρίσιμο.

ΜΙΜΗΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Συζητείτο στην Ευρώπη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Μάλιστα, είπατε: «ή τώρα ή ποτέ». Σας θυμίζω, λοιπόν, ότι στον ηγέτη που απευθυνθήκατε πριν από λίγο από αυτό το βήμα, είχατε απευθυνθεί και πέρυσι το Δεκέμβριο και τον καλούσατε τότε να πάρει μέτρα πριν να είναι πολύ αργά. Δυστυχώς, δεν σας άκουσε τότε.

Κι έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάνοντας αυτόν το σύνομο σχολιασμό, μπορώ να περάσω στη διαπίστωση ότι φέτος συζητούμε για πρώτη φορά για τον «προϋπολογισμό του μνημονίου», συζητούμε για πρώτη φορά για τον οροϋπολογισμό του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, συζητούμε για πρώτη φορά σε καθεστώς μερικής άρσης της εθνικής κυριαρχίας της χώρας. Και αυτά είναι πλέον παραδεκτά από όλους και κανείς δεν αγχώνετα.

Ας δούμε, όμως, πώς φτάσαμε ως εδώ. Ήταν άραγε αυτονότη η πορεία μας ως εδώ;

Όλοι έχουμε ευθύνες, κύριοι συνάδελφοι. Όμως, δεν έχουμε όλοι τις ίδιες ευθύνες και χρειάζεται θάρρος για να βρει κανείς πιο ακριβώς μερίδιο ευθύνης έχει και να το αποδεχθεί.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς φτάσαμε ως εδώ.

Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ακόμη και σήμερα ότι ήταν ανύποπτη και ότι δεν γνώριζε τίποτα. Και βεβαίως χρεος ο γενικός μας εισηγητής κ. Σταϊκούρας είχε την ευκαιρία, παραθέτοντας και καταθέτοντας στα Πρακτικά πολλές δηλώσεις ευρωπαίων παρατηρητών για τα οικονομικά μας, να καταλήξει στη διαπίστωση ότι τελικά κανείς δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι ήταν ανήξερος και ανύποπος.

Όμως, ξέρετε και κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι; Εδώ υπάρχει ακόμα εκκρεμές και ζητά απάντηση το εξής ερώτημα: Γιατί ο κ. Παπακωνσταντίνου, ο Υπουργός Οικονομικών, κάλεσε πέρυσι στο γραφείο του, τρεις μέρες μετά τις εκλογές, το Γενικό Γραμματέα της Στατιστικής Υπηρεσίας, κ. Κοντοπυράκη, για να του ζητήσει να αυξήσει το έλλειμμα πάνω από το 13%; Γνώριζε κάτι; Πώς έγινε αυτό; Αφού τα απολογιστικά στοιχεία και για το έλλειμμα αποστέλλονται στην Επιτροπή στα τέλη Μαρτίου του 2010. Και αν γνώριζε, αν είκαζε κάτι, γιατί δεν πήρατε μέτρα άμεσα, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας; Και αν φοβόσασταν κάτι, αυτό το 13,5%, γιατί προχωρήσατε σε ακύρωση των μέτρων δημοσιονομικής πολιτικής που είχε ψηφίσει η Νέα Δημοκρατία λίγους μόνο μήνες πριν και ήταν σε εκκρεμότητα λόγω της εκλογικής περιόδου; Αρκούσε να προχωρήσετε σε άμεση εφαρμογή για να ελέγξετε, να ρίξετε αυτό που φοβόσασταν, δηλαδή το έλλειμμα στο 13,5%.

Το θυμίζω αυτό στον κ. Ανδρουλάκη, γιατί ήταν μεταξύ αυτών

που ζητούσαν με επιμονή από την αρχή από τον κυβερνήτη της χώρας να πάρει μέτρα. Όμως, ο κυβερνήτης της χώρας έκανε ταξίδια. Έφτασε μέχρι την Καραϊβική, για να εξηγήσει το όραμα του για τη Σοσιαλιστική Διεθνή και γι' αυτό το μοντέλο διακυβέρνησης και πίσω γίνονταν της κακομοίρας, με τους προβολείς όλων των κερδοσκόπων να «χτυπούν» τη χώρα, ενώ δεν λαμβάνονταν μέτρα.

Δεν σας υποψίασε η ειλικρινής προεκλογική παρουσία του τότε Πρωθυπουργού, ο οποίος έλεγε τι θα κάνει σε προεκλογική περίοδο και αναλαμβάνοντας πρωτοφανές κόστος, δηλαδή ότι θα «παγώσει» τις συντάξεις και τους μισθούς; Δεν σας αρκούσε η παρότρυνση του Αρχηγού της Αντιπολίτευσης από αυτό το βήμα πέρυσι, πριν από τον προϋπολογισμό, που σας έλεγε να «ξεκολλήσετε» και να πάρετε μέτρα; Γιατί περιμένετε τον Μάρτιο; Ήταν μονόδρομος; Ήταν σχεδιασμένο τελικά να μπούμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Για ποιο λόγο; Μία εκδοχή λέει ότι φοβόσασταν να πάρετε τα διαρθρωτικά μέτρα που είχε ανάγκη η χώρα. Και μερικοί σήμερα έρχονται και λένε ότι γι' αυτόν το λόγο είναι μεγάλη ευτυχία το μνημόνιο.

Εγώ σας ρωτώ το εξής: Ζητήσατε την υποστήριξη της Νέας Δημοκρατίας για να πάρετε διαρθρωτικά μέτρα και την αρνήθηκε; Πόσα νομοσχέδια έχουμε ψηφίσει πάνω σ' αυτήν τη λογική;

Πολλοί καχύποπτοι, λοιπόν, και μέσα και έξω από αυτήν την Αίθουσα εικάζουν ότι άλλοι ήταν οι λόγοι που μας οδήγησαν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Μακριά από εμένα συνωμοσιολογικά σενάρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ναι, αλλά τα επαναλαμβάνετε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, πρέπει να γνωρίζετε ότι όσοι ελπίζουν ότι ένας καταπονημένος και χτυπημένος λαός σε όλα τα επίπεδα δεν θα βρει το κουράγιο να αντιδράσει σε αποφάσεις που αφορούν τα εθνικά μας θέματα ή ότι δεν θα βρει το κουράγιο να αντιδράσει σε αποφάσεις που συνεπαγονται ξεπούλημα του εθνικού μας πλούτου, τότε ας λάβετε τη διαβεβαίωση ότι ακριβώς τέτοιου είδους κομβικά σημεία στην ιστορία μιας χώρας σηματοδοτούν νέες εκκινήσεις και ανατροπές.

Κι έρχομαι τώρα πολύ σύντομα στα θέματα του Υπουργείου Εσωτερικών. Έρχομαι στο Υπουργείο Εσωτερικών, που έχει ένα στρατηγικό και κεντρικό ρόλο εποπτεύοντας οριζόντια τις λειτουργίες όλων των Υπουργείων, που έχει την εποπτεία του έμφυχου υλικού, που εποπτεύει την καλή νομοθέτηση.

Λυπάμαι που θα το πω, κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά δεν έχετε αξιοποιήσει παρά ελάχιστα το επιχειρησιακό πρόγραμμα για τη διοικητική μεταρρύθμιση. Πρόκειται για το πρόγραμμα που εκτός όλων των άλλων αντιμετωπίζει και τη γραφειοκρατία, αξιολογεί τα Υπουργεία, τις αποδόσεις, βλέπει την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών. Το έχετε αξιοποιήσει ελάχιστα! Και μάλιστα, έχετε τόσο μικρή συμμετοχή, ώστε σας παρέκαμψε η τρόικα και ανέθεσε στη World Bank, στη Διεθνή Τράπεζα, να κάνει τη σχετική μελέτη για την αξιολόγηση των Υπουργείων. Μυρωδιά δεν πήρε το Υπουργείο Εσωτερικών γι' αυτού του είδους τις κινήσεις!

Αναφέρεστε στη μείωση του δημόσιου τομέα, είτε με περιτολή, με μείωση, αν θέλετε, των νομικών προσώπων που εποπτεύονται από αυτό, είτε με μείωση των μισθοδοτούμενων –και προσέξτε τη φράση!- υπαλλήλων από το δημόσιο. Και έτσι αναφερόμαστε στα «STAGE», στους συμβασιούχους, σε θέσεις ευθύνης που καταργούνται από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», σε εβδομήντα πέντε χιλιάδες θέσεις που θα προκύψουν τα επόμενα δύομισι χρόνια από τη γενική εφαρμογή των πέντε αποχωρήσεων και μιας πρόσληψης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελειώνω σε ενάμισι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Λυπάμαι, κύριε Ζώη, αλλά υπάρχει ένας κατάλογος με διακόσιους τέσσερις συναδέλφους. Καταλαβαίνετε ότι δεν μπορώ να σας δώσω άλλο χρόνο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κλείνοντας, λοιπόν, θα ήθελα να πω ότι περιμένουμε από τον Υπουργό Εσωτερικών να μας πει με βάση

ποια στοιχεία έχει αναφερθεί σ' αυτούς τους διακόσιους χιλιάδες λιγότερους μισθοδοτούμενους από το δημόσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε Ζώη, σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Περιμένουμε από τον Υπουργό Εσωτερικών να μας πει επιτέλους πότε θα συγχωνευτούν και θα καταργηθούν εκείνα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου που πραγματικά θα βοηθούσαν στην περικοπή των σπαταλών.

Περιμένουμε από τον Υπουργό Εσωτερικών να μας διαβεβαιώσει ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» θα λειτουργήσει, ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» θα βρει τους πόρους που έχει ανάγκη για να επιβιώσει, γιατί δυστυχώς από όλα τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας προκύπτουν ακριβώς τα αντίθετα.

Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης και να ψηφίσουμε βεβαίως αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιο Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός έχει τον ίδιο χαρακτήρα που είχαν και οι προηγούμενοι. Είναι ένας ταξικός, αντιλαϊκός και κυριολεκτικά βάρβαρος και απάνθρωπος για τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού, επειδή είναι σε συνθήκες κρίσης. Θα δημιουργήσει εκρηκτικά προβλήματα, φτώχεια και πρωτόγνωρη δυστυχία. Δεν υπάρχει ελπίδα μέσα στον καπιταλισμό και μ' αυτήν την πολιτική. Αυτή είναι η θέση μας και αποδεικνύεται από την πραγματικότητα. Και δεν υπάρχουν λύσεις σε όφελος του λαού σαν τις σοφιστείες που πρότεινε ο κ. Ανδρουλάκης πριν.

Η κρίση που αγκαλιάζει όλες σχεδόν τις καπιταλιστικές χώρες δείχνει ότι τα όρια του συστήματος έχουν πια εξαντληθεί, ότι το ίδιο το σύστημα μπαίνει εμπόδιο για την πρόοδο της κοινωνίας σε όφελος των λαών και ότι γίνεται επικίνδυνο να καλυφθούν οι λαϊκές ανάγκες. Άλλωστε, διέξοδο δεν μπορεί να βρει κανείς, ούτε από τους αστούς διανοητές, από αυτούς που υπερασπίζονται το ίδιο το σύστημα. Είναι μπλοκαρισμένοι και αυτοί και ούτε μπορούν να δώσουν καινούργιες συνταγές. Έχουν δοκιμαστεί όλες κι έχουν χρεοκοπήσει.

Αλλά το τρομακτικό ερώτημα δεν είναι αυτό που τέθηκε εδώ, κύριε Ανδρουλάκη. Το τρομακτικό ερώτημα, που πρέπει να το πείτε στον κόσμο, είναι το εξής: Πώς είναι δυνατόν η επιστήμη, η τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας να είναι σε δυσθεώρητα ύψη, να δίνει τη δυνατότητα να καλυφθούν οι λαϊκές ανάγκες; Και η απάντηση που δίνετε εσείς, που υπερασπιζέστε το καπιταλιστικό σύστημα, είναι να τους ζητάτε να γυρίσουν πνήγνα και εκατό χρόνια πίσω; Αυτή είναι η μεγάλη αντίφαση. Είναι η αντίφαση του ίδιου του συστήματος.

Γι' αυτό, λοιπόν, στην ημερήσια διάταξη, χρησιμοποιώντας το ίδιο τοίπατο, μπαίνει η ανατροπή του ίδιου του συστήματος. Αυτό δεν είναι επειδή το βάζουμε εμείς ή επειδή το θέλει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Αυτή είναι αντικειμενική αναγκαιότητα. Και αυτός είναι ο στόχος που πρέπει να διαμορφώσει το εργατικό και λαϊκό κίνημα. Γιατί οι αγώνες με τη μορφή και το περιεχόμενο που γνωρίσαμε μπορεί να ματαιώσουν ή να καθυστερήσουν κάποια μέτρα, αλλά εάν κινούνται όπως παλαιότερα, θα οδηγήσουν στη διαπραγμάτευση για το πόσα λιγότερα ή περισσότερα θα χάσουν οι εργαζόμενοι. Επανάληψη του σκηνοθέτη που είχαμε τα προηγούμενα χρόνια δεν πρόκειται να υπάρξει. Τελείωσε. Οι αγώνες που θα βελτίωναν τη θέση των εργαζομένων μέσα στο ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα γίνονται τώρα αναποτελεσματικοί και το πρόβλημα της εξουσίας, δηλαδή το ποιος κατέχει την ιδιοκτησία του πλούτου, βρίσκεται προ των πυλών.

Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, αλλά και τα υπόλοιπα κόμματα, που στηρίζουν αυτό το σύστημα, στην αντιπαράθεση που κάνουν σκόπιμα φεύγουν από αυτό τον πυρήνα, γιατί το θεωρούν δεδομένο, βέβαια. Έχουν τοποθετηθεί. Ο καυγός γίνεται για τη διαχείρισή του. Ποιος, δηλαδή, το υπηρετεί καλύτερα. Όλα όμως τα επιχειρήματα που χρησιμοποιήσατε και χρησιμοποιείτε και τώρα έχουν καταρρεύσει κυριολεκτικά σαν χάρτινος πύργος. Η

κατάσταση που διαμορφώνεται και που είναι κυριολεκτικά βάρβαρη δεν μπορεί να εξηγηθεί. Και μην είστε αφελείς ότι ο λαός δεν σκέφτεται. Δεν μπορεί να εξηγηθεί με όλες αυτές τις ακροβασίες που κάνετε, εστιάζοντας, παραδείγματος χάριν, στο ότι φταίει ο σπάταλος και διεφθαρμένος δημόσιος τομέας –η κ. Μπακογιάννη έδωσε ρεσιτάλ προηγουμένως- ή ότι αργήσαμε να κάνουμε τις αλλαγές, τις οποίες κάνουμε σήμερα. Ή ότι φταίνε οι αγκυλώσεις του κρατικού μηχανισμού, η γραφειοκρατία που μπλοκάρει την επιχειρηματική δραστηριότητα, η διαφθορά, η διαπλοκή. Βεβαίως υπάρχουν όλα αυτά. Εμείς δεν αρνούμαστε ότι υπάρχουν πρώτον, διότι εσείς τα δημιουργήσατε. Όμως αυτά είναι συνυφασμένα με το ίδιο το σύστημα. Είναι όμως η αιτία; Η αξιοποίηση των κονδυλίων, για παράδειγμα, η απορρόφηση, το ΕΣΠΑ, όλα αυτά.

Εμείς, λοιπόν, σας ρωτάμε: Στην Ιρλανδία, όπου εφαρμόστηκαν όλα αυτά που δεν εφαρμόστηκαν εδώ, τι αποτελέσματα είχαμε; Κατάρρευση συνολική. Στην Ισπανία –το 1985-1986, τότε την προβάλατε σαν την ιδανική χώρα, που απορροφά τα ευρωπαϊκά κονδύλια, που δημιουργεί και αλλάζει το θεσμικό πλαίσιο, κ.λπ.- τι αποτελέσματα είχαμε; Ακριβώς τα ίδια. Τα ίδια σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες με διαφορετικές ιδιομορφίες. Έχουμε ακριβώς την ίδια κατάσταση, ναι ή όχι; Έχουν τελειώσει όλες οι μορφές διαχείρισης, ναι ή όχι; Έχουν εφαρμοστεί όλες οι συνταγές όλα αυτά τα χρόνια, ναι ή όχι; Γιατί έχουμε τα ίδια αποτελέσματα; Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους. Γιατί η αιτία και στη χώρα μας είναι το ίδιο το παραγωγικό μοντέλο: κεφαλαιοκρατικός τρόπος παραγωγής.

Ξέρετε, υπάρχει και κάτι ακόμη: Όλο αυτό το story –σε γνήσια ελληνική να το πω- ότι δίνουμε στις επιχειρήσεις, ότι μεγαλώνει η οικονομία και περνάει καλύτερα ο κόσμος, τελειώνει. Ο κόσμος το νιώθει. Έχει σοκαριστεί, αλλά το αντιλήφθηκε πλέον. Του τα παίρνετε όλα πίσω.

Τίθεται ένα ερώτημα και ήθελα να απαντήσω: Ρώταγε ο κ. Αλευράς: «Πού πήγαν τα λεφτά;». Σοβαρολογείτε; Δεν ξέρετε πού πήγαν τα λεφτά; Τι έγιναν; Αέρας; Πήγαν στους επιχειρηματικούς ομίλους. Πήγαν στον καπιταλιστικό «Μινώταυρο» όλα αυτά τα χρόνια. Θα το επαναλάβω: 1990-2007, πεντέμισι φορές αύξηση του ΑΕΠ, είκοσι οκτώ φορές αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων, μία φορά αύξηση το μεροκάματο και ο μισθός. Να, λοιπόν, ποιος έφερε την κρίση: η υπερεκμετάλλευση, η τεράστια συσσώρευση υπερκερδών στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Δεύτερη πλευρά: Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο μύθος. Καλά, τολμάτε σήμερα να συνεχίζετε να λέτε στον κόσμο όλα αυτά που λέγατε όλα αυτά τα χρόνια; Τολμάτε να το λέτε; Ποιος δικαιώθηκε; Διαβάστε τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Σε όλους τους τομείς έχουμε δικαιωθεί. Και στο ερώτημα αν θα υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ένωση και σε αυτό δικαιωνόμαστε σήμερα.

Αλήθεια, τολμάτε να λέτε στον κόσμο ότι δεν παράγει; Τι κάνουν οι εργάτες; Δεν δουλεύουν; Τι κάνουν οι αυτοαπασχολούμενοι; Δεν δουλεύουν; Τι κάνουν οι φτωχοί αγρότες; Δεν δουλεύουν; Ποιος υποβάθμισε και υπονόμωσε τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας;

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν σταμάτησε ακόμη και σε χαλεπούς καιρούς, όταν εσείς στήνατε αφίδες θριάμβου, όταν πολλοί άλλαζαν γρήγορα στρατόπεδο, να προβάλλει την πρότασή του. Σήμερα είμαστε πιο ώριμοι, πιο έμπειροι, έχουμε διδαχθεί από τα λάθη και τις αδυναμίες και παρουσιάζουμε την πρότασή μας για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης. Απαντάμε στο λαό ότι υπάρχει διεξόδος. Ανάπτυξη με κέντρο τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι τα καπιταλιστικά κέρδη. Ανάπτυξη και αξιοποίηση των πλουτοπαραγωγικών δυνατοτήτων της χώρας με διεθνείς συνεργασίες, επωφελείς για το λαό. Δεν μπορεί πλέον ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής να δώσει διεξοδο. Γι' αυτό χρειάζεται κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, παραγωγικοί συνεταιρισμοί, σχεδιασμός απέναντι στην καπιταλιστική αναρχία, λαϊκός έλεγχος. Η Ελλάδα μπορεί. Έχει τεράστια συγκριτικά πλεονεκτήματα. Μπορεί να αναπτυχθεί. Γνωρίζουμε τις δυσκολίες, όμως καλούμε το λαό και του λέμε ότι αξίζει να βαδίσει σε αυτό το δρόμο που του δίνει προοπτική, παρά να περιμένει να καεί στην καπιταλι-

στική κόλαση. Γνωρίζουμε πώς χρησιμοποιείτε το μνημόνιο. Και πρέπει να απαντήσετε: Αφού ξέρετε ότι δεν αντιμετωπίζει το χρέος, γιατί το υπογράψατε, καθώς και τον προϋπολογισμό, σαν δύο μπαμπούλες; Για να τον φοβίσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα αργήσει όμως –προσέξτε- ο μπαμπούλας του μνημονίου και ο μπαμπούλας του προϋπολογισμού να γίνει μπούμερανγκ. Και όταν ο λαός πιστέψει στη δύναμή του, δεν θα μπορείτε να τον σταματήσετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ κι εγώ.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ, κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι η τέταρτη φορά που μετέχω στη συζήτηση του προϋπολογισμού. Τις δύο από αυτές ήμουν γενικός εισηγητής και έτσι μελέτησα από πολύ κοντά δύο «γαλάζιους» και δύο «πράσινους» προϋπολογισμούς, οι οποίοι συμπίπτουν στο ότι ποτέ δεν τηρήθηκαν. Ήταν και οι τέσσερις απολύτως στον αέρα.

Βλέπω με ενόχληση ότι συνεχίζονται οι διάλογοι κωφών, οι παράλογοι διάλογοι. Η Κυβέρνηση παραμένει στυλιωμένη στη θέση της και τίποτε δεν αναθεωρείται. Έτσι, λοιπόν, κι εγώ αρνούμαι να επιστημονώ τις αδυναμίες. Έχει γίνει ήδη από πολλούς Βουλευτές πριν από εμένα και με ιδιαίτερη επιμέλεια από τους Βουλευτές του ΛΑΟΣ. Να πω απλώς ότι αποτελεί σενάριο επιστημονικής φαντασίας, εάν περιμένετε να εισπράξετε τα λεφτά που γράφετε από την περαιώση, τους φόρους, τα αυθαίρετα και τους ημιπαίθριους. Σίγουρα με τα κιάλια θα δείτε αυτά τα ποσά, τα οποία περιμένετε να εισπράξετε, ενώ αποτελεί κατ'εξοχήν νεοφιλελεύθερη επιλογή η περικοπή στο ήδη κουτσουρεμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Σήμερα το πρωί ο πρώην Υπουργός, ο κ. Χριστοδουλάκης, εξέφρασε στο «MEGA» την απορία του γιατί δεν παίρνετε ζεστό, κοινοτικό χρήμα 3 δισεκατομμυρίων ευρώ, κάνοντας ό,τι έκαναν άλλες χώρες, όπως για παράδειγμα η Πολωνία και η Ισπανία, ζητώντας δηλαδή το μερίδιό μας από το ΕΣΠΑ, χωρίς να βάζετε την εθνική συμμετοχή, κάτι που ήδη, όπως είπα, έκαναν άλλες χώρες. Το κάνετε; Αν όχι, γιατί δεν το κάνετε; Θα το κάνετε; Περιμένω μία απάντηση. Για να έχει και κάποια ουσία ο διάλογος μέσα στην Ολομέλεια.

Για το ύψος του χρέους; Να πω ότι δεν πρέπει πλέον να λέτε «το ποσοστό του χρέους». Αυτό θυμίζει το «στον επόμενο τόνο το χρέος θα είναι...». Όταν αναλάβετε, είπατε ότι ήταν 300 δισεκατομμύρια, στον επόμενο τόνο, στις 7 Ιουνίου, μου απαντάει ο κ. Σαχινίδης –θα το καταθέσω στα Πρακτικά- 310 δισεκατομμύρια, παρακαλώ! Στον επόμενο τόνο, πριν από λίγες ημέρες, σε επίκαιρη ερώτησή που έκανα στη Βουλή μου απάντησε ο κ. Σαχινίδης 330 δισεκατομμύρια παραπάνω απ'όταν αναλάβατε την Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όσο για τα υπόλοιπα, χαιρόμαστε που από πέρυσι μέχρι φέτος δικαιωθήκαμε σε μία σειρά θεμάτων και κάνετε ήδη τις απαιτούμενες αλλαγές. Εξηγούμαι: Αρχίσατε να εξετάζετε τις εξήντα χιλιάδες συντάξεις που δίνετε σε πεθαμένους, καθώς και τις μιάμιυδοσυντάξεις σε δήθεν αναπήρους, που παράλληλα είναι και εν ενεργεία ποδοσφαιριστές ή σε τυφλούς, που παράλληλα οδηγούν ταξί. Οι περισσότερες από αυτές τις παράνομες και ψεύτικες συντάξεις υπάρχουν φυσικά στις εκλογικές περιφέρειες, όπου σαρώνετε εκλογικά. Πάρτε για παράδειγμα τα Χανιά, το Ρέθυμνο, για να δείτε ότι το 33% στις δύο αυτές περιφέρειες των συνταξιούχων αγροτών είναι και ανάπηροι.

Χαιρόμαστε που δικαιωθήκαμε –και τώρα το ομολογείτε και εσείς- όταν λέγαμε ότι λυγίζουν τα νοσοκομεία από το βάρος της δωρεάν περίθαλψης στους λαθρομετανάστες. Εδώ ήταν ο κ. Λοβέρδος, το παραδέχτηκε, είπε και για τα 400 εκατομμύρια ευρώ στα νοσοκομεία, που είναι αγνώστου προελεύσεως.

Χαιρόμαστε που έστω και αργά, παρ' ότι μάλλιασε η γλώσσα μας, σταματήσατε και το αίσχος παροχής του επιδόματος σε σκηνίτες και δενδρίτες – δικός είναι ο όρος, Υπουργείο Οικονομικών γράφει – και θα καταθέσω ένα ειδοποιητήριο στον κ. Μουράτ Αϊντίνι, ο οποίος είναι σκηνίτης και μένει στη διεύθυνση «νέα Εθνική Οδός Πατρών-Πύργου, αριθμός 0». Δίνετε επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης στον κ. Μουράτ Αϊντίνι, όχι όμως στους Έλληνες.

Μας ικανοποιεί και η ρύθμιση του κ. Λοβέρδου για το σταμάτημα ενός ακόμη αίσχους, της παροχής από το ΙΚΑ συντάξεων σε Πολωνούς, Ρουμάνους και Βούλγαρους, οι οποίοι εργάζονταν τριακόσιες μέρες στην Ελλάδα. Αυτό κάνατε και εσείς οι «μπλε» και εσείς οι «πράσινοι». Αυτό είναι το έγγραφο, όπου απαντά ο κ. Λοβέρδος. Θα καταθέσω στα Πρακτικά και την απάντηση του κ. Λοβέρδου και χαιρόμαστε που σταματήσατε επιτέλους αυτό το αίσχος.

Όμως μια και μιλάμε για τον προϋπολογισμό και είπαμε ότι αρχίσατε να μπουσουλάτε ως ΠΑΣΟΚ προς τις προτάσεις μας, να δούμε και πού αποτύχατε. Αποτύχατε παταγωδώς στην εκμετάλλευση των τριακοσίων δισεκατομμυρίων της δημόσιας περιουσίας. Αποτύχατε και στην καταπολέμηση της κατασπατάλησης χρημάτων, αφού το λεφούσι των συμβούλων και οι άχρηστες σπατάλες, όπως οι αλλαγές σε ταμπέλες, σφραγίδες και φακέλους μās ρουφάνε 42 εκατομμύρια. Δεν το λέω εγώ, το λέει το περιοδικό «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» και θα καταθέσω το δημοσίευμα του περιοδικού στα Πρακτικά: για συμβούλους και αλλαγές σε ταμπέλες, φακέλους και σφραγίδες 42 εκατομμύρια ευρώ.

Αποτύχατε να περικόψετε τις δαπάνες και στα χαϊδεμένα παιδιά σας και της Νέας Δημοκρατίας και τα δικά σας, τα χαϊδεμένα παιδιά στη Μονάδα Οργάνωσης – Διαχείρισης για τα κοινωνικά κονδύλια. Αυτό είναι ένα παράδειγμα. Αυτοί οι κύριοι, λοιπόν, είναι χίλιοι εκατόν εβδομήντα οκτώ, τους διορίσατε και οι δύο, μας στοιχίζουν πανάκριβα. Και μόνο για τα νοίκια, για να στεγάζονται αυτοί εδώ οι κύριοι, δίνουμε 11 εκατομμύρια ευρώ. Θα καταθέσω την απάντησή μου στη Βουλή.

Αλλά μόνο αυτό; Χτυπήσατε τη σπατάλη, παραδείγματος χάριν, στον ΑΣΕΠ; Στον ΑΣΕΠ μαθαίνω – από απάντηση σε ερώτηση που έκανα στη Βουλή – ότι πληρώνονται χιλιάδες ευρώ για φθαρμένα και κατεστραμμένα γραφεία. Δεν κατάλαβα; Μαθήματα καράτε κάνουν στο ΑΣΕΠ και καταστρέφουν τα γραφεία; Τι κάνουν στο ΑΣΕΠ και υπάρχουν φθαρμένα και κατεστραμμένα γραφεία και αναγκάζεται το ΑΣΕΠ να δίνει χιλιάδες ευρώ, για να αγοράζει καινούργια γραφεία; Θα καταθέσω την απάντησή μου ΑΣΕΠ στα Πρακτικά της Βουλής.

Όσο για τα αυτοκίνητα – άλλο ένα ξεχωριστό κομμάτι του ξεσαλωμένου κράτους – θα καταθέσω δύο δικά σας έγγραφα, ένα του Υπουργείου Εργασίας και ένα του Υπουργείου Περιβάλλοντος. Πρώτον, μας δουλεύετε κανονικά, όταν λέτε ότι θα πάρετε υβριδικά αυτοκίνητα. Από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι ούτε υβριδικά αυτοκίνητα παίρνετε, ούτε ένα-ένα τα παίρνετε. Τέσσερα-τέσσερα παίρνετε τα καινούργια αυτοκίνητα. Θα καταθέσω τις δύο απαντήσεις των Υπουργών σε ερωτήσεις που έκανα στη Βουλή και να επισημάνω ότι το θηριώδες τζιπ Nissan Path Finder με 2.500 c/c, το οποίο κάνει 42 χιλιάδες ευρώ το ένα – έτσι λέει το έγγραφο το οποίο θα καταθέσω – ούτε φτηνό είναι ούτε υβριδικό.

Την ίδια ώρα, λοιπόν, που γίνονται όλα αυτά και εμείς στην Ελλάδα ασθμαίνοντας φτάνουμε στο 8% - αυτό λέτε για του χρόνου σε έλλειμμα στον προϋπολογισμό, αυτός είναι ο στόχος, για λίγο κάτω από το 8% - η Τουρκία κυνηγά το 2,8%. Προσέξτε τη διαφορά: κυνηγάμε εμείς το 8%, οι Τούρκοι είναι ήδη στο 4% στο έλλειμμα και πάνε στο 2,8%. Ρυθμός ανάπτυξης: 11%. Θα καταθέσω το δελτίο της Alpha Bank, που δείχνει τα χάλια της ελληνικής οικονομίας και το ότι έχουν απογειωθεί οι Τούρκοι.

Μόνο αυτό; Τα golden boys τι έγιναν; Ο κ. Γιαννίσης, βλέπω εδώ από το «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ», έχει ετήσια αποζημίωση 170 χιλιάδες ευρώ. Ο κ. Κωστόπουλος, Διευθύνων Σύμβουλος των Πετρελαίων, 238 χιλιάδες ευρώ. Ο κ. Αντωνόπουλος, Διευθύνων Σύμβουλος της ΔΕΣΜΗΕ, 154 χιλιάδες ευρώ. Ο κ. Παπαδόπουλος 120 χιλιάδες ευρώ. Υπάρχει Βουλευτής ο οποίος έχει πλησιάσει αυτήν την αμοιβή σε αυτήν την Αίθουσα, 120, 170, 238

χιλιάδες ευρώ; Σε αυτή την Αίθουσα υπάρχει Βουλευτής που να τα έχει πάρει ποτέ; Θα καταθέσω στα Πρακτικά για τα golden boys επίσης στη Βουλή.

Από τη μύγα ξύγκι προσπαθείτε να βγάλετε, την ίδια ώρα που δεν ζητάμε το σπασμένα και τα κλεμμένα από τους Γερμανούς. Για 162 δισεκατομμύρια λέει ο Μανόλης Γλέζος – όχι εγώ – ότι μας χρωστάνε οι Γερμανοί, συν 20 περίπου δισεκατομμύρια τα κλεμμένα και τα σπασμένα από τη «SIEMENS», τα οποία δεν ζητάμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και για να τελειώσω και για να ευθυμίσουμε – δεν ξέρω αν είναι για γέλια ή για κλάματα – θα σας θυμίσω μερικές από τις αφίσες που βγάζατε κατά καιρούς, ώστε να παραμυθιάσετε τον κόσμο και να μείνουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώνετε κ. Αϊβαλιώτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

«Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να εξαλείψει τη γραφειοκρατία», αφίσα του ΠΑΣΟΚ. «Το ΠΑΣΟΚ μπορεί να φροντίσει με στοργή όλους τους Έλληνες». «Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ για ακόμα καλύτερες συντάξεις».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναλαμβανόμενα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Αϊβαλιώτη, έχει τελειώσει ο χρόνος σας, παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: «Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ για ακόμα μεγαλύτερο εισόδημα». Όλα θα τα καταθέσω για τα Πρακτικά της Βουλής. «Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ για νέες θέσεις εργασίας». «Ψηφίζω ΠΑΣΟΚ για εθνική ανεξαρτησία» με ΔΝΤ και τρόικα και τέλος – μπορεί να σας ενοχλεί, είναι όμως η αποθέωση – «Κώστας Σημίτης; μπαίνουμε στην ΟΝΕ με το σπαθί μας, χωρίς ελλείμματα και πληθωρισμό». Αυτά μας λέγατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας προ πολλού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Συγχαρητήρια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η κ. Διώτη Ηρώ, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δανειστώ λίγα από τα λεγόμενα του μαρξιστή φιλοσόφου Σλαβόι Ζίζεκ, ο οποίος έδωσε μια διάλεξη σήμερα στην Αθήνα, με τίτλο δανεισμένο με τη σειρά του από τον Γκράμσι: «Ο παλιός κόσμος πέθανε, ο καινούργιος παλεύει να γεννηθεί. Ζούμε στην εποχή των τεράτων».

Ένα από τα τέρατα, νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, είναι αυτή η περίοδος ενός ορισμένου είδους οικονομικής κατάστασης εκτάκτου ανάγκης, που τη γέννησε ένας αδηφάγος καπιταλισμός και ένα συγκεκριμένο πολιτικό σύστημα, μια οικονομική κατάσταση που γίνεται μόνιμο καθεστώς και που φέρνει μαζί της την απειλή πολύ περισσότερο άγριου μέτρου λιτότητας, ενταφιασμού κατακτήσεων, συρρίκνωσης των κοινών αγαθών της υγείας και της παιδείας, περισσότερη προσωρινή απασχόληση κοκ.

Και ποια μπορεί να είναι η εναλλακτική λύση; Στη διάλεξη ο Ζίζεκ είπε ανάμεσα στα άλλα κάτι πολύ σημαντικό, κατά τη γνώμη μου. Είπε, λοιπόν, ότι η Ευρώπη είναι νεκρή, εντάξει, αλλά ποια Ευρώπη; Η απάντηση είναι: η μεταπολιτική Ευρώπη της προσαρμογής στην παγκόσμια αγορά, η Ευρώπη που επανειλημμένα «μαυρίστηκε» στα δημοψηφίσματα, η Ευρώπη της τεχνοκρατίας των Βρυξελλών, η Ευρώπη που παριστάνει τον εκπρόσωπο του ψυχρού ευρωπαϊκού λόγου απέναντι στο ελληνικό πάθος και την ελληνική διαφορά, το μαθηματικό πνεύμα απέναντι στη συγκινησιακή μέθη.

Ωστόσο, όσο ουτοπικό κι αν ακούγεται, το έδαφος είναι ακόμη ελεύθερο για μια άλλη Ευρώπη, μια εκ νέου πολιτικοποιημένη Ευρώπη, θεμελιωμένη πάνω σε ένα συλλογικό σχέδιο χειραφέτησης, την Ευρώπη που γέννησε τη γαλλική και τη ρωσική επα-

νάσταση. Να, γιατί πρέπει να αποφύγουμε τον πειρασμό να αντιδράσουμε στη συνεχιζόμενη οικονομική κρίση με μια αναδίπλωση στα απολύτως κυρίαρχα έθνη-κράτη, εύκολη λεία στο διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, που δεν γνωρίζει σύνορα και ηπειρούς και μπορεί εύκολα να φέρει το ένα έθνος-κράτος σε αντιπαράθεση με το άλλο.

Περισσότερο από ποτέ η απάντηση στην κρίση πρέπει να είναι περισσότερο διεθνιστική και οικουμενική από την οικουμενικότητα του παγκοσμίου κεφαλαίου. Αυτά τα λέω εισαγωγικά, γιατί είναι μέρος της απάντησης στην ερώτηση: τι πρέπει να κάνουμε εμείς, εμείς, που δεν συντασσόμαστε με το κυρίαρχο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στο Δεκέμβριο του 2010, ένα χρόνο και κάτι μετά τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές. Πριν από ένα χρόνο, λοιπόν, λεφτά υπήρχαν, όπως έλεγε στην προεκλογική του εκστρατεία ο κ. Παπανδρέου, ενώ με την ταχύτητα του φωτός το ψέμα αυτό το διαδέχθηκε πολύ πρόσφατα, κατά την υπογραφή του μνημονίου, ένα ακόμη ψέμα: ότι το ΠΑΣΟΚ εξαναγκάστηκε να παραβεί τις αρχές του, αλλά το έκανε, για να σώσει την πατρίδα από τη χρεοκοπία, όπως είπε πάλι ο κύριος Πρωθυπουργός.

Το σχέδιο του κ. Παπανδρέου και της Κυβέρνησής του νομίζω ότι είναι σαφές. Θέλει να σώσει τις τράπεζες από τη χρεοκοπία και να αυξήσει τον πλούτο των λίγων. Και γι' αυτό κατήγγησε σε μια νύχτα και το εργατικό δίκαιο.

Σε όλο αυτό το πλάισιο η Νέα Δημοκρατία είναι συνυπεύθυνη και συνένοχη, μιας και είναι ένα από τα δύο κόμματα – αλλά μια πολιτική – που εναλλάσσονται χρόνια τώρα στην εξουσία.

Η Κυβέρνηση προχωρά ακάθεκτη, λοιπόν, στην υλοποίηση του σχεδίου που πάει μαζί με αναδιάρθρωση των δυνάμεων και των πολύ νέων συσχετισμών μέσα στην κρίση, που βασικό χαρακτηριστικό τους είναι η ριζική επιδείνωση της θέσης εργασίας και η ισοπέδωση κάθε δικαιώματος, με όξυνση φυσικά της καταστολής.

Ο χρόνος είναι πολύ περιορισμένος, κυρίες και κύριοι, και αν και θα ήθελα να πω κάποια πράγματα για το χρέος, θα περιοριστώ ως προς τον προϋπολογισμό σε ένα από τα πολλά ψεύδη της Κυβέρνησης. Για να φτιάξει ένα περιτύλιγμα, λοιπόν, μιας δήθεν νέας πολιτικής, που να την βολεύει, μας φλόμωσε πέρσι κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2010, αλλά και μετά με τη λεγόμενη πράσινη ανάπτυξη. Διαδεχόμενη μια κυβέρνηση όπως αυτή της Νέας Δημοκρατίας, που τελευταία της προτεραιότητα ήταν η προστασία του περιβάλλοντος, ήταν εύκολο να μιλήσει κανείς για πράσινη ανάπτυξη και προστασία του περιβάλλοντος.

Εδώ να υπογραμμίσω με ένταση ότι η προστασία του περιβάλλοντος, το πράσινο, οι ελεύθεροι χώροι, η ελεύθερη πρόσβαση είναι έμμεσο εισόδημα για την κοινωνία, ένα ακόμα που στερείτε από αυτόν τον προϋπολογισμό και ένα ακόμα δικαίωμα που αντιμετωπίζετε με πλήρη καταστολή, όπως γίνεται αυτή τη στιγμή στην Κερατέα. Εσείς – και δεν μας εκπλήσσει αυτό – όλα αυτά τα βλέπετε ως μπίζνες για επενδυτές, αλλά δεν θα σας είναι και τόσο εύκολη η πορεία που διαλέξατε.

Τι βλέπουμε, λοιπόν, σε αυτόν τον προϋπολογισμό; Πενιχρά κονδύλια για ουσιαστική περιβαλλοντική πολιτική και fast track επενδύσεις με κάθε κόστος.

Από τον προϋπολογισμό του 2010 έμειναν μέτρα εισπρακτικού και αντιπεριβαλλοντικού χαρακτήρα, όπως η τακτοποίηση των ημιυπαίθριων και επίσης, έμειναν και τα κίνητρα για την ενεργειακή χρηματοδότηση των κτηρίων, που όμως δεν χρηματοδοτήθηκαν ποτέ. Επιπλέον, ένα σημαντικό μέρος των εσόδων και αυτού του προϋπολογισμού, όπως και των προηγούμενων, προβλέπεται να προέλθει από τη νομιμοποίηση των αυθαιρέτων, διαιωνίζοντας έτσι μια περιβαλλοντικά καταστροφική πολιτική, που οδηγεί σε άναρχη ανάπτυξη των πόλεων και στην καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Και εάν προσθέσουμε σε αυτό και την αντιπεριβαλλοντική πολιτική ανάπτυξης με αυτοκινητόδρομους, πολιτική που δεν έχει καμμία χρηματοδότηση σε μέτρα που να βοηθούν στον περιορισμό της χρήσης ΙΧ αυτοκινήτων, όλα αυτά και άλλα πολλά ολοκληρώνουν την Κυβέρνηση και την εικόνα της πράσινης ανάπτυξης.

Παράλληλα, η χρηματοδότηση της προστασίας των δασών, των θαλασσών, των λιμνών είναι μειωμένη, η χρηματοδότηση των

φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών, επίσης. Τα ποτάμια μας αντιμετωπίζονται ως προϊόντα που φέρνουν χρήματα και πολλά προγράμματα αξιοποίησής τους με φράγματα από ιδιώτες επενδυτές, αντιμετωπίζονται από την Κυβέρνηση ως πηγή εσόδων, παρά την επιβάρυνση που επιφέρουν στα οικοσυστήματα.

Ο προϋπολογισμός του 2011, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζει σημαντικά έσοδά του στην κερδοσκοπία του κεφαλαίου στο χώρο της ενέργειας, η οποία για την Κυβέρνηση είναι ένα ακόμα προϊόν. Φυσικά, δεν υπάρχουν δημόσιες επενδύσεις για την εξοικονόμηση ενέργειας ούτε για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Το δημόσιο αγαθό αυτό, που λέγεται ενέργεια, παραχωρείται κι αυτό στα σχέδια ιδιωτών επενδυτών.

Σε αυτόν τον προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι, υπάρχουν πολλά προϊόντα για κερδοφορία, γι' αυτό μιλάει ο κόσμος για fast track ξεπούλημα. Ένα ακόμη τέτοιο γίνεται, αν δεν υπάρχει δημόσιος έλεγχος και χρηματοδότηση, η διαχείριση των απορριμμάτων, η οποία είναι αρμοδιότητα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ο περιορισμός στην χρηματοδότηση των ΟΤΑ από τον κρατικό προϋπολογισμό, θα οδηγήσει στην ανάθεση της διαχείρισης των απορριμμάτων σε ιδιώτες με τη μη φιλική προς το περιβάλλον ακριβή και ανταγωνιστική προς ανακύκλωση καύση. Την Τρίτη συζητιέται η παραχώρηση δημόσιας έκτασης στη Φυλή, για να κατασκευάσει ο κ. Μπόμπολας εργοστάσιο διαχείρισης απορριμμάτων, που φυσικά μεταβιβάζει αυτό το κόστος στους πολίτες. Τα flet με τους επενδυτές γίνονται τελικά μακροχρόνιος δεσμός για την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι ο προϋπολογισμός γίνεται στο αυστηρό πλαίσιο του μνημονίου, αλλά και στο πλαίσιο των επιλογών της Κυβέρνησης. Και είπα με ποιον τρόπο θα το κάνει, υπέρ του πλούτου και κατά της εργασίας. Ο προϋπολογισμός οδηγεί με την μη αναδιανομή των εσόδων υπέρ των κοινωνικά αδυνάτων και του περιβάλλοντος, σε ενίσχυση του μοντέλου αυτού που οδήγησε στην οικονομική, κοινωνική και οικολογική κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η Αριστερά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρνείται να μπει στο κάδρο της συναίνεσης που αναζητάτε και θα καταψηφίσει αυτό το σκληρά ταξικό προϋπολογισμό, όχι επειδή έχει το πρόνομο της καλής καρδιάς, όπως μας έλεγε πέρυσι ο κ. Λοβέρδος, αλλά θα τον καταψηφίσει με γνώμονα τις αξίες της και τις προτάσεις της για αλληλεγγύη και δικαιοσύνη.

Η Κυβέρνηση έχει διαλέξει πλευρά και εμείς είμαστε απέναντί της. Θα επιδιώξουμε με κάθε τρόπο μια νέα κοινωνική πλειοψηφία, που θα επιτρέψει την αλλαγή αυτής της πολιτικής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει τώρα ο κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως είναι εθνική υπόθεση και χρέος η έξοδος από την κρίση. Και πιστεύω ότι αυτό το έχουν συνειδητοποιήσει οι Έλληνες πολίτες, που παρά το ότι είναι πεισμένοι από τα βάρη, αγανακτούν, δυσανασχετούν και αγωνιούν, κατανοούν όμως ότι το ΠΑΣΟΚ αυτήν τη στιγμή σηκώνει «σταυρό του μαρτυρίου» για τη διάσωση της χώρας.

Είχαμε φτάσει ένα βήμα πριν την κατάρρευση με τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας, που απ' ό,τι ακούσαμε και σήμερα – ακούσαμε και χθες από τους εισηγητές και σήμερα από ομιλούντες συναδέλφους – δείχνει τουλάχιστον αμετανόητη, για να μην πω βαρύτερη έκφραση.

Οι δύσκολες αποφάσεις που πήρε το ΠΑΣΟΚ ήταν αναγκαστικές και τα επώδυνα μέτρα αναγκαία. Και σε αυτήν την περίπτωση πρέπει να το πούμε καθαρά, ότι τα μέτρα δυστυχώς πέφτουν επί δικαίους και αδικούς. Όμως, η χειρότερη μορφή αδικίας θα ήταν η χρεοκοπία της χώρας. Το 2011 θα περάσουμε ένα δύσκολο test και γι' αυτό πρέπει να βάλουμε τα δυνατά μας.

Ο προϋπολογισμός του 2011 που συζητούμε είναι το αναγκαίο εργαλείο για τη συνέχιση της δημοσιονομικής προσαρμογής,

αλλά και κυρίως για την αναθέρμανση της οικονομίας και την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής μηχανής. Και εδώ πρέπει να τρέξουμε με ένα εμπροσθοβαρές πρόγραμμα για την ανάπτυξη και για την ανάκαμψη. Χρειαζόμαστε επενδύσεις και ιδιαίτερα, ξένες επενδύσεις. Να το πούμε καθαρά. Και επενδύσεις όχι οποιαδήποτε, αλλά εκεί που έχουμε το συγκριτικό πλεονέκτημα, σε εξωστρεφείς και εξαγωγικές δραστηριότητες. Επενδύσεις, δηλαδή, που θα δώσουν αποτέλεσμα, που θα δώσουν προϊόν με προστιθέμενη αξία.

Και επειδή, μιλάμε ταυτόχρονα και για την ανταγωνιστικότητα και την επιχειρηματικότητα και την τόνωσή τους, θέλω να πω κάτι και το τονίζω, κύριε Υπουργέ. Ασφαλώς χρειάζεται να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα. Αλλά αυτό δεν είναι υπόθεση μόνο του κράτους ή των εργαζομένων, είναι υπόθεση και των ιδίων των επιχειρηματιών. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι Έλληνες επιχειρηματίες οικειοποιήθηκαν τα οφέλη σε παχιές αγελάδες, χωρίς να κάνουν τις απαραίτητες προσαρμογές, όπως παραδείγματος χάριν, να επενδύσουν σε καινοτομία στην τεχνολογική τους αναβάθμιση σε συνεργασίες. Ουσιαστικά δεν έκαναν εκσυγχρονισμό και επενδύσεις.

Τώρα, λοιπόν, χρειάζεται να κάνουν τις προσαρμογές και να βάλουν και εκείνοι το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων του σώματός τους. Να ξεφύγουν από κρατικοδίαιτες πρακτικές και λογικές. Και όταν ζητάνε –και καλώς ζητούν– απελευθέρωση της επαγγελματιών, άνοιγμα των επαγγελματιών, άνοιγμα των αγορών, καλώς το ζητούν και να τα προχωρήσουμε. Αλλά πρέπει, παράλληλα, και να βοηθήσουν να σπάσουμε ολιγοπωλιακές καταστάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που τις βλέπουμε κάθε μέρα και που παρ' όλη την πτώση της οικονομικής δραστηριότητας και τη μείωση της ζήτησης, μας δίνουν τις αυξήσεις στις τιμές και πάνε τον τιμάρημο στα ύψη.

Ακόμα, κύριε Υπουργέ, ο αναπτυξιακός νόμος επιτέλους να έρθει στη Βουλή. Να τρέξουμε τα μεγάλα έργα, και τα έργα των ΣΔΙΤ και να επιταχύνουμε την απορροφητικότητα στο ΕΣΠΑ. Έχετε βάλει ένα στόχο 30%. Εγώ λέω ότι είναι λίγος. Μπορούμε να πάμε παραπάνω. Όπως και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν πρέπει να μειωθεί άλλο. Τουναντίον, πρέπει να ενισχυθεί.

Και θέλω να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, που με ακούτε και έχετε πράγματι μεγάλο βάρος φορτίου και το αναγνωρίζουμε. Η αναθέρμανση της οικονομικής δραστηριότητας και η προώθηση των έργων και των επενδύσεων είναι από τα μόνα που θα αλλάξουν την κακή ψυχοφθόρα ψυχολογία που επικρατεί στην κοινωνία, που είναι πράγματι διάχυτη στην κοινωνία. Ενώ την ψυχολογία της απαισιοδοξίας, της δυσπιστίας στους πάντες και στα πάντα αλλά και στο αποτέλεσμα. Μια ψυχολογία η οποία αποτρέπει πρωτοβουλίες, καθηλώνει δράσεις και σε τελευταία ανάλυση, ρίχνει νερό στο μύλο της ύφεσης, λειτουργεί σαν καθοδική σπείρα. Αυτή θα τη σπάσουμε με την αναθέρμανση της οικονομίας, με την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής μηχανής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε, χωρίς αμφιβολία, δύσκολο δρόμο και έργο μπροστά μας. Το μεγάλο βάρος ασφαλώς και πέφτει στην Κυβέρνηση. Ζητούμενο είναι η μέγιστη δυνατή αποτελεσματικότητα από την Κυβέρνηση. Με αποφασιστικότητα, αλλά και ευήκοον ους, κύριοι Υπουργοί, στη διαβούλευση. Όλοι, όμως, χρειάζεται να βάλουμε πλάτη, ο καθένας από το μετερίζι του και στο μέτρο που του αναλογεί.

Οι πολίτες στις τελευταίες εκλογές αυτό μας μήνυσαν. Θέλησαν συνέχιση της πορείας με εθνική συνεννόηση, αν είναι δυνατόν, και περισσότερη δικαιοσύνη. Και γι' αυτό λέω προς τα κόμματα της Αντιπολίτευσης πως σ' αυτήν την περίοδο δεν έχουν θέση κομματικοί μικροϋπολογισμοί, καιροσκοπισμοί, πολύ περισσότερο δεν έχουν θέση λαϊκισμοί. Και δεν μπορώ να ακούω να λένε κάποιοι και να παραδέχονται ότι θέλουμε δάνεια, ζητάμε δάνεια, δεχόμαστε τα δάνεια, αλλά αποτάσσουμε τους δανειστές! Αυτό είναι το άκρον άωτον του λαϊκισμού.

Εκείνο που πρέπει να καταλάβει η Αντιπολίτευση, και η Αξιωματική και η Ελάσσονα Αντιπολίτευση της Αριστεράς –σ' αυτές κυρίως αναφέρομαι– είναι ότι το «βάζω πλάτη» που ζητάμε σε αυτή την προσπάθεια, δεν σημαίνει δεκανίκι στο ΠΑΣΟΚ, που ούτως ή άλλως δεν το έχει καμμία ανάγκη. Το «βάζω πλάτη» ση-

μαίνει συμμαχία, συνεισφορά και συμμετοχή στην προσπάθεια για τη σωτηρία της χώρας. Και ιδιαίτερα, δε, για την Αξιωματική Αντιπολίτευση και τη Νέα Δημοκρατία αυτό, το «βάζω πλάτη», θα ήταν και μια έμπρακτη συγγνώμη στον ελληνικό λαό.

Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε, μέσα στο χρόνο μου.

Η κρίση είναι οδυνηρή, αλλά είναι και διδακτική και για την Ελλάδα και για την ευρωζώνη. Πέρα από τις παθογένειες της Ελλάδας, της οικονομίας, του κράτους, της κοινωνίας, αναδείχθηκαν με αυτή την κρίση και οι ατέλειες στην αρχιτεκτονική της Ευρωζώνης, καθώς και οι ανεπάρκειες σε ηγεσίες της ευρωζώνης. Ευτυχώς, σταδιακά και με πρωτοβουλίες και τους δικούς μας Πρωθυπουργού, πληθαίνουν οι φωνές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που επισημαίνουν τους κινδύνους, οι φωνές εκείνες που φωνάζουν «προσέξτε, η φωτιά στις περιφερειακές οικονομίες θα καταλήξει τελικά πυρκαγιά στην ευρωζώνη».

Και ζητούν, σε μια συστημική κρίση όπως αυτή που βιώνουμε συστημική ευρωπαϊκή λύση. Ελπίζω ότι οι φωνές αυτές θα εισακουστούν, θα πάρουν τελικά το πάνω χέρι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε. Δεν χρειάζεται να κτυπάτε συνεχώς το κουδούνι. Σε είκοσι δευτερόλεπτα τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ. Μην βάζετε χρόνο σε εις. Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Σε κάθε περίπτωση, και πέρα από τις λύσεις και την αλληλεγγύη σ' ευρωπαϊκό επίπεδο, θέλω να πω, ότι η πορεία ανάκαμψης και διάσωσης της ελληνικής οικονομίας περνάει από μας, από τις δυνάμεις μας, τις δυνατότητές μας, από το πρόγραμμα προσαρμογής το δικό μας. Με το σπαθί μας θα κερδίσουμε την κοινωνική μας ευημερία και προκοπή την ανταγωνιστική οικονομία, την παραγωγική οικονομία. Κανένας δεν θα μας τα χαρίσει. Έτσι άλλωστε θα δικαιώσουμε και τη θυσίες του ελληνικού λαού. Είμαι βέβαιος, είμαι είμαι αισιόδοξος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είστε σαφής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:...ότι όλοι μαζί ενωμένοι θα τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από την αναφορά μου στον προϋπολογισμό θεωρώ ότι έχουμε χρέος, ως Βουλή των Ελλήνων, να αποτίσουμε σήμερα φόρο τιμής σ' ένα μεγάλο πνεύμα που έφυγε χθες, στη μεγαλύτερη ελληνίστρια της εποχής μας, τη Ζακλίν ντε Ροιμίγ. Την ελληνίστρια που υπηρέτησε την ελληνική γλώσσα αναδεικνύοντας τη μοναδική διαχρονικότητά της χλιετίες τώρα. Την ελληνίστρια που ανέδειξε την ουσία του ελληνικού πολιτισμού και της Ελληνικής Δημοκρατίας και η οποία ανέστρεψε τη λογική που ήθελε το πνεύμα να έχει δημιουργήσει τη δημοκρατία. Και απέδειξε με αδιάσειστα τεκμήρια ότι ήταν το δημοκρατικό πολίτευμα το οποίο κατάφερε να διαμορφώσει τη λαμπρή πορεία του ελληνικού πνεύματος και του «Χρυσού Αιώνα».

Έρχομαι στο θέμα του προϋπολογισμού. Άκουσα τον κ. Γείτονα, θα ακούσουμε σε λίγο και τον κύριο Υπουργό Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εσείς που θα ψηφίσετε τον προϋπολογισμό, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι ο προϋπολογισμός του 2011 είναι το τίμημα που πληρώνει το ΠΑΣΟΚ –αυτός είναι ο λογαριασμός– για το αλήστου μνήμης «λεφτά υπάρχουν». Για τη μεγάλη πολιτική απάτη, η οποία συνέβη προ των εκλογών του 2009, την κυβερνητική αβελτηρία που ακολούθησε μετά και για το γεγονός ότι φθάσαμε εδώ που φθάσαμε. Πράγμα που οφείλεται, αποκλειστικώς, σε ευθύνη του ΠΑΣΟΚ και του κ. Γ. Παπανδρέου. Κι αν είχε ακουστεί τότε, την εποχή εκείνη, η φωνή του κ. Κ. Καραμανλή, ο οποίος έλεγε «λεφτά δεν υπάρχουν», και γι' αυτό ακριβώς δεν μπορούσε να δώσει αυξήσεις και άλλα, -που έλεγε ότι θα έδινε ο κ. Παπανδρέου- φυσικά δεν θα είχαμε φθάσει στο μνημόνιο.

Επειδή το ΠΑΣΟΚ ισχυρίζεται διάφορα σχετικά με το δημόσιο

χρέος, σχετικά με το ζήτημα το οποίο αφορά το έλλειμμα, είτε το θέλετε είτε όχι, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, το χρέος είναι «παιδί» του ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία το άφησε 26% του ΑΕΠ το 1981 και 110% το παρέδωσε το ΠΑΣΟΚ το 2004. Αυτή είναι η πραγματικότητα, θέλετε δεν θέλετε. Και, βεβαίως, αυξήθηκε στις μέρες μας κατά ένα 10% και πήγε στο 120%. Αλλά απ' αυτό μόνο ένα 12% οφείλεται πρωτογενώς στη Νέα Δημοκρατία. Το υπόλοιπο ήταν τίμημα που πληρώναμε από το χρέος του ΠΑΣΟΚ προηγουμένως. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όπως επίσης, ο μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης του χρέους τις ημέρες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ήταν μόλις 8%. Ενώ επί ΠΑΣΟΚ ήταν γύρω στο 33%. Αυτή είναι η αλήθεια.

Σε ό,τι αφορά το έλλειμμα, την περιφημη ιστορία του ελλείματος: Το έλλειμμα, ναι, ήταν 15,4% στο τέλος του 2009. Από αυτό, όμως, ένα 4% ήταν η πολιτική του ΠΑΣΟΚ, τα 9 δισεκατομμύρια παραπάνω μέσα σε τρεις μόλις μήνες. Και επειδή μας λένε ότι το αναθεωρήσαμε μέχρι το τέλος του 2009 πέντε φορές, ρωτώ: Πόσες φορές το ΠΑΣΟΚ αναθεώρησε το έλλειμμα; Πόσες φορές το αναθεώρησε μέχρι να φθάσουμε στο 15,4%;

Και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναθεώρησε πέντε φορές μέσα στο 2009 το έλλειμμα της Ευρωζώνης, ναι ή όχι; Από 1,8% το ξεκίνησε για να το φθάσει στο 6,3%. Πέντε φορές αναθεώρησε λοιπόν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το έλλειμμα της Ευρωζώνης. Τι θα κάνει δηλαδή επειδή το αναθεώρησε πέντε φορές; Θα κάνει εξεταστική επιτροπή, για να δείτε τι συνέβη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Θα ζητήσετε ευθύνες; Γι' αυτά μήπως φταίει και πάλι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας;

Και κάτι άλλο. Λέγατε προ των εκλογών του 2009 -και φάνηκε τώρα- ότι θα τα καλύπτετε όλα με εκείνα τα 33 δισεκατομμύρια ευρώ ανείσπρακτες οφειλές. Πού είναι; Προχθές μας φέρατε διάταξη και μας είπατε αυτό που εμείς λέγαμε προ των εκλογών του 2009. Σας λέγαμε ότι απ' όλες αυτές τις ανείσπρακτες οφειλές μόνο ένα 8% με 9% μπορούσε να εισπραχθεί. Το ομολογήσατε προχθές, προσπαθώντας να διαγράψετε τα 24 δισεκατομμύρια από τις ανείσπρακτες οφειλές. Αυτή είναι η ανακολουθία, αυτή είναι η παραπλάνηση του ελληνικού λαού, που φαίνεται μέσα στον Προϋπολογισμό του 2011.

Κι έρχομαι στο ζήτημα που αφορά τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι το «Βατερλό» του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Ως Κυβέρνηση και ως αρμόδιος Υπουργός, ενώ είχαμε δρομολογήσει τη μεταρρύθμιση, επισήμανα ότι δεν μπορούσε να γίνει διότι δεν υπήρχαν τα απαραίτητα οικονομικά μέσα. Είχατε συμφωνήσει στο ΠΑΣΟΚ το Νοέμβριο του 2008 προς αυτήν την κατεύθυνση. Στη συνέχεια ήρθατε και είπατε: «Θα την κάνουμε κι έχουμε τα λεφτά». Κι εδώ υπήρχαν λεφτά! Δείτε τα λεφτά που υπάρχουν στον προϋπολογισμό για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Πού είναι τα 4 δισεκατομμύρια ευρώ «προίκα» του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» που λέγατε ότι θα δίνατε; Πού είναι το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ», το ειδικό επιχειρησιακό πρόγραμμα, το οποίο υποτίθεται ότι είναι η «ραχοκοκαλιά» του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ»; Δεν υπάρχει ούτε καθ' υποφωράν. Από την 1-1-2011 αναλαμβάνουν οι νέοι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης και το ειδικό επιχειρησιακό δεν υπάρχει ούτε στον ορίζοντα!

Κι ύστερα για τα χρήματα που λέτε: Το 2009 πήρε η Τοπική Αυτοδιοίκηση Α' βαθμού 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2010 το κατεβάσατε στα 4 δισεκατομμύρια και απ' αυτά εκταμιεύθηκαν μόνο τα 2,8. Παρακρατήσατε αμέσως 1.200.000.000! Και τώρα στον προϋπολογισμό μιλάτε για 4,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Με το ρυθμό που έχουν οι πληρωμές θα είναι κάτω από 3 δισεκατομμύρια. Αυτή είναι η αλήθεια. Πού είναι τα 4,5 δισεκατομμύρια του 2009; Πού είναι τα 4,3 δισεκατομμύρια, που θα είναι κάτω από 3 δισεκατομμύρια -εδώ θα είμαστε και θα τα λέμε- στο τέλος του προϋπολογισμού;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΝΙΚΟΣ**)

Και να έρθω στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση της εποχής εκείνης, Περιφέρεια τώρα. Η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση είχε το 2009 500 εκατομμύρια ευρώ. Τα βρήκαμε μόλις 110 εκατομμύρια ευρώ το 2004 και τα κάναμε 500 εκατομμύρια μέσα σε τρία, μόλις, χρόνια.

Το 2010, πέρυσι, τα κατεβάσατε. Τα κατεβάσατε δηλαδή στον

περυσινό προϋπολογισμό κατά 75 εκατομμύρια -ήτοι 425- και στο φετινό προϋπολογισμό για τις Περιφέρειες μας μιλάτε για 850 εκατομμύρια ευρώ. Θα μου πείτε: «Μεγάλη αύξηση δεν είναι; Από τα 500 εκατομμύρια που είχατε εσείς την εποχή εκείνη, φέτος είναι εγγεγραμμένα 850 εκατομμύρια». Πρώτα-πρώτα με το ρυθμό πληρωμών που είχαμε για τις Νομαρχίες το 2010 θα δείτε ότι θα είναι κάτω από 700 εκατομμύρια. Όμως, η αλήθεια που δεν λέτε στον προϋπολογισμό είναι η εξής. Ήταν 500 εκατομμύρια ευρώ μόνο για τις νομαρχίες την εποχή εκείνη, αλλά φορτωνόταν το κράτος και πλήρωνε τους μισθούς -γιατί η μισθοδοσία ανήκε στο κράτος- όλων των υπαλλήλων, μονίμων και αορίστου χρόνου, της νομαρχίας. Τώρα όλα αυτά τα χρήματα θα τα πληρώσουν οι Περιφέρειες. Δηλαδή σ' αυτά τα 850 εκατομμύρια -που θα δείτε ότι θα είναι κάτω από 700 εκατομμύρια- θα έχουμε μέσα και τις πληρωμές, αυτή τη φορά από τις Περιφέρειες, όλων των χρημάτων του προσωπικού. Και ο Α' και ο Β' βαθμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης δεν θα έχουν να πληρώσουν μέσα στο πρώτο εξάμηνο του 2011 ούτε τα λειτουργικά τους έξοδα! Αυτός είναι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ο οποίος στήθηκε κι εδώ είμαστε, για να αντιμετωπίσουμε γραμμή προς γραμμή την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού για τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Και μιας και έχετε τη συνήθεια να κοιτάτε και τις αναλύσεις που κάνει το ΙΟΒΕ, δείτε τι λέει το ΙΟΒΕ στο τρίτο Τεύχος του 2010, στη σελίδα 44, σχετικά με τα 500 εκατομμύρια ευρώ που, δήθεν, θα εξοικονομούσατε από τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Η ανάλυση του ΙΟΒΕ σας λέει ότι αυτό δεν είναι άσκηση δημοσιονομικής πολιτικής. Γιατί είναι μεγέθη τα οποία δεν είναι δυνατόν, σε καμμία περίπτωση, να αποδειχθούν πρακτικώς ακριβή. Αυτή είναι η αλήθεια, είτε το θέλετε είτε όχι. Ο προϋπολογισμός του 2011, -το τονίζω- σε ό,τι αφορά ιδίως την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι η αρχή του τέλους για μια προσπάθεια που ξεκίνησε το 2004 και που θα οδηγούσε στην ανόρθωση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τώρα καταρρέει, μόνο και μόνο για να πείτε ότι κάνατε μια μεταρρύθμιση, η οποία όχι μόνο μεταρρύθμιση δεν είναι, αλλά σας τονίζω και πάλι ότι είναι το άλλοθι για να αποδείξετε ότι μοραίτε να τα καταφέρετε ως προς ένα κορυφαίο θεσμό που ποτέ όμως δεν τον σεβαστήκατε και ποτέ δεν τον υποστηρίξατε στην πράξη.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΙΕΡΟΑΡΟΣ (Φίλιππος Πετοσίνογος): Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πράγματι η μέρα των μεγάλων απωλειών. Χθες έφυγε από τη ζωή και ένας σημαντικός Ευρωπαίος σε ηλικία εβδομήντα ετών, ο Τομάζο Πάντοα Σιόπα, από τους αρχιτέκτονες του ευρώ, τέως Υπουργός Οικονομικών της Ιταλίας και εν ενεργεία σύμβουλος του Έλληνα Πρωθυπουργού. Ένας άνθρωπος με καθαρό μυαλό, με κρυστάλλινη σκέψη, από τους πρώτους σύμμαχους της χώρας μας στη μεγάλη προσπάθεια που κάνουμε, με ανιδιοτέλεια και διάθεση προσφοράς και ένας άνθρωπος που πολλαπλασίαζε στην Ευρωπαϊκή Ένωση το μήνυμα, το οποίο επιχειρούσαμε να κάνουμε. Ένας άνθρωπος που θα λείψει από τη συζήτηση που γίνεται αυτή τη στιγμή για το μέλλον της Ευρώπης και της Ευρωζώνης, σε μία εποχή που οι απόψεις του είναι εξαιρετικά επίκαιρες -γιατί η Ευρωζώνη στην οποία ανήκουμε, είναι σε μία κρίσιμη καμπή, σε ένα σημείο όπου πρέπει να πάρει αποφάσεις για το μέλλον της, αποφάσεις που θα κρίνουν όχι μονάχα το μέλλον όλης της Ευρωζώνης, αλλά να πολλούς και το μέλλον της δικής μας χώρας- σε ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται σήμερα από αστάθεια, που χαρακτηρίζεται από μία κρίση χρέους σε πολλές χώρες, όχι τόσο μεγάλη όσο στη δική μας, που χαρακτηρίζεται από μία επίθεση που γίνεται σε περιφερειακές οικονομίες, από την ανάγκη να υπάρξει μία νέα ρύθμιση στις αγορές και από την ανάγκη να συνδυάσουμε τη συζήτηση για τη σταθεροποίηση με αυτή για την ανάπτυξη, γιατί χωρίς ανάπτυξη σε ευρωπαϊκό επίπεδο, είναι προφανές ότι η σταθεροποίηση από μόνη της δεν οδηγεί πουθενά.

Η χώρα μας, το ξέρουμε, αποτέλεσε τον καταλύτη για τις πρόσφατες εξελίξεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσπά-

θεια που κάναμε να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός στήριξης για την Ελλάδα, οδήγησε και στη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού. Ήταν η πρώτη ουσιαστική απόφαση να ξαναδοούμε από την αρχή όλο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα που είχε στηθεί τα τελευταία χρόνια, το οικοδόμημα πάνω στο οποίο στηρίχθηκε το κοινό μας νόμισμα, το ευρώ, οικοδόμημα που ξέραμε ότι είχε πολύ μεγάλες αδυναμίες και ξέραμε ότι κάποια στιγμή θα βρεθεί στην ανάγκη να προσαρμοστεί σε νέα δεδομένα.

Δημιουργήθηκε, λοιπόν, ο ελληνικός μηχανισμός και στη συνέχεια ο ευρωπαϊκός μηχανισμός, στον οποίο σήμερα εντάχθηκε η Ιρλανδία. Και η ελληνική Κυβέρνηση, ο Έλληνας Πρωθυπουργός, τους μήνες και τις ημέρες που μας πέρασαν συνεχίζει να δίνει έναν αγώνα, προκειμένου αυτός ο μηχανισμός στήριξης που ξεκίνησε για τη χώρα μας, να μετεξελιχθεί σε ένα μόνιμο θεσμό, σε ένα μόνιμο μηχανισμό οικονομικής και νομισματικής σταθερότητας για όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, προστασίας απέναντι σε οποιαδήποτε επίθεση, σε οποιαδήποτε κρίση, σε οποιαδήποτε προσπάθεια κερδοσκοπίας, που ξέρουμε πολύ καλά ότι έχει ταλαιπωρήσει και τη χώρα μας.

Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούμαστε. Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο καταθέτουμε στην ελληνική Βουλή τον προϋπολογισμό για το 2011.

Και επειδή ακούγονται από διάφορες μεριές διάφορες κορώνες περί δανειστών και τοκογλύφων, περί υποδούλωσης, παραχώρησης κυριαρχικών δικαιωμάτων, θέλω να απαντήσω τα εξής: Σίγουρα δεν είναι η καλύτερη στιγμή για τη χώρα μας. Σίγουρα δεν είναι η καλύτερη στιγμή για την Ευρώπη. Σίγουρα δεν έχει πολεμηθεί, όσο θα έπρεπε και όσο θα χρειαζόταν, η διεθνής κερδοσκοπία, δεν έχουν μπει τα όρια που θα έπρεπε να μπουν στο διεθνές χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο. Σίγουρα μπορούμε και εμείς και η Ευρώπη στο σύνολό της να πάμε καλύτερα και να προστατεύσουμε περισσότερο τις χώρες μας και τις οικονομίες μας από τις αναταραχές.

Όμως, πρέπει να έχουμε και ένα μέτρο. Πρέπει να αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο γύρω μας, τη θέση μας μέσα σε αυτόν και πάνω από όλα να αντιλαμβανόμαστε ότι η επιτυχία της Ελλάδας να βγει από την κρίση που έχει σήμερα, θα εξαρτηθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό και από την επιτυχία της Ευρωζώνης να βγει από την κρίση που έχει σήμερα.

Εμείς κάνουμε και θα κάνουμε αυτό που πρέπει. Και αυτά που κάνουμε και πρέπει να κάνουμε, σε μεγάλο βαθμό γίνονται και πρέπει να γίνουν ανεξάρτητα από τη διεθνή συγκυρία. Αλλά το τελικό αποτέλεσμα θα εξαρτηθεί και από την ευρύτερη εικόνα. Γι' αυτό, όλο και περισσότερο είναι επιβεβλημένη η συμμετοχή μας στις κοινές αποφάσεις που παίρνονται στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό και δίνουμε μία τεράστια μάχη, για να επιστρέψει το κύρος της χώρας μας και να έχουμε συμμετοχή και λόγο σε αυτές τις αποφάσεις, για να μπορέσουμε να συνδυάσουμε αυτές τις συζητήσεις που γίνονται για τη σταθεροποίηση, με τις συζητήσεις για τη νέα ρύθμιση των αγορών, με τις συζητήσεις για τα νέα χρηματοδοτικά εργαλεία για την ανάπτυξη, αλλά και για τη διαχείριση χρέους, όπως είναι τα ευρωμόλογα.

Είναι χρήσιμο σε αυτήν την κρίσιμη καμπή να κάνουμε και ένα βήμα προς τα πίσω και να θυμηθούμε ότι η Ελλάδα τα τελευταία δέκα χρόνια έχει πάρα πολλά οφέλη από τη συμμετοχή της στην Ευρωζώνη. Να θυμηθούμε ότι καταφέραμε την ένταξή μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, πετυχαίνοντας πράγματα που εκείνη την εποχή θεωρήθηκαν ένα μικρό θαύμα, μία πρωτοφανή προσαρμογή. Ξεκινώντας από ένα έλλειμμα που έφθανε το 12%, δαπάνες τόκων στο 12,5%, καταφέραμε με συνεχή πρωτογενή πλεονάσματα να ενταχθούμε στη ζώνη του ευρώ το 1999, να μειώσουμε τα ελλείμματά μας και να έχουμε δαπάνες για τόκους κάτω από το 5% του ΑΕΠ.

Να θυμηθούμε ότι την περίοδο αυτή, από το 2000 μέχρι το 2009, διπλασιάστηκε στην Ελλάδα το ονομαστικό κατά κεφαλήν εισόδημα και κλείσαμε σε ένα πολύ σημαντικό βαθμό την ψαλίδα ανάμεσα στο ελληνικό κατά κεφαλήν εισόδημα και αυτό του μέσου όρου της Ευρωζώνης.

Ταυτόχρονα, όμως, να θυμηθούμε ότι η συμμετοχή σε μία νομισματική ένωση, εκτός από πλεονεκτήματα, έχει και υποχρεώ-

σεις, υποχρεώσεις που έχουν να κάνουν, για παράδειγμα, με την τήρηση των κανόνων που αφορούν τα δημοσιονομικά, το έλλειμμα κάτω από το 3% του ΑΕΠ, το χρέος αν δεν είναι κάτω από το 60% του ΑΕΠ, τουλάχιστον να το πλησιάζει.

Και η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια τους κανόνες αυτούς, όχι απλώς δεν τους τήρησε, αλλά επιδεικτικά τους αγνόησε. Η Ελλάδα τα τελευταία έξι χρόνια ποτέ δεν βρέθηκε εκτός του πλαισίου επιτήρησης και ακόμα και όταν η προηγούμενη κυβέρνηση οδήγησε την χώρα στις εκλογές το 2007, λέγοντας ότι είχε ανορθώσει την οικονομία, μαθαίνουμε σήμερα ότι τελικά το έλλειμμα ήταν στο 6% του ΑΕΠ.

Ο δεύτερος μεγάλος κανόνας που ισχύει για την Ευρωζώνη, είναι ότι δεν μπορούν να υπάρχουν τεράστιες αποκλίσεις ανταγωνιστικότητας από χώρα σε χώρα. Και εδώ έχουμε το παράδοξο στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση να επενδύουν στις νέες τεχνολογίες, στο μετασχηματισμό της οικονομίας τους, στην έρευνα, στην καινοτομία, να συνδέουν τους μισθούς και την εξέλιξή τους με την παραγωγικότητα και εμείς να μην κάνουμε τίποτα από όλα αυτά. Να μην επενδύουμε στην έρευνα και στην καινοτομία, να μην προσπαθούμε να μετασχηματίσουμε την οικονομία μας και να βλέπουμε τους πραγματικούς μισθούς ανά εργαζόμενο να αυξάνονται σωρευτικά την τελευταία δεκαετία με περίπου 45%, όταν στην υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Ένωση αυξήθηκαν με περίπου 8%.

Συνδυασμός όλων αυτών, αποτέλεσμα, η πρωτοφανής διεύρυνση του εξωτερικού μας ισοζυγίου, το τεράστιο έλλειμμα που τα χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας έφθασε σε διψήφιο νούμερο και απειλήσε να τινάξει τη χώρα στον αέρα.

Και τρίτος κανόνας με τον οποίο λειτουργεί η Ευρωζώνη, είναι η ειλικρίνεια, είναι το να λέει ο καθένας τα πράγματα που πραγματικά συμβαίνουν στη χώρα του. Και αυτό ήταν, αν θέλετε, και το πιο σημαντικό μας πρόβλημα, η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετώπισε η Ελλάδα, το ζήτημα γύρω από τα στατιστικά της στοιχεία, το γεγονός ότι συνειδητά έλεγε ψέματα στους Ευρωπαίους εταίρους μας. Και αυτό το πλήρωσε και το πληρώνει ακόμη πάρα πολύ ακριβιά.

Τους τελευταίους μήνες έχει γίνει μία τεράστια προσπάθεια να ανορθώσουμε το κύρος της χώρας, ξεκινώντας από ένα, δεν θα έλεγα μηδενικό, αρνητικό σημείο να επιχειρήσουμε να πείσουμε κυβερνήσεις, λαούς, κοινοβούλια ότι η Ελλάδα αξίζει τη στήριξή τους, να πείσουμε τους φορολογούμενους και τα ασφαλιστικά ταμεία σε άλλες χώρες να επενδύσουν στα ελληνικά ομόλογα και να πιστέψουν στην προσπάθεια της Ελλάδας, να πείσουμε κοινοβούλιο δύσπιστα και κυβερνήσεις που έχουν και αυτές τα δικά τους προβλήματα να στηρίξουν τη χώρα μας μέσα από το πρωτοφανές για την Ευρώπη, πρωτοφανές για τον κόσμο ολόκληρο, Πρόγραμμα Στήριξης των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Δεν ήταν εύκολο να γίνει αυτό. Και, όμως, τα καταφέραμε. Καταφέραμε να υπάρχει αυτή η στήριξη. Και το καταφέραμε με αντάλλαγμα ένα πρόγραμμα τριετούς οικονομικής πολιτικής, ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, αλλά και ταυτόχρονα ένα πρόγραμμα μεγάλων τομών και αλλαγών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, νομίζω πως καταλαβαίνουμε όλοι πάρα πολύ καλά μετά από αυτά που ζήσαμε τον τελευταίο καιρό ότι είμαστε σε ένα τέλος εποχής, ότι πράγματα τα οποία ξέραμε και είχαμε συνηθίσει δεν μπορούν να συνεχίσουν να υπάρχουν. Ζούμε σήμερα σε μία χώρα με ένα χρέος 300 δισεκατομμυρίων ευρώ, με μία οικονομία που πέρυσι είχε έλλειμμα 36 δισεκατομμυρίων ευρώ, με μία οικονομία που καταναλώνει περισσότερα από ό,τι παράγει, που δεν έχει πραγματικούς θεσμούς, που τώρα προσπαθεί να τους χτίσει, που δεν έχει κουλτούρα καινοτομίας, ρίσκου και επιχειρηματικότητας, με ένα κράτος που είναι σπάταλο και αναποτελεσματικό, με ένα κράτος που σε όλους τους δείκτες τους διεθνείς δείχνει ότι χρονιά με τη χρονιά πέφτει και μεγαλώνει η διαφθορά. Αρκεί κανείς να δει τι έγινε ανάμεσα στο 2004 και στο 2009 στους διεθνούς δείκτες της διαφθοράς.

Ένα κράτος που καμώνεται, ότι δίνει δωρεάν παιδεία και υγεία στους πολίτες, όταν ξέρουμε πάρα πολύ καλά, ότι η μέση ελληνική οικογένεια πληρώνει από την τσέπη της και για το μεν και για το δε. Ένα κράτος, που ενώ ξοδεύει τα ίδια όσο μια μέση

ευρωπαϊκή χώρα, δίνει κοινωνικές παροχές που μειώνουν ελάχιστα, τον κίνδυνο και το ποσοστό φτώχειας, πριν και μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις. Και το χειρότερο, ένα κράτος και μια χώρα, που δεν δίνει προοπτική στους νέους, που δεν τους δίνει ευκαιρίες, που δεν τους δίνει δυνατότητες. Αυτή είναι η κατάσταση και πρέπει να τη δούμε κατάματα. Και αυτό επιχειρεί να κάνει αυτή η Κυβέρνηση, από την πρώτη στιγμή που έχει αναλάβει.

Ξέρουμε ότι το τέλος μιας εποχής, πρέπει να είναι και το ξεκίνημα μιας νέας. Και ξέρουμε ότι αυτή η μετάβαση, δεν είναι εύκολη, απαιτεί δύσκολες αποφάσεις, απαιτεί να ξεβολεύσουμε και να ξεβολευτούμε. Και σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία είμαστε σήμερα. Και πάνω απ' όλα απαιτεί ειλικρίνεια. Απαιτεί να κάνουμε έναν πραγματικά, δημόσιο διάλογο. Να κοιτάξουμε τον εαυτό μας στον καθρέφτη -καθένας πολιτικός φορέας, που είναι σε αυτήν την Αίθουσα και όλη η ελληνική κοινωνία- και να απαντήσουμε σε μια σειρά από πολύ απλά ερωτήματα. Τι είδους Ελλάδα θέλουμε; Τι είδους κράτος θέλουμε;

Θέλουμε ένα κράτος το οποίο δαπανά, με μοναδικό του κριτήριο, την πελατειακή λογική, που δαπανά και δίνει, εκεί όπου έχει τις ισχυρότερες πιέσεις ή ένα κράτος που ξέρει ακριβώς ο πολίτης, που δαπανώνται τα χρήματα του, όπως κάνουμε μέσα από το Πρόγραμμα της «ΔΙΑΥΓΕΙΑΣ»;

Θέλουμε ένα κράτος με ένα φορολογικό σύστημα, που συλλέγει τα λιγότερα χρήματα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, από οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωζώνης και παρόλα αυτά θεωρείται από τους πολίτες, ότι είναι άδικο και αναποτελεσματικό και αφήνει εκτός διχτού φορολογικού, ένα μεγάλο μέρος των συμπολιτών μας, ένα μεγάλο πλούτο που τον βλέπουμε γύρω μας να περιδιαβάζει ανενόχλητος;

Θέλουμε ένα κράτος και μια δημόσια διοίκηση, η οποία είναι αδιαφανής και δεν λογοδοτεί απέναντι στον πολίτη ή μια δημόσια διοίκηση, η οποία είναι κοντά στον πολίτη, αποκεντρωμένη και του δίνει δύναμη και ευθύνη για τις αποφάσεις που παίρνει. Θέλουμε ένα κράτος, το οποίο προστατεύει τα κλειστά επαγγέλματα και όλα τα κακώς εννοούμενα συμφέροντα που βρίσκονται πίσω από αυτά και τα οποία δεν έχουμε τολμήσει να αγγίξουμε τόσα χρόνια ή θέλουμε ένα κράτος, που θεωρεί ότι η επαγγελματική δραστηριότητα πρέπει να είναι ελεύθερη και ότι ο κάθε πολίτης μπορεί και πρέπει να έχει τις δυνατότητες να δραστηριοποιείται επαγγελματικά και να καταφέρνει αυτό που μπορεί να κάνει;

Θέλουμε ένα σύστημα παιδείας, το οποίο οδηγεί τους περισσότερους οικογενειάρχες, να ξοδεύουν χρήματα στα φροντιστήρια, τα πανεπιστήμια μας να είναι από τα λιγότερο ανταγωνιστικά στην Ευρώπη ή ένα κράτος που κάνει τομές και αλλαγές -όπως αυτές που επιχειρούμε τώρα να κάνουμε- σε ένα σύστημα παιδείας που δίνει τη δυνατότητα σε ένα μαθητή να εκφράζεται και στο φοιτητή να είναι ανταγωνιστικός, με το φοιτητή οποιοδήποτε άλλης ξένης χώρας;

Θέλουμε ένα σύστημα υγείας, το οποίο να εξυπηρετεί τα συμφέροντα εταιρειών, γιατρών και κάθε μεσάζοντα ή ένα σύστημα υγείας, το οποίο να εξυπηρετεί τον πολίτη;

Θέλουμε μια αγορά προϊόντων και υπηρεσιών, που είναι κλειστή, που λειτουργεί σε ολιγοπώλια και κρατά ψηλές τις τιμές για τον μέσο πολίτη και για τη μέση οικογένεια ή θέλουμε να σπάσουμε κατεστημένα και να συγκρουστούμε εκεί που χρειάζεται;

Θέλουμε μια αγορά εργασίας, η οποία υποτίθεται πως ρυθμίζεται και στην πράξη δεν δίνει ευκαιρίες, ούτε προστατεύει, είναι ασύδοτη και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά ή θέλουμε να ρυθμίσουμε κανόνες, μέσα σε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο, την αγορά εργασίας, προστατεύοντας τις θέσεις εργασίας και δίνοντας ευκαιρίες στους νέους;

Θέλουμε δημόσιες επιχειρήσεις που διαφυλάττουν το δημόσιο συμφέρον; Ή συμφέροντα αυτών, που εργάζονται σε αυτές;

Είναι απλές απαντήσεις. Είναι απλές ερωτήσεις. Νομίζω, οριοθετούν και τη μάχη -που θα δοθεί τους επόμενους μήνες και τα επόμενα χρόνια- ότι αυτές είναι, κυρίες και κύριοι, οι διαχωριστικές γραμμές. Αυτές είναι οι διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στην πρόοδο και στη συντήρηση. Και απέναντι σε αυτές

τις διαχωριστικές γραμμές, καλούνται όλοι, να πάρουν θέση. Όλοι.

Εμείς, πήραμε, αναλάβαμε τις ευθύνες μας. Τις αναλάβαμε με δυσκολία, τις αναλάβαμε με κόστος. Αλλά τις έχουμε αναλάβει. Και καλούνται και όλοι οι άλλοι, μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, να αναλάβουν και αυτοί, τις δικές τους ευθύνες, χωρίς ξύλινη γλώσσα, χωρίς εύκολες κριτικές, χωρίς υποκρισία και χωρίς μισόλογα.

Η Νέα Δημοκρατία καλείται, να μιλήσει καθαρά για το παρελθόν της, για τις ευθύνες της χώρας, την οποία, παρέδωσε. Και να δώσει πραγματικές, προτάσεις για το μέλλον. Όχι, να χαϊδεύει τον κόσμο, υποκρινόμενη, ότι μπορεί να υπάρξει δημοσιονομική προσαρμογή, χωρίς κόστος για κανέναν.

Η Αριστερά καλείται, να μας εξηγήσει τι ακριβώς, σημαίνει «η άλλη πολιτική»; Τι ακριβώς, σημαίνει το να ταυτίζεται στην πράξη η πρόταση της, για την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, με τις ορέξεις των χειρότερων κερδοσκόπων; Γιατί τα ίδια πράγματα λένε, με αυτά που λένε και οι χειρότεροι κερδοσκόποι, που σήμερα κερδοσκοπούν κατά της χώρας μας.

Θα χρειαστεί θάρρος σε αυτήν την συζήτηση, μια συζήτηση και μια πορεία που είναι μαραθώνιος, δεν τελειώνει αύριο, αλλά μια πορεία που θα μας οδηγήσει σε μια διαφορετική χώρα. Και θα χρειαστεί να υπάρχει και ένα minimum συμφωνίας. Κατ' αρχάς να συμφωνήσουμε για το σημείο αφετηρίας. Και εδώ είναι πολύ μεγάλες οι ευθύνες. Πολύ μεγάλες οι ευθύνες της Νέας Δημοκρατίας, που σήμερα, μετά από όλη αυτήν τη συζήτηση, αρνείται να αποδεχθεί πιο είναι το πραγματικό σημείο αφετηρίας, αυτό το νούμερο το εφιαλτικό, το ανατριχιαστικό, 36 δισεκατομμύρια ελλείμματος και 300 δισεκατομμυρίων χρέους, με το οποίο πρέπει να ζήσει σήμερα η Ελλάδα και να το αντιμετωπίσει.

Όσο δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε στο σημείο αφετηρίας, τότε δεν έχει νόημα και η οποιαδήποτε συζήτηση, με τις εύλογα διαφορετικές απόψεις, τις διαφορετικές προσεγγίσεις, που αναγκαστικά θα έχουμε, γιατί σε δημοκρατία ζούμε. Και σε μια δημοκρατία, προφανώς, θα υπάρξουν διαφορετικές προσεγγίσεις.

Ακόμει τα στελέχη της Αντιπολίτευσης, να αποφεύγουν αυτές τις συζητήσεις και να μας εγκαλούν για εμμονή στο παρελθόν. Μα, ποιο παρελθόν; Μιλάμε, για πέρυσι. Και την ίδια στιγμή, που μας εγκαλούν για το παρελθόν -και για την εμμονή μας, υποτίθεται με αυτό- το μόνο επιχείρημα που έχουν να προτάξουν, είναι τα υποτιθέμενα χρέη τα οποία έχει σωρεύσει εδώ και είκοσι χρόνια το ΠΑΣΟΚ στη χώρα. Με τον τρόπο αυτό δεν πρόκειται, να προχωρήσουμε.

Τους ακούμε επίσης, να μιλάνε με μεγάλη ευκολία, για την ανάπτυξη. Η ανάπτυξη, δεν είναι κάτι, το οποίο παραγγέλλεται. Η ανάπτυξη δεν είναι κάτι, για το οποίο πατάς ένα κουμπί και αύριο είναι εδώ. Ανάπτυξη, σημαίνει χρηματοδότηση. Ανάπτυξη, σημαίνει επενδύσεις. Άρα, ανάπτυξη, σημαίνει διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές ανοιχτές. Σημαίνει, συνεπώς, εμπιστοσύνη. Άρα, σημαίνει τάξη στα ελληνικά δημοσιονομικά στοιχεία. Η μείωση του δημοσιονομικού μας ελλείμματος είναι αναπτυξιακή πολιτική. Όπως και αναπτυξιακή πολιτική είναι και όλες οι μεγάλες τομές και παρεμβάσεις που κάνουμε σήμερα.

Μας κατηγορούν μερικοί και μας λένε, ότι αυτό που κάνουμε, δεν είναι σοσιαλιστικό. Μας κάνουν κριτική τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, για τη συνέπεια με τις αρχές μας. Πόσο σοσιαλιστική, ακριβώς, είναι η χρεοκοπία; Και ποιους πλήττει αυτή; Πλήττει το μεγάλο κεφάλαιο, το οποίο μπορεί να φυγαδεύσει τα χρήματα του στο εξωτερικό ή πλήττει τους πιο ευάλωτους στην ελληνική κοινωνία; Πόσο σοσιαλιστές, θα μας έκανε και πόσο θα προστατεύαμε τους εργαζόμενους, αν δεν κάναμε τίποτα, για να κρατήσουμε επιχειρήσεις σε ζωή, στη διάρκεια μιας κρίσης; Πόσο σοσιαλιστικό και αλληλέγγυο, μεταξύ των γενεών, θα ήταν να αφήναμε το συνταξιοδοτικό να καταρρεύσει μέσα σε πέντε χρόνια και να πούμε στο σημερινό πνευμάτλη, ότι δεν υπάρχει σύνταξη για εσένα; Γι' αυτό αναγκαστήκαμε και πήραμε τις αποφάσεις για μια γρήγορη επίλυση του ασφαλιστικού συστήματος.

Αποδεικνύουμε καθημερινά, ότι όλες οι θυσίες, που ζητήσαμε

από τους πολίτες, για να ξανακερδίσει η χώρα τη φωνή της και την αξιοπιστία της, δεν τις σπαταλάμε σε προσωπικές στρατηγικές, αλλά σε μια φωνή πιο δυνατή για τη χώρα και για τον Πρωθυπουργό της, στην Ευρώπη, μια χώρα που διεκδικεί - αυτό που νόμιζε ότι είχε κατακτήσει, που είναι μια ισοτιμία - να την ακούν -όπως την άκουγαν, όταν είχε αποδείξει ότι μπορούσε και Ολυμπιακούς Αγώνες να κάνει και ένα μεγάλο πρόγραμμα υποδομών, να ολοκληρώσει και να μπει στην ΟΝΕ μειώνοντας τα ελλείμματα της- αυτήν την αξιοπιστία, αυτό το κύρος, το οποίο έχασε όλα αυτά τα τελευταία πέντε, έξι χρόνια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μέσα σε αυτό το πλαίσιο, συζητάμε το σημερινό προϋπολογισμό. Στην Επιτροπή Οικονομικών - που προηγήθηκε αυτής της συζήτησης - τον ονόμασα «προϋπολογισμό συνέχειας και συνέπειας». «Συνέχειας», γιατί συνεχίζει μια πρωτοφανή δημοσιονομική προσπάθεια, που ξεκίνησε. Και «συνέπειας», γιατί αν αυτήν την προσπάθεια την αφήσουμε στη μέση, θα ακυρώσουμε όλες τις θυσίες που έχουν κάνει οι Έλληνες πολίτες.

Η αφετηρία μας είναι γνωστή, ήταν το τέλος του 2009, ένα έλλειμμα 36 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και είναι ένας στόχος, αυτά τα 36 δισεκατομμύρια, να γίνουν 6 δισεκατομμύρια, δηλαδή σε τέσσερα χρόνια από τώρα, να μειώσουμε το έλλειμμα, κατά 30 δισεκατομμύρια.

Κάναμε ένα πρώτο, τεράστιο βήμα το 2010, ένα πρωτοφανές βήμα. Η χώρα μας δεν το έχει ξανακάνει ποτέ. Δεν το έχει ξανακάνει καμία άλλη χώρα στην Ευρώπη. Σε ένα χρόνο μέσα, με πολύ μεγάλες θυσίες του Έλληνα πολίτη -θυσίες σε μισθούς, θυσίες σε συντάξεις, θυσίες σε υψηλότερο ΦΠΑ και φόρους καταναλώσης- μειώσαμε το έλλειμμα κατά 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

Παραμένει, όμως, μπροστά μας ένα μεγάλο έλλειμμα ύψους 16 δισεκατομμυρίων ευρώ, το οποίο πρέπει να μειώσουμε, να μηδενίσουμε και να φτάσουμε τουλάχιστον στα 6 δισεκατομμύρια, για να μπορέσουμε να αρχίσουμε να ελέγχουμε την πορεία του δημοσίου χρέους.

Ακούω από τη Νέα Δημοκρατία: «Μα, οι πολιτικές σας αυξάνουν το χρέος.» Το χρέος αυξάνει όσο υπάρχουν ελλείμματα. Και είναι προφανές ότι μέχρις ότου καταφέρουμε να ελέγξουμε τα ελλείμματα, θα συνεχίσει να ανεβαίνει το χρέος. Το χρέος θα αρχίσει να πέφτει όταν η χώρα θα αρχίσει να παράγει πρωτογενή πλεονάσματα, όπως έκανε στο παρελθόν, επί ΠΑΣΟΚ, και ταυτοχρόνως να ξαναέρθει σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης.

Θέλω να τονίσω κάτι, που πρέπει να πω ότι εμένα προσωπικά μου δίνει μία ιδιαίτερη ικανοποίηση: Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ο πρώτος προϋπολογισμός εδώ και πάρα πολλά χρόνια ο οποίος συζητείται και μπορεί η Κυβέρνηση να δείξει έναν απολογισμό που είναι καλύτερος από αυτόν τον οποίο είχε προϋπολογίσει πέρυσι. Μία μικρή σύγκριση:

Ας δούμε το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης από το 2004 μέχρι σήμερα: Το 2004 ο προϋπολογισμός προέβλεπε ένα έλλειμμα 6,3 δισεκατομμύρια. Τελικά, απολογιστικά, ήταν 13,1. Το 2005 ο προϋπολογισμός προέβλεπε έλλειμμα 8,5 δισεκατομμύρια. Ήταν 11,7. Το 2006: 8,5 δισεκατομμύρια πάλι. Απολογιστικά ήταν 9 δισεκατομμύρια. Η καλύτερη χρονιά. Το 2007 ο προϋπολογισμός προέβλεπε έλλειμμα 9 δισεκατομμύρια. Τελικά ήταν 11,3. Το 2008 ο προϋπολογισμός προέβλεπε έλλειμμα 8,3 δισεκατομμύρια. Απολογιστικά το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης ήταν 14,5 δισεκατομμύρια. Το 2009 ήταν η χειρότερη χρονιά. Ο προϋπολογισμός προέβλεπε έλλειμμα 8,8 δισεκατομμύρια. Ο απολογισμός για το έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης ήταν 33,6 δισεκατομμύρια. Το 2010: Καταθήσαμε πέρυσι έναν προϋπολογισμό που προβλέπαμε έλλειμμα 22,5 δισεκατομμύρια. Σήμερα μπορούμε να μιλάμε για έναν απολογισμό με ένα έλλειμμα 20,6 δισεκατομμύρια, καλύτερο από αυτό που είχαμε προϋπολογίσει. Πότε άλλοτε έχει γίνει αυτό; Κι εξακολουθούμε να έχουμε αυτό το μεγάλο έλλειμμα στην κεντρική κυβέρνηση των 20,6 δισεκατομμυρίων και στη γενική κυβέρνηση των 22 δισεκατομμυρίων, παρά τις μεγάλες προσπάθειες που έγιναν φέτος.

Για όλους όσους μιλάνε, όμως, για την αποτυχία στην οικονομική πολιτική, για τις αστοχίες, να δεχθώ εκατό φορές ότι προφανώς δεν έγιναν όλα σωστά, ότι έγιναν λάθη, ότι υπήρξαν αστοχίες. Τουλάχιστον, όμως, ας είμαστε κάπως ειλικρινείς με

τους εαυτούς μας κι ας δούμε λίγο το παρελθόν, ο καθένας τι έχει παραδώσει, τι έχει παραλάβει και τι παραδίδει σ' αυτήν τη χώρα.

Ήταν μία χρονιά, λοιπόν, στην οποία ζητήσαμε τη συνεισφορά όλων των πολιτών μέσα από την αύξηση των έμμεσων φόρων, μέσα από την περικοπή των μισθών τους. Ακόμη, ζητήσαμε και τη συνεισφορά των συνταξιούχων από ένα όριο σύνταξης και πάνω. Δεν θα ζητούσαμε αυτές τις θυσίες, αν μπορούσαμε να κάνουμε διαφορετικά. Δεν θα ζητούσαμε αυτές τις θυσίες, εάν ήταν διαφορετική η κατάσταση.

Μήπως, όμως, πρέπει να θυμηθούμε λίγο ποια είναι τα συστατικά στοιχεία των δαπανών του κρατικού προϋπολογισμού, για να καταλάβουμε και το πόσο ρεαλιστικές ή όχι είναι και οι προτάσεις που ακούμε;

Το 2009 παραλάβαμε τις δημόσιες δαπάνες στο ήδη δυσθεώρητο ύψος των 84 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από αυτά, πάνω από το ένα τέταρτο, 22 δισεκατομμύρια, είναι οι μισθοί και οι συντάξεις. Άλλο ένα τέταρτο, 21 δισεκατομμύρια, είναι οι επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία και οι κοινωνικές μεταβιβάσεις. Περίπου 20%, 15 δισεκατομμύρια, είναι οι τόκοι και άλλες δαπάνες εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Άλλο ένα 11% περίπου είναι οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Και άλλο ένα 11% περίπου είναι οι δαπάνες που αντικρίζονται από έσοδα.

Όλα αυτά μαζί, μας φτάνουν ήδη στα 80 από τα 84 δισεκατομμύρια ευρώ.

Προφανώς ούτε οι μισθοί, ούτε η χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος, ούτε οι δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις είναι σπατάλη. Η μείωση, όμως, κατά 1 δισεκατομμύριο ή κατά περίπου 20% των καταναλωτικών δαπανών, εκεί που μπορεί κανείς να δει πιο εύκολα τη σπατάλη, σε καμία περίπτωση δεν θα μπορούσε από μόνη της να μειώσει αυτό το τεράστιο έλλειμμα.

Και ακούμε από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης τις γενικόττες περί μείωσης του πρωτογενούς ελλείμματος, χωρίς καμία απολύτως διάθεση να δουν κωδικό - κωδικό, κατηγορία - κατηγορία και χωρίς να μας πουν τι άλλο θα μπορούσε να κάνει κανείς από αυτό που κάναμε εμείς το 2010, ποιες άλλες προτάσεις θα μπορούσαν να μειώσουν το έλλειμμα το 2011 από αυτές που έχουμε βάλει εμείς στο τραπέζι.

Ας δούμε τα έσοδα. Το 2009 είχαμε ήδη την κατάρρευση του φοροεπισπρακτικού μηχανισμού. Να θυμηθούμε ότι σε μία χρονιά όπου η ελληνική οικονομία -πριν το μνημόνιο- είχε τελικά μία μείωση του ΑΕΠ κατά σχεδόν 3% -2,7% για την ακρίβεια- τα έσοδα μειώθηκαν 3 δισεκατομμύρια σε σχέση με τον προηγούμενο χρόνο.

Άρα, η αύξηση των έμμεσων φόρων στην οποία αναγκαστήκαμε να καταφύγουμε φέτος, είναι και ο μόνος τρόπος για να προσπαθήσουμε άμεσα να επαναφέρουμε αυτήν την κατάσταση.

Και πράγματι, σε μία περίοδο όπου η ελληνική οικονομία το 2010 θα έχει μία ύφεση της τάξεως του 4%, έχουμε μία αύξηση των εσόδων της τάξης του 5% σε σχέση με πέρυσι.

Τίποτα, βέβαια, από όλα αυτά δεν θα ήταν τόσο επιτακτικό, εάν αυτό το έλλειμμα των 36 δισεκατομμυρίων ευρώ δεν συνοδευόταν από την απόλυτη ανυποληψία.

Διότι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό που έκανε την ανάγκη των μέτρων που πήραμε φέτος πιο επιτακτική, ήταν ακριβώς το γεγονός ότι οι αγορές για την Ελλάδα έκλεισαν. Ουδείς ήθελε να μας δανείσει και ουδείς ήθελε να πιστέψει στην προσπάθεια που είχαμε ξεκινήσει να κάνουμε. Γι' αυτό πήραμε όλα αυτά τα μέτρα. Γι' αυτό ήταν τόσο εμπροσθοβαρές το πρόγραμμά μας. Και για άλλον έναν πάρα πολύ σημαντικό λόγο, για έναν λόγο που εξηγεί γιατί, παρά το γεγονός ότι τελικά, με δεδομένη την πιο ψηλή αφετηρία του ελλείμματος -το 2009- καταλήξαμε και στο 2010 σε πιο ψηλό σημείο από εκεί που πιστεύαμε: Γιατί δεν ζητήσαμε περισσότερο χρόνο προσαρμογής. Διότι μία χώρα με ένα χρέος 300 δισεκατομμυρίων ευρώ, πάνω από 140% του ΑΕΠ, δεν έχει καμία πολυτέλεια να χάσει ούτε στιγμή στην προσπάθειά της να ελέγξει το χρέος αυτό, για να μπορέσουν να ανοίξουν ξανά οι διεθνείς αγορές, να χρηματοδοτηθούν οι ελληνικές τράπεζες και να χρηματοδοτηθούν με τη σειρά τους τις ελληνικές επιχειρήσεις, να παραχθούν επενδύσεις, θέσεις εργασίας, ανά-

πυξη, πλούτος και να διανεμηθεί στην ελληνική κοινωνία.

Δεν θέλω, όμως, να δώσω την αίσθηση ότι αυτός ο προϋπολογισμός, αλλά και συνολικά η πολιτική μας, εξαντλείται σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα δημοσιονομικά. Και αυτό γιατί στην πραγματικότητα το μεγαλύτερο μέρος αυτού που προσπαθούμε να κάνουμε, είναι μεγάλες τομές κι αλλαγές. Τομές για να μεταμορφώσουμε το κράτος μας σ' ένα κράτος που εμπνέει εμπιστοσύνη στους πολίτες, που δημιουργεί την αίσθηση δικαίου στην κοινωνία, αλλά και για να μετασχηματίσουμε την οικονομία μας από μία οικονομία που δανείζεται, καταναλώνει και δημιουργεί θέσεις εργασίας μόνο στο δημόσιο τομέα, σε μία οικονομία που παράγει, εξάγει και παράγει θέσεις εργασίας στον ιδιωτικό τομέα με προοπτική για τους πολίτες και ειδικά για τους νέους, μία οικονομία που να μπορεί να ανταμείβει δίκαια τους εργαζόμενους και να προστατεύει όλους τους πολίτες.

Μακάρι να μπορούσαμε όλα αυτά να τα κάνουμε σε ένα χρόνο. Μακάρι να είχαμε αυτό το μαγικό ραβδί, το οποίο το ψάχνουμε, αλλά δεν το βρίσκουμε, για να μπορέσουμε μέσα σε ένα χρόνο να κλείσουμε παθογένειες, να διορθώσουμε δυσλειτουργίες και προβλήματα που ταλάνισαν και ταλανίζουν αυτή τη χώρα για πάρα πολλά χρόνια τώρα. Δεν υπάρχει αυτό το μαγικό ραβδί.

Και ξέρετε κάτι; Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι πολίτες. Και γι' αυτό εξακολουθούν να στηρίζουν αυτήν την προσπάθεια της Κυβέρνησης, παρά τις δυσκολίες, παρά τις θυσίες, παρά τις κακουχίες, παρά το γεγονός ότι δυσκολεύονται πάρα πολύ οι ίδιοι.

Ειλικρινά, ακούγοντας την ευκολία της κριτικής από πολλούς Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, δεν πρόκειται να απολογηθούμε γιατί δεν καταφέραμε μέσα σε ένα χρόνο να κάνουμε αυτά που δεν είχαν γίνει σε δεκαετίες ολόκληρες. Και αυτό γιατί βάλαμε στέρεες βάσεις, ενισχύσαμε τους θεσμικούς διαφάνειας και λογοδοσίας, από τη «Διαύγεια» μέχρι την Ανεξάρτητη Στατιστική Υπηρεσία και κάνουμε προσπάθειες για ανοικτό κοινωνικό διάλογο, ακόμα και όταν αυτός ο διάλογος δεν καταλήγει. Διότι ξεκινήσαμε μία πολύ μεγάλη φορολογική μεταρρύθμιση, με το πλαίσιο που παρουσιάσαμε και ψήφισε η Βουλή την άνοιξη και με αυτό που έρχεται μπροστά για αναδιάρθρωση όλων των φορολογικών υπηρεσιών, για να μπορέσουμε να κάνουμε αυτό που δεν κατάφερε η ελληνική κοινωνία να κάνει για πολλά χρόνια, που είναι να χτυπήσουμε αποτελεσματικά τη φοροδιαφυγή.

Προχωρήσαμε σε μεταρρυθμίσεις στο κράτος, όπως κάναμε με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», με το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Αλλάξαμε το ίδιο το πλαίσιο κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού και των δημοσίων δαπανών. Σταματάει η Ελλάδα να είναι μία χώρα στην οποία έρχεται εκ των υστέρων το εκάστοτε Υπουργείο Οικονομικών να νομιμοποιεί δαπάνες, που είχαν γίνει και τις οποίες κανένας δεν πήρε χαμπάρι.

Κάνουμε για πρώτη φορά -και θα έρθει στη Βουλή την άνοιξη του 2011- ένα μεσοπρόθεσμο προγραμματισμό τριετίας με όλες τις πρωτοβουλίες που πρέπει να πάρει η Κυβέρνηση, για να μπορέσει στο τέλος της τριετίας να έχει φτάσει το ισοζύγιο ανάμεσα στα έσοδα και στις δαπάνες πιο κοντά σε αυτό που πρέπει να είναι.

Το 2011 δεν θα είναι μία εύκολη χρονιά. Θα συνεχίσει η προσπάθεια του 2010. Θα είναι, όμως, πιστεύουμε, η τελευταία χρονιά στην οποία η χώρα μας θα είναι σε ύφεση. Από το 2012 θα αρχίσουμε να έχουμε και πάλι θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Θα είναι - πιστεύουμε και ελπίζουμε- και με τη βοήθεια της εξέλιξης της ζήτησης στην Ευρωζώνη, η χρονιά στην οποία η Ελλάδα θα επανέλθει στις διεθνείς αγορές. Θα είναι η χρονιά στην οποία θα συνεχίσουμε το δημοσιονομικό μας στόχο, για να μειώσουμε το έλλειμμα και να το φτάσουμε από τα 22 δισεκατομμύρια ευρώ στα 17 δισεκατομμύρια ευρώ. Θα είναι μία μείωση 5 δισ. ευρώ ή δύο μονάδων του ΑΕΠ.

Αυτό το κάνουμε με μία σειρά από πρόσθετες παρεμβάσεις, που έχουν αμιγώς διαρθρωτικό χαρακτήρα. Ποιος σε αυτήν την Αίθουσα πιστεύει ότι δεν πρέπει να ελεγχθούν τα ελλείμματα των ΔΕΚΟ; Ποιος σε αυτήν την Αίθουσα πιστεύει ότι δεν πρέπει να κάνουμε συγκεκριμένες κινήσεις κατά της φοροδιαφυγής, όπως αυτές που είναι κοστολογημένες στον προϋπολογισμό, με βάση τα έσοδα που θα έχουμε το 2011;

Ποιος σε αυτήν την Αίθουσα πιστεύει ότι δεν πρέπει να μειω-

θούν οι δαπάνες στο σύστημα υγείας από τη σημερινή τους σπατάλη, για να έχουμε καλύτερες υπηρεσίες για τους πολίτες; Αυτά είναι τα περίφημα πρόσθετα μέτρα, για τα οποία εγκυλοποιήσαμε για τον προϋπολογισμό του 2011.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 2011 στο Υπουργείο Οικονομικών θα έχουμε για πρώτη φορά, τολμών να πω, από την αρχή του ελληνικού κράτους πλήρη εικόνα για τις δαπάνες σε όλη τη γενική κυβέρνηση με ένα νέο πληροφοριακό σύστημα, που ξεκινάει τη λειτουργία του από 01/01, με το οποίο θα υπάρχει η δυνατότητα καθημερινής παρακολούθησης όλων των δαπανών σε επίπεδο κωδικού, σε όλα τα Υπουργεία. Σταδιακά κατά τη διάρκεια του έτους θα υπάρξει η επέκτασή του σε όλους τους φορείς της γενικής κυβέρνησης.

Για πρώτη φορά θα μπορούμε να δίνουμε λογαριασμό στους πολίτες για το πού πηγαίνουν τα χρήματα τους. Θα μπορούμε να αποφασίζουμε συλλογικά ως κοινωνία για το πού θέλουμε να δαπανήσουμε, όχι για το ότι -εκ των υστέρων- καλούμαστε να νομιμοποιήσουμε δαπάνες, για τις οποίες ποτέ δεν ερωτηθήκαμε και ποτέ δεν δώσαμε τη συναίνεσή μας. Αυτή είναι η βασική διαφορά.

Το 2011 θα είναι μία χρονιά, στην οποία θα έχουμε μία πλήρη αναδιάρθρωση των δημοσίων επιχειρήσεων, για να παράγουν υπηρεσίες και όχι ελλείμματα. Θα είναι μία χρονιά, στην οποία θα ανοίξουν τα κλειστά επαγγέλματα, για να μπορέσουμε να δώσουμε ώθηση στην ελεύθερη επαγγελματική δραστηριότητα, κάτι για το οποίο πολλές κυβερνήσεις έχουν μιλήσει επανειλημμένα, αλλά δεν τόλμησαν να κάνουν.

Θα είναι μία χρονιά αποκατάστασης της αξιοπιστίας της χώρας μας. Θα είναι μία χρονιά, που μέσα από την επίτευξη ενός σταθερού οικονομικού και φορολογικού πλαισίου θα έχουμε μία οικονομία με σταθερούς κανόνες και θεσμικούς διαφάνειας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κλείνω λέγοντας ότι σίγουρα έχουμε ακόμα πολλά να αποδείξουμε. Είμαστε στην πιο δύσκολη καμπή, στο πιο δύσκολο σημείο. Με τους πολίτες εξαιρετικά καχύποπτους, πολλές φορές οργισμένους απέναντι σε αυτά που βιώνουν, έχουμε να αποδείξουμε ότι οι θυσίες τις οποίες κάνουν, δεν θα πάνε χαμένες. Προσπαθούμε να το αποδείξουμε αυτό με την καθημερινή μας πρακτική.

Αλλά, αντίθετα με αυτά που πολλοί σπεύδουν να πουν, δεν έχουμε πουλήσει τη ψυχή μας. Η ψυχή μας είναι στην κοινωνία. Γιατί από την κοινωνία προερχόμαστε και στην κοινωνία -και μόνο- λογοδοτούμε, σε κανέναν άλλον. Αυτό το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, η Κυβέρνηση του και το Υπουργείο Οικονομικών, στο βαθμό που διαμορφώνει και υλοποιεί πολιτικές που έχουν να κάνουν με τα έσοδα και τις δαπάνες και τη δυνατότητα της οικονομίας να επανέλθει σε μία τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης, δεν το ξεχνάμε ποτέ.

Γι' αυτούς τους λόγους σας καλώ να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό του 2011.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεφαλογιάννης για δώδεκα λεπτά.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποια στιγμή σε αυτήν την Αίθουσα, τουλάχιστον οι οικονομολόγοι, πρέπει να συνεννοηθούμε για το χρέος. Δεν μπορεί ο καθένας -και ιδιαίτερα όταν κατέχει ένα πτυχίο Οικονομικών Επιστημών- να λέει ό,τι θέλει. Σε αυτό το μίνιμουμ που πρέπει να συνεννοηθούμε, είναι ότι το χρέος δημιουργείται από τα πρωτογενή ελλείμματα, που δημιουργεί κάθε χρόνο η κάθε κυβέρνηση.

Εάν αυτό είναι η πραγματικότητα, τότε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας πω για άλλη μία φορά και θα καταθέσω από του Βήματος της Βουλής τα στοιχεία όλων των προϋπολογισμών από το 1981, από τον πρώτο Υπουργό Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ, κ. Μανώλη Δρεπτάκη, μέχρι όλων των Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας και τον σημερινό Υπουργό. Εάν εγώ κάνω, κύριε Υπουργέ, κύριε Παπακωνσταντίνου, ένα ευρώ λάθος σε αυτά τα στοιχεία τα οποία σας καταθέτω, παραιτούμαι από Βουλευτής. Σας το έχω πει πολλές φορές, εάν δεν βρείτε εσείς ένα λάθος, παραιτηθείτε από Υπουργός, για να τελειώσει αυτό το θέμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι το 1981 η Ελλάδα θεωρήθηκε πρότυπο, φαινόμενο οικονομικής ανάπτυξης με ρυθμούς τουλάχιστον διπλάσιους από όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ και της τότε ΕΟΚ. Όλες οι κυβερνήσεις συμπεριλαμβανομένης και του Γεωργίου Παπανδρέου και του Πλαστήρα και του Παπάγου κληροδότησαν, σύμφωνα με αυτά που μας είπε ο Μανώλης Δρεττάκης στον πρώτο προϋπολογισμό του ΠΑΣΟΚ, χρέος στην Ελλάδα 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι το χρέος. Τι να κάνουμε τώρα; Έτσι μας το είπε ο Μανώλης Δρεττάκης. Σήμερα, με βάση αναφορές στελεχών του οικονομικού επιτελείου της σημερινής Κυβέρνησης ξεπερνά τα 330 δισ. ευρώ.

Παρέλαβε, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ το 1981 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας του Κωνσταντίνου Μητσotάκη δημιούργησαν άλλα 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Ήταν η πρώτη φορά, που μετά τη χαμένη δεκαετία του '80, δημιουργήθηκαν τα πρώτα πρωτογενή πλεονάσματα, για να καλύψουν τα ελλείμματα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80.

Η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή δημιούργησε και αυτή από το 2004 μέχρι το 2007 πρωτογενή πλεονάσματα. Τα μόνα ελλείμματα που υπήρξαν, ήταν του 2008 και του 2009 λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης. Αυτά είναι άλλα 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Συνολικά η Νέα Δημοκρατία και όλες οι κυβερνήσεις πριν από το 1981 χρέωσαν τον Έλληνα πολίτη με 13 δισεκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Ας απολογηθούν τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, πώς δημιουργήθηκε το χρέος. Ας απολογηθούν για τα 287 δισεκατομμύρια ευρώ από τα 300 που παραδώσαμε εμείς, ή τα 317 δισεκατομμύρια ευρώ από τα 330 του χρέους που έχει φτάσει σήμερα.

Εάν δεν πιστεύετε εμένα, θα σας διαβάσω τι έλεγε στο βιβλίο του «Πολιτική κατάθεση» ο Γεράσιμος Αρσένης στα μέσα της δεκαετίας του 1980. Ελπίζω να μην δημιουργήσω ενδοοικογενειακό πρόβλημα με την κ. Λούκα Κατσέλη, με αυτά που θα πω. Έλεγε ο κ. Αρσένης: «Η δυναμική των πραγμάτων τους πρώτους μήνες οδήγησε στην εφαρμογή του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ, χωρίς καμμία ιεράρχηση με γνώμονα την οικονομική μας αντοχή.

Η κατάσταση από το 1981 έως τον Ιούλιο του 1982 χαρακτηρίζεται από έλλειψη συντονισμού σε πολιτικό επίπεδο. Έτσι, είχαμε μια σειρά αποφάσεις υλοποίησης προεκλογικών υποσχέσεων». Παρακάτω: «Από την άνοιξη του 1982 οι δείκτες αποδείκνυαν ότι βασικά οικονομικά μεγέθη ξέφευγαν από τον έλεγχο». Και καταλήγει: «Είχαμε ακολουθήσει πορεία που θα μας οδηγούσε σε οικονομικό αδιέξοδο». Αυτό δηλαδή που κάνατε τότε. Αυτό το είπε το 1985, λίγο πριν από την υποτίμηση.

Και επειδή με ρωτάτε, θα σας πω και τι είπε για την υποτίμηση. Για την υποτίμηση είπε: «Είναι η πρώτη φορά που σε παγκόσμιο επίπεδο έγινε υποτίμηση μέρα-μεσημέρι και μάλιστα Παρασκευή και κάποιος έβγαλαν δισεκατομμύρια δραχμές εκείνη την εποχή».

Αυτά, λοιπόν, έκανε τότε η κυβέρνηση του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου, όπου κάθε πέντε μέρες έκανε ένα δάνειο και που είχε την «πρόνοια» να στείλει και τότε το λογαριασμό στο 1990, δηλαδή στις επόμενες κυβερνήσεις, διότι πλήρωνε μόνο τόκους και το κεφάλαιο, όπως και οι κυβερνήσεις του Σημίτη, το αφήναν να το πληρώνουν οι ερχόμενες γενιές, οι ερχόμενες κυβερνήσεις. Αυτή, λοιπόν, είναι η κατάσταση. Αυτό είναι το χρέος. Αυτό είναι το αμετανόητο ΠΑΣΟΚ.

Επειδή μας εγκალέσατε, κύριε Γείτονα, ότι είμαστε αμετανόητοι, θα σας χαρίσω αυτήν τη φωτογραφία του Γεωργίου Παπανδρέου, όπου πρόσφατα με σηκωμένη τη γροθιά στη διαδήλωση που έκανε η ΓΣΕΕ –και με σύνθημα στα πλακάτ «Κάτω τα χέρια από το ασφαλιστικό»– δίπλα του ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ, κ. Παναγόπουλος, και όλα τα επίλεκτα συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ αγωνιζόσασταν για να μην κάνει καμμία μεταρρύθμιση η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες φωτογραφίες,

οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτό το κόμμα –το κόμμα του ΠΑΣΟΚ– είναι το κόμμα που δεν είχε ψηφίσει ούτε το νόμο για την εγγύηση των καταθέσεων των Ελλήνων πολιτών μέχρι 100.000 ευρώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία έχουμε ψηφίσει παραπάνω από τα μισά νομοθετήματα της δικής σας Κυβέρνησης. Αυτή είναι η διαφορά της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Μην μας εισηγάτε, λοιπόν, γιατί μόνο την περίοδο '90-'93 πληρώσαμε 19 δισεκατομμύρια ευρώ για τόκους, οι οποίοι δημιουργήθηκαν από τη χαμένη δεκαετία του '80 και την περίοδο του Κώστα Καραμανλή 2004-2009 πληρώσαμε άλλα 62 δισεκατομμύρια ευρώ για τόκους.

Αυτό, κύριε εισηγητά του ΠΑΣΟΚ, είναι η απάντηση στο ερώτημά σας γιατί ενώ παραδώσατε το 2004 180 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος, παραλάβατε 280 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009. Γιατί τα 62 ήταν τόκοι, τα 10 ήταν τα χρέη των Ενόπλων Δυνάμεων, που όπως λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση δημιουργήθηκαν από το 1996 έως το 2004, αλλά ο λογαριασμός στάλθηκε να πληρωθεί το 2004, είναι τα 6 δισεκατομμύρια των νοσοκομείων και μια σειρά από λογιστικές εγγραφές μέσα στο δημόσιο χρέος. Πρωτογενή, λοιπόν, ελλείμματα όλες οι κυβερνήσεις, εκτός από ΠΑΣΟΚ δεν έχουν δημιουργήσει. Το χρέος είναι παιδί του ΠΑΣΟΚ και να τελειώσει αυτή η ιστορία άπαξ και δια παντός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ καταθέτει έναν προϋπολογισμό και επαίρεται ο παριστάμενος Υπουργός ότι είναι ο μόνος προϋπολογισμός που τηρήθηκε κατά γράμμα. Αυτό μόνο ως απειλή μπορούμε να το εκλάβουμε. Και αυτό γιατί; Διότι από την ημέρα που ψηφίσαμε τον προϋπολογισμό πέρυσι, η Κυβέρνηση έβαλε 10 δισεκατομμύρια έκτακτα μέτρα για να ισορροπήσει και να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό.

Άρα, μας φέρνει άλλον ένα πλαστό προϋπολογισμό σήμερα. Μας απειλεί ότι θα φέρει έκτακτα μέτρα, κυρίως το Μάρτιο που θα προσπαθήσει να εκταμιεύσει την τέταρτη δόση άλλων 16 δισεκατομμυρίων ευρώ αυτή τη φορά.

Αυτό γιατί, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Ψηφίσατε το μνημόνιο. Ξέρετε τι ψηφίσατε; Πραγματικά, κύριοι συνάδελφοι, έχει κανείς ξεφυλλίσει το μνημόνιο από εσάς να δει τι ψηφίσε; Όλα όσα ψηφίσαμε μπορεί να τα βρει κανείς σε πέντε σελίδες. Στη σελίδα 1349 έως 1354 του ν.3845/2010, δηλαδή για το μνημόνιο. Εκεί τι μας λέει;

Μας λέει ότι μέχρι το 2014 οι Έλληνες πολίτες, συμπεριλαμβανών και τα αναθεωρημένα μνημόνια, θα πληρώσουν 36 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω. Πέρσι που στέγνωσε η αγορά, που ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας οδηγήθηκε στην εξαθλίωση, η νεολαία στην ανεργία πληρώσαμε 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Τι λέει ο πίνακας, όχι ο δικός μας, όχι της Νέας Δημοκρατίας, όχι του Αντώνη Σαμαρά, όχι του εισηγητή μας, όχι του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, αλλά αυτός που ψηφίσατε δια της ψήφου σας;

Λέει λοιπόν, ότι αυξήθηκε ο ΦΠΑ, που δεν το προσέβλεπε ο προϋπολογισμός του 2010 και πληρώσαμε 800 εκατομμύρια ευρώ. Για καύσιμα, ταξίφα και ποτά 400 εκατομμύρια ευρώ. Για μείωση του μισθολογικού κόστους, δηλαδή του 13ου και 14ου μισθού 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ. Για μείωση συντάξεων, δηλαδή μείωση της 13ης και 14ης σύνταξης πληρώσαμε 1,8 δισεκατομμύριο ευρώ. Προς δόξα της ανάπτυξης μειώσαμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 500 εκατομμύρια ευρώ.

Φέτος, έχετε ψηφίσει εσείς, οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά και άλλα κόμματα, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και πρώην στελέχη της δικιάς μας παράταξης να πληρώσουμε με βάση το μνημόνιο 9,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν σε αυτό προσθέσουμε και το λογιστικό τρικ, γιατί δεν μας έχει μια εμπιστοσύνη η Ευρωπαϊκή Ένωση, να ενσωματώσουμε τις εγγυήσεις του δημοσίου που καταπίπτουν, που είναι κυρίως εγγυήσεις του δημοσίου, των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή 6 έως 8 δισεκατομμύρια, θα πληρώσουμε φέτος 15 δισεκατομμύρια ευρώ. Τρεις φορές παραπάνω από ό,τι πληρώσαμε πέρσι. Το 2012 θα πληρώσουμε 5,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Το 2013 θα πληρώσουμε 4,7 δισεκα-

τομμύρια ευρώ. Το 2014 θα πληρώσουμε 4,7 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα αυτή να αντέξει αυτή την αφαίμαξη; Είναι δυνατόν να προσπαθούμε με φορολογικά μέτρα να λύσουμε το πρόβλημα της οικονομίας;

Οικονομία και διέξοδος στο αδιέξοδο που μας οδήγησε η ανεργία πολιτική του ΠΑΣΟΚ, του «λεφτά υπάρχουν», υπάρχουν εκατομμύρια, υπάρχουν δισεκατομμύρια, των δηλώσεων ακόμα και μετά την ανάληψη της εξουσίας, με φορολογικά μέτρα λύση δεν υπάρχει. Μια είναι η λύση. Λύση είναι η ανάπτυξη. Χωρίς ανάπτυξη δεν μπορούμε να κάνουμε βήμα μπροστά. Αυτή η Κυβέρνηση, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έχει ακόμα δεήσει να μας φέρει τον αναπτυξιακό νόμο.

Χαίρομαι που τουλάχιστον μέσα στην απραξία της, δέχτηκε την πρόταση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας και της Νέας Δημοκρατίας για να είναι η επόμενη Βουλή αναθεωρητική, εμπράκτως ζητώντας συγγνώμη, κύριε Γείτονα, για τη χωρίς έμπνευση πολιτική του ΠΑΣΟΚ να ναρκοθετήσει την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 2007, που αυτό που έπρεπε να κάνει εκείνη η Αναθεώρηση ήταν να βάλει τις οικονομικές βάσεις της ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας. Χαίρομαι που προς αυτήν την κατεύθυνση συμφωνεί και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς αυτόν τον προϋπολογισμό δεν μπορούμε να τον ψηφίσουμε. Είναι ένας προϋπολογισμός χωρίς επιστροφή. Ένας προϋπολογισμός που οδηγεί όπως και πέρσει στη μείωση των εισοδημάτων, στη μείωση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Είναι ένα προϋπολογισμός που οδηγεί ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας σε περιπέτειες, σε εξαθλίωση και σε περιθωριοποίηση.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής, αξιοποιώντας μόνο το εξάλεπτο.

Κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός, ζήτησε από όλο το Κοινοβούλιο ειλικρίνεια.

Είναι αλήθεια ότι και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ κόπτεσθε για την αλήθεια και την ειλικρίνιά σας απέναντι στους εταίρους σας, απέναντι στους δανειστές σας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Όμως, στην εργατική τάξη, στους εργαζόμενους, στο λαό συνεχίζετε να λέτε ψέματα. Είναι ψέματα όταν ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί λένε ότι δεν θα παρθούν νέα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα και την ίδια στιγμή σαρώνετε εργασιακά, εργατικά, κοινωνικά, ασφαλιστικά δικαιώματα, μειώνετε μισθούς, κόβετε συντάξεις, περικόπτετε συνεχώς τις δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια.

Υποστηρίζει συχνά ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί -το ανέφερε και ο κύριος Υπουργός προηγούμενως, ο οποίος απουσιάζει αυτή τη στιγμή και άλλα στελέχη του ΠΑΣΟΚ συνεχώς το λένε- ότι ο λαός αγόγγυστα θυσιάζεται για να σωθεί η χώρα. Απαιτήθηκε πολλές φορές αυτό το ιδεολόγημα από το ΚΚΕ. Ο λαός, οι εργάτες, οι εργαζόμενοι δεν θυσιάζονται από μόνοι τους. Εσείς τους βάζετε στο θυσιαστήριο με βίαιο και αυταρχικό τρόπο.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, συνεχώς δίνετε νέα προνόμια στο κεφάλαιο και η κριτική, την οποία εμείς σας ασκούμε είναι «ξύλινη γλώσσα»; Μιλάτε για τα 110 δισεκατομμύρια δάνεια. Η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποφάσισε να δώσει 28 δισεκατομμύρια στις τράπεζες. Η σημερινή Κυβέρνηση αποφάσισε να δώσει άλλα 40 δισεκατομμύρια. Αθροιστικά είναι 68 δισεκατομμύρια ευρώ και κατ' άλλους, μαζί με τις κρατικές εγγυήσεις, 78 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, το 62% του δανείου αποφασίσατε να το δώσετε στις τράπεζες. Και λέτε συνειδητά ψέματα όταν υποστηρίζετε ότι πήρατε το δάνειο για να πληρώσετε μισθούς και συντάξεις.

Ναι! Είστε υποκριτές όταν ισχυρίζεστε ότι παίρνετε αυτά τα

αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα για να σώσετε τη χώρα. Όλα σας τα μέτρα είναι για να ενισχυθεί παραπέρα η κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου. Η Νέα Δημοκρατία συμφωνεί. Άλλωστε και πριν από λίγο ακούστηκε ότι ψήφισε τα τριάντα πέντε από τα εξήντα δύο νομοσχέδια. Κερδίζει το κεφάλαιο στην περίοδο της ανάπτυξης. Κερδίζει και σήμερα στην κρίση. Αυτή είναι η αλήθεια. Όλα τα άλλα είναι ψέματα.

Μίλησε ο κύριος Υπουργός για την εθνική κυριαρχία. Μια πτυχή της μόνο θα αναφέρω: Σήμερα αναθέτετε τη φύλαξη των συνόρων στη FRONTEX. Αυτό τι είναι; Δεν είναι συρρίκνωση της εθνικής ανεξαρτησίας; Και σ' αυτό συμφωνεί, εκτός από το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και η Δημοκρατική Συμμαχία. Το ΝΑΤΟ ορίζει γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο. Αυτό δεν είναι συρρίκνωση της εθνικής ανεξαρτησίας; Και σ' αυτό συμφωνεί και η Νέα Δημοκρατία και όχι μόνο.

Έκανε διάφορους χαρακτηρισμούς ο κύριος Υπουργός σχετικά με το κράτος. Τελικά τι είναι όλα αυτά τα οποία συμβαίνουν; Είναι αυτοφύη; Και η γραφειοκρατία και η αδιαφάνεια και η διαπλοκή και η ρεμούλα; Ποιος διαμόρφωσε αυτό το κράτος στα τριάντα έξι τουλάχιστον τελευταία χρόνια; Οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, ο λαός; Όχι! Εσείς το διαμορφώσατε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Ποιος διαμόρφωσε και προωθεί σήμερα την εμπορευματοποίηση της υγείας και της πρόνοιας; Ποιος ενισχύει τον ταξικό χαρακτήρα της παιδείας; Ποιος καταργεί την κοινωνική ασφάλιση και ενισχύει την ιδιωτική ασφάλιση; Εσείς οι ίδιοι είστε.

Ξαφνιάστηκε ο κύριος Υπουργός και είπε ότι δεν κατανοεί την πρόταση του ΚΚΕ. Η πρόταση του ΚΚΕ για μια άλλου είδους ανάπτυξη ασφαλώς και δεν μπορεί να γίνει κατανοητή από τον Υπουργό Οικονομίας. Εμείς κάνουμε λόγο για μια άλλη, για μια λαϊκή οικονομία. Εμείς μιλούμε για την κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής. Εμείς αναφερόμαστε στον κεντρικό σχεδιασμό της οικονομίας, στον εργατικό και λαϊκό έλεγχο. Εμείς υποστηρίζουμε την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Ενισχύουμε και αναπτύσσουμε τον παραγωγικό συνεταιρισμό. Μιλούμε, επίσης, για μία άλλη εξουσία, μία λαϊκή εξουσία που θα οργανώσει τη λαϊκή οικονομία προς όφελος των παραγωγών του πλούτου, δηλαδή της συντριπτικά μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, που σήμερα παράγει αυτόν τον πλούτο, αλλά τον νέμεται το μεγάλο κεφάλαιο.

Ίσως αυτά σε κάποιους να ακούγονται παράταιρα. Αλλά, θα σας έλεγα ότι όταν πριν από λίγα χρόνια μιλούσαμε γι' αυτόν τον ιμπεριαλιστικό οργανισμό που είναι εχθρικός για το λαό μας, για τους λαούς της Ευρώπης, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που πρέπει να αποχωρήσει η χώρα από αυτή, ήταν λίγοι αυτοί που μας κατανοούσαν. Σήμερα είναι πάρα πολλοί αυτοί, οι οποίοι πείθονται γι' αυτή μας τη θέση. Και αυτό το στοιχείο που σας ανησυχεί ιδιαίτερα και ανησυχεί και θορυβεί την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ είναι ότι πολλοί από αυτούς, οι οποίοι αποδέχονται και καθημερινά επινοούνται από την πρόταση του ΚΚΕ, είναι οπαδοί, είναι ψηφοφόροι, είναι μέλη του ΠΑΣΟΚ. Αυτό σας φοβίζει, γι' αυτό ανησυχείτε, γι' αυτό και τα ιδεολογήματα, τα οποία θέλουν να αποπροσανατολίσουν το λαό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή.

Παρακαλείται ο κ. Αστέριος Ροντούλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να λάβει το λόγο για έξι λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Χθες, αγαπητοί συνάδελφοι, ακούσαμε τον κ. Αλευρά, τον αξιότιμο εισηγητή του ΠΑΣΟΚ. Μας είπε και ποιημάτια. Τη στιγμή που ο ελληνικός λαός πένεται, τη στιγμή που η ανεργία έχει «χτυπήσει κόκκινο», τη στιγμή που η οικογένεια δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα, οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ, για να ευθυμήσουμε μας λένε ποιημάτια.

Ακούσαμε και τον αξιότιμο Υπουργό Οικονομικών του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος μας απηύθηνε «βροχή» ερωτημάτων. Τι είδους κράτος θέλουμε; Αναποτελεσματικό; Θέλουμε ένα κράτος, το οποίο δεν θα διέπεται από τις αρχές του νεποτισμού; Θέλουμε ένα κράτος γραφειοκρατικό; Τέλος πά-

των, τι είδους κράτος θέλουμε;

Θέλουμε, κύριε Υπουργέ, ένα κράτος που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας και του σεβασμού προς τον πολίτη πάρα πολύ απλά, ένα κράτος ευέλικτο, ένα κράτος αποτελεσματικό, ένα κράτος που θα σέβεται την κοινωνία, ένα κράτος που εσείς –το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία- χρόνια τώρα, από το 1974 και μετά, που κυβερνήσατε τη χώρα αυτή, δεν μπορέσατε να στήσετε.

Άρα, το ερώτημα αντιστρέφεται. Θα κάνετε ποτέ εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, την αυτοκριτική σας; Θα πείτε ότι είσατε ανίκανοι; Θα πείτε, επιτέλους, ότι προδώσατε αλλεπάλληλα την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού;

Τα ερωτήματα, λοιπόν, αυτά θα πρέπει να τα απευθύνει στον εαυτό του ο κ. Παπακωνσταντίνου ή τέλος πάντων, στην κυβερνώσα παράταξη και στη Νέα Δημοκρατία, σε καμμία περίπτωση, όμως, στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Η αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η εξής: Εφαρμόζει η σημερινή Κυβέρνηση το δόγμα της εσωτερικής υποτίμησης. Τι σημαίνει εσωτερική υποτίμηση ή αποπληθωρισμός για να καταλαβαίνει ο κόσμος; Σημαίνει μία υποτίμηση της καταναλωτικής ισχύος του Έλληνα τουλάχιστον κατά 25%, κατά το ένα τέταρτο δηλαδή. Κι όλο αυτό εμφανίζεται εν είδει γιατρικού, εν είδει θεραπείας, όπως μας είπε ο κ. Στρος Καν. Με άλλα λόγια, η θεραπεία αυτή λέει ότι θα ρίξουμε το κόστος εργασίας, θα υπάρξουν στη συνέχεια επενδύσεις, θα αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα και εφόσον θα έχουμε γίνει μία χώρα ελκτική των επενδύσεων, θα βελτιωθεί και η απασχόληση κι έτσι θα καταπολεμηθεί και η ανεργία. Αυτό είναι το ΠΑΣΟΚικό σενάριο.

Όμως, πριν δούμε την αποτελεσματικότητα αυτού του σεναρίου, ας δούμε τι βιώνει ο κόσμος καθημερινά. Βάσει, λοιπόν, αυτού του δόγματος της εσωτερικής υποτίμησης, ο κόσμος βιώνει μία φορολογική καταίγιδα. Βιώνει συνεχείς αυξήσεις του ΦΠΑ, φόρους, έκτακτες εισφορές. Βιώνει περικοπές μισθών, επιδομάτων, κοινωνικών επιδομάτων. Καταλύεται το κράτος-πρόνοιας, όσο είχαμε μπορούσε να στήσουμε όλα αυτά τα χρόνια.

Αυτό είναι το γιατρικό του ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η θεραπεία του κ. Παπανδρέου.

Και, βεβαίως, να σας θυμίσω ότι ερωτηθείς προεκλογικά ο κ. Παπακωνσταντίνου, έλεγε «μα, αυτή η θεραπεία του αποπληθωρισμού δεν είναι καθόλου σωστή», γιατί κατά την άποψη του αξιότιμου Υπουργού Οικονομικών αυτό το οποίο θα έπρεπε να κάνουμε ήταν να άρουμε τις στρεβλώσεις της αγοράς, όπως χαρακτηριστικά έλεγε και να προχωρήσουμε σε μία άλλη διάρθρωση του τρόπου λειτουργίας της αγοράς. Όμως, δυστυχώς, ακολούθησε αυτό ακριβώς που σας είπα, δηλαδή το δρόμο της εσωτερικής υποτίμησης.

Πέρα, όμως, από τις ανακολουθίες και τις ασυνέπειες του κ. Παπακωνσταντίνου, αυτό που μας ενδιαφέρει είναι να δούμε αν τελικά η θεραπεία θα είναι επωφελής. Δυστυχώς, δεν θα είναι επωφελής αυτή η θεραπεία, γιατί οι καλύτεροι οικονομολογοί μας λένε το αυτονόητο, ότι δηλαδή δεν είναι μόνο το κόστος εργασίας που δημιουργεί πρόβλημα στην ανταγωνιστικότητα, στην παραγωγικότητα μιας χώρας. Υπάρχουν πολλές άλλες παράμετροι που την επηρεάζουν αρνητικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και, βεβαίως, δεν πρέπει να ξεχνάμε και κάτι άλλο. Η Ελλάδα έχει ένα μεγάλο ζήτημα δημοσίου χρέους. Συνεπώς, όσο η κατάσταση της ελληνικής οικονομίας είναι υφειακή, όσο μπαίνουμε σ' ένα καθοδικό σπινάλ ύφεσης, όσο ο κόσμος δεν θα μπορεί να καταναλώνει, ο τζίρος στην αγορά θα πέφτει, τα καταστήματα θα κλείνουν, η ανεργία θα αυξάνει, η ύφεση θα μεγαλώνει και το χρέος θα γίνεται έτι περαιτέρω επαχθέστερο.

Κύριε Πρόεδρε, καταλήγω με την πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Εμείς θέλουμε να προτείνουμε κάτι στο Σώμα, ώστε να το ακούσει και η Κυβέρνηση. Εάν θέλουμε να είμαστε σοβαροί και να πούμε κάποια πράγματα με καθαρή ματιά στον κόσμο, πρέπει να δημιουργήσουμε μία επιτροπή λογιστικού προσδιορισμού και ελέγχου του δημοσίου χρέους, αποπελούμενη από ανθρώπους σοβαρούς, από ανθρώπους που γνωρίζουν το αντικείμενο και από αυτούς τους ανθρώπους, των οποίων η

αξιοπιστία και η αξιοπρέπεια δεν μπορεί να αμφισβητηθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όταν υπάρχουν άνθρωποι –νομίζω, όλοι μας εδώ- που συνομολογούν ότι χρήματα των δανείων που τόσα χρόνια παίρναμε έγιναν βορά στα χέρια τρωκτικών, λαμογιών και οποιωνδήποτε άλλων παρατρεχάμενων, αυτό σημαίνει ότι ένα μεγάλο μέρος του δημοσίου χρέους δεν πήγε επ' ωφελεία του ελληνικού λαού! Καταναλώθηκε από τους «χρυσοκάνθαρους»! Άρα, λοιπόν, αυτό το χρέος είναι παράνομο και απαχθές! Θα πρέπει να δούμε ποιο μέρος του χρέους είναι παράνομο και απαχθές!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να πω –προκειμένου να γραφτεί στα Πρακτικά- ότι αυτήν την πρακτική την εφηρμωσε ο Πρόεδρος Κορέα του Ισημερινού. Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, ο Ισημερινός δεν έχει δικό του νόμισμα. Έχει το δολάριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και έχει ΑΕΠ 10% του ελληνικού ΑΕΠ. Το κατά κεφαλήν εισόδημα του Ισημερινού είναι 12% του κατά κεφαλήν εισοδήματος της Ελλάδας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ελάτε, κύριε Ροντούλη, στο χρόνο και στο χώρο! Αφήστε τον Ισημερινό τώρα!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αυτοί οι άνθρωποι, λοιπόν, τόμησαν να κάνουν μία τέτοια επιτροπή λογιστικού ελέγχου του χρέους και διέγραψαν τμήμα του χρέους τους! Αυτό θα πρέπει να κάνουμε και εμείς, για να κοιτάξουμε στα μάτια τον ελληνικό λαό! Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο κ. Δρίτσας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς καλείται να λάβει το λόγο για έξι λεπτά και ασφαλώς με αυστηρότερη συνέπεια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα προσπαθήσω να χειραγωγήσω και να ελέγξω τον εαυτό μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αντιλαμβάνεστε ότι οι υποχρεώσεις μας είναι πολλές.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, μόλις πριν από λίγα λεπτά ο καθ' ύλην αρμόδιος και υπεύθυνος για την κατάντια της χώρας μας Υπουργός, παρόντος και του Πρωθυπουργού, μας είπε με πολύ μεγάλη δόση αυτοπεποίθησης «δεν θα απολογηθούμε». Και αυτό ισχύει ως προειβολή!

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είπε ότι δεν θα απολογηθούμε για τα έργα της Νέας Δημοκρατίας, για τα αποτελέσματα της περιόδου της Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Όχι. Είπε, κύριε Ευθυμίου, ότι δεν θα απολογηθούμε για τις προσπαθειές που έχουμε κάνει ένα χρόνο τώρα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Για να βελτιώσουμε τη χώρα από τα αποτελέσματα της Νέας Δημοκρατίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Αυτό είπα! Το κατέγραφα με απόλυτη ακρίβεια!

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να μη με διακόπτουν.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Σας εκτιμώ. Γι' αυτό σας διακόπτω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είπα «δεν θα απολογηθούμε για τις προσπάθειες που έχουμε κάνει ένα χρόνο τώρα ως Κυβέρνηση να σώσουμε τη χώρα». Αυτό είπα!

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είπα ότι δεν θα απολογηθούμε γιατί δεν κάνουμε σε ένα χρόνο όσα έπρεπε να κάνουμε τριάντα χρόνια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εν πάση περιπτώσει, ας δοθούν, κύριε Πρόεδρε, πολλαπλές ερμηνείες σ' αυτό που είπα ο κ. Παπακωνσταντίνου από τα άλλα στελέχη του κυβερνώντος κόμματος! Καμμία αντίρρηση! Δεκτές! Όμως, έτσι το είπα και έτσι το κατέγραψα! Δεν κάνω φθηνή χρήση των όσων λέει ο κύριος Υπουργός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και ας απαντήσουν

στον προσήκοντα χρόνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ακριβώς!

Και είτε ακόμα ο κύριος Υπουργός ότι θα προχωρήσουμε από την οικονομία που δανείζεται και καταναλώνει, στην οικονομία που παράγει. Τώρα το θυμήθηκε αυτό το ΠΑΣΟΚ;

Και τόλμησε ταυτόχρονα να συμπληρώσει ότι η Αριστερά προτείνει ό,τι και οι κερδοσκόποι. Ήμουν νιος και γέρασα είκοσι χρόνια τώρα μ' αυτές τις πολιτικές που υλοποιούνται, όπου η Αριστερά θέτει ακριβώς αυτό το θέμα, ότι δηλαδή από την εποχή που οι ελληνικές κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ επέλεξαν το δρόμο της νεοφιλελεύθερης προσαρμογής στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον, ακριβώς σ' αυτό το δανεισμό και στην αναπαραγωγή του στήριξαν το στοίχημα να κινηθεί και να αναθερμανθεί η ελληνική οικονομία των ιδιωτικών αγορών και όχι στο σχεδιασμό μίας παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας με βάση τις παραγωγικές δυνατότητες αυτής της κοινωνίας, αυτού του λαού.

Ακριβώς περί αυτού πρόκειται! Και αυτό δεν συνέβη μόνο στην Ελλάδα, αλλά συνέβη διεθνώς. Και τώρα τολμούν να λένε ότι δανείζονταν για να πληρώσουν τους δημοσίους υπαλλήλους; Δανείζονταν για να ανταποδώσουν στους δανειστές τα πολλαπλάσια διά του δανεισμού και διά της αναθερμανσης της ελληνικής οικονομίας, διότι έτσι γίνονταν οι εξοπλιστικές δαπάνες, έτσι γίνονταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, έτσι γίνονταν μία σειρά από παρεμβάσεις και σχεδιασμοί για την ελεύθερη αγορά και την ελεύθερη οικονομία!

Οι δανειστές πολλαπλασιαστικά εισέπρατταν πίσω, με έμμεσο τρόπο, δια των αγορών και δια των επενδύσεων –δήθεν, γιατί ήταν επενδύσεις του αέρα- όλα αυτά τα οποία χρέωναν όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλες τις οικονομίες που ελέγχονταν απ' αυτήν την κατεύθυνση του ελεύθερου τραπεζικού κεφαλαίου, που κυριολεκτικά επιβάλλει τους κανόνες του σε όλες τις οικονομίες. Και αν υπάρχει κάτι να αντισταθεί, αυτό είναι οι κοινωνίες και η πολιτική. Και η πολιτική υποβαθμίστηκε δια της προσαρμογής στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον, το δόγμα Σημίτη-Χριστοδουλάκη και άλλων κυβερνήσεων.

Θα το ανατρέψουμε αυτό; Και δεν πρόκειται για ιστορία, αλλά για την επιχειρηματολογία εκείνη που προσπαθώντας να μας πείσει ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι πληρώνονταν διά των δανείων, θέλει να επαναφέρει την ίδια συνταγή! Και πάλι, αυτό δεν συμβαίνει μόνο στην Ελλάδα! Συμβαίνει σε όλον τον κόσμο! Ακόμα και οι Ηνωμένες Πολιτείες έχουν καταρρεύσει ως κοινωνία ακριβώς απ' αυτή τη διαδικασία. Και πάλι, η ίδια συνταγή επιχειρείται να ισχυροποιηθεί και να υλοποιηθεί διά της συντριβής πλέον των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Είναι δυνατόν ο κ. Παπακωνσταντίνου, μετά κι από το τελευταίο φύλλο σκυκής που κατέπεσε προ ημερών με το νομοσχέδιο για την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, να ισχυρίζεται ότι όλα αυτά τα κάνει για να σώσει τη χώρα;

Τα κάνει για να αξιοποιήσει την κρίση σε μία κατεύθυνση αναπαραγωγής της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, ταυτισμένος απόλυτα με όλες εκείνες τις δοξασίες του διεθνούς κεφαλαίου που κυριαρχούν παντού και η οικονομία κυριαρχεί επί της πολιτικής. Το ζήτημα είναι πώς θα αντισταθεί η πολιτική και πώς θα ενισχύσει τις αντιστάσεις της κοινωνίας και όχι πώς θα προσαρμοστεί. Διότι τότε δεν μπορεί να λείει ότι είναι και σοσιαλιστής. Πώς θα γίνει αυτό; Και το ένα και το άλλο δεν γίνεται, κύριε Πρόεδρε.

Απ' αυτήν την άποψη επικαλούμαι και απαντώ σ' αυτό το εξάλεπτο στον κ. Παπακωνσταντίνου, ότι είχε δίπλα του τον κύριο Πρωθυπουργό -λίγοι μήνες πέρασαν- στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, όταν με επιμονή ο κ. Παπανδρέου έλεγε τότε και δεν ξέρω αν καταλάβαινε τη βαρύτητα της διαβεβαίωσής του, ότι αν δεν υπήρχε η φοροδιαφυγή δεν θα υπήρχε το χρέος. Ίδου η Ρόδος ιδού και το πήδημα!

Κι όχι τώρα αλλά και πριν και στον παρελθόντα χρόνο και στην παρελθούσα πολιτική αυτών των ιδίων κυβερνήσεων και στην εμφάνιση της σημερινής πολιτικής σήμερα το ποιος θα πληρώσει το μάρμαρο έχει σημασία. Προς αυτήν την κατεύθυνση η Κυβέρνηση κάνει τις επιλογές της. Γι' αυτό είναι λογικό η Αριστερά να αντιτίθεται κι όχι να είναι με τους κερδοσκόπους αλλά να είναι εναντίον των κερδοσκόπων, τους οποίους ευνοεί ο κ. Παπακων-

σταντίνου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε ιδιαίτε-
ρω τον κ. Δρίτσα για ευνόητους λόγους που έχουν σχέση με τη
συνέπεια στο χρόνο.

Θα κλείσουμε τον κύκλο των παρεμβάσεων των Κοινοβουλευ-
τικών Εκπροσώπων με τη χρήση του εξαλέπτου από τον Κοινο-
βουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Ορίστε, κύριε Ευθυμίου, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνά-
δελφοι, η όξυνση αυτού του τελευταίου κύκλου συζήτησης έχει
ένα ιδιαίτερα θετικό.

Αυτή η χώρα αν τραυματίστηκε καίρια κι αν έλαβε η κρίση τέ-
τοιες ιδιαίτερες διαστάσεις για την Ελλάδα, οφείλεται πριν απ'
όλα στο ότι όσα διέπραξε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας
τραυμάτισαν καίρια τη διεθνή της θέση και στον ευρωπαϊκό ορί-
ζοντα και σε κάθε διεθνή οργανισμό που ασχολείται συστημα-
τικά με τα μέλη του.

Αυτό το ξέρω και προσωπικά, γιατί από το 2004 ως το 2010
ήμουν πρώτα Αντιπρόεδρος και μετά Πρόεδρος της Οικονομι-
κής Επιτροπής του Οργανισμού για την Ασφάλεια και Συνεργα-
σία στην Ευρώπη του ΟΑΣΕ κι είχα πρώτη ματιά και πρώτη εικόνα
για το πώς εμφανίζεται η Ελλάδα στο διεθνή ορίζοντα από τις πο-
λιτικές της Νέας Δημοκρατίας όχι αφηρημένα και γενικώς αλλά
απ' αυτό που συνέβαινε σ' αυτήν τη χώρα.

Αυτό που ζούμε σήμερα στο Κοινοβούλιο είναι -και χαίρομαι
πάρα πολύ και το εννοώ και δεν έχει ίχνος κοινοβουλευτικής ρη-
τορικής αυτό- ότι κανείς αγορητής της Αντιπολίτευσης δεν είπε
ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι αξιόπιστος. Καταγγέλθηκε
στα οικονομικά χαρακτηριστικά του, στις πολιτικές συνέπειες των
μεγεθών του, αλλά ούτε ένας αγορητής δεν ισχυρίστηκε ότι
αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι αξιόπιστος στα μεγέθη που
καταγράφει και στους στόχους που επιδιώκει.

Έχει αξία η παρατήρησή μου; Αξία όσο δεν μπορεί κανείς να
φανταστεί. Γιατί; Και γιατί έχει νόημα να μιλάμε με αλήθεια ανά-
μεσά μας; Διότι εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, το 2004 ακούσαμε ότι
όσα συνέβησαν πριν στη χώρα ήταν ψευδή και προκάλεσε η κυ-
βέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με αίτηση της την πρώτη επιτή-
ρηση της χώρας. Ανακοίνωσε, δηλαδή, η κυβέρνηση της
Ελλάδας στους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η χώρα
αυτή είναι χώρα απατεώνων, ψευτών και ότι ήρθε η ώρα να απο-
καταστήσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο «άγγελος της
κάθαρσης», της αλήθειας, κ. Καραμανλής, την αξιοπιστία της
χώρας!

Μπαίνει, λοιπόν, η χώρα σε επιτήρηση με πρωτοβουλία της κυ-
βέρνησης για το *colpo grosso* της απογραφής. Είναι πρωτοφα-
νές σ' όλο τον κόσμο μία κυβέρνηση να ραπίζει τον εαυτό της
και τη χώρα. Κι έρχεται μετά εδώ στη Βουλή το 2006 η συζήτηση
του προϋπολογισμού -και παρακαλώ τους συναδέλφους να κοι-
τάξουν τα Πρακτικά- και μας ανακοινώνεται ότι μετά την κάθαρση
της επιτήρησης έχουμε επιτέλους τον πρώτο αξιόπιστο προϋ-
πολογισμό της χώρας με έλλειμμα κάτω από 3%. Αποτέλεσμα:
Το έλλειμμα του πρώτου αξιόπιστου προϋπολογισμού της χώρας
που θα είναι κάτω από 3% ήταν εκείνη τη χρονιά κρυμμένο στο
6,4.

Δεν είναι αυτό εδώ το έδρανο που είμαστε τώρα, αυτό που το
Δεκέμβριο του 2008 στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του
2009, ο κ. Αλογοσκούφης ανακοίνωσε όχι μόνο στον ελληνικό
λαό αλλά και στους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι ήρθε
η ακόμα καλύτερη στιγμή, που το έλλειμμα του 2009 θα είναι 2%;
Αυτό ψήφισε αναγκαστικά η κοινοβουλευτική παράταξη της Νέας
Δημοκρατίας για την κυβέρνησή της. Αυτό είπε στον ελληνικό
λαό, αυτό είπε στους Ευρωπαίους, ότι το έλλειμμα του 2009 θα
ήταν 2%.

Βεβαίως, οι κουτόφραγκοι κάποια στιγμή κατάλαβαν τις απο-
κλίσεις. Πότε μπήκε η χώρα πάλι σε επιτήρηση; Γιατί οι αγορη-
τές της Νέας Δημοκρατίας εμφανίζονται να επιδιώκουν κάτι πολύ
παράξενο, την αιεπαρθενία! Το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας
είναι αιεπαρθενό. Ακόμα κι αν συμβαίνουν φοβερά και τρομερά
πράγματα κάθε φορά, οι αγορητές της έρχονται με μία αιεπαρ-

θενο διάθεση, ως όλα να αρχίζουν όταν μια η άλλη κυβέρνηση είναι στην αρχή. Όσο είναι οι ίδιοι, ποτέ, τίποτα δεν τιτρώσκει την αρετή τους. Και προσέρχονται κάθε φορά από μηδενική βάση.

Τι έγινε λοιπόν; Έρχεται η επιτήρηση εδώ το Φλεβάρη του 2009. Και τι κάνει η Νέα Δημοκρατία; Ανακοινώνει με επιστολή του κ. Παπαθανασίου και με δήλωση ακόμα και στις 2 Οκτωβρίου, δύο μέρες πριν τις εκλογές, ότι πράγματι είπαμε 2% αλλά το έλλειμμα είναι 6%. Άλλη μία φορά οι κουτόφραγκοι έπρεπε να υπερηφανεύονται την αλήθεια μιας κυβέρνησης αυτής της χώρας.

Ποιό ήταν το αποτέλεσμα; Το έλλειμμα που ξεκίνησε να είναι 2% και έγινε η παραδοχή ότι είναι 6% απεδείχθη ότι ήταν 15,4%! Και το χρέος που παρελήφθη το 2004 168 δισεκατομμύρια, παρεδόθη 300 δισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω δύο λεπτά από την επόμενη ομιλία μου.

Είναι δυνατόν λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην «αναγνωρίζεται» αλλά και να μην «αναγνωρίζετε» ότι αυτήν τη στιγμή αυτό που προέχει είναι να ανασυντάξουμε τα στοιχειώδη που κατοχυρώνουν την παρουσία της χώρας πριν απ' όλα απέναντι στον ελληνικό λαό; Γιατί αυτού του λαού τους κόπους, τις θυσίες, την προσφορά διαχειριζόμαστε. Και είναι δυνατόν να πιστεύουμε ότι θα πάμε με χθεσινό εισιτήριο στο αύριο, συνεχίζοντας είτε τα ψεύδη είτε τα μαγειρέματα;

Υπό αυτήν την έννοια αυτό που θεωρώ ότι είναι ως τώρα ο μέγιστος έπαινος της Αντιπολίτευσης, είναι ότι τουλάχιστον επειδή ακριβώς η κριτική που ασκείτε είναι σε ένα παρελθόν πολύ μακρινό ή σε ένα παρελθόν που δεν μας ανήκει, υπάρχει κατ' ουσία η έμμεση πλην ουσιαστική αναγνώριση ότι έχει συμβεί κάτι θεμελιώδες, ότι ήρθε η ώρα για μία κυβέρνηση που δεν λείπει ψέματα στον ελληνικό λαό και λείπει την αλήθεια η οποία είναι δύσκολη και σκληρή.

Λέμε καθαρά, ότι μόνο μ' αυτήν την αλήθεια, μόνο με μία σκληρή συντεταγμένη προσπάθεια τριών χρόνων, ως το Μάιο του 2013, εμείς μπορούμε να εγγυηθούμε την έξοδο από εκεί που αναγκαστήκαμε ως χώρα να υποστούμε κι ότι αυτή η πορεία είναι πορεία ευαίσθητη, είναι πορεία που εξαρτάται σε ένα μεγάλο βαθμό κι από τις ευρωπαϊκές εξελίξεις.

Γι' αυτό δεν επιτρέπει τα παραδοσιακά παιχνίδια, δεν επιτρέπει την παραδοσιακή ρητορική, δεν επιτρέπει σε κανέναν να ισχυρίζεται ότι μπορεί να ασκηθεί κοινωνική πολιτική με δανεικά. Αυτή θα ασκηθεί μόνο με παραγωγικά και υγιή πλεονάσματα τα οποία πρέπει εμείς να δημιουργήσουμε.

Και γι' αυτό σήμερα και μέσα στις δυσκολίες υπογράφουμε ένα συμβόλαιο-αλήθειας, ότι εμείς δεν είμαστε μάγοι, αλλά απλώς είμαστε αφιερωμένοι στο να βγάλουμε τη χώρα από τον κατανυκασμό στον οποίο άλλοι την έβαλαν. Και εμείς δεσμευόμαστε ότι θα κάνουμε το παν για να βγούμε από αυτήν την κρίση περήφανοι για τη χώρα μας, περήφανοι για το λαό μας, έτσι όπως αξίζει στους Έλληνες να ζούμε, να δρούμε και να επιβάλουμε την παρουσία μας στον κόσμο. Και αυτό θα το πετύχουμε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πέτρο Ευθυμίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμεθα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι θα μιλήσουν τρεις Βουλευτές, συγκεκριμένα η κ. Ρενταρή-Τέντε Όλγα, ο κ. Στυλιανίδης Ευριπίδης και ο κ. Σκουλάκης Εμμανουήλ και αμέσως μετά θα λάβει το λόγο η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Διαμαντοπούλου.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Ρενταρή-Τέντε Όλγα, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΟΛΓΑ ΡΕΝΤΑΡΗ-ΤΕΝΤΕ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό σε όλους ότι διανύουμε μια εξαιρετικά δύσβατη ατραπό και αυτές τις μέρες συζητάμε στο Κοινοβούλιο ίσως τον πιο δύσκολο προϋπολογισμό της νεότερης πολιτικής ιστορίας της χώρας.

Πέρυσι με τον προϋπολογισμό του 2010 μέσα σε μια περίοδο

κρίσης, καταφέραμε να απομακρύνουμε το φάντασμα της χρεωκοπίας και τον εμφανή κίνδυνο της παύσης πληρωμών, μισθών και συντάξεων. Συγκρουστήκαμε με παγωμένες αντιλήψεις κρατικού προστατευτισμού, επεξεργαστήκαμε πολιτικές για την αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της χώρας δίνοντας έμφαση στην καινοτομία και την εξωστρέφεια. Καταρρίψαμε νοσοτροπίες δεκαετιών και προβάλαμε σταθερά τις αξίες της βιώσιμης ανάπτυξης και του νοικοκυρέματος στις δημόσιες δαπάνες.

Σε οικονομικό επίπεδο πετύχαμε τη μείωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού από 15,4% του ΑΕΠ στο 9,4%, δηλαδή κατά έξι μονάδες και σε απόλυτους αριθμούς από 36 δισεκατομμύρια σε 22 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μεγάλες τομές, όπως η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, η εφαρμογή του νέου μοντέλου τοπικής αυτοδιοίκησης με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ», το νέο φορολογικό νομοσχέδιο και η ηλεκτρονική συνταγογράφηση πραγματοποιήθηκαν με τεράστια οικονομικά και κοινωνικά οφέλη.

Αυτήν τη στιγμή είμαστε στο μέσο αυτής της τεράστιας προσπάθειας και όχι μόνο δεν πρέπει να χαλαρώσουμε τη δυναμική των μεταρρυθμίσεων, αλλά αντίθετα θα πρέπει να την εντείνουμε.

Γνωρίζω ότι δεν είναι καθόλου εύκολο ούτε και ευχάριστο. Παραδεχόμαστε ότι τα μέτρα που χρειάστηκε να πάρουμε ήταν μερικές φορές για τους πολίτες ιδιαίτερα σκληρά, επώδυνα και άδικο, ιδιαίτερα για τους ασθενέστερους οικονομικά.

Παρά τους κλυδωνισμούς, τις ενστάσεις, τις εντάσεις, τις αμφισβητήσεις και τους προβληματισμούς, είμαστε όλοι πεπεισμένοι για την ανάγκη να ολοκληρωθεί αυτό το σημαντικό εγχείρημα. Οι προσωπικές αμφιταλαντεύσεις παραμερίζονται.

Είμαι Βουλευτής επαρχίας και μάλιστα ακριτικού νομού με μεγάλα προβλήματα, με διογκούμενη ανεργία, με συρρίκνωση της επιχειρηματικότητας και μεταφορά της βιομηχανικής και βιοτεχνικής δραστηριότητας στις γειτονικές χώρες.

Όπως αντιλαμβάνεστε, όλα αυτά με φέρνουν καθημερινά αντιμετώπιση με την απαισιοδοξία, το θυμό και σε κάποιες περιπτώσεις με την απελπισία των συμπολιτών μου, ιδιαίτερα των νέων παιδιών που ανοίγουν τα φτερά τους για άλλες χώρες, γιατί η πατρίδα τους δεν χωράει τα όνειρά τους.

Δεν το κρύβω ότι έχω μπει πολλές φορές στον πειρασμό να τα παρατήσω, γιατί καταπνίγεται η δυναμική ορμή του πρωτόπαιρου Βουλευτή που θέλει να προσφέρει όσο το δυνατόν καλύτερες συνθήκες διαβίωσης στους ανθρώπους που εκπροσωπεί, που θέλει να δώσει μια υπόσταση στην έννοια της «πράσινης ανάπτυξης» μέσα από εφαρμογές στην παιδεία και στον πολιτισμό, που κατά τη γνώμη μου είναι οι κυριότεροι πυλώνες της βιώσιμης ανάπτυξης στη σημερινή εποχή.

Αυτό που με κρατάει είναι μόνο η συναίσθηση του χρέους και της ευθύνης που έχω αναλάβει απέναντι σ' αυτούς που με επέλεξαν και αυτό με ενδυναμώνει να συνεχίσω και επιλέγω το δρόμο της ειλικρίνειας, της ενεργούς συμμετοχής και της διαρκούς προσπάθειας.

Το 2011 σαφώς είναι μια εξίσου δύσκολη χρονιά που επιβάλλει την επίσπευση των διαρθρωτικών αλλαγών. Και στο συγκεκριμένο πεδίο οφείλουμε να αναλάβουμε τις πρωτοβουλίες εξορθολογισμού και απάλειψης των χρόνιων στρεβλώσεων που ταλαιπωρούν τη χώρα, ακόμα και αν δεν το υπαγορεύει το μνημόνιο.

Για παράδειγμα, πρέπει να αρθώσω οι περιορισμοί για την άσκηση των λεγόμενων «κλειστών επαγγελματιών», όπως επίσης και να γίνουν οι απαραίτητες παρεμβάσεις, ώστε ο δημόσιος και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας να γίνουν πιο αποτελεσματικοί και πιο ποιοτικοί για τον πολίτη.

Επίσης, επιβάλλεται άμεσα να υπάρξει αναπτυξιακή στόχευση για να ξεφύγουμε από το φαύλο κύκλο της ύφεσης. Ο νέος αναπτυξιακός νόμος θα αποτελέσει το θεμέλιο για προσέλκυση νέων επενδύσεων μακριά από κρατικοδίαιτες νοσοτροπίες. Εκεί, όμως, που είναι αναγκαίο να δοθεί η «μητέρα» των μαχών είναι τα έσοδα. Και μάλιστα, όχι οποιαδήποτε έσοδα, αλλά εκείνα που προσέρχονται από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Καταβάλλονται για την ενίσχυση και αναδιοργάνωση των ελεγκτικών και φοροεισπρακτικών μηχανισμών, όπως

οι «καλλικράτειες» εφορίες και το ΣΔΟΕ. Τα αποτελέσματα, όμως, δεν είναι ικανοποιητικά.

Είναι ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να εμφυσησούμε μια νέα φορολογική συνείδηση με μέτρα τα οποία θα ανταποκρίνονται στο αίσημα του δικαίου του κάθε Έλληνα φορολογούμενου και να αποβάλλουμε κάθε πηγή δυσπιστίας, καχυποψίας και αδικίας που πληγώνει το σοσιαλιστικό μας αίσθημα.

Παράλληλα, είναι χρέος μας να εξασφαλίσουμε και εκείνα τα αντισταθμιστικά μέτρα που θα καταδείξουν στον πολίτη ότι ενδιαφερόμαστε για τα μικρά πράγματα που αποδεικνύονται πολύ μεγάλα όταν διευκολύνουν την καθημερινότητά του. Ενδεικτικά αναφέρω την κατάσταση στα δημόσια νοσοκομεία και στο ΙΚΑ. Με μια απλή μελέτη μπορούν να μεταταγούν υπάλληλοι με τα κατάλληλα προσόντα από ΔΕΚΟ ή άλλους οργανισμούς του δημοσίου -όπου φυσικά περισεύει προσωπικό- και να μεταφερθούν στα ασφαλιστικά ταμεία και στα νοσοκομεία, ώστε να πάψει αυτή η απίστευτη ταλαιπωρία του κόσμου την οποία βλέπουμε καθημερινά στα δελτία των οκτώ.

Ένα άλλο παράδειγμα προκειμένου να τονίσουμε τις ιδιαιτερότητες κάποιων περιοχών αποτελεί και το πρόβλημα που θα ανακύψει από την εξομοίωση των φορολογικών συντελεστών και κατ' επέκταση των τιμών πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στον Έβρο η θερμοκρασία πέφτει πολλούς βαθμούς κάτω από το μηδέν και για πολλούς μήνες το χρόνο. Η επιβάρυνση που θα προκύψει για κάθε νοικοκυριό και παραγωγική δραστηριότητα την περιοχής θα αποτελέσει ένα ακόμα βαρύ πλήγμα σε ένα νομό που μαραζώνει από την ανεργία, τη φτώχεια και την εγκατάλειψη της υπαίθρου, πόσο μάλλον όταν από το υπέδαφός μας περνάει αγωγός φυσικού αερίου, η γεωθερμική δυναμική είναι πολύ υψηλή και παρ' όλα αυτά τίποτα δεν αξιοποιείται ώστε να εξασφαλίσουμε φθηνή ενέργεια.

Κύριε Υπουργέ, αναρωτιέμαι το εξής: Δεν θα μπορούσε το αρμόδιο Υπουργείο να εξετάσει τη θέσπιση επιπλέον κινήτρων για την εξοικονόμηση ενέργειας και περιβαλλοντικής θωράκισης των κτηρίων σ' αυτές τις ακριτικές περιοχές, οι κάτοικοι των οποίων αν μη τι άλλο φυλάττουν Θερμοπύλες;

Το 2011 θα κριθούν οι ανοχές και οι ανοχές μας. Γι' αυτόν το λόγο, οι προτεραιότητες, ο σχεδιασμός και η στόχευση των πολιτικών που θα εφαρμοστούν οφείλουν στην προοπτική τους να δείχνουν την έξοδο από την κρίση, αλλά και να διασφαλίζουν την κοινωνική συνοχή.

Έχουμε πολλές ανοιχτές προκλήσεις και μεγάλα προβλήματα. Χρειάζεται να έχουμε δίπλα μας συνοδοιπόρους και συναγωνιστές τους Έλληνες πολίτες. Θα αποτύχουμε αν τους έχουμε απέναντί μας.

Ευχαριστώ

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ρενταρή-Τέντε.

Και μετά την Εβρίτισσα συνάδελφο καλείται ο κ. Ευρυπίδης Στυλιανίδης, επίσης ακρίτας, από την Ροδόπη, να λάβει το λόγο.

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά, αν δεν γνωρίζαμε ποιος είναι Υπουργός Οικονομικών αυτής της χώρας και παρακολουθούσαμε την προηγούμενη ομιλία, θα θεωρούσαμε ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου είναι ένας ουδέτερος, τρίτος παρατηρητής των εξελίξεων και συμβουλάτορας της Ελληνικής Κυβέρνησης. Δεν είναι έτσι όμως. Η μόνη στιγμή που ειλικρινά θύμισε ότι είναι ο Υπουργός Οικονομικών, ήταν όταν ζήτησε απεγνωσμένα τη συναίνεση επί τετελεσμένων από την Αντιπολίτευση, ωσάν να ζητούσε συνενόχους που θα μοιραστούν το κόστος των λανθασμένων επιλογών του παρελθόντος, αλλά και του παρόντος αυτής της Κυβέρνησης.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, τοποθετηθήκαμε με ευθύτητα και με ειλικρίνεια απέναντι στο λαό και την πατρίδα. Συμφωνήσαμε και συμφωνούμε στις διαρθρωτικές αλλαγές και στις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, διότι αυτές πάντοτε ήταν ο σκληρός πυρήνας της δικής μας πολιτικής.

Διαφωνήσαμε όμως και δεν διστάσαμε να το πούμε σε ορι-

σμένες πτυχές του μνημονίου, που οδήγησαν και συνέχισαν να οδηγούν στα σημερινά αδιέξοδα. Λειτουργήσαμε και λειτουργούμε με αναφορά στους πολίτες, στο λαό που μας εξέλεξε και στην πατρίδα στην οποία πιστεύουμε, χωρίς να επιδιώκουμε να γινόμαστε αρεστοί στα διεθνή οικονομικά διευθυντήρια ή στα παγκόσμια πολιτικά κατεστημένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ως Ευρωπαίοι πολιτικοί διαφωνήσαμε με την εμπλοκή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην Ευρωζώνη, διότι πιστεύουμε ότι η Ευρώπη έχει χρέος και όραμα να δημιουργήσει από μόνη της τον πολιτικό της βηματισμό.

Διαφωνήσαμε στην ένταξη της χώρας μας στον διεθνή μηχανισμό, γιατί πιστεύουμε ότι υπήρχε εναλλακτικός δρόμος, που θα προστάτευε αποτελεσματικά την εθνική μας κυριαρχία, χωρίς να την εκχωρεί με τόσο μεγάλη ευκολία.

Διαφωνήσαμε και διαφωνούμε με την πολιτική της Κυβέρνησης, η οποία προτάσσει την αύξηση του ΦΠΑ, την αύξηση των φορολογικών συντελεστών, στεγνώνοντας από ρευστότητα την αγορά και βουλιάζοντας τη χώρα στην ύφεση.

Ένα χρόνο κυβερνά το ΠΑΣΟΚ και μερικοί δεν το έχουν συνειδητοποιήσει ακόμα. Τι έχει παράξει; Δεκαέξι χιλιάδες κλειστές μικρομεσαίες επιχειρήσεις και πολλές ακόμα στα πρόθυρα της καταστροφής. Παραμένουν με κυβερνητική ευθύνη μη περαιωμένες τριετήσιες χιλιάδες ελληνικές επενδύσεις, νέες επενδύσεις, που είχαν προετοιμαστεί από την προηγούμενη κυβέρνηση. Έχει εκτιναχθεί η ανεργία και η μετανάστευση των νέων ανθρώπων και έχουν φτερουγίσει στο εξωτερικό περίπου 30 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 15% περίπου του ελληνικού τραπεζικού συστήματος, εξαιτίας της αφελούς απειλής που εκτόξευσε ο κ. Παπακωνσταντίνου στην αρχή της σταδιοδρομίας του ότι θα φορολογήσει τις καταθέσεις.

Τώρα ο Υπουργός επιδιώκει να καλύψει αυτό το έλλειμμα που δημιουργήθηκε στη ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος με την περικοπή του δέκατου τρίτου και του δέκατου τέταρτου μισθού, με τη μείωση των μισθών του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, την κατάργηση των επιδομάτων, την κονιορτοποίηση των εργασιακών σχέσεων.

Με απλά λόγια, αυτή η Κυβέρνηση μέσα σε ένα μόλις χρόνο εμπράκτως προστάτευσε τον πλούτο των μεγάλων εισοδημάτων και ενσυνείδητως έβλαψε σοβαρά την δοκιμαζόμενη μεσαία και φτωχή οικογένεια και βεβαίως το υγιές τμήμα της ελληνικής επιχειρηματικότητας, το μη κρατικοδίαιτο δηλαδή.

Μέσα σε ένα χρόνο δεν έχει γίνει η παραμικρή αποκρατικοποίηση. Δεν αξιοποιήθηκε επ' ουδενί η ακίνητη περιουσία του δημοσίου και αποθαρρύνθηκε παντελώς, και λόγω του φορολογικού συστήματος και λόγω του κλίματος, η οποιαδήποτε αναπτυξιακή πρωτοβουλία.

Σε τι, λοιπόν, ζητά συναίνεση η Κυβέρνηση; Στην καταστροφή της οικονομίας; Στη διάλυση του κοινωνικού ιστού; Ή στην υποταγή της χώρας σε λίγα μεγάλα αφεντικά;

Εκεί που θα έπρεπε να τρέξει με αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, φρενάρει συστηματικά και διαχρονικά. Και επειδή υπάρχει και θεσμική, αλλά και πολιτική μνήμη σε αυτόν τον τόπο, σας θυμίζω τα χαρακτηριστικότερα παραδείγματα που δικαιώνουν ουσιαστικά τη διάγνωση του Αντώνη Σαμαρά ότι μιλούμε για την πλέον αντιαναπτυξιακή Κυβέρνηση αυτού του τόπου.

Παράδειγμα πρώτο: Όταν εμείς επιδιώκαμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος, του άρθρου 16 δηλαδή, για τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων, ώστε να καταστήσουμε την Ελλάδα διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο, να προσελκύσουμε εκατόν πενήντα χιλιάδες ξένους φοιτητές με δίδακτρα, να φέρουμε στην Ελλάδα κεφάλαια ελληνικά ή ξένα που θα επένδυαν στο συγκεκριμένο τομέα και φρέσκα μυαλά που χρειαζόταν η ελληνική αγορά, τότε το ΠΑΣΟΚ αντέδρασε και ακύρωσε, ματαίωσε ουσιαστικά αυτήν την αναθεώρηση.

Δεύτερον, όταν εμείς επιδιώξαμε την κρατικοποίηση της Ολυμπιακής, πολύ πριν καταστεί προβληματική, οι άνθρωποι του ΠΑΣΟΚ ήταν που μπλόκαραν τους αεροδιαδρόμους του Ελληνικού, με αποτέλεσμα οι ίδιοι να αποτύχουν πέντε φορές στη συνέχεια και να απαξιώσουν την εταιρεία.

Τρίτον, όταν εμείς επιδιώξαμε πολύ νωρίς την αποκρατικοποι-

ηση των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας και των άλλων ΔΕΚΟ, τότε το ΠΑΣΟΚ έγγυε και εξευτέλιζε τους νέους ιδιοκτήτες στην πλατεία Ομονοίας.

Τέταρτον, όταν εμείς διακηρύτταμε το λιγότερο και το καλύτερο κράτος, το ΠΑΣΟΚ έσπευδε να απαντήσει με σωρεία κομματικών προσλήψεων. Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι: μετά από αίτηση κατάθεσης εγγράφων σε όλα τα συναρμόδια Υπουργεία, διαπιστώθηκε ότι από τους επτακόσιες εξήντα οκτώ χιλιάδες δημόσιους υπαλλήλους, που κατεγράφησαν κατά την τελευταία απογραφή που διενήργησε αυτή η Κυβέρνηση, οι πεντακόσιες σαράντα τρεις χιλιάδες τετρακόσιοι έντεκα, δηλαδή οι περισσότεροι από τους μισούς, διορίστηκαν επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ. Και έχουν το θράσος να κατηγορούν τη Νέα Δημοκρατία για διόγκωση του δημόσιου τομέα; Ένας εμείς, τρεις αυτοί. Και έχουν αυτό το θράσος;

Πέμπτο παράδειγμα: εμείς ξεκινήσαμε και ολοκληρώσαμε την εφαρμογή του σχεδίου εξυγίανσης του ΟΣΕ. Το σταμάτησαν, το πάγωσαν, έχασαν σε ένα χρόνο 400 εκατομμύρια. Πού είναι οι Γάλλοι επενδυτές; Εξαφανίστηκαν και αυτοί.

Εμείς αποκρατικοποιήσαμε τον ΟΤΕ και μας κατηγορήσαν για σκάνδαλο. Εμείς ολοκληρώσαμε το σχέδιο για την οπτική ίνα στο σπίτι, που μετά βεβαιότητας θα έφερνε 2,5 δισεκατομμύρια σε επενδύσεις την επόμενη μέρα στην Ελλάδα και θα μείωνε το λειτουργικό κόστος του νοικοκυριού και της επιχείρησης από 20% έως 30%, και το έχουν παγώσει.

Και όταν ανοιχτήκαμε στην κινεζική αγορά, η ίδια ήταν η αντίδραση. Έδειξε ο κ. Κεφαλογιάννης προηγουμένως τον Γιώργο Παπανδρέου να προϊστάται πορείας, η οποία έγινε η αιτία στον Πειραιά να στοιχίσει 82 εκατομμύρια καπέλο ουσιαστικά η συνεργασία με τους Κινέζους, για να πληρωθούν οι συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ, και στη Θεσσαλονίκη να ματαιωθεί το project.

Όταν η Εθνική Τράπεζα εξαγόραζε τη Finance Bank, η αρμόδια τομεάρχης του ΠΑΣΟΚ μαζί με τους συνδικαλιστές του ΠΑΣΟΚ στην ΟΤΟΕ έκαναν μηνύσεις και αγωγές και μιλούσαν για το σκάνδαλο της Καβάλας Float Glass, μιας μεγάλης επένδυσης 120 εκατομμυρίων στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη, που κινδυνεύει να ακυρωθεί με ευθύνη της Κυβέρνησης στην καρδιά της οικονομικής κρίσης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευρυπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διευθύνσεως Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πέτυχε σε χρόνο dt το νόμο του fast track σε νόμο «fast πατατράκ» και με την υπόθεση του Αστακού και με την υπόθεση του αεροδρομίου του Ελληνικού και με την υπόθεση της Καβάλας Float Glass, μιας μεγάλης επένδυσης 120 εκατομμυρίων στην ανατολική Μακεδονία και Θράκη, που κινδυνεύει να ακυρωθεί με ευθύνη της Κυβέρνησης στην καρδιά της οικονομικής κρίσης.

Και βεβαίως υπάρχει και άλλο παράδειγμα: οι άστοχες δηλώσεις του Πρωθυπουργού, η διπλωματική αδράνεια και αναβλητικότητα υπονομεύουν και την ενεργειακή διπλωματία και ασφάλεια της χώρας με το ενδεχόμενο ακύρωσης του Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, το οποίο με επιτυχία τα προηγούμενα χρόνια παλέψαμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δυνατόν η Κυβέρνηση αυτή να δρα τόσο αντιεπενδυτικά και αντιαναπτυξιακά, συρρικνώνοντας το ΑΕΠ της χώρας για λόγους ιδεοληψίας και να πιστεύει ότι αυτά τα χρήματα μπορεί να τα βγάλει από το μεροκάματο του Έλληνα, τσαλακώνοντας ουσιαστικά την αξιοπρέπεια και τη δυνατότητα επιβιώσής του.

Οι «σοφοί» γραφειοκράτες σχεδιάζουν στα γραφεία και είναι πλήρως αποκομμένοι από την ελληνική πραγματικότητα. Συνθλίβουν τους ανθρώπους, ταπεινώνουν τους Έλληνες πολίτες και προσβάλλουν την εθνική περηφάνια της Ελλάδος, η οποία και άλλη φορά αντιμετώπισε φτώχεια και κατάφερε να τη νικήσει. Και ξέρετε γιατί; Γιατί τότε διατήρησε την εθνική αξιοπρέπεια των Ελλήνων, δεν απώλεσε ποτέ την ελευθερία και την ανεξαρτησία της συνειδητός τους.

Δεν έχει νόημα να πεθάνουμε τους Έλληνες, για να σώσουμε

την Ελλάδα. Δεν χρεοκόπησε η ελληνική αγορά. Χρεοκόπησε το ελληνικό κράτος από τις πολιτικές που εσείς επί δεκαετίες ακολουθήσατε. Και εμείς κληθήκαμε κατά καιρούς να διαχειριστούμε και να διασώσουμε.

Λοιπόν, θα πρέπει, αν θέλουμε πραγματικά όλοι να συνεργαστούμε, για να σωθεί η Ελλάδα, πρώτα να σώσουμε τους Έλληνες και να ανακτήσουν την εθνική τους αυτοπεποίθηση. Και τότε είναι βέβαιο ότι τα αποτελέσματα θα είναι θεαματικά και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα.

Αυτός ο προϋπολογισμός δυστυχώς δεν συμβάλλει σε κάτι τέτοιο, γι' αυτό και τον καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Εμμανουήλ Σκουλάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, έχετε αντιληφθεί ότι απόψε εδώ, σ' αυτό το ναό της δημοκρατίας, εμφανίζομαι για τελευταία φορά. Θα εκφωνήσω ένα μικρό λόγο για τον προϋπολογισμό, τον τριακοστό στην καριέρα μου.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Αντιλαμβάνεστε ότι είμαι βαθιά συγκινημένος.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Σε τιμάμε όλοι, Μανώλη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Να είστε καλά.

Προσπάθησα να γράψω ένα κείμενο. Δεν τα κατάφερα, γιατί δεν ήξερα τι να γράψω, τι να πω, τι να θυμηθώ! Είπα, λοιπόν, απόψε να μιλήσω από στήθους, από καρδιάς.

Να πω δύο λόγια για τον προϋπολογισμό:

Κύριε Υπουργέ, εύχομαι να είναι ο τελευταίος δύσκολος προϋπολογισμός. Το εύχομαι από την καρδιά μου αυτός ο δύσκολος προϋπολογισμός να υλοποιηθεί, να μπορέσει η χώρα μας να βγει από τη δύσκολη κατάσταση, στην οποία βρέθηκε και βρίσκεται ακόμα. Αν υλοποιηθεί αυτός ο προϋπολογισμός, είμαι αισιόδοξος πως σαν καινούργιος Δήμαρχος Χανίων, του μεγάλου καλλικρατικού Δήμου των Χανίων, των εκατό χιλιάδων ανθρώπων, δεν θα δυσκολευτούμε οικονομικά, όπως προβλέπει το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Εύχομαι, λοιπόν, αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Άλλωστε, απ' ό,τι πληροφορήθηκα πρόσφατα, έχετε πλεόνασμα στο δήμο. Ίσως είναι από τους ελάχιστους δήμους που έχουν πλεόνασμα. Νοικοκυρεμένος δήμος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Ο κύριος Πρόεδρος μας έκανε την τιμή να παρευρεθεί στη μεγάλη εκδήλωση που γίνεται κάθε χρόνο στα Χανιά για την Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα. Μάλιστα, προήδρευσε του Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» ως επίτιμος Πρόεδρος κι έμαθε όλα τα ντεσού της περιοχής. Και τον ευχαριστώ γι' αυτό.

Δεν θα πω, λοιπόν, τίποτε άλλο για τον προϋπολογισμό. Θα πω δυο-τρεις κουβέντες, ό,τι μπορώ, για τα τριάντα χρόνια που έζησα εδώ, για τις εντάσεις, τις διαφωνίες, τις πίκρες, τις χαρές. Ένα είναι σίγουρο, ότι έμαθα πολλά και ότι αποχωρώ από τη Βουλή διαφορετικός άνθρωπος απ' ό,τι όταν ήρθα. Εδώ μέσα έμαθα, διδάχθηκα από αυτό το σχολείο δυο-τρία βασικά πράγματα που τα έχουμε ξεχάσει όλοι. Συνειδητοποίηση, παραδείγματος χάρι, ότι δεν τα ξέρω όλα, ότι πρέπει να ακούμε τους άλλους και πως η δεύτερη σκέψη είναι σφώρων πολιτική πράξη. Όσες φορές το εφήρμοσα, πάντα κέρδισα.

Συνειδητοποίηση, επίσης, πως ο μόνος τρόπος να τα έχει κανείς καλά με τους πολίτες και τον εαυτό του –γιατί αυτό είναι το βασικό– είναι να λέει λίγα και να πράττει πολλά. Να μη χαιδεύει τα αυτιά των πολιτών, αλλά να λέει την αλήθεια και μόνο την αλήθεια, έστω κι αν αυτή είναι δυσάρεστη. Δεν χάνει από αυτό. Πάντα κερδίζει. Να φροντίζει τελικά να μην υπάρχει αναντιστοιχία μεταξύ λεγομένων καιπραπτομένων.

Θα σας κάνω μία εξομολόγηση: Στην υπέρβαση που έκανα –έτσι τη βάφτισα εγώ– και αποφάσισα να είμαι υποψήφιος Δήμαρχος Χανίων, χρησιμοποίησα σαν ασπίδα μου το Κοινοβούλιο. Την ώρα που δοκιμαζόταν ο κοινοβουλευτισμός, γώ είπα: «Είμαι υπερέφανος για τη διαδρομή μου». Όταν το έκαναν οι συνεργάτες μου, έμειναν άναυδοι. Είπαν: «Χάσαμε τις εκλογές». «Αφήστε», τους λέω, «θα τις κερδίσουμε από αυτό».

Αυτό το λέω, γιατί στην κρίση που περνά ο κοινοβουλευτισμός, το πολιτικό σύστημα, κύριοι Υπουργοί, από εδώ μέσα πρέπει να αρχίσει η ανάταξη του αξιακού συστήματος της χώρας. Από εδώ μέσα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η ανάταξη -επαναλαμβάνω- του αξιακού συστήματος της χώρας πρέπει να ξεκινήσει από το ναό της δημοκρατίας, το Κοινοβούλιο. Την οικονομική κρίση θα την ξεπεράσουμε. Θα περάσει και η κοινωνική κρίση. Αν δεν αναταχθεί όμως το αξιακό σύστημα της χώρας, δεν πρόκειται να περπατήσει ποτέ αυτή η χώρα.

Τα έχουμε γκρεμίσει, κύριοι Υπουργοί, όλα. Δεν έχουμε αφήσει τίποτα. Από πού να πιαστεί ο νέος μας σήμερα; Πού να βρει τη χειρολαβή; Στο πολιτικό σύστημα; Δοκιμάζεται. Στην εκκλησία; Ξέρετε τι μηνύματα στέλνει. Στη δικαιοσύνη; Είδατε τι μηνύματα στέλνει. Στην εκπαιδευτική και πανεπιστημιακή κοινότητα; Από πού να διδαχθεί; Από πού να πιαστεί; Από το συνδικαλισμό, που δοκιμάζεται; Άρα, λοιπόν, ανάταξη του αξιακού συστήματος της πατρίδας μας είναι το απαραίτητο τούτη την ώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σκουλάκη, θα έχετε ανοχή στο χρόνο σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Πρέπει, λοιπόν, εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι, που θα μείνετε εδώ, να συνεχίσετε την προσπάθεια. Αξίζει τον κόπο. Εκεί που βρέθηκα εγώ τώρα, στην αυτοδιοίκηση, θα δώσουμε και εμείς τη δική μας μάχη. Και εμείς δοκιμάζομαστε. Εμείς, όμως, θα δώσουμε τη μάχη για λογαριασμό της πολιτείας, τη μάχη της καθημερινότητας.

Και εκεί θέλουμε τη βοήθειά σας, κύριε Υπουργέ. Ένα πράγμα σας λέω, χτυπήστε τη γραφειοκρατία. Για παράδειγμα, δύο μεγάλα έργα στον τόπο μου που είναι προς ένταξη, προς υλοποίηση, κολλάνε στις γραφειοκρατικές διαδικασίες για τις απαλλοτριώσεις. Βρείτε κάτι.

Δεν έχω να πω τίποτε άλλο. Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό σ' αυτή την κοινοβουλευτική διαδρομή για δύο λόγους: Πρώτον, έτυχε να θητεύσω σε ένα ευλογημένο τόπο, που κατοικείται από ανθρώπους με υψηλό πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο. Μεγάλη υπόθεση αυτή. Δεύτερον, οι σπουδές μου, η δεκάχρονη άσκηση του ιατρικού λειτουργήματός μου ήταν οι προϋποθέσεις εκείνες που συνέβαλαν στο να ασχοληθώ συστηματικά όλα αυτά τα τριάντα χρόνια με τον άνθρωπο, με τον πάσχοντα άνθρωπο, με τον ανήμπορο άνθρωπο. Και έβαλα κι εγώ ένα πετραδάκι στο οικοδόμημα του κοινωνικού κράτους στη χώρα μας.

Ειλικρινά, νιώθω καλά όταν συναντώ ανθρώπους στο δρόμο και μου μιλάνε για τα κέντρα πρόληψης, για τις μονάδες αποκαταστάτων, για τους ψυχιατρικούς ξενώνες, για τα προγράμματα βοήθειας στο σπίτι, για τα κέντρα υγείας και για πολλά άλλα, που μαζί με άξιους συνεργάτες, άξιους επιστήμονες προσπαθήσαμε και στήσαμε. Αυτές οι κοινωνικές δομές και αυτό το δίκτυο κοινωνικής προστασίας που υπάρχει σε όλη την Ελλάδα, αλλά είναι ανεπτυγμένο και στον τόπο μου και έχω βάλει περισσότερο λιθαράκια εκεί, ήταν η αιτία που κατέβηκα στις εκλογές. Γιατί πίστευα και πιστεύω ότι σε περιόδους βαθιάς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης χρειάζεται περισσότερο από ποτέ αυτό το δίκτυο κοινωνικής προστασίας. Και ένας ευαισθητοποιημένος δήμαρχος και μια ευαισθητοποιημένη δημοτική αρχή μπορεί να προσφέρει πάρα πολλά πράγματα σε αυτές τις δύσκολες στιγμές που περνάει ο τόπος μας, η πατρίδα μας και οι άνθρωποί μας. Αυτός ήταν ο βασικός λόγος, για τον οποίο έκανα την υπέρβασή μου.

Παρασύρθηκα, όμως. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας. Θα κλείσω.

Θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου έναν προς έναν όλους σας. Το Προεδρείο, όλους τους Προέδρους, όλους τους συναδέλφους Βουλευτές, τους Αρχηγούς των κομμάτων, τους υπαλλήλους, το προσωπικό, τους δημοσιογράφους του Κοινοβουλίου, τους κοινοβουλευτικούς συντάκτες, όλο τον

κόσμο, για την άποψη συνεργασία που είχαμε όλα αυτά τα χρόνια.

Θέλω, τελειώνοντας, να σας καλέσω όλους, όποτε κι αν βρεθείτε στα Χανιά, να έρθετε στο Δήμο των Χανίων. Και το κτήριο είναι καλό και ο τόπος μας είναι καλός, είναι ευλογημένος, είναι πανέμορφος και έχει κι ωραίους ανθρώπους. Εκεί στο δημαρχείο μπορείτε να έρθετε να πιείτε μία ρακή και άμα τύχει και λίγο γαμοπίλαφο δεν θα ήταν δύσκολο.

Θέλω, όμως, κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Πετσάλνικε, να σας κάνω μια πρόσκληση. Επειδή πιστεύω ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι το μεγάλο εγχείρημα τούτη την ώρα -που αν πετύχει, πολλά πράγματα θα αλλάξουν στην πατρίδα μας και αν δεν πετύχει, ό,τι προσπάθεια κι αν κάνουμε, δεν ξέρω αν αποδώσει- θα ήθελα να ζητήσω την αξιολόγηση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» μέσω του δήμου μου.

Δηλαδή, σε ένα χρόνο, κύριε Πρόεδρε -νομίζω ότι είναι καλό χρονικό διάστημα- να καλέσουμε -σας καλώ και καλέστε εσείς, μεταφέρετε το- την Επιτροπή Δημοσίας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στα Χανιά, να κάνει μια αξιολόγηση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» μέσα από την πορεία του δήμου. Εκεί θα καταθεθούν οι απόψεις όλων, θα πούνε τις απόψεις τους οι τέσσερις επικεφαλής των δημοτικών παρατάξεων, θα πω εγώ ως Δήμαρχος, θα ακούσετε κι εσείς -αν έρθετε- ή ο Πρόεδρος της αρμόδιας Επιτροπής, ο Υπουργός, ώστε να κάνουμε μία αξιολόγηση του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», γιατί σ' αυτόν τον τόπο αυτό μας έλλειπε σε όλους τους τομείς και πάθαμε αυτά που πάθαμε. Ποτέ δεν αξιολογήσαμε αυτά τα οποία ψηφίζουμε αν εφαρμόστηκαν και τι απέδωσαν. Αυτήν την πρόσκληση σας κάνω και αυτήν την πρόταση.

Επαναλαμβάνω, ότι μπορεί να γίνει η συνεδρίαση στο Δημαρχείο. Αλλά έχω την αίσθηση, κύριε Πρόεδρε, ότι έχετε πειστεί ότι μπορεί να γίνει αυτή η συνεδρίαση, για συμβολικούς και ουσιαστικούς λόγους στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», που διαθέτει όλες τις υποδομές. Εκεί, λοιπόν, μπορεί να γίνει αυτή η συνεδρίαση. Αυτό είναι που ζητάω από εσάς, από το Κοινοβούλιο, απ' όλους σας.

Να είστε καλά. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ από τα βάθη της καρδιάς μου για την άποψη συμπεριφορά σας, για την αγάπης σας!

Ευχαριστώ πάρα πολύ, αγαπητοί συνάδελφοι.

(Ορθοί οι Βουλευτές χειροκροτούν παραταταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε κι εμείς τον Μάνο Σκουλάκη. Ήταν φορτισμένος, όπως είναι πάρα πολύ κατανοητό. Αλλά είμαστε συγκινημένοι και όλοι, ιδιαίτερα όσοι τον ζήσαμε εδώ, συνεργαστήκαμε, συμφωνήσαμε, διαφωνήσαμε, πάντως σίγουρα συζητήσαμε και μέσα από τη συνεργασία προσπαθήσαμε -όπως είπε- να χτίσουμε -εννοώ όχι μόνο οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι συνάδελφοι των άλλων κομμάτων- επί δεκαετίες πολλά πράγματα. Θα μας λείψει ο Μανώλης Σκουλάκης από την Αίθουσα αυτή! Αυτό είναι σίγουρο!

Αλλά του ευχόμεσαστε να έχει επιτυχία και στη νέα αποστολή που του ανέθεσε ο λαός, οι δημότες του μεγάλου, πλέον, Δήμου Χανίων.

Με όλη μας την καρδιά ευχόμεσαστε, Μανώλη, να πετύχεις για το καλό του τόπου και των πολιτών και εσύ και οι συνεργάτες σου. Πιστεύω ότι θα πετύχετε με τη συνεργασία και της εκεί αντιπολίτευσης. Όπως, είδα άλλωστε στην πρόσφατη επίσκεψή μου, έχετε ένα πολύ καλό κλίμα και είναι κοινός ο στόχος σας, για να πάει μπροστά και ο τόπος σας.

Την πρόταση που καταθέσατε για να συνεδριάσει η αρμόδια Διαρκής Επιτροπή της Βουλής, αξιολογώντας μετά από ένα χρόνο τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», την εφαρμογή του νέου θεσμού, εγώ την αποδέχομαι και πιστεύω ότι ομόφωνα την αποδέχεται και η Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Αλλά θέτουμε και έναν όρο, Μανώλη! Μαζί με την αξιολόγηση του θεσμού του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», θα γίνει εκεί σε ένα χρόνο η αξιολόγηση από την επιτροπή και της πορείας του Μανώλη Σκουλάκη ως Δημάρχου Χανίων.

Σας ευχόμεσαστε καλή δύναμη!

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε

Πρόεδρε. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Αγαπητέ Μανώλη, τύχη καλή με φέρνει στο Βήμα για να εκφράσω ως Βουλευτής, νομίζω και όλους όσους είναι στην Αίθουσα και έξω απ' αυτήν, την αγάπη μας, το σεβασμό μας και τις προσδοκίες μας από εσένα, που χρόνια πολλά τώρα τιμάς το αξίωμά σου, τιμάς το κόμμα μας, τιμάς την πόλη σου. Ως Βουλευτής, σε ευχαριστώ και ως νύφη Χανιώτισσα ελπίζω πολλά για εσένα από τα Χανιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας σε αυτήν την Αίθουσα έχουμε την αίσθηση ότι αυτός ο προϋπολογισμός, αυτή η συζήτηση είναι ένα ξεχωριστό κεφάλαιο στην ιστορία του τόπου. Αυτή η αίσθηση μας κάνει όλους να αισθανόμαστε την προσωπική ευθύνη, μια προσωπική ευθύνη για το κατά πόσο στέκεται όχι στο ύψος που απαιτούν οι περιστάσεις, αλλά και στον πήχη του εθνικού καθήκοντος. Γιατί αυτό είναι το κυρίαρχο αυτήν τη στιγμή.

Ο δρόμος που έχουμε μπροστά, είναι ένας δρόμος μονής κατεύθυνσης. Είναι εθνικό στοίχημα το πόσο γρήγορα θα το διανύσουμε, για να φτάσουμε στο ξέφωτο της μετά κρίσης εποχής. Το ζητούμενο είναι μετά την κρίση τι Ελλάδα θέλουμε και χρειάζεται να απαντήσουμε με τόλμη. Γιατί βεβαίως θέλουμε όλοι μια Ελλάδα με αξίες και αρχές. Το αξιακό σύστημα, στο οποίο αναφέρθηκε ο Μανώλης Σκουλάκης, νομίζω ότι είναι το κυρίαρχο στοιχείο σε κάθε σχεδιασμό, σε κάθε μας όνειρο. Θέλουμε μια Ελλάδα δίκαιη, θέλουμε μια χώρα που να υπάρχουν πραγματικά κοινωνική δικαιοσύνη, αξιοκρατία, αλληλεγγύη.

Για να τα πετύχουμε, όμως, όλα αυτά στα οποία όλοι ομνύουμε, χρειάζεται να τα χτίσουμε βήμα-βήμα, να τα χτίσουμε με δομές, με θεσμούς, με λειτουργίες. Θέλουμε μια Ελλάδα που να έχει άλλη διοικητική διάρθρωση, να έχει παραγωγική Δημόσια Διοίκηση, να είναι διαφορετικά οικολογικά προσανατολισμένη. Θέλουμε μια Ελλάδα που να αναδεικνύει το πολιτισμικό της απόθεμα ως συγκριτικό πλεονέκτημα. Θέλουμε να δούμε μια Ελλάδα που οι άνθρωποι διαπνέονται από το αίσθημα της επιτυχίας με σκληρή δουλειά, έτη φωτός μακριά από τις λογικές του εύκολου βολέματος, της ήσσονος προσπάθειας και του «δεν βαριέσαι»!

Για όλα αυτά δεν μας δεσμεύει καμμία συμφωνία κανενός μνημονίου. Για όλα αυτά έχουμε οι ίδιοι την ευθύνη να τα πετύχουμε, έχουμε την ευθύνη να χτίσουμε μια νέα εθνική εικόνα για τον υπόλοιπο κόσμο, μια νέα εθνική εικόνα που θα μας επιτρέψει να διεκδικήσουμε και να κατοχυρώσουμε μια νέα, πλεονεκτικότερη θέση στο παγκόσμιο σύστημα.

Δεν είναι, λοιπόν, το μνημόνιο το πραγματικό περιεχόμενο της εθνικής προσπάθειας. Το μνημόνιο είναι ένα δεκανίκι που το έχουμε ανάγκη. Αν πετάγαμε αυτό το δεκανίκι σήμερα, θα καταλαβαίναμε όλοι τι θα συνέβαινε. Όμως, η ανάγκη είναι να σταθούμε στα δικά μας πόδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρουμε όλοι ότι έχουμε εθνικές προτεραιότητες, τις οποίες πρέπει να πετύχουμε. Και πρέπει να συνδυάζουμε αυτές τις προτεραιότητες με τις εθνικές μας δυνατότητες. Την ίδια στιγμή ξέρουμε όλοι πολύ καλά ότι δεν είμαστε μόνοι μας στον κόσμο. Οι εξελίξεις στην Ευρώπη, αυτά που περιμένουμε και γνωρίζουμε όλοι ότι στο επόμενο διάστημα θα συμβούν -γιατί θα συμβούν σημαντικά πράγματα στο εποικοδόμημα της Ευρώπης, κυρίως όσον αφορά την πολιτική ενοποίηση- θα παίξουν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο στο πώς και πότε και με ποιους όρους θα βγούμε από την κρίση.

Είναι, λοιπόν, το ίδιο σημαντικό με το να κρατά ο Πρωθυπουργός το τιμόνι του σκάφους στη χώρα, να είναι συγκυβερνήτης και συνδιαχειριστής του ευρωπαϊκού σκάφους. Γι' αυτό όχι μόνο δεν πρέπει να υποτιμούμε, αλλά πρέπει να δώσουμε στην ευρωπαϊκή προσπάθεια του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης το πραγματικό ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο.

Θέλουμε την επόμενη μέρα για την Ελλάδα και για τους Έλληνες, μια μέρα με αυτοπεποίθηση, μια μέρα με γερές βάσεις,

κυρίως με κοινωνική συνοχή. Κλειδί αυτής της επόμενης μέρας είναι η παιδεία. Αλλάζουμε παιδεία; Αλλάζουμε την Ελλάδα.

Σ' αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια που αφορά την αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος στο σύνολό του, από το νηπιαγωγείο μέχρι τις διδακτορικές σπουδές, κατανοώ όλες τις επιφυλάξεις της κοινωνίας. Τα αυτιά πιστεύουν πιο δύσκολα από τα μάτια. Και ειδικά σήμερα που η κοινωνία έχει δοκιμάσει πολλές διαψεύσεις και έχει δει πολλές απόπειρες αλλαγών να πέφτουν στο κενό, δεν μπορούμε να πείσουμε με λόγια. Μπορούμε να πείσουμε μόνο με έργο.

Η αλλαγή στην εκπαίδευση απαιτεί ένα μεγάλο και μακροχρόνιο σχέδιο. Το περιγράψαμε πέρυσι στις προγραμματικές δηλώσεις και τον προϋπολογισμό. Φέτος είμαι εδώ για να πω τι έγινε, τι γίνεται και τι θα γίνει. Η υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου συνεκτικού σχεδίου που αφορά και τις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης, που αφορά το χώρο της διά βίου μάθησης που είναι στο χώρο του Υπουργείου μας πλέον και στο χώρο της έρευνας και της τεχνολογίας, κυμαίνεται στην περίοδο 2010-2014 και αφορά τόσο τον αναγκαίο εξορθολογισμό, την αξιοκρατία και τη διαφάνεια που πρέπει να είναι συστατικά στοιχεία του εκπαιδευτικού συστήματος, όσο και βαθιές και ουσιαστικές αλλαγές στις παιδαγωγικές μεθόδους, στους στόχους και τη διοίκηση, αλλά και στη λειτουργία των δομών που απαιτεί η εποχή μας, αλλαγές που στοχεύουν στο να αναπτύξουν την κριτική ικανότητα των νέων και δίνουν τη δυνατότητα σε όλους στο «να μαθαίνουν» ενώ κεντρικό βάρος δίνεται στην ελληνική γλώσσα, στα μαθηματικά, στις φυσικές επιστήμες και στην επαρκή εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας και της πληροφορικής με πιστοποίηση στο δημόσιο σχολείο.

Κάνω αυτήν την πολύ μικρή αναφορά ουσιαστικά προσπαθώντας να δώσω την ουσία των στοχεύσεων, οι οποίες ακολουθούν όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Το σχέδιο αυτό δεν μας το υπαγορεύει η κρίση. Το σχέδιο αυτό είναι μια εθνική επιλογή. Το κάνουμε, γιατί θέλουμε να είμαστε δίπλα και μαζί με τους μαθητές, με τους γονείς, με τους δασκάλους. Το κάνουμε γιατί, επαναλαμβάνω, αλλάζουμε παιδεία, για να αλλάξουμε την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν γίνει πολλές και σημαντικές προσπάθειες στη χώρα και με αποτελέσματα όλες τις προηγούμενες περιόδους. Είναι σαφές ότι η χώρα μας είναι πολύ καλύτερη από ό,τι ήταν στο παρελθόν. Ζούμε, όμως, σε μια περίοδο που όλα είναι συγκριτικά. Πριν από λίγες μέρες ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα της PISA, που είναι μια διεθνής μελέτη του ΟΟΑΣΑ που κατατάσσει τους μαθητές. Νομίζω ότι κανένας δεν είναι υπερήφανος που η χώρα μας είναι πολύ κάτω από το μέσο όρο, όσον αφορά την αξιολόγηση των δεκαεπταχρονων μαθητών στη γλώσσα τους, στις φυσικές επιστήμες και στα μαθηματικά. Έχουμε μια μικρή αύξηση στη φυσική και στα μαθηματικά, που είναι η περίοδος 2004-2008, στην οποία και αποτυπώνονται προσπάθειες που είχαν γίνει την προηγούμενη περίοδο, γιατί στην εκπαίδευση τα αποτελέσματα θέλουν χρόνο για να φανούν.

Η πρώτη, λοιπόν, μεγάλη αλλαγή αφορά στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Υπήρξε νόμος το Μάιο σύμφωνα με το πρόγραμμα που είχε ανακινωθεί, και όποιος αλλάζει το προφίλ και τα χαρακτηριστικά του εκπαιδευτικού στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Μέσα στην προηγούμενη χρονιά σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε από το Σεπτέμβριο ένα πιλοτικό πρόγραμμα για το 40% των μαθητών, ένα πολύ μεγάλο πιλοτικό πρόγραμμα, που αφορά τα οκτακόσια δωδεκαθέσια σχολεία της χώρας, όπου παρουσιάζεται ενιαίο εκπαιδευτικό πρόγραμμα ολοήμερου σχολείου, με ενίσχυση της ελληνικής γλώσσας, με λογοτεχνία, με πρόγραμμα φιλιανγνωσίας, με ειδικά μαθήματα πολιτισμού, με το θεατρικό παιχνίδι στα σχολεία και με ενίσχυση, όπως είπα, στα μαθηματικά, στις φυσικές επιστήμες και στη διδασκαλία της ξένης γλώσσας και της πληροφορικής από την Α' Δημοτικού με νέο σχέδιο προγράμματος, ώστε στη Γ' Γυμνασίου τα παιδιά να παίρνουν από το δημόσιο σχολείο τη πιστοποίηση και στην αγγλική και στη γαλλική και στην πληροφορική και να αντιμετωπίσουμε έτσι το τεράστιο πρόβλημα της οικονομικής αμορραγίας των γονιών.

Προχωρήσαμε στα νέα προγράμματα σπουδών. Πρέπει να πω

ότι εδώ δεν δουλεύει κανείς στο κενό. Είχε γίνει μια σημαντική δουλειά από το 2000 με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο από τον Πέτρο Ευθυμίου. Έγινε μια σημαντική δουλειά από την επιτροπή Μπαμπινιώτη, η οποία λειτούργησε με όλους τους φορείς της χώρας.

Πάνω σ' αυτήν και με δεδομένα τη νέα προσέγγιση που υπάρχει σε παγκόσμιο επίπεδο για την αλλαγή του τρόπου διδασκαλίας, που από την αναλυτική ύλη και το αναλυτικό πρόγραμμα, πάμε πια στους στόχους ανά τάξη, αλλάζουμε όλα τα προγράμματα σπουδών από την Α' Δημοτικού μέχρι τη Γ' Λυκείου. Έντεκα ομάδες με διακόσιους δεκαπέντε εμπειρογνώμονες επιλεγμένους με διαφανείς διαδικασίες και σε συνεργασία με τέσσερις χώρες –κυρίως με τη Φινλανδία, που είναι πρώτη στο κόσμο– οργανώνουν αυτήν τη στιγμή τα προγράμματα σπουδών. Θα παρουσιαστεί το Μάιο όλο το δημοτικό, ενώ ήδη από φέτος εξορθολογίστηκε και μειώθηκε η ύλη σε τέσσερις τάξεις του δημοτικού και σε τρεις τάξεις του γυμνασίου.

Είναι σε εξέλιξη και σε συζήτηση με επιστήμονες και με ομάδες το νέο λύκειο, ώστε να πάμε σε μια νέα μορφή λυκείου, αφού έχουμε λάβει υπ' όψιν όλα τα δεδομένα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και το νέο τεχνολογικό λύκειο. Πειραματικά ξεκινούν από τον ερχόμενο Σεπτέμβριο, όπου η Α' Λυκείου θα έχει νέο πρόγραμμα και τα παιδιά της Α' Λυκείου της επόμενης χρονιάς θα εισαχθούν με νέες εξετάσεις τη σχολική χρονιά 2013-2014.

Το νέο σχολείο θέλουμε να είναι ψηφιακό σχολείο. Αυτό σημαίνει μια ολοκληρωμένη πολιτική. Το ψηφιακό σχολείο δεν σημαίνει έχουμε ένα κομπιούτερ, δεν σημαίνει έχουμε κάποιον που μας διδάσκει το κομπιούτερ. Σημαίνει τη νέα εποχή. Και εδώ είναι το μεγάλο στοίχημα της χώρας να αλλάξουμε τα δεδομένα ήμασταν εικοστοί τρίτοι στην τους είκοσι επτά.

Τι έγινε τη χρονιά που πέρασε; Ψηφιοποιήθηκε και δόθηκε σε μορφή διδασκαλίας όλο το υλικό όλων των τάξεων του δημοτικού, του γυμνασίου και του λυκείου. Εκατόν τριάντα σχολικά βιβλία και αναλυτικά προγράμματα είναι αυτήν τη στιγμή διαθέσιμα με διαδραστικό τρόπο στο διαδίκτυο, ώστε τα παιδιά να μπορούν να κάνουν ακόμα και τα πειράματά τους, ενώ έχει ενσωματωθεί ό,τι υπάρχει σε βοήθημα, σε βίντεο, που αφορά όλα τα μαθήματα.

Ετοιμάσαμε ψηφιακά εκπαιδευτικά βοηθήματα. Φέτος τα παιδιά που δίνουν εξετάσεις στο πανεπιστήμιο, μπορούν στα Μαθηματικά, στη Φυσική, στα Αρχαία και από τα Χριστούγεννα στη Βιολογία και στα Λατινικά, να έχουν ατομική βοήθεια, να μπαίνουν στον υπολογιστή τους, να πατούν ένα κουμπί και να ακούν τη διδασκαλία σε όποιο μάθημα θέλουν, σε όποιο κεφάλαιο θέλουν και έχουν τη δυνατότητα να στέλνουν ερωτήσεις και να παίρνουν τις αντίστοιχες απαντήσεις.

Υπάρχει σε εξέλιξη –σε τριάντα δήμους– προσπάθειά μας με αύξηση της ταχύτητας πρόσβασης σε είκοσι τέσσερα ΜΒS, προσπαθώντας με οπτικές ίνες να αλλάξουμε τη τεχνολογική υποδομή των δήμων. Ενισχύουμε τη ψηφιακή υποδομή των σχολείων με νέο τρόπο, με φορητά εργαστήρια σε συνεργασία με όλες τις σχολικές επιτροπές, ενώ εκπαιδεύτηκαν φέτος τρεις χιλιάδες εκπαιδευτικοί στα νέα συστήματα.

Για τα προγράμματα σπουδών και το νέο σχολείο, κατανοούμε ότι για να αλλάξει όλη αυτή η δομή και λογική όπως την ξέρουμε από την Α' Δημοτικού μέχρι το λύκειο, χρειάζεται συστηματική επιμόρφωση στους εκπαιδευτικούς. Ένα μείζον πρόγραμμα επιμόρφωσης εκπαιδευτικών, το οποίο είναι σε εξέλιξη, ξεκίνησε από το Σεπτέμβριο με τις πρώτες φάσεις του και θα ακολουθήσει τα νέα προγράμματα σπουδών, θα δώσει τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς όλης της χώρας να αντιμετωπίσουν και να ακολουθήσουν και τα νέα παιδαγωγικά δεδομένα, αλλά και τα νέα προγράμματα σπουδών.

Να αναφερθώ στον εξαιρετικό σημαντικό ρόλο της Υφυπουργού Χριστοφιλοπούλου, η οποία ασχολείται με όλο το θέμα του νέου σχολείου με σημαντικά αποτελέσματα και να υπογραμμίσω ότι φέτος για πρώτη χρονιά μετά από τριάντα πέντε χρόνια, έχουμε στην πράξη την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Ξεκινήσαμε πιλοτικά σε εξακόσια σχολεία. Επτάμισι χιλιάδες εκπαιδευτικοί συμμετέχουν σε πρόγραμμα αξιολόγησης, με στόχο το καθολικό της αξιολόγησης από το Σεπτέμβριο του

2011.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε η μόνη χώρα στις είκοσι επτά της Ευρώπης που δεν είχαμε αξιολόγηση στα σχολεία, όχι με ευθύνη βεβαίως της πολιτικής και των πολιτικών ηγεσιών.

Δίνουμε ειδικό βάρος στη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Για ένα νέο θεσμό, το θεσμό των Ζωνών Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας, είχαμε συνεργαστεί και με τη ΓΣΕΕ και με το ΙΝΕ. Εντοπίστηκαν οι περιοχές της χώρας που έχουν πολύ χαμηλούς δείκτες στην εκπαιδευτική παρουσία και κάναμε νομοθετική παρέμβαση. Οργανώσαμε το πρόγραμμα στα σχολεία αυτά. Εκπαιδεύθηκαν οι εκπαιδευτικοί, ώστε να είναι στη θέση τους από το Φεβρουάριο. Ήταν πραγματικά ένα πολύ δύσκολο πρόγραμμα –η Γαλλία μόνο είναι η χώρα που έχει αντίστοιχο– και στόχος ήταν να κάνουμε ειδικές παρεμβάσεις εκεί όπου υπάρχει πολύ μεγάλο πρόβλημα εκπαιδευτικό. Ουδόντα προγράμματα γίνονται σε πόλεις που έχουν Ρομά, ενώ συνεχίζεται ένα πολύ σημαντικό πρόγραμμα από το '97 για τους μουσουλμάνους μαθητές.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω και να αναφερθώ, εν ολίγοις βεβαίως, στο πρόγραμμα για την ελληνική γλώσσα. Θέλουμε περισσότερο Ελλάδα στον κόσμο. Ο στόχος της στρατηγικής μας είναι να αναδείξουμε τον κυρίαρχο ρόλο της ελληνικής γλώσσας σ' ένα μεγάλο φάσμα πολιτικών, που ξεκινάει από τη διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας στο δημοτικό με τη φιλαναγνωσία και φθάνει μέχρι τα σχολεία των αποδήμων, όπου κεντρική ιδέα πια είναι η ελληνική γλώσσα, στα ειδικά προγράμματα μεταναστών, όπου όλα έχουν κέντρο την ελληνική γλώσσα, τα τετρακόσια σημεία στα οποία δίνεται το πιστοποιητικό της ελληνομάθειας. Είναι ένα μεγάλο πρόγραμμα. Το έχουμε παρουσιάσει και στην Επιτροπή, αλλά δεν θα κουραστώ να επαναλαμβάνω ότι αν η αγγλική γλώσσα είναι η πρώτη στον κόσμο σε προτίμηση λόγω ανάγκης, θα μπορούσαμε να κάνουμε την ελληνική γλώσσα πρώτη στον κόσμο σε προτίμηση λόγω επιλογής.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα εδώ να κάνω μία σύντομη παρέμβαση για να πω για το τι έγινε φέτος στα δημοτικά και στα γυμνάσια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τρία λεπτά ακόμη, μετά από τα δεκαοκτώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ναι, κυρία Υπουργέ. Έχετε όμως ακόμη χρόνο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Να τελειώσω, και μετά έχω τρία λεπτά ακόμη.

Θυμίζω ότι φέτος τον Ιούνιο είχαμε «κασσάνδρες» που έλεγαν ότι δεν θα ανοίξουν τα σχολεία. Είκοσι χιλιάδες κενά ήταν ο αριθμός που έδιναν όλοι για το Σεπτέμβριο. Έγινε τεράστια δουλειά, που απέδειξε ότι μπορούμε να έχουμε πολύ καλύτερη διαμόρφωση και διαχείριση των ανθρώπινων πόρων. Με είκοσι χιλιάδες, πραγματικά, –όπως προβλεπόταν– κενά λιγότερα, αλλάζοντας το θεσμικό πλαίσιο, κάνοντας πολύ σωστή διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, κάνοντας ένα σχέδιο που αφορούσε μετακινήσεις, εξελίξεις, κενά και έχοντας επιτέλους την κάρτα του σχολείου –γιατί μέχρι τώρα δεν μπορούσαμε να ξέρουμε πόσα κενά έχει η χώρα– καταφέραμε τη δυσκολότερη χρονιά να έχουμε την καλύτερη έναρξη των τελευταίων χρόνων. Για να είμαι ακριβής, από το 2004 και μετά, που άρχισε το τεράστιο πρόβλημα των κενών.

Θα ήθελα τα επόμενα τρία λεπτά να τα αφιερώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, στην πρόταση του Υπουργείου, που είναι αυτήν τη στιγμή σε διαβούλευση. Το Υπουργείο κατέθεσε μία πρόταση –είναι έξι μήνες τώρα– η οποία πρόταση κατατίθεται βαθμιαία σε όλους τους φορείς αλλά και στα κόμματα, στην πανεπιστημιακή κοινότητα αλλά και στη διακομματική επιτροπή.

Οι στόχοι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αφορούν πρώτα απ' όλα τα αυτονόητα, που δεν συμβαίνουν στη χώρα μας και θα μπορούσαν να είναι αιτήματα και το 1932 στη μεταρρύθμιση του Βενιζέλου, δηλαδή: Όταν μπαίνουν οι φοιτητές και οι σπουδαστές στα πανεπιστήμια, να μπαίνουν σε πανεπιστήμια ασφαλή, φιλικά, καθαρά, όπου υπάρχει χρήση των υποδομών, που είναι

πολλές και έχουν ξοδευθεί πολλά χρήματα του ελληνικού λαού. Να παράγεται και να διακινείται ελεύθερα η γνώση και η έρευνα αλλά και οι ιδέες, με σεβασμό στην ελευθερία έκφρασης, κάτι που δεν υπάρχει σήμερα. Να επιλέγεται με αξιοκρατία και να αξιολογείται συνεχώς ο καθηγητής για το διδακτικό του έργο από τους φοιτητές του αλλά και για το ερευνητικό του έργο, με διεθνείς προδιαγραφές, συνεχώς. Ο καθηγητής στο πανεπιστήμιο δεν είναι δημόσιος υπάλληλος. Ο καθηγητής στο τεχνολογικό ίδρυμα δεν είναι δημόσιος υπάλληλος. Είναι δημόσιος λειτουργός, που οφείλει να εξελίσσεται και να πρωτοπορεί συνεχώς. Να υπάρχει σεβασμός στο δημόσιο χρήμα, έλεγχος και λογοδοσία στη διαχείριση. Να υπάρξει παρακολούθηση των σπουδών του κάθε φοιτητή. Η πολιτεία να υποστηρίζει τους οικονομικά αδύναμους, αλλά ο καθηγητής να είναι εκεί, να είναι δίπλα του, να τον συμβουλεύει, να τον καθοδηγεί, να τον ελέγχει. Να έχουν ποιότητα οι σπουδές, τα συγγράμματα, η διδασκαλία, το εργαστήριο. Να δίνεται η δυνατότητα κινητικότητας στους φοιτητές. Όλα τα παραπάνω οδηγούν σε πτυχίο με αξία, αυτό που θέλει ο γονιός, ο φοιτητής, αυτό που θέλει ο καθηγητής.

Σήμερα τα παραπάνω δεν είναι ο κανόνας, όσο και αν φαίνονται αυτονόητα. Η τελευταία μεγάλη ανατροπή στην ανώτατη εκπαίδευση έγινε το 1982. Ο νόμος-πλαίσιο δέχθηκε πολλές αλλαγές. Έγιναν έξι νομοθετικές ρυθμίσεις από τότε και σαράντα περίπου επιμέρους αλλαγές.

Τα αποτελέσματα ήταν πολλα: εξαιρετικά θετικά και άλλα εξαιρετικά αρνητικά. Ο κύκλος της Μεταπολίτευσης τελείωσε.

Σήμερα δεν μπορεί να φαντάζει ως λύση το να αφήσουμε τα πράγματα ως έχουν ή να κάνουμε μικρές αλλαγές ώστε όλοι να ικανοποιηθούν. Η αγωνία της ελληνικής κοινωνίας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι τεράστια. Φθάσαμε μέχρι τον σημείο να συζητούμε επί δεκαετίες τα επαγγελματικά δικαιώματα των ΤΕΙ, επί είκοσι οκτώ χρόνια να έχουμε ΤΕΙ χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα, γιατί δεν μπορούσαμε να ισορροπήσουμε ανάμεσα σε επαγγελματικές κατηγορίες για να μη δυσμενηθεί η μία την άλλη.

Θέλω να πω ότι μετά από είκοσι οκτώ χρόνια λύθηκε το θέμα. Θέλω να αναφερθώ στη δουλειά που επί ένα χρόνο κάνει ο Υφυπουργός κ. Πανάρετος με όλους τους φορείς, για να έχουμε σήμερα τα τελικά προεδρικά διατάγματα, τα οποία έχουν προωθηθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Ενώ, λοιπόν, στην Ελλάδα παλεύουμε με αυτονόητα πράγματα, στις χώρες της Ευρώπης τα τελευταία είκοσι χρόνια έχουν αλλάξει ριζικά όλες οι δομές στα πανεπιστήμια.

Ακούω συχνά να λένε ότι συζητάμε για αμερικάνικα μοντέλα. Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απλά για να προκαλέσουν αρνητικά αντανακλαστικά. Είκοσι δύο χώρες της Ευρώπης σήμερα έχουν αλλάξει το μοντέλο διοίκησης και λειτουργίας των πανεπιστημίων τους προς την κατεύθυνση την οποία προτείνουμε σήμερα εμείς, δηλαδή αυτοδιοικούμενο πανεπιστήμιο, με λογοδοσία, συμμετοχή εξωτερικών σημαντικών προσωπικοτήτων στην διοίκηση του πανεπιστημίου, έλεγχος, λογοδοσία στους στόχους αλλά και στα οικονομικά δεδομένα, συνεχής αξιολόγηση του πανεπιστημίου, πρύτανης ο οποίος πρέπει να είναι μέγεθος ακαδημαϊκό, με αριστεία αλλά και διοικητική επάρκεια.

Η απάντηση είναι: Αυτό δεν μπορεί να γίνει στην Ελλάδα. Γιατί άραγε δεν μπορεί να γίνει στην Ελλάδα ό,τι έγινε σε είκοσι δύο από τις είκοσι επτά χώρες;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Υπουργέ, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Ποιους εξυπηρετεί η επίκληση του μοντέλου της μοναδικότητας της Ελλάδας όταν έχουμε τα αποτελέσματα που έχουμε σήμερα; Ποιος μπορεί να τεκμηριώσει ότι τα πράγματα στα ελληνικά πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ πάνε τόσο καλά, ώστε δεν χρειάζεται να αλλάξουμε τίποτα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρομαι σ' αυτό γιατί είναι μία μείζων αλλαγή, μία μείζων ανάγκη και η ακαδημαϊκή κοινότητα είναι πρώτα απ' όλους αυτή που έχει «σηκώσει τη σημαία» του ότι χρειάζονται αλλαγές, πανεπιστήμια γεμάτα από λα-

μπρούς επιστήμονες, πανεπιστήμια με εξαιρετικούς φοιτητές, με επιδόσεις σε παγκόσμιο επίπεδο, που σήμερα δεν μπορούν να λάμψουν, βυθισμένοι σ' ένα τέλμα, το οποίο πρέπει να αλλάξουμε και το οποίο θα αλλάξουμε.

Τελειώνω με μια πολύ μικρή αναφορά. Τόσο στη διά βίου εκπαίδευση όσο και στην έρευνα και τεχνολογία αλλάξαμε αυτόν τον χρόνο όλη τη βάση λειτουργίας τους. Στη διά βίου εκπαίδευση υπάρχει ένα νέο θεσμικό πλαίσιο. Υπενθυμίζω ότι μετά από πολλά χρόνια λύθηκε το περίφημο θέμα των κολεγίων. Δόθηκαν οι άδειες, σύμφωνα με το Σύνταγμα και με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Λειτουργούν ως κέντρα μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Οι άδειες δόθηκαν με άριστο, αξιοκρατικό και διαφανή τρόπο. Δόθηκαν για πρώτη φορά άδειες στα κέντρα ελευθέρων σπουδών, που λειτουργούν με κανόνες, -πέντε χιλιάδες-...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Διαμαντοπούλου, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων):...και στο χώρο της έρευνας άλλαξε συνολικά ο τρόπος αξιολόγησης, παρακολούθησης και εφαρμογής προγραμμάτων εκατοντάδων εκατομμυρίων, που πραγματικά, κύριοι συνάδελφοι, δεν απέδιδαν στη χώρα με

Είναι πολύ δύσκολο μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα να μιλήσει κανείς, για ένα τόσο μεγάλο θέμα, όσο η παιδεία. Αλλά η παιδεία -και όσοι πέρασαν από το Υπουργείο Παιδείας, το έχουν ζήσει- δεν είναι απλά πόροι. Έχουμε πολύ λιγότερους πόρους από αυτούς που θέλαμε, από αυτούς που χρειαζόμαστε. Αλλά, δεν είναι μόνο οι πόροι, που θα λύσουν το πρόβλημα, είναι πάθος και έμπνευση. Είναι αυτοί οι δάσκαλοι και οι καθηγητές και οι πανεπιστημιακοί, που στην ιστορία της χώρας, στις δύσκολες στιγμές βρέθηκαν μπροστά.

Είναι μια εθνική προσπάθεια. Και ταυτόχρονα, είναι ένας καλός λόγος, για να βρεθούμε όλοι μαζί και στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Διαμαντοπούλου.

Κυρία Διαμαντοπούλου -το Προεδρείο δεν πρέπει βέβαια να σχολιάζει, τις τοποθετήσεις των ομιλητών, δεν θα σχολιάσω και τη δική σας ομιλία, κάθε άλλο μάλιστα, ήταν ενδιαφέρουσα, άλλα- θα έλεγα ότι δύο είναι οι λέξεις κλειδιά, σε ό,τι αφορά την παιδεία και τις αλλαγές που ετοιμάζετε, η μία είναι η αξιολόγηση. Είπατε, νωρίτερα, «αξιολόγηση, δεν υπήρξε στην Ελλάδα», αλλά αυτό δεν ευθύνει των ηγεσιών.

Θυμίζω, ότι το 2001 είχαμε ψηφίσει σε αυτήν την Αίθουσα ένα πλήρες θεσμικό πλαίσιο για την αξιολόγηση. Δυστυχώς δεν εφαρμόστηκε. Και έχουμε όλοι ευθύνες, για το ότι δεν εφαρμόστηκε. Πήγε, ακόμη μία δεκαετία χαμένη μέχρι τώρα, χωρίς να γίνει αξιολόγηση.

Οι αξιολογήσεις δεν είναι διαδικασίες τιμωρητικές, είναι πάνω από όλα διαπιστωτικές. Διαπιστώνεις αδυναμίες, για να παρέμβεις μετά. Και η αξιολόγηση είναι απόλυτα απαραίτητη γιατί έχουμε παιδιά όλοι μας -σχεδόν όλες οι ελληνικές οικογένειες στέλνουν τα παιδιά τους στα δημόσια δημοτικά σχολεία όπως στέλνουμε και εμείς τα δικά μας παιδιά- και δεν μπορούμε να απαντήσουμε πολλές φορές στα παιδιά μας, γιατί ο άλφα ή ο βήτα εκπαιδευτικός που δεν αποδίδει, γιατί θα πρέπει να συνεχίσει να είναι μέσα στην αίθουσα διδασκαλίας, για παράδειγμα. Και η άλλη λέξη είναι βέβαια, «επιμόρφωση», συνεχής επιμόρφωση.

Εύχομαι ο διάλογος που διεξάγεται να καταλήξει με ωριμότητα στα πλέον χρήσιμα και από όλους, αποδεκτά συμπεράσματα. Ακούστε -όμως στο διάστημα αυτού του διαλόγου- με μεγάλη προσοχή, τις επιμέρους απόψεις και τοποθετήσεις και παρατηρήσεις που καταθέτονται.

Είναι ίσως η τελευταία ευκαιρία στη χώρα μας, μέσα από τον διάλογο να καταλήξουμε στις αναγκαίες αλλαγές, για το κατ' εσχόλην πράγματι, εθνικό θέμα, που είναι το θέμα της παιδείας.

Το λόγο έχει, ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι περισσότερο από προφανές, ότι η επιλογή του εισηγητού της Πλειοψηφίας, να κάνει μνεία του Αμερικανού ποιητή T. S. Eliot και του έργου του «Η έρημη χώρα»...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Είναι Βρετανός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και ο κ. Τασούλας, γνωρίζει ότι είναι Βρετανός, ο ποιητής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: ...έχει επηρεάσει την διάθεση των στελεχών της Κυβερνήσεως, διότι ο τίτλος «έρμη χώρα» προσιδιάζει πάρα πολύ την ψυχολογία και στη διάθεση των Ελλήνων πολιτών από την πολιτική της Κυβερνήσεως και μάλιστα την οικονομική πολιτική της Κυβερνήσεως, κορωνίδα της οποίας αποτελεί ο σημερινός προϋπολογισμός, ο προϋπολογισμός που εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση.

Και θέλω να πω σ' αυτό το σημείο ότι -δυστυχώς- όσα στοιχεία σύνεσης, όσα στοιχεία χαμηλών τόνων, όσα στοιχεία προσγειωμένης πολιτικής μπορεί κανείς να βρει στους λόγους ή ακόμα και ενίοτε στις πράξεις αυτής της Κυβερνήσεως -δεν τα βρίσκει σαν ένα μέρος μίας γενικότερης πολιτικής τακτικής ή μιας γενικότερης πολιτικής πορείας- τα βρίσκει σαν μία προσαρμογή, σαν μία υποταγή στο απροχώρητο στο οποίο, είτε σκοπίμως -με βάση τη συνωμοτική θεωρία που δεν την ασπάζομαι- είτε από τεράστια λάθη, οδήγησαν τη χώρα και που σήμερα αυτό το απροχώρητο έχει ως τίμημα μια απίστευτη ύφεση, μία τεράστια ανεργία, μία διαδεδομένη εθνική κατάθλιψη, η οποία μαστίζει τη χώρα και μία απουσία ελπίδος όσο τουλάχιστον αφορά ό,τι προέρχεται και ό,τι πηγάζει από την πολιτική σας.

Στην πραγματικότητα το απροχώρητο, στο οποίο οδηγείτε τη χώρα, είναι εκείνο το οποίο σας έχει μεταμορφώσει, εκείνο το οποίο σας καταπιέζει, εκείνο το οποίο σας συντρίβει. Και -σαν να μη θέλετε, να μην το πιστεύετε, σαν να θέλατε να ήταν αλλιώς τα πράγματα, με το ζόρι, με το τσιγκέλι- προσπαθείτε να επιβάλλετε τις πολιτικές σας που συνεχώς δεν σας ταιριάζουν, δεν σας πάνε, δεν το πιστεύετε. Οστόσο εδώ, εσείς οδηγήσατε τη χώρα. Αυτό το απροχώρητο, είναι δικό σας δημιούργημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Και μιας και μιλάμε για τον προϋπολογισμό του 2011 -σε μία κρίσιμη τομή και της ιστορίας και της πολιτικής πορείας της χώρας, και πριν πω δύο τρία λόγια στον χρόνο μου γι' αυτόν τον προϋπολογισμό- θα ήθελα να συνοψίσω τον απολογισμό όλης της πορείας της χώρας, όπως δραματικά ξεκίνησε από τη δεκαετία του '80, όταν το ΠΑΣΟΚ ανέλαβε την εξουσία, έως τώρα. Γιατί αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι τόσο η απόρροια μιας αφηνιαστικής εξελίξεως -όπως μπορεί να δικαιολογήσει κανείς- αλλά είναι η απόρροια μίας δραματικής πορείας της χώρας τα τελευταία τριάντα χρόνια, από τα οποία τα 2/3 του χρόνου, κυβερνούσατε εσείς.

Αυτά τα τριάντα χρόνια από το 1981 έως τώρα, ήταν τα χρόνια όπου στη χώρα επεβλήθησαν όχι τόσο τα ελλείμματα και τα χρέη της δεκαετίας του '80, όχι τόσο οι διορισμοί στο δημόσιο τομέα και ο κομματισμός ή οι διωγμοί, για τα οποία το ΠΑΣΟΚ διεκδικεί επάξια τα πρωτεία, όσο η μεταβολή του ψυχισμού του ελληνικού λαού. Μια μεταβολή, για την οποία το ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80 και μετέπειτα έχει τεράστια συμβολή και η οποία μπορεί να συνοψιστεί στην επιβολή της απόψεως, ότι όλα μπορούν να γίνουν, όλα μπορούμε να τα κάνουμε, το δημόσιο δεν είναι το αντικείμενο πραγματώσεως της ανάπτυξης της χώρας ή ο μηχανισμός πραγματώσεως της αναπτύξεως της χώρας, είναι η πολιτική, η κομματική λεία των νικητών. Και αν αυτή την εξέλιξη στη χώρα το ΠΑΣΟΚ έχει τεράστια ευθύνη με πράξεις, η Νέα Δημοκρατία ομολογουμένως έχει ευθύνη, γιατί δεν αναχαίτισε -και πολύ περισσότερο- γιατί δεν αντέστρεψε αυτήν την πορεία. Ήταν τέτοια η επιβολή αυτού του ψυχισμού στον ελληνικό λαό, τέτοια η επικράτηση αυτής της ιδεολογίας, στην της επιστροφής, αυτής της δήθεν επανάκαμψης του «προοδευτισμού», που οι πάντες υποκύψαμε σ' αυτό. Ομολογουμένως, δεν μπορέσαμε ιδεολογικά, να το αναχαίτισουμε. Δεν μπορέσαμε ιδεολογικά, να το αντιστρέψουμε. Και πολλές φορές καταφύγαμε, για να επιβιώσουμε, στο να γίνουμε το «μπλε ΠΑΣΟΚ».

Αυτή ήταν η πορεία των τριάντα ετών της χώρας με μία πανί-

σχυρη δημαγωγική, λαϊκιστική πολιτική, ξεχαρβαλώματος των πάντων. Και σήμερα με το μνημόνιο που με το ζόρι αποδέχεστε -αφού φθάσατε τη χώρα στο αποκορύφωμα της δυσπραγίας της, πάτε να τη βάλετε σε τάξη- μας ζητάτε όπως λέτε την συμπαράστασή μας και διαλέγετε τίτλους που δεν σας πάνε, διαλέγετε πολιτικές που δεν τις αντέχετε, ούτε ψυχολογικά, ούτε πολιτικά.

Και αυτό είναι το δράμα της Ελλάδας σήμερα. Και μέσα σ' αυτό το δράμα οφείλει το πολιτικό σύστημα, να αναδείξει κάποιες καινούργιες δυνάμεις, κάποιες καινούργιες πολιτικές, οι οποίες περιγράφονται από αυτό που ο Πρόεδρος μας χαρακτηρίζει ως «νέα Μεταπολίτευση». Και αυτό αποτελεί τη μεγαλύτερη κριτική και τη μεγαλύτερη αυτοκριτική και τη μεγαλύτερη τομή, εν σχέσει με το παρελθόν και τη μεγαλύτερη αίσθηση προοπτικής, εν σχέσει με το μέλλον.

Η Νέα Δημοκρατία σε αυτήν την περίοδο είναι ένα κόμμα εντελώς διαφορετικό. Είναι δύσκολο σε αυτήν την περίοδο -με την δυσπραγία και τη δυσκολία που έχει ο ελληνικός λαός- να δει με αισιοδοξία και ελπίδα, ένα μέρος του πολιτικού συστήματος. Αλλά να ξέρετε εμείς -όσο εσείς θα είστε διαχειριστές του δικού σας απροχώρητου, όσο δεν πιστεύετε σε αυτά που κάνετε- με πίστη σε αυτά που πρεσβεύουμε, με πίστη στις ιδέες μας, με πίστη στην αναγέννηση της παρατάξεως και της χώρας, θα είμαστε εκεί συνεπείς, αρωγοί όπου χρειάζεται και τιμητές, επίσης, όπου χρειάζεται.

Γι' αυτό, αυτόν τον προϋπολογισμό, όπως είπε ο εισηγητής μας, όπως είπαν οι συνάδελφοί μου της Νέας Δημοκρατίας, δεν θα τον ψηφίσουμε, όπως άλλες πρωτοβουλίες σας τις έχουμε στηρίξει. Δεν διατάζουμε να στηρίξουμε αυτά που πρέπει και δεν διατάζουμε να στηλιτεύσουμε αυτά που συνιστούν σφάλματα. Και να ξέρετε ότι με το ζόρι και χωρίς να το νιώθετε τίποτα δεν πρόκειται να προχωρήσει σε αυτήν τη χώρα. Νομίζουμε ότι η συναίνεση την οποία ζητάτε, είναι μία έγκριση των λαθών σας.

Σας καλούμε στη συναίνεση για την ανάκαμψη πρώτα και την ανάπτυξη έπειτα της ελληνικής οικονομίας. Σας καλούμε να διορθώσετε τα τεράστια λάθη σας του παρελθόντος εμείς που πρώτοι παραδεχθήκαμε τα δικά μας. Και σαν ένδειξη, σαν παραδοχή αυτής της νέας πορείας, καταψηφίζουμε αυτόν τον υφεσιακό προϋπολογισμό και σας ζητούμε να συναινέσετε σε ανάκαμψη και ανάπτυξη για την ελληνική οικονομία και για την ελληνική κοινωνία. Υπάρχει ακόμα και τώρα περιθώριο να ξεφύγετε από αυτά που κάνετε με το ζόρι, να αναπτύξετε την οικονομία, να βοηθήσετε τον τόπο. Κι εδώ εμείς θα σταθούμε δίπλα σας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κωνσταντίνο Τασούλα, Γενικό Γραμματέα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Δεν μας είπατε στίχο από...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Και ήταν Αμερικανός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Και ήταν Αμερικανός...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Βρετανικής ζωής. Διαβίων εν Αγγλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ναι, κύριε Ευθυμίου. Τρέχοντας για να προλάβουμε τριάντα πέντε ομιλητές σήμερα, ο κ. Παπαδόπουλος Αθανάσιος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο για επίσης επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 συντάσσεται μέσα σ' ένα δυσμενές οικονομικό περιβάλλον σε διεθνές επίπεδο. Η κρίση του οικονομικού συστήματος εκδηλώνεται στην παραγωγή, στην κατανάλωση, στα νομίματα και στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς. Δημιουργεί ταυτόχρονα, εμπλοκές σε πολιτικό επίπεδο, αλλά κυρίως αποσταθεροποιεί τον κοινωνικό ιστό και συνθλίβει τους εργαζόμενους, τη μεσαία τάξη και τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται και αυτή αντιμέτωπη με τη διεθνή ύφεση και την οικονομική κρίση. Ο νομισματικός πόλεμος συμπαράσχει το ευρώ και οι οικονομίες του Νότου της Ευρώπης -και όχι μόνο- είναι στο στόχαστρο της διεθνούς κερδοσκοπίας. Ειδικά στις χώρες όπου οι εθνικές οικονομίες αντιμετωπίζουν έντονα δημοσιονομικά προβλήματα, όπως στη

χώρα μας, η διαχείριση των πραγμάτων γίνεται ακόμα πιο δύσκολη.

Απαιτείται, κατ' αρχάς, πολιτική σταθερότητα, την οποία ο ελληνικός λαός μας έδωσε ένα χρόνο πριν. Απαιτείται πολιτική και κοινωνική συναίνεση, για την οποία οφείλει να εργαστεί η Κυβέρνηση και το σύνολο της Αντιπολίτευσης. Απαιτείται καθαρός και ολοκληρωμένος πολιτικός σχεδιασμός, γρήγορη και αποτελεσματική εφαρμογή του προγράμματος διεξόδου από την κρίση.

Το βάρος για όλα αυτά το επιμύζεται πρώτα η Κυβέρνηση κι έπειτα όλα τα πολιτικά κόμματα και κατ' επέκταση εμείς, οι Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Χρειάζεται η συμβολή όλων μας, η συμβολή όλου του ελληνικού λαού, στην προσπάθεια προστασίας του κοινωνικού ιστού και της κοινωνικής συνοχής.

Η Κυβέρνηση, με τον προϋπολογισμό του 2010 προσπάθησε να συγκρατήσει τα δημόσια οικονομικά από την πλήρη κατάρρευση. Και αυτό, κατά γενική ομολογία, το πέτυχε. Το πέτυχε με την εφαρμογή του Προγράμματος Συγκράτησης των Δαπανών και την ενίσχυση των εσόδων, κυρίως, όμως, από την οριζόντια φορολογία, ακολουθώντας τις αναγκαστικά γρήγορες λύσεις των περικοπών και των έμμεσων φόρων.

Το 2010 αυτά ήταν αναγκαία να γίνουν, όπως αναγκαίο ήταν και το πρόγραμμα του δανεισμού μέσω της δανειακής σύμβασης του μνημονίου.

Το 2010 θεσπίστηκε, όμως, και ο νέος φορολογικός νόμος που θα εφαρμοστεί το 2011, με τον οποίο επιμερίζονται τα βάρη και καλούνται να συμβάλουν στα έσοδα του κράτους κι εκείνοι που μέχρι σήμερα απολαμβάνουν, χωρίς να πληρώνουν.

Το 2010 άρχισαν να νομοθετούνται και οι πρώτες διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία, οι οποίες θα ολοκληρωθούν τον επόμενο χρόνο και θα δώσουν τη δυνατότητα να κλείσουν πολλές μαύρες τρύπες και να σταματήσει έτσι η αιμορραγία της οικονομίας μας και να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για την επιζητούμενη ανάπτυξη, να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για ευημερία και ανάπτυξη, να μετατραπεί η κρίση σε ευκαιρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κλειδί για την έξοδο από την κρίση πάνω σε υγιείς βάσεις, είναι η σταθερή και βιώσιμη ανάπτυξη της χώρας. Για το στόχο αυτό χρειάζεται να εργαστούμε όλοι μαζί. Χρειάζεται να διδαχθούμε από το παρελθόν και κυρίως από τη νεότερη ιστορία μας, όπου οι κακές πρακτικές και τα νοσηρά φαινόμενα, δυστυχώς, επαναλαμβάνονται και σε τελευταία ανάλυση δεν διαφέρουν καθόλου από τις καταστάσεις που βιώνουμε όλοι εμείς σήμερα.

Τα παραδείγματα της σταφιδικής κρίσης του 1893 και η χρεοκοπία του 1898 είναι χαρακτηριστικά και για τις μέρες μας. Γι' αυτό, επιτρέψτε μου να αναφερθώ σε αυτά πολύ γρήγορα.

Στην πατρίδα μου την Αχαΐα και το γεωγραφικό τόξο που περιλαμβάνει τις σταφιδοπαραγωγικές περιοχές της Ηλείας, Αχαΐας και Κορινθίας, το 1893 κυριαρχεί η σταφιδική κρίση ως αιχμή του προβλήματος στο χώρο της ιδιωτικής οικονομίας, με άμεσες συνέπειες στο εμπορικό ισοζύγιο της χώρας.

Την επταετία από το 1893 έως 1900 η πτώση των διεθνών τιμών επηρέασε άμεσα και αρνητικά το εισόδημα των σταφιδοκαλλιεργητών και των εμπόρων της σταφίδας. Οι καλλιεργητές είναι χρεωμένοι στην Εθνική Τράπεζα και στους μεγαλέμπορους. Οι χρεοκοπίες των μεγάλων εμπορικών οίκων πλήττουν σημαντικά το σταφιδικό κόσμο και εκδηλώνονται εγκληματικές πράξεις, που επιβαρύνουν ακόμα περισσότερο το έντονο κλίμα.

Το 1896 ο φόνος του τραπεζίτη Φραγκόπουλου στην Πάτρα και η απόπειρα δολοφονίας του διευθυντή του υποκαταστήματος της Εθνικής Τράπεζας το 1899 στο Αίγιο, υπογραμμίζουν το φαινόμενο της κρίσης και σηματοδοτούν το αδιέξοδο των λαϊκών στρωμάτων.

Την ίδια χρονιά, το 1899, ιδρύεται η «Σταφιδική Τράπεζα» και διά μέσου σφοδρών συζητήσεων στη Βουλή, που συνοδεύτηκαν από συγκρούσεις και συλλαλητήρια, θεσμοθετείται το λεγόμενο «παρακράτημα», το οποίο καλείται να διαχειριστεί η «Σταφιδική Τράπεζα», μαζί με τη χορήγηση δανείων χαμηλών επιτοκίων.

Η αισιοδοξία, όμως, που προέβλεπε η ίδρυση της τράπεζας γρήγορα διαλύθηκε. Οι καταγγελίες για καταχρήσεις των μελών

του διοικητικού συμβουλίου της, αλλά και για παροχή δανείων προς κομματικούς οπαδούς του κυβερνώντος κόμματος, έφεραν στο προσκήνιο το διαρκές μεγάλο πρόβλημα του πολιτικού συστήματος και της ελληνικής κοινωνίας, τον κομματισμό και το πελατειακό σύστημα.

Όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνονται ενώ στη χώρα μας ήδη από το 1898 έχει επιβληθεί ο διεθνής οικονομικός έλεγχος, λόγω της αδυναμίας της χώρας μας να ανταποκριθεί στα εξωτερικά χρέη.

Στα χέρια του διεθνούς οικονομικού ελέγχου περνούν τα έσοδα από τα κρατικά μονοπώλια, τα τέλη χαρτοσήμου, η φορολογία καπνού και οι δασμοί από τις εισαγωγές στο λιμάνι του Πειραιά.

Όλα αυτά τα οικονομικά προβλήματα αφορούσαν, τόσο τη δημοσιονομική λειτουργία του κράτους, όσο και τον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας μας.

Τα ιστορικά παραδείγματα είναι πολλά, τόσο από το πρόσφατο, όσο και από το απώτερο παρελθόν και μας διδάσκουν τι χρειάζεται να αποφύγουμε, τι δεν θέλουμε.

Είναι δεδομένο ότι δεν θέλουμε ανάπτυξη, που την τροφοδοτεί το κράτος, με το δανεισμό του και κυρίως όταν η χρήση των δανείων δεν γίνεται σε παραγωγικές δραστηριότητες.

Είναι δεδομένο ότι δεν θέλουμε ανάπτυξη, που στηρίζεται στην κατανάλωση των ιδιωτών, που με τη σειρά τους δανείζονται από τις τράπεζες για να καταναλώσουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είναι δεδομένο ότι δεν θέλουμε ανάπτυξη που στηρίζεται σε επιχορηγήσεις επιχειρηματιών, που δεν είναι διατεθειμένοι να πάρουν κανένα επιχειρηματικό ρίσκο.

Είναι δεδομένο ότι δεν θέλουμε την κρατικοδίαιτη ανάπτυξη. Αντίθετα, θέλουμε το κράτος να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη, να ανοίγει δρόμους στην επιχειρηματικότητα ώστε να επενδύει στην έρευνα για την ανάπτυξη, να θεσπίζει σταθερούς κανόνες λειτουργίας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των επενδυτών, να σέβεται την υγιή επιχειρηματικότητα, να πατάσει το νοσηρό καιροσκοπισμό και να μη δίνει χώρο στον παρασιτισμό και στην παραοικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφήνοντας το πολιτικό κόστος, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Πρωθυπουργός μας θέτει τα θέματα του παρόντος και του μέλλοντος της χώρας μας.

Το πολιτικό κόστος πρέπει να αφήσει και ο κάθε ένας από εμάς, κάθε Βουλευτής από κάθε κόμμα και να υπερψηφίσει τον παρόντα προϋπολογισμό, που είναι προϋπολογισμός συνέχειας και συνέπειας και εγγυάται την ορθή και αποτελεσματική εφαρμογή του τριετούς Προγράμματος Οικονομικής Προσαρμογής. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ κ. Παπαδόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας, κ. Καλογιάννης Σταύρος, για επτά λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που συζητάμε είναι ήδη μετέωρος, λόγω του νέου μνημονίου και όσων ακολουθήσουν, ενώ τα στοιχεία του είναι αναληθή, ακριβώς όπως ήταν αναληθή και εκείνα του προϋπολογισμού του 2010.

Η διεθνής κρίση, η οποία ξέσπασε στην Αμερική το 2007, οδήγησε, σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού, σε εντυπωσιακή αύξηση του δημόσιου χρέους όλων των χωρών του κόσμου. Ειδικότερα, το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ στις είκοσι πιο πλούσιες χώρες, των G20, αυξήθηκε από 78% κατά μέσο όρο το 2007 σε 98% το 2009. Υπενθυμίζω ότι αναφερόμαστε στην εποχή, όπου ο σημερινός Πρωθυπουργός τόνιζε ότι δεν υπάρχει κρίση.

Ήταν απολύτως φυσικό, αυτή η κρίση να πλήξει και τη χώρα μας, δημιουργώντας μάλιστα πρόσθετες δυσμενείς επιπτώσεις λόγω των χρόνιων διαρθρωτικών της αδυναμιών, όπως είναι η χαμηλή ανταγωνιστικότητα, η μικρή παραγωγικότητα του δημόσιου τομέα, οι μεγάλες αδυναμίες του φοροεισπρακτικού μηχανισμού

νισμού ή μάλλον η εσκεμμένη παράλυσή του από την Κυβέρνηση.

Ποιες είναι σήμερα οι εξελίξεις στο διεθνές οικονομικό περιβάλλον; Το ΑΕΠ της παγκόσμιας οικονομίας αυξήθηκε κατά 4,8% το 2010 και το ίδιο εκτιμάται, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, για το 2011. Η παγκόσμια οικονομία παρουσίασε μεγάλη ανάκαμψη τη χρονιά που πέρασε, λόγω της πολύ ισχυρής ανάπτυξης στις αναδυόμενες οικονομίες, στις οποίες προσφεύγουν πολλές χώρες με προβλήματα παρόμοια με της Ελλάδος, όπως η Πορτογαλία. Δυστυχώς, όμως, η δική μας Κυβέρνηση, παραμένει προσκολλημένη σε ξεπερασμένες λύσεις.

Για την ευρωζώνη εκτιμάται αύξηση του ΑΕΠ κατά 1,5% το 2011, ενώ ο μέσος ετήσιος πληθωρισμός διαμορφώνεται στο 1,5% το 2010. Υπευθυμίζω ότι στη χώρα μας έχει φτάσει το 5%.

Σε ό,τι αφορά την οικονομική δραστηριότητα στη χώρα, όλοι οι δείκτες επιβεβαιώνουν τη συνέχιση της βαθιάς ύφεσης στην οικονομία. Ο ρυθμός ανάπτυξης το 2010 διαμορφώνεται στο -4,2%. Για το 2011 ο ρυθμός παραμένει πολύ αρνητικός, στο -3%.

Σύμφωνα με τη στατιστική αρχή, το ποσοστό ανεργίας για το 2010 εκτιμάται τελικά στο 12,1%, ενώ η ανεργία των νέων μέχρι είκοσι εννέα ετών ξεπερνά το 22%. Αυτό όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τίποτα μπροστά στις προβλέψεις του προϋπολογισμού για το 2011. Η ανεργία εκτινάσσεται στο 15% του εργατικού δυναμικού.

Σε ό,τι αφορά την αναθέρμανση της οικονομίας, η κινητοποίηση επενδυτικών σχεδίων προϋποθέτει την αποτελεσματική και στοχευμένη χρήση των επενδυτικών εργαλείων. Ας δούμε τι συμβαίνει στην πράξη. Αναφέρεται στον προϋπολογισμό ότι ο νέος επενδυτικός νόμος αλλάζει τους κανόνες του παιχνιδιού. Σε ποιο νόμο αναφέρεται η Κυβέρνηση; Νέος νόμος δεν υπάρχει εδώ και ένα χρόνο. Είναι βέβαιο ότι κανένα νέο επενδυτικό σχέδιο δεν θα χρηματοδοτηθεί το 2011, ενώ παράλληλα, κανένα έργο δεν έχει ωριμάσει για να προχωρήσει με σύμπραξη του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Επισημαίνεται στον προϋπολογισμό ότι δημιουργούνται νέα χρηματοδοτικά εργαλεία, με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας. Το ακόμη αυτό επί δεκαπέντε μήνες, αλλά στην πράξη δεν έχουμε δει απολύτως τίποτα. Το ΤΕΜΠΜΕ, που λειτουργούσε πολύ ικανοποιητικά, η Κυβέρνηση το έχει εγκαταλείψει, ενώ περιμένουμε ακόμη το περίφημο Ελληνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας.

Αναφέρεται τέλος ότι για την Κυβέρνηση αποτελεί άμεση προτεραιότητα η επιτάχυνση της απορρόφησης των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Σε βασικά, όμως, προγράμματα του ΕΣΠΑ, όπως το «Περιβάλλον και η Αειφόρος Ανάπτυξη», η «Ψηφιακή Σύγκλιση», οι απορροφήσεις είναι εξαιρετικά χαμηλές. Το Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση», που θα μπορούσε να βοηθήσει ουσιαστικά τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», έχει απορρόφηση μόλις 2%.

Για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας - η οποία είναι ίση σχεδόν με το συνολικό έλλειμμα του δημοσίου - και στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων που θα μπορούσε πραγματικά να βοηθήσει στον εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών, δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα, παρά τις συνεχείς προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας. Συνεπώς, η πρόβλεψη του προϋπολογισμού για έσοδα από αποκρατικοποιήσεις ύψους 1 δισεκατομμυρίου ευρώ το 2011, προφανώς δεν έχει αντίκρουσμα.

Θέλω να κάνω δυο, τρεις αναφορές σε ορισμένα Υπουργεία. Στο Υπουργείο Υποδομών υπάρχει πλήρης απραξία σε ό,τι αφορά τους μεγάλους οδικούς άξονες. Στην Ιόνια Οδό και στον οδικό άξονα Ε65 τα εργοτάξια, δυστυχώς, κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Ειλικρινά αναρωτιέμαι, πώς είναι δυνατόν να εφαρμοστούν τα χρονοδιαγράμματα των συμβάσεών τους.

Στο Υπουργείο Περιβάλλοντος συστάθηκαν πολλές νέες υπηρεσίες, Ειδική Γραμματεία Δασών, Ειδική Γραμματεία Επιθεώρησης Περιβάλλοντος, Υπηρεσία Εξυπηρέτησης Επενδυτών για έργα ΑΠΕ, σε αντίθεση με τη γενική κυβερνητική πολιτική μείωσης των οργανισμών.

Δυστυχώς, όμως, το ΥΠΕΚΑ έχει εγκαταλείψει σημαντικούς οργανισμούς που έχουν προσφέρει έργο. Για παράδειγμα, αναφέρω ότι το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος βρίσκεται υπό διάλυση, με απλήρωτο επί μήνες το προσωπικό, όπως επίσης και οι φορείς διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών της χώρας.

Το ΕΤΕΡΠΣ έχει κηρύξει στάση πληρωμών επί ένα έτος, οδηγώντας σε απόγνωση εκατοντάδες μικρούς και μεσαίους κατασκευαστές, παρά το γεγονός ότι αφήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Οκτώβριο του 2009 150 εκατομμύρια ευρώ στο Ταμείο.

Εφόσον η Κυβέρνηση αδυνατεί να εξασφαλίσει πόρους για έργα και δράσεις, αναρωτιέμαι γιατί δεν προωθεί τουλάχιστον θεσμικές παρεμβάσεις που εμείς θεμελιώσαμε; Αναφέρομαι στα ρυθμιστικά σχέδια των μεγάλων αστικών κέντρων της περιφέρειας, τα οποία έχουν μηδενικό κόστος και παράλληλα αποτελούν ουσιαστικά εργαλεία διαχείρισης του χώρου και προστασίας του περιβάλλοντος. Για ποια πράσινη ανάπτυξη μιλάει, συνεπώς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση;

Ας αφήσει επιτέλους τα φληναφήματα και τους νεολογισμούς περί «μόχλευσης» του τραπεζικού χρήματος, περί «νέου αφηγήματος» και περί δήθεν «πράσινης διάστασης». Ας δουλέψει σκληρά, τονώνοντας την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, αλλάζοντας δηλαδή το μείγμα της πολιτικής της, ώστε να βγει ο τόπος από την κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καλογιάννη Σταύρο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καβάλας του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτρης Παπουτσης, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προφανώς το 2010 υπήρξε μια χρονιά κατά την οποία πολλές από τις συλλογικές μας βεβαιότητες σαν κοινωνία κατέρρευσαν. Συλλογικά διαπιστώσαμε ότι σε μεγάλο βαθμό, τα χρόνια που προηγήθηκαν της κρίσης, δεν αντικατόπτριζαν τις πραγματικές μας οικονομικές δυνατότητες. Παρ' ό,τι η προ του έτους 2008 περίοδος χαρακτηρίστηκε από μια ψεύτικη ή μη ευδαιμονία, μόνο όμως για τα 2/3 της ελληνικής κοινωνίας, το παραγωγικό μας μοντέλο ως χώρα - αν βέβαια μπορεί να το πει κανένας παραγωγικό - αποδείχθηκε ιδιαίτερα επισφαλές.

Στην ουσία, η προηγούμενη περίοδος, ήταν περίοδος αποεπένδυσης και παραγωγικής παρακμής, η οποία κρυβόταν πίσω από μια εικονική πραγματικότητα υπερκατανάλωσης και στην οποία λίγο ή πολύ παρασυρθήκαμε όλοι. Στα χρόνια δομικά και διαρθρωτικά προβλήματα, που χαρακτήριζαν την ελληνική οικονομία, προστέθηκε με δραματικό τρόπο η πενταετής διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, η οποία, πέραν των ιδιαίτερα σοβαρών λαθών και παραλείψεων της όλα αυτά τα χρόνια, ήρθε να συσσωρεύσει στον ήδη υπερτροφικό δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα εκατό χιλιάδες επιπλέον εργαζομένους.

Παράλληλα, κατά την ίδια αυτή περίοδο το ετήσιο μισθολογικό κόστος του δημοσίου τομέα σχεδόν διπλασιάστηκε, επιφέροντας με αυτό τον τρόπο πλήγμα στο ήδη στρεβλό παραγωγικό μοντέλο της χώρας. Από αδιαμφισβήτητα στοιχεία προκύπτει ότι τα όσα εξοικονομήθηκαν από τις περικοπές του 2010, με τις δραματικές πράγματι θυσίες του ελληνικού λαού - και μιλάμε για ένα ποσό της τάξης των 14 δισεκατομμυρίων ευρώ - μαζί με αυτά που αναμένεται να αποδώσει ο υπό συζήτηση στις μέρες μας προϋπολογισμός του 2011, δηλαδή περίπου άλλα 14 δισεκατομμύρια ευρώ, μόλις και μετά βίας αντιστοιχούν στην αύξηση των δαπανών του δημοσίου που συνέβη κατά την πενταετία 2004-2009.

Στην ουσία, λοιπόν, όλες οι δύσκολες αποφάσεις που πήραμε έως τώρα, αλλά και αυτές που προφανώς είναι αναγκαίες να ληφθούν για την προσεχή διετία, έχουν έως κύριο σκοπό την απόσβεση των χρεών που δημιούργησε σε μεγάλο βαθμό η σπάταλη και αδιέξοδη πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν, βέβαια, μια ολέθρια και ακατανόητη πράγματι πολιτική, η οποία μάλλον είχε σαν επιδίωξη την απόκτηση από τη Νέα Δημοκρατία ερεισμάτων στο δημόσιο τομέα και τη γεμάτη αυταπάτες προσπάθεια της για πολιτική ηγεμονία στην κοινωνία.

Οι εκλογές του Οκτώβρη του 2009 απέδειξαν, φυσικά, ότι η προσπάθειά της αυτή απέτυχε και ότι γενικότερα η πολιτική ηγεμονία δεν εξασφαλίζεται με παροχές σε συγκεκριμένες μόνο κοι-

ωνικές ομάδες σε βάρος ολόκληρης της υπόλοιπης κοινωνίας, αλλά και της διεθνούς υπόστασης της χώρας, όπως δυστυχώς τελικά συνέβη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά από τα μέτρα που πήραμε κατά τη προηγούμενη περίοδο αφορούσαν σε ιδιαίτερα αναγκαίες και σοβαρές μεταρρυθμίσεις διαρθρωτικής φύσεως που, πράγματι, είχε και έχει ανάγκη η χώρα. Θυμίζω το σχέδιο «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ», την ενίσχυση του ΑΣΕΠ, την ασφαλιστική μεταρρύθμιση για τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος, το νέο φορολογικό σύστημα, τις τριετίες στην υγεία, στην άμυνα, τη δημοσίευση των κυβερνητικών αποφάσεων στο διαδίκτυο και το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», το νέο πλαίσιο για τις στρατηγικές επενδύσεις, το σχέδιο αναδιάρθρωσης του ΟΣΕ, τις πολλαπλές και συνεχείς νομοθετικές ρυθμίσεις για μια σύγχρονη και πιο ανθρώπινη δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλα μέτρα, τα οποία πήραμε πράγματι, μας απομάκρυναν από την ίδια την πολιτική μας βάση, από το ίδιο το ιδεολογικό μας πλαίσιο αρχών, από την αρχή εκείνη που θέλει τα κόμματα της κυβερνητικής αριστεράς, τα σύγχρονα σοσιαλιστικά κόμματα να υπερασπίζονται και να προωθούν τις κατακτήσεις των εργαζομένων.

Τα γνωρίζουμε όλα αυτά σαν Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και γνωρίζουμε, πράγματι, ότι αυτήν τη στιγμή κινούμαστε στο όριο των ιδεολογικών μας πλαισίων.

Όσοδο, το 2009 ήταν η στιγμή της αποκάλυψης, τόσο για εμάς, όσο και για όλους τους Έλληνες, αλλά και για τους ξένους εταίρους μας. Τι εννοώ με αυτό; Το 2009 το σύνολο των δαπανών που κλήθηκε να πληρώσει η χώρα ήταν 110 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, ενώ τα έσοδα την ίδια στιγμή ήταν μόνο 48 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, σε μια χρονιά που η χώρα έβγαλε 48 δισεκατομμύρια ευρώ, έπρεπε να βρει άλλα 62 δισεκατομμύρια επιπλέον, προκειμένου να πληρώσει τις τρέχουσες υποχρεώσεις της.

Τα στοιχεία αυτά περιγράφουν με σαφήνεια το τραγικά αδιέξοδο δημοσιονομικό πρόβλημα που αντιμετώπισε η χώρα πέρυσι. Χρειαζόμασταν, λοιπόν, να δανειστούμε 62 δισεκατομμύρια ευρώ, την ίδια ώρα που το εθνικό μας χρέος, ήδη, ήταν στα 300 περίπου δισεκατομμύρια ευρώ.

Από τη στιγμή που και οι διεθνείς αγορές εμφανίστηκαν απρόθυμες, πλέον, να μας δανείσουν, για να συνεχίσουμε το πάρτι, η πορεία μας ήταν προδιαγεγραμμένη. Με την προσπάθεια του Πρωθυπουργού τον Μάιο του 2010 και τη δημιουργία του μηχανισμού στήριξης δόθηκε μια πρωταρχική λύση, η οποία μάλιστα ακολουθήθηκε σε συνέχεια και από τις άλλες χώρες κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είναι λύση, η οποία να μας δίνει την πολυτέλεια των ιδεολογικών διαφωνιών, αλλά τουλάχιστον εξασφαλίζει ότι η χώρα θα συνεχίσει να πορεύεται, θα συνεχίσει να υπάρχει. Γιατί, σε τελική ανάλυση ένας περικομμένος μισθός είναι πάντοτε καλύτερος από έναν ανύπαρκτο μισθό σε μια χώρα, η οποία έχει πτωχεύσει. Καλό είναι οι πάντες αυτό να το αντιληφθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας και όντας εισηγητής του ΚΤΕ Δικαιοσύνης του ΠΑΣΟΚ, αλλά και μέλος της αντίστοιχης Διαρκούς Επιτροπής του Κοινοβουλίου, οφείλω να τονίσω την τεράστια προσπάθεια που καταβάλλεται από την ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης προς την κατεύθυνση εξορθολογισμού της επιτάχυνσης και της καλύτερης δυνατής οργάνωσης και λειτουργίας της δικαιοσύνης στη χώρα μας.

Σας καλώ να σκεφτείτε το πόσο ελκυστική για επενδύσεις και γενικότερα για ανάπτυξη και πρόοδο μπορεί να είναι η χώρα μας, όταν οποιαδήποτε δικαστική διαφορά στις μέρες μας πρέπει να επιλύεται σε πέντε ή δέκα χρόνια.

Επίσης, αναφορικά με την εκλογική μου περιφέρεια, με το Νομό Καβάλας, θα ήθελα να υπενθυμίσω στο Οικονομικό Επιτελείο της Κυβέρνησης τον, πράγματι, σε αρκετές περιπτώσεις τα προηγούμενα χρόνια, ξεχασμένο νομό μας. Ένα νομό, ο οποίος μαστίζεται σε μεγάλο βαθμό από τα προβλήματα της ανεργίας, της εκτεταμένης οικονομικής ύφεσης και με τις παραγωγικές του μονάδες να κλείνουν τα προηγούμενα χρόνια η μια μετά την άλλη.

Επίσης, εδώ και ένα χρόνο έχει λήξει η επιδότηση σε ποσοστό

12% επί του κόστους εργασίας του προσωπικού των βιομηχανικών, βιοτεχνικών και μεταλλευτικών επιχειρήσεων του Νομού Καβάλας, ενώ οι μεταποιητικές επιχειρήσεις του νομού στερούνται, επίσης, της αντίστοιχης επιδότησης του κόστους εργασίας, χωρίς να υπάρχει γι' αυτό μέχρι σήμερα μια απόφαση από την πλευρά των αρμοδίων Οικονομικών Υπουργείων της Κυβέρνησης, παρά τις επανηλλειμένες από τη πλευρά μου ερωτήσεις και υπομνήματα.

Επίσης, άμεση και επιτακτική ανάγκη είναι να στηριχθεί από την πλευρά της Κυβέρνησης η προσπάθεια για μια μεγάλη επενδυτική πρωτοβουλία, που αφορά στην περιοχή μας και έχει σχέση με τη λεγόμενη επένδυση του γυαλιού, η οποία κάλλιστα μπορεί να υπαχθεί στο νέο αναπτυξιακό νόμο, αλλά και στο νέο νόμο για τις στρατηγικές επενδύσεις. Χρειάζεται, όμως, γι' αυτό μια μεγαλύτερη προσπάθεια από την πλευρά της Κυβέρνησης για τη βελτίωση της προβλεπόμενης επιδότησης, ώστε να μπορέσει αυτή να γίνει πραγματικά ελκυστική για τους ιδιώτες επενδυτές που εκδηλώνουν, πράγματι ένα ζωηρό ενδιαφέρον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από όλα τα παραπάνω αντιλαμβάνεστε ότι ψηφίζω τον προϋπολογισμό του έτους 2011.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δημήτριο Παπουτσή από το ΠΑΣΟΚ.

Ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Πρωτούλης, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΩΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2011 αναδεικνύει το μέγεθος και τη βαρβαρότητα της αντιλαϊκής επίθεσης. Στην πράξη, απαλλάσσει τραπεζίτες, βιομήχανους, φοροπλιότες, μεγαλέμπορους από εισφορές, ληστεύει το πενιχρό λαϊκό εισόδημα και ενισχύει μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους, με ζεστό χρήμα από τα κρατικά ταμεία. Τα παίρνει εν ολίγοις από τους πολλούς και τα δίνει σε λίγους.

Αποδεικνύει, όμως, ο προϋπολογισμός και την απάτη και το ψέμα, τα ψεύτικα τρομοκρατικά διλλήματα, τα οποία επιστρατεύτηκαν, για να περάσουν αντιλαϊκά μέτρα, που καμμία ως σήμερα κυβέρνηση δεν τόλμωσε να πάρει.

Αυτό, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, δεν αποδεικνύει ότι είστε τολμηροί. Το λέτε και το ξαναλέτε ότι ψηφάτε το πολιτικό κόστος. Αποδεικνύει ότι είστε αδίστακτοι. Ο προϋπολογισμός θα εκτοξεύσει και το χρέος και τα ελλείμματα και θα οδηγήσει στη σχετική και απόλυτη εξαθλίωση, στην ανεργία, τεράστιες μάζες εργατών, αυτοαπασχολούμενων αγροτών και των οικογενειών τους.

Η καπιταλιστική κρίση, κυρίες και κύριοι, βαθαίνει και στην Ελλάδα και κυρίως στην Ευρώπη. Κανένα μείγμα αστικής διαχείρισης δεν μπορεί να αποτελέσει φάρμακο. Τα μέτρα που παίρνετε με τον «μπαπούλα» της τρόικας και του μνημονίου εφαρμόζονται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και αποκρυσταλλώνονται ως γενικές οδηγίες στην ατζέντα «Ευρώπη 2020». Μέτρα απαραίτητα για τη διασφάλιση της κερδοφορίας των μονοπωλίων. Μέτρα που επί της ουσίας συμφωνείτε όλοι οι υποστηρικτές του λεγόμενου «ευρωμονόδρομου».

Το μνημόνιο αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για την οποιαδήποτε αστική κυβέρνηση να παριστάνει ότι αποποιείται τις ευθύνες της για ακόμα μεγαλύτερο διάστημα, αφού με την επιμήκυνση η τρόικα θα συνεχίσει να έχει το ρόλο του από μηχανής Θεού, που θα λύνει κάθε διαμάχη υπέρ των μονοπωλίων.

Στόχος σας διακηρυγμένος είναι, ο εργατάρ να γίνει πάμφθηνος, χωρίς δικαιώματα και το κράτος να απαλλαγεί από τις υποχρεώσεις στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια, στην κοινωνική πολιτική, τις οποίες είχε αναλάβει με σκληρούς ταξικούς αγώνες εδώ και εκατόν πενήντα χρόνια.

Η κατάρνηση των συλλογικών συμβάσεων, του ωραρίου, της ασφάλισης οικοδομεί ένα σύγχρονο σκλαβοπάζαρο για τους νέους και τους μεγαλύτερους εργαζόμενους. Η χρηματοδότηση, για παράδειγμα, που προβλέπεται για την υγεία, την παιδεία, τον πολιτισμό, τον αθλητισμό, την κοινωνική ασφάλιση θα διαμορφώσει ένα εφιαλτικό τοπίο.

Στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση έχουμε μει-

ωση κατά 50% -από 191 εκατομμύρια σε 96 εκατομμύρια- των δαπανών που αφορούν τη λειτουργία των σχολείων. Έχουμε δραματική μείωση των αποδοχών των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων, έχουμε μείωση 40 εκατομμύρια στα ΑΕΙ, 88 εκατομμύρια στα ΤΕΙ. Το σύνθημα του Υπουργείου Παιδείας ήταν «η τσάντα στο σχολείο», αλλά φαίνεται ότι μετατρέπεται: «η τσάντα στο σχολείο και το παιδί στο δρόμο».

Έχουμε μείωση κατά 20% στον αθλητισμό. Αυτήν τη στιγμή κλείνουν σωματεία, σύλλογοι, αθλητικές εγκαταστάσεις και ιστορικά σωματεία.

Τα μέτρα σας δεν είναι σωτηρία για το λαό. Είναι καταστροφικά. Πάρθηκαν προηγούμενα σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν απέτρεψαν την εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης. Γιατί γι' αυτήν την κρίση δεν ευθύνονται τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα, αλλά τα συσσωρευμένα κέρδη της πλουτοκρατίας, που ξαναχρηματοδοτείται.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Ιρλανδία. Αξίζει στους εργαζόμενους που μας παρακολουθούν και στη νεολαία να πάρουν τα Πρακτικά της συζήτησης εδώ στην Ολομέλεια για τους προηγούμενους προϋπολογισμούς. Για την αναγκαιότητα των ίδιων μέτρων, φέρνατε ως υπόδειγμα την Ιρλανδία και οι μπλε και οι πράσινοι και οι ροζ. Είχατε ντυθεί τα πράσινα χρώματα της Ιρλανδίας, αναδεικνύοντας ως παράδειγμα της φορο-απαλλαγής το κεφάλαιο στην Ιρλανδία, την αξιολόγηση σε εκπαιδευτικούς, τις αλλαγές σε παιδεία, σε υγεία, τις ανατροπές στο ασφαλιστικό σύστημα, τις δήθεν καινοτόμες δράσεις που δημιουργούν ανταγωνιστικότητα, καπιταλιστική ανάπτυξη και ευημερία για το λαό.

Καλούσατε την εργατική τάξη να υπομείνει θυσίες για να ακολουθήσει το ιρλανδικό θαύμα και, ώ του θαύματος, η καπιταλιστική Ιρλανδία ακολούθησε κι αυτή την κρίση υπερσυσσώρευσης και την καπιταλιστική κρίση.

Κατά συνέπεια, κυρίες και κύριοι, σήμερα γίνεται ακόμα πιο καθαρό ότι δύο δρόμοι ανοίγονται στην ελληνική κοινωνία: Ο ένας είναι αυτός που ακολουθείται σήμερα και θυσιάζεται ο λαός στο βωμό της κερδοφορίας μιας χούφτας κεφαλαιοκρατών και ο άλλος είναι αυτός που προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, είναι αυτός που βάζει στο επίκεντρο την ολόπλευρη ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων λαϊκών αναγκών. Υπάρχουν σήμερα οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για μία άλλη οργάνωση της οικονομίας και της κοινωνίας, η οποία έχει ως βασικό χαρακτηριστικό της τη μετατροπή της ιδιοκτησίας των μονοπωλίων σε κοινωνική και λαϊκή.

Η χώρα μας, κυρίες και κύριοι, είναι ένας πανέμορφος, προικισμένος τόπος, με τεράστιες πλουτοπαραγωγικές πηγές, υπόγειες και επίγειες, με τεράστιες δυνατότητες ανάπτυξης, ικανότητα με αυτάρκεια και πλουσιοπάροχα να καλύπτει τις ανάγκες του λαού μας -Ελλήνων και μεταναστών- με ορυκτό πλούτο. Είναι γη της επαγγελίας για τη διατροφή, την ένδυση. Έχει ζηλευτό κλίμα. Είναι σταυροδρόμι λαών και πολιτισμών. Έχει τεράστια ανάπτυξη παραγωγικών δυνάμεων και κυρίως, εκπαιδευμένη, έμπειρη, πολυάριθμη, ευρηματική εργατική τάξη από Έλληνες και μετανάστες εργάτες. Οι καλύτερη ναυπηγοί, οικοδόμοι, τσαγκάρηδες, υφαντουργοί, ναυτικοί, μεταλλεργάτες, εργάτες όλων των κλάδων και επιστήμονες όλων των ειδικοτήτων κατοικούν στη χώρα μας.

Η αφαίρεση της ιδιοκτησίας από τους καπιταλιστές, η σοσιαλιστική οργάνωση της παραγωγής με δουλειά μπορεί να μετατρέψει τη χώρα μας πραγματικά σε επίγειο παράδεισο για το λαό μας, να αξιοποιήσει το σύνολο των ενεργειακών πηγών -λιγνίτη, ανεξερεύνητων κοιτασμάτων πετρελαίου αιολικής, ηλιακής ενέργειας, γεωθερμίας- προς όφελος της κοινωνικής ευημερίας, να αναπτύξει τη ναυπηγική βιομηχανία, να δώσει ώθηση στη συνδρασμένη ανάπτυξη της αγροτικής παραγωγής, με βασικούς κλάδους της εγχώριας μεταποίησης.

Αυτή η μορφή οργάνωσης της οικονομίας θα έρθει σε αντίθεση με τη συμμετοχή μας στις «λυκοσυμμαχίες», την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ΝΑΤΟ. Προϋποθέτει την αποδέσμευση από αυτούς τους οργανισμούς. Για την πλουτοκρατία αποτελεί μονόδρομο η εξαθλίωση του λαού. Για το λαό μας, όμως, αποτελεί μονόδρομο η οργάνωση της πάλης του από

τα κάτω, η συγκρότηση του κοινωνικού μετώπου των λαϊκών δυνάμεων. Σ' αυτήν την πορεία είναι βέβαιο ότι δεν θα είμαστε μόνοι μας.

Σε λίγο, κυρίες και κύριοι, οι εργάτες όλης της Ευρώπης θα υποφέρουν. Και ένας λαός να ακολουθήσει αυτό το δύσβατο δρόμο, θα βάλει την πυρκαγιά της ανατροπής σε όλη την Ευρώπη. Αυτή η πυρκαγιά αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσει γιατί οι λαοί, όπως και ο δικός μας ο λαός, δεν πρόκειται να αυτοκτονήσουν.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε Πρωτούλη, για το σωστό χρόνο.

Ο κ. Χαντάβας Αθανάσιος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο για επτά λεπτά από του Βήματος.

Ορίστε, κύριε Χαντάβα, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΝΤΑΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 αποτελεί συνέχεια μιας γιγάντιας προσπάθειας, που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε πριν από ένα χρόνο, με στόχο τη δημοσιονομική εξυγίανση και την αποτροπή της χρεοκοπίας της πατρίδας μας.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εγκατέλειψε την εξουσία, παραδίνοντας την εθνική μας οικονομία στο χείλος της καταστροφής, μ' ένα γιγάντιο χρέος, ένα τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα, μια υποβαθμισμένη ανταγωνιστικότητα και μία συρρικνωμένη παραγωγική βάση.

Πριν ακριβώς ένα χρόνο, η Κυβέρνηση προσδιόριζε το δημοσιονομικό έλλειμμα στο 12,7% του ΑΕΠ και η Νέα Δημοκρατία μας κατηγορούσε για υπερβολές και για σκόπιμη παραποίηση των στοιχείων. Πρόσφατα, από ελέγχους της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, της EUROSTAT, αποδείχθηκε, δυστυχώς, ότι το έλλειμμα τότε δεν ήταν μόνο 12,7% του ΑΕΠ, αλλά 15,4%. Αν λάβουμε υπ' όψιν μας ότι στο τέλος του 2003 το έλλειμμα ήταν 9,85 δις ευρώ και στο τέλος του 2009 ήταν 36,2 δις ευρώ, τότε προκύπτει το συμπέρασμα ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σχεδόν τετραπλασίασε το δημοσιονομικό έλλειμμα στα πεντέμισι χρόνια της διακυβέρνησής της.

Το παράδοξο είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σύμφωνα με όσα προκύπτουν από τους ελέγχους της EUROSTAT, το 2007, το έτος, δηλαδή, που η χώρα μας βγήκε από την επιτήρηση μετά την απογραφή του 2004, το έλλειμμα ήταν 6,4% του ΑΕΠ και όχι κάτω από το 3%, που ήταν το όριο της επιτήρησης. Και το ερώτημα είναι πώς η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας έβγαλε από την επιτήρηση.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το χρόνο που πέρασε με τα σκληρά, επώδυνα, αλλά αναγκαία μέτρα, κατάφερε να μειώσει το έλλειμμα κατά 14,2 δις ευρώ, που αντιστοιχεί σε ποσοστό 6% του ΑΕΠ. Αυτή είναι η μεγαλύτερη δημοσιονομική προσαρμογή, που έχει επιτευχθεί διεθνώς μέχρι σήμερα. Και, όμως, παρά τη μεγάλη αυτή προσπάθεια που καταβάλλεται, για να μηδενιστεί το έλλειμμα χρειάζεται πρόσθετη προσπάθεια μείωσής του κατά 22 δις. ευρώ.

Φανταστείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στην αρχή τη διακυβέρνησής της κατέβαλε τη μισή προσπάθεια από αυτή που κατέβαλε φέτος η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θα είχε μηδενίσει το έλλειμμα των 9,85 δις. που παρέλαβε και δεν θα είχαμε σήμερα αυτό το τεράστιο χρέος, ένα χρέος που σε απόλυτες τιμές ήταν 298 δις. στο τέλος του 2009. Επαύξησε, δηλαδή, το χρέος κατά 130 δις. στα πέντε χρόνια, σχεδόν το διπλασίασε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω σκοπό με τη σημερινή μου ομιλία να αποδώσω ευθύνες μόνο στη Νέα Δημοκρατία. Ευθύνες για το σημερινό αδιέξοδο έχει όλο το πολιτικό σύστημα της Μεταπολίτευσης. Ευθύνες έχει και το ΠΑΣΟΚ. Το πολιτικό μας σύστημα δημιούργησε το πελατειακό κράτος και ένα μοντέλο επίπλαστης ανάπτυξης. Όλοι έχουμε ευθύνες, αλλά -επαναλαμβάνω- τις μεγαλύτερες τις έχει η προηγούμενη διακυβέρνηση.

Αν σήμερα η χώρα μας είχε το χρέος και το έλλειμμα που παρέλαβε η Νέα Δημοκρατία, ένα χρέος, δηλαδή, 97,4% του ΑΕΠ και ένα έλλειμμα 9,85 δις ευρώ, δεν θα είχαμε σήμερα πάνω από το κεφάλι μας το μηχανισμό στήριξης ούτε θα χρειαζόταν να πά-

ρούμε αυτά τα σκληρά μέτρα. Γιατί και σήμερα υπάρχουν χώρες στην ευρωζώνη με υψηλά επίπεδα δημόσιου χρέους, αλλά δεν μπήκαν στο μηχανισμό στήριξης. Η ίδια η ευρωζώνη έχει σήμερα δημόσιο χρέος περίπου στο 80% του ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του κράτους συντάχθηκε σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία, όπου οι προοπτικές ανάπτυξης διεθνώς και ιδιαίτερα στην ευρωζώνη, παραμένουν περιορισμένες και η οικονομία της πατρίδας μας είναι σε ύφεση. Συζητούμε σήμερα τον προϋπολογισμό σ' ένα κλίμα αναταράξεων στις διεθνείς αγορές και ιδιαίτερα στις περιφερειακές οικονομίες μέσα στην πλέον δυσμενή οικονομική συγκυρία για πολλές χώρες της ευρωζώνης.

Εμείς εξασφαλίσαμε την «ομπρέλα» προστασίας του μηχανισμού στήριξης για τρία χρόνια. Δεν είχαμε άλλη επιλογή, παρά μόνο τη χρεοκοπία. Αποτελεί μονόδρομο η απόλυτη εκπλήρωση των ποσοτικών και διαρθρωτικών στόχων του προγράμματος οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, ώστε να συνεχιστεί η απρόσκοπτη χορήγηση του δανείου στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης.

Σήμερα που βάλλεται το πολιτικό σύστημα και εμείς οι Βουλευτές είμαστε στο στόχαστρο των κοινωνικών ομάδων που θίγονται, οφείλουμε όλοι μας να είμαστε ειλικρινείς και να τηρήσουμε μία σοβαρή και υπεύθυνη στάση. Σήμερα που εντείνεται η λαϊκή δυσανεμία και οι οξύνονται οι κοινωνικές αντιδράσεις, υπάρχει πλούσιο έδαφος για δημαγωγία, λαϊκισμό και ανέξοδη αντιπολίτευση. Αυτή, όμως, δεν είναι υπεύθυνη στάση, γιατί έτσι αποπροσανατολίζουμε το λαό, πυροδοτούμε τις κοινωνικές εντάσεις, δυσχεραίνουμε την προσπάθεια της Κυβέρνησης και δημιουργούμε αρνητικό κλίμα για επενδύσεις και για ανάπτυξη. Παράλληλα, ενώνουμε τη δική μας φωνή με αυτή των κερδοσκόπων, που ποντάρουν στην πτώχευση της πατρίδας μας.

Ας είμαστε, λοιπόν, ειλικρινείς. Όσοι διαφωνούμε και έχουμε άλλους δρόμους, οφείλουμε να τους αναλύσουμε, να πούμε όλη την αλήθεια, να εξηγήσουμε στο λαό ότι για να μπορέσει να χρηματοδοτηθεί η οικονομία και η ανάπτυξη θα πρέπει να ανοίξουν οι αγορές και για να ανοίξουν οι αγορές είναι επιβεβλημένο να μειωθεί το έλλειμμα και να συγκρατηθεί το δημόσιο χρέος. Δεν γίνεται αλλιώς. Να πούμε, επίσης, ότι για να μειωθεί το έλλειμμα θα πρέπει να μειωθούν τα έξοδα του κράτους και να αυξηθούν τα έσοδα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Αυτός, όμως, είναι ένας δύσκολος και επώδυνος δρόμος, που προκαλεί κοινωνικές εντάσεις, γιατί σήμερα κανένας δεν θέλει ούτε να δώσει κάτι παραπάνω, αλλά ούτε και να του κόψουν κάτι.

Αυτό είναι το πρόβλημα. Και το πρόβλημα, δυστυχώς, το αντιμετωπίζει κυρίως σήμερα η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου και εμείς οι Βουλευτές που τη στηρίζουμε.

Είναι χρέος όλων μας να πάρουμε τα αναγκαία μέτρα, όσο επώδυνα και αν είναι για τη δική μας γενιά, για να μηδενίσουμε το έλλειμμα και να περιορίσουμε το χρέος, ώστε να οδηγήσουμε την Ελλάδα στο δρόμο της βιώσιμης ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πρέπει να στηρίξουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις. Πρέπει να θερμάσουμε τον παρασιτισμό και την επίπλαστη ευημερία με δανεικά, να περιορίσουμε τις σπατάλες στο δημόσιο τομέα, να πατάξουμε τη διαφθορά, τη γραφειοκρατία, τη φοροδιαφυγή και την εισφοροδιαφυγή.

Πρέπει να ενθαρρύνουμε και να ενισχύσουμε την υγιή επιχειρηματικότητα και την πραγματική οικονομία. Αξιοκρατία και διαφάνεια παντού!

Πρέπει να περιορίσουμε τις σπατάλες στα νοσοκομεία με τις υπερτιμολογήσεις των φαρμάκων και τις υπερσυνταγογραφήσεις, να επανακαθορίσουμε τους κανόνες της χρηστής διαχείρισης και ελέγχου των δημοσίων δαπανών, να τονώσουμε την αγροτική παραγωγή. Πρέπει να μάθουμε να παράγουμε και όχι να ζούμε με δανεικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Κυβέρνηση έχει χρέος να προβεί σε όλες τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις για την ταχύτερη ανάπτυξη. Παράλληλα, πρέπει να πάρει τα αναγκαία μέτρα για τη

στήριξη των ανέργων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Σ' αυτό το μεταβατικό διάστημα της δημοσιονομικής εξυγίανσης και έως ότου δομήσουμε τη νέα Ελλάδα, τα μέτρα θα πρέπει να είναι ριζοσπαστικά και όσο το δυνατόν πιο δίκαια. Αυτή είναι η μεγαλύτερη προσφορά στον τόπο μας, σε μας και στα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Χαντάβα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, Βουλευτής Ηλείας, έχει το λόγο για επτά λεπτά επίσης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εντυπωσιάστηκα, κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας πριν από λίγη ώρα την ομιλία του Υπουργού Οικονομικών. Και λέω ότι εντυπωσιάστηκα, γιατί δεν περίμενα ποτέ, Υπουργός δημοκρατικής Κυβέρνησης σ' αυτήν την Αίθουσα, απευθυνόμενος στο Σώμα, να λέει επί λέξει: «Δεν λογοδοτούμε σε κανένα άλλο, παρά μόνο στην κοινωνία. Εκεί έχουμε την ψυχή μας».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Θεωρώ ότι η σύγχυση δεν είναι τυχαία, γιατί δεν είναι δυνατόν μ' αυτά τα λόγια να αποφεύγεται η υποχρέωση, που έχει Υπουργός κυβέρνησης που διέπεται από την κοινοβουλευτική αρχή του πολιτεύματος της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας και να εμφανίζεται προσπαθώντας να αποφύγει το αυτονόητο, δηλαδή τον έλεγχο του από τη Βουλή.

Επειδή, όμως, είναι πολύ υπερβολική μία τέτοια στάση και θα έλεγα, μάλιστα, ότι αποτελεί και πρωτοφανές κρούσμα αντιδημοκρατικής οίησης σ' αυτήν την Αίθουσα από Υπουργό, ο οποίος μάλιστα δεν έχει και την ιδιότητα του μέλους του Κοινοβουλίου, πιστεύω κατά βάθος ότι μάλλον ήθελε να διασκεδάσει τις τύψεις που πρέπει να τον βαρύνουν για τον τρόπο που διαχειρίστηκε μία εντολή που έχει πάρει με το ν. 3845/2010.

Αναφέρομαι στην εντολή που υπάρχει νομοθετημένη με δική του πρωτοβουλία, στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 του ν. 3845/2010, όπου εκεί ορίστηκε εκπρόσωπος του ελληνικού δημοσίου, για να υπογράψει όλα τα μνημόνια, που έχουν σχέση με την υλοποίηση των δεσμεύσεων της χώρας απέναντι στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στην Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα και στην ομάδα των δεκαπέντε δανειστών μας.

Και, βέβαια, σ' αυτήν την ίδια τη διάταξη αναφέρεται η υποχρέωση της Κυβέρνησης να φέρει προς κύρωση αυτή τη συμφωνία ή οποιαδήποτε συμφωνία υπογράψει ως εκπρόσωπος του ελληνικού δημοσίου ο Υπουργός Οικονομικών για κύρωση στη Βουλή, γιατί αυτό επιβάλλει ακριβώς η διάταξη του άρθρου 36, παράγραφος 2, του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο σε περιπτώσεις όπου συνομολογούνται συνθήκες που αφορούν φορολογικά θέματα, οικονομική συνεργασία ή κατά πάση περίπτωση συνθήκες από τις οποίες προκύπτουν επιβαρύνσεις ατομικά για τους Έλληνες, αυτές οι συνθήκες δεν ισχύουν, παρά μόνο αν κυρωθούν με τυπικό νόμο.

Επομένως, στα πλαίσια αυτής της συνταγματικής νομιμότητας ήρθε στη Βουλή προς ψήφιση η συγκεκριμένη διάταξη. Δυστυχώς όμως –και υπογραμμίζω το επίρρημα «δυστυχώς»– ο κύριος Υπουργός δεν διαχειρίστηκε με δημοκρατική ευπρέπεια τη συγκεκριμένη εντολή για τους εξής λόγους: Πρώτον, δύο μέρες μετά, στις 8 Μαΐου, συνομολογεί και υπογράφει τη δανειακή σύμβαση, όπου εκεί αναφέρεται και στη διαπραγμάτευση και τελικά καταλήγει να αποδεχθεί, για λογαριασμό της Ελλάδας, τους πιο ταπεινωτικούς όρους, που πλήττουν την εθνική κυριαρχία του κράτους, της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Συγκεκριμένα, με τη διάταξη που περιλαμβάνεται στο άρθρο 14 παράγραφος 5, παραιτείται αμετακλήτως και άνευ όρων από όλες τις ασυλίες που έχει η Ελλάδα ως κράτος για την ίδια και για την περιουσία της, αναφορικά με κάθε δικαστική ενέργεια ή κάθε ενέργεια αναγκαστικής εκτέλεσης, που καλύπτεται από την κρατική κυριαρχία.

Με άλλα λόγια, ο κύριος Υπουργός, χωρίς να έχει ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα από τη Βουλή, αλλά μόνο το δικαί-

ωμα της υπογραφής αυτών των συγκεκριμένων συμφωνιών, αποδέχεται και συνομολογεί παραίτηση του κράτους –του αυθύπαρκτου εθνικά και μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης- της Ελληνικής Δημοκρατίας για μία σειρά ζητήματα, για τα οποία ποτέ άλλοτε στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν έχει υπάρξει παρόμοια ταπεινωτική διάταξη σε δανειακή σύμβαση.

Αυτή ακριβώς είναι η επισήμανση που κάνει ο Συνταγματολόγος Γιώργος Κασσιμάτης, Νομικός Σύμβουλος του αείμνηστου Πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος μάλιστα λέει επί λέξει: «Μ' αυτές τις συγκεκριμένες συμφωνίες προσβλήθηκε ο κυρίαρχος ελληνικός λαός και αμαυρώθηκε κάθε έννοια ευρωπαϊκού πολιτισμού».

Η δεύτερη παραχώρηση που κάνει, καθ' υπέρβαση της εξουσιοδότησης που πήρε, είναι ότι συμφωνεί να επιλεγεί ως δίκαιο, που θα ρυθμίζει κάθε διαφορά που προκύπτει από τη δανειακή σύμβαση, το αγγλικό δίκαιο. Και αυτή ακριβώς η επιλογή δεν είναι τυχαία, γιατί το αγγλικό δίκαιο είναι το πιο σκληρό και το πιο αποτελεσματικό στην περίπτωση που οφειλέτες είναι κράτη αλλοδαπά –υπάρχει νόμος από το 1978- και επιπλέον δίνει το δικαίωμα στους δανειστές να εκχωρούν μονομερώς, δηλαδή χωρίς τη συναίνεση της Ελλάδας, σε τρίτους –είτε δημόσια είτε ιδιωτικά νομικά πρόσωπα- όλα τα δικαιώματα που έχουν από τη σύμβαση εναντίον της δανειολήπτριας Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δηλαδή, με βάση αυτήν την παραχώρηση του κυρίου Υπουργού Οικονομικών, μπορεί οποιεδήποτε ένας ή περισσότεροι δανειστές της Ελλάδας εκ των δεκαπέντε να μεταβιβάσουν, να εκχωρούν στην Τουρκία ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος, αλλά και σε ιδιώτες, προφανώς ακόμα και σε φορείς των αγρών, που τόσο εχθρικά αντιμετωπίζουν την Ελλάδα, τα δικαιώματά τους από τη συγκεκριμένη δανειακή σύμβαση.

Και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι παραιτούμενο το ελληνικό δημόσιο από το κυριαρχικό του δικαίωμα να ενάγεται ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων, παραιτείται και συμμετέχει να υπάγεται οποιαδήποτε διαφορά απ' αυτήν ακριβώς τη δανειακή σύμβαση στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, τα οποία θα ενεργούν, όχι με την ιδιότητά τους που προκύπτει από τις καταστατικές συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά από νέα δικαιοδοσία, που θα αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της συγκεκριμένης σύμβασης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε Τζαβάρια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι έχει λόγους να απολογηθεί ο κύριος Υπουργός Οικονομικών στην Εθνική Αντιπροσωπεία!

Και, βεβαίως, θα πρέπει να ξέρει –για να ολοκληρώσω και εγώ μ' ένα στίχο ενός άλλου ποιητή, του Ντύλαν Τόμας- ότι το χέρι που έβαλε υπογραφή στο χαρτί, ερήμωσε τη χώρα. Το χέρι που υπέγραψε τη Συνθήκη, γέμισε τον τόπο πυρετό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρια.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής Έβρου του ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη Τσαούση.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσα χρόνια παρακολουθούσα τη συζήτηση του προϋπολογισμού σαν απλή πολίτης ένιωθα ότι ήταν μία τυπική διαδικασία, κάτι σαν το λάδι δηλαδή, με το οποίο θα κινηθούν οι μηχανές του κράτους για την επόμενη χρονιά.

Φέτος ομολογώ ότι κατά τη χθεσινή έναρξη της συζήτησης, ένιωσα δέος. Η εμπειρία της προηγούμενης χρονιάς ως νεοεκλεγείσα Βουλευτής ήταν τρομακτική. Το βάρος των ευθυνών ήταν τεράστιο. Τα πολιτικά και οικονομικά παιχνίδια στην παγκόσμια σκακιέρα ήταν ασύλληπτα. Κι εμείς εδώ, με μόνη εμπνευση τον τόπο μας και τον υπέροχο λαό μας –όπως είπε και ο Πρωθυπουργός εχθές- παλεύουμε να κρατήσουμε όρθια την Ελλάδα.

Ναι, είναι αλήθεια, γι' αυτόν τον ευλογημένο τόπο, τον Έβρο και τους Εβρίτες, γι' αυτούς τους υπέροχους ανθρώπους παράτησα κι εγώ την οικογένειά μου εκεί πάνω και είμαι εδώ και παλεύω καθημερινά με όλη τη δύναμη της ψυχής μου.

«Γιατί δεν αντιδράτε;», ρωτάνε κάποιοι, ελάχιστοι ομολογώ. Η συντριπτική πλειοψηφία αντιλαμβάνεται την κρισιμότητα της κατάστασης. Να αντιδράσουμε σε τι, με βάση ποιες θεωρήσεις και ποιες παραδοχές; Τις δικές μας; Με βάση τις συζητήσεις ενός καφενεύου ή με βάση τη συγκροτημένη πολιτική μίας Κυβέρνησης, που μάχεται στη μάχη της επανόρθωσης του αδιόρητου;

Αγαπητοί συνάδελφοι, βρισκόμαστε στη μέση του κυκλώνα μίας δομικής και όχι μόνο οικονομικής κρίσης. Το μεταπολιτευτικό μοντέλο που είχαμε υιοθετήσει, κατέρρευσε σαν τους Δίδυμους Πύργους. Για χρόνια ξοδεύαμε απ' αυτά που δεν είχαμε. Τα νούμερα της αύξησης των δημοσίων δαπανών τα ανέλυσε πολύ παραστατικά ο εισηγητής μας. Τα ίδια νούμερα αναλογικά ισχύουν και για τα ελληνικά νοικοκυριά. Δάνειο για καλό αυτοκίνητο, δάνειο για διακοπές, δάνειο για τις γιορτές, πιστωτική για τα ψώνια μας κ.λπ..

Για χρόνια πηγαίναμε τις επιδοτήσεις στους αγρότες στην τράπεζα και με ήσυχη τη συνείδησή μας, ότι κάναμε το καθήκον μας, τους παρατήσαμε στην τύχη τους. Γιατί να βγουν στα χωράφια για παραγωγή; Τους δώσαμε άπειρα λεφτά για να πάρουν εκείνα τα τεράστια τρακτέρ για να σπείρουν τι; Φωτοβολταϊκά; Κι όμως η μόνη τους ελίτδα αυτή είναι. Κι ως μας ζητάνε οι Βούλγαροι και οι Ρουμάνοι από εκεί πάνω να τους πουλήσουμε ζάχαρη. Εμείς δεν έχουμε, γιατί δεν υπήρχε πολιτική για την τευτλοκαλλιέργεια. Ας μας ζητάνε σκόρδα από τη Βύσσα, δεν έχουμε να τους πουλήσουμε, γιατί στα ΟΠΑΚ δεν ήταν επιλέξιμη δράση η τυποποίηση του σκόρδου. Ευτυχώς η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Γεωργίας σήμερα το αντιλαμβάνεται και κινείται προς τη θετική κατεύθυνση.

Για χρόνια επιδοτούσαμε επιχειρηματίες για να φτιάξουν ένα εργοστάσιο και δέκα βίλες. Έχουμε αμέτρητα τέτοια κουφάρια στην περιφέρειά μου. Η συμμετοχή της περιφέρειας τώρα στο ΑΕΠ είναι 4,5% από 7,5% που ήταν, παρά τον πακτωλό χρημάτων. Κι όμως μια χαρά «ζουν και βασιλεύουν» –όπως λέμε στο χωριό μου- κι αυτοί οι επιχειρηματίες, αλλά και εκείνοι που τους διευκόλυναν, εντός και εκτός εισαγωγικών.

Για χρόνια κανακέυαμε και διανέμαμε προνόμια σε συντεχνίες και γραφειοκρατικές ελίτ. Για χρόνια κάναμε δήθεν κοινωνική πολιτική με δανεικά και αγύριστα και δεν ήμασταν άξιοι ούτε το μοναδικό, αποτελεσματικό, προνοιακό πρόγραμμα, το «Βοήθεια στο Σπίτι», να το εντάξουμε στην εθνική μας κοινωνική πολιτική. Η πλειοδοσία σε αλόγιστες παροχές γέννησε την πλαστή ευμάρεια, τη γενικευμένη απληστία, την εκτεταμένη διαφθορά. Η ασύστολη σπατάλη των κοινοτικών πόρων παρήγαγε μία φθίνουσα, πλαδαρή, παραδομένη κοινωνία και οικονομία. Έτσι φθάσαμε εδώ που φθάσαμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με αίσθημα εθνικής ευθύνης, με το αίσθημα της αναγκαιότητας σωτηρίας της χώρας από την πλήρη κατάρρευση, αντιλαμβανόμενη ότι η επιβίωση του έθνους προϋποθέτει αλλαγές, τομές, μεταρρυθμίσεις προχώρησε σε κινήσεις, έλαβε αποφάσεις, υλοποίησε σχεδιασμούς, με μοναδικά κριτήρια το πολιτικό ήθος απέναντι στο λαϊκισμό, την πολιτική ηθική που συγκρούεται με την καταστροφολογία, την πολιτική αρετή που αντιμάχεται την αφέλεια των διάτρητων και κενών περιεχομένου, έτοιμων συνταγών υπέρβασης της κρίσης.

Υιοθετήσαμε τον προϋπολογισμό του 2010 ως πρώτη γραμμή άμυνας για την αντιμετώπιση της κρίσης, μέσω του οποίου εφαρμόσαμε μία αξιόπιστη πολιτική δημοσιονομικής εξυγίανσης για την αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας. Με μέτρα και πολιτικές που ήταν απόρροια του προϋπολογισμού ελέγχσαμε το σκληρό πυρήνα του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας.

Όσοι έχουν ανοιχτά τα μάτια του νου, γνωρίζουν ότι η διαδικασία δημοσιονομικής εξυγίανσης, με στόχο την ανάπτυξη της οικονομίας και την κατάρτιση προϋποθέσεων ανάπτυξης είναι δυσχερής, απαιτητική και επίπονη. Όμως, μόνο με αυτούς του όρους, το τέλος θα είναι αίσιο. Μόνο έτσι θα διαμορφωθεί

ένα διαχρονικό περιβάλλον σταθερότητας και ανάπτυξης.

Ο προϋπολογισμός του 2011 αποτελεί ενότητα και συνέχεια του αντίστοιχου του 2010 με εξειδικεύσεις και στοχεύσεις. Στόχος είναι να πυροδοτηθεί η διαδικασία της παραγωγής πρωτογενών πλεονασμάτων, η απελευθέρωση των παραγωγικών δυνάμεων που αποτελούν τα θεμέλια της πολυδιάστατης ενδογενούς πολυτομεακής ανάπτυξης. Μόνο κατανοώντας τα ακραία γεγονότα των τελευταίων μηνών θα λάβουμε μέτρα διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, προκειμένου να βελτιωθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας και να αντισταθμιστούν ικανοποιητικά οι αρνητικές επιπτώσεις της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Θα ήθελα, κλείνοντας την ομιλία μου, να εντοπίσω τις θετικές επιπτώσεις, την προστιθέμενη αξία, καθώς και τη διάχυση στην οικονομία των περιφερειών που θα έχουν τα μέτρα οικονομικού χαρακτήρα, τα οποία έχουν ληφθεί και εμπεριέχονται και στον προϋπολογισμό του 2011.

Η ανατολική Μακεδονία και Θράκη, ο Έβρος, θα έχουν ευκαιρίες και δυνατότητες, αρκεί πράγματι οι πόροι του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων να πάνε στο συγχρηματοδοτούμενο σκέλος, ώστε να απορροφηθούν διαρθρωτικοί πόροι και η αναθεώρηση του ΕΣΠΑ να μην καθυστερήσει.

Το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης, ο περιφερειακός της πόλης, ο κάθετος άξονας που δημοπρατείται ήδη, ο σιδηρόδρομος, με την ολοκλήρωσή τους θα αποτελέσουν το μοχλό ανάπτυξης όλης της περιοχής. Θα δώσουν την υπεραξία στον τόπο μου.

Με την προώθηση των ΣΔΙΤ στον Έβρο, θα έρθουν επενδύσεις από κτήρια δημόσιου ενδιαφέροντος, αστυνομία, πυροσβεστική, Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, Λιμενική Ακαδημία, μέχρι ιδιωτικού ενδιαφέροντος, όπως μαρίνα, πάρκινγκ και άλλα.

Ο Έβρος, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, χρειάζεται ιδιαίτερη στρατηγική ανάπτυξης. Όχι γιατί είμαστε «ακρίτες», «φυλάμε θερμοπύλες» και άλλα τέτοια δακρύβρεχτα που μας λένε κατά καιρούς όσοι κυβερνούντες μας επισκέπτονται, αλλά γιατί μας χρειάζεστε κι εσείς περισσότερο από ποτέ τώρα. Η γεωγραφική μας θέση, μας δίνει ιδιαίτερα πλεονεκτήματα στη σημερινή συγκυρία και δεν τα έχει καμμία άλλη περιοχή της Ελλάδας. Δώστε μας την ευκαιρία να απεγκλωβιστούμε από παθογένειες του παρελθόντος. Μπορούμε να κάνουμε όχι βήματα, αλλά άλματα μπροστά.

Με τις σκέψεις αυτές και βαθιά πίστη στην προσπάθεια που γίνεται, ψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ελένη Τσιαούση.

Παρακαλώ το Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Αντιπρόεδρο της Βουλής κ. Ιωάννη Τραγάκη να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι ο δεύτερος που φέρει την υπογραφή του ΠΑΣΟΚ και του Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου. Κι αν μέχρι τώρα «για όλα έφταιγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας», από εδώ και στο εξής θέλω να μας απαντήσουν ποιος θα φταίει. Στερεύουν πια τα ψέματα, οι δικαιολογίες και η μετάθεση ευθυνών. Με την κατάθεση του προϋπολογισμού του 2011 έπεσαν πλέον οι μάσκες.

Η Κυβέρνηση κάθε τρεις μήνες, με άλλοθι την επικαιροποίηση του μηνονίου, αναπροσαρμόζει την πολιτική της, παίρνοντας συνεχώς νέα επαχθή μέτρα για τους πολίτες, όπως το πολυνομοσχέδιο που έφερε με τη μορφή του κατεπείγοντος.

Σήμερα, από το Βήμα της Βουλής, επιθυμώ να ρωτήσω, τον απουσιάζοντα βέβαια, Υπουργό Οικονομικών και να μας απαντήσει με ειλικρίνεια επιτέλους, στα εξής ερωτήματα: Ποια μέτρα απ' αυτά που έχει λάβει ή που προτίθεται να λάβει θα είναι μόνιμα και γιατί αυτά δεν συμπεριλαμβάνονται στο σχέδιο του προϋπολογισμού;

Το δεύτερο ερώτημα είναι: Η επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρέους συνεπάγεται νέα μέτρα; Ο κύριος Υπουργός στην Επιτροπή απήντησε ότι δεν συνεπάγεται νέα μέτρα και στο επίμονο ερώτημά μου αν συνεπάγεται αύξηση του επιτοκίου, απήντησε ότι πιθανόν να έχουν μία μικρή αύξηση του επιτοκίου

0,3%.

Οι πληροφορίες από τις Βρυξέλλες λένε ότι η αύξηση του επιτοκίου θα είναι 0,6%. Δηλαδή, από το 5,2% θα πάει στο 5,8%. Κρατήστε το αυτό, γιατί μιλάμε για μια αύξηση περίπου του 12%.

Επίσης, παρά το γεγονός ότι απέσυρε το άρθρο 7 από το πολυνομοσχέδιο για τη διαγραφή των χρεών των 24 δισεκατομμυρίων ευρώ, θα ήθελα να μας πει γιατί κράτησε κρυφά μέχρι τώρα τα ονόματα. Αυτό είναι ένα ερώτημα. Δεσμεύθηκε ότι θα φέρει τα ονόματα, όταν θα καταθέσει πλέον νομοσχέδιο γι' αυτό το θέμα. Όμως, θα θέλαμε να είναι όλα τα ονόματα αυτών που είχε συμπεριλάβει στα 24 δισεκατομμύρια χάρισμα των χρεών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2010 απέτυχε στην υλοποίησή του. Πρόκειται για μια αποτυχία, η οποία αντανακλάται καθαρά στην απόκλιση απ' όλους τους στόχους που είχε θέσει πέρυσι η Κυβέρνηση, στην ύφεση, στα δημόσια έσοδα, την ανεργία, τον πληθωρισμό, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ μόνο στο χρέος. Το χρέος, λοιπόν, της κεντρικής κυβέρνησης, όταν ανέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ήταν 280 δισεκατομμύρια ευρώ. Προβλέπεται ότι μέχρι το τέλος του έτους θα διαμορφωθεί στα 375 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι μέσα σε μια διετία το ΠΑΣΟΚ αύξησε το χρέος, όσο το αύξησε η Νέα Δημοκρατία μέσα σε έξι χρόνια, κάτι που είναι πολύ σημαντικό και θα πρέπει να απαντηθεί.

Θα ήθελα να κάνω μια ειδική παρατήρηση στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Όσον αφορά, λοιπόν, στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το μηνμόνιο προέβλεπε μείωση της τάξης του 4,1%. Ο προϋπολογισμός του 2010 προέβλεπε μείωση 6%. Τελικά, ξέρετε πού έφτασε η μείωση, χωρίς να έχουμε τα στοιχεία του τελευταίου τριμήνου του 2010; Έφτασε στο 24,5% από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσεως, όπως έχουμε τώρα, είναι ο κινητήριος μοχλός της ανάπτυξης. Είναι σαφές, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση θυσιάζει την αναπτυξιακή δυναμική του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, ώστε να αντισταθμίσει την υστέρηση στα έσοδα και τις αστοχίες στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού.

Ο Προϋπολογισμός του 2011 είναι Προϋπολογισμός ύφεσης και ανεργίας, χωρίς καμμία αναπτυξιακή πολιτική. Η ταμειακή λογική που τον διέπει αποτυπώνεται καθαρά στην υπέρμετρη αύξηση της φορολογίας, στην αύξηση του συντελεστή ΦΠΑ, στην αύξηση των έμμεσων φόρων, στην αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα καύσιμα, στην επιβολή φόρου πολυτελείας αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, στους φόρους περιουσίας, στην έκτακτη εισφορά στις χρήσεις των κερδοφόρων επιχειρήσεων.

Θα ήθελα να αναφερθώ αποσπασματικά στην οικοδομική δραστηριότητα, διότι η οικοδομή είναι από τους κυριότερους μοχλούς ανάπτυξης. Πρόκειται για ένα μοντέλο, το οποίο έχει εφαρμοστεί στη χώρα μας και έχει πετύχει απόλυτα τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Η οικοδομική δραστηριότητα φέτος, λοιπόν, παρουσιάζει μείωση της τάξεως του 35% από πέρυσι! Οι είκοσι τέσσερις υφιστάμενοι φόροι, μαζί με την επικείμενη αύξηση των αντικειμενικών αξιών, έχουν σχεδόν νεκρώσει τον κλάδο της οικοδομής.

Η μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης οδηγεί σε ασφυξία τις εμπορικές επιχειρήσεις και γενικότερα τη μικρομεσαία επιχείρηση. Σήμερα χιλιάδες επιχειρήσεις κλείνουν καθημερινά, αφήνοντας πίσω τους στρατιές ανέργων.

Από την άλλη μεριά, δεν βλέπουμε να εφαρμόζεται κανένα συγκροτημένο σχέδιο αξιοποίησης της τεράστιας ακίνητης δημόσιας περιουσίας. Δεν θα κουραστούμε να σας λέμε σε κάθε περίπτωση ότι θα πρέπει να αξιοποιήσετε άμεσα τη δημόσια περιουσία.

Ο κύριος Υπουργός δεσμεύθηκε ότι θα φέρει δώδεκα προτάσεις για την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και ότι θα αρχίσει η αποτίμηση, δηλαδή η αποτίμηση που αφορά το ποια ακίνητα ανήκουν στο δημόσιο. Από έναν απολογισμό που έκαναν ορισμένοι φίλοι συνάδελφοι μηχανικοί, προέκυψε ότι η αποτύ-

πωση αυτή θα έχει ολοκληρωθεί σε πέντε χρόνια, από τη στιγμή που δεν υπάρχει Κτηματολόγιο. Και ένα από τα μείον αυτής της Κυβέρνησης είναι ότι δεν έχουμε Κτηματολόγιο υπ' ευθύνη σας. Εμείς θα είχαμε Κτηματολόγιο, διότι είχαμε καταφέρει να το εντάξουμε στα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Και ξέρουμε όλοι τι συνέβη στην επταετία 1993-2000, όταν μας επεβλήθη πρόστιμο 60 δισεκατομμυρίων δραχμών!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ήταν πρόστιμο!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Έκοψαν την επιδότηση.

Η Κυβέρνηση καταφεύγει στη λύση της αύξησης της φορολογίας. Εμείς πιστεύουμε ότι είναι επείγουσα ανάγκη να ενεργοποιηθεί άμεσα το ΕΣΠΑ. Από την πέμπτη θέση που είχαμε το 2009, όσον αφορά την απορροφητικότητα στα κοινοτικά κονδύλια, φέτος πέσαμε στην εικοστή τρίτη θέση.

Επίσης, υπενθυμίζω ότι τώρα παρά ποτέ είναι απαραίτητο να λειτουργήσουν τα ΣΔΙΤ, δηλαδή οι Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα. Κάθε καθυστέρηση είναι εις βάρος του τόπου. Σήμερα απαιτείται η διαμόρφωση ενός συνεκτικού σχεδίου δράσης για την επίτευξη ικανοποιητικού ρυθμού ανάπτυξης και ένα σχέδιο που να βασίζεται στη μείωση του διαρθρωτικού ελλείμματος, στην ενίσχυση των φορολογικών εσόδων και στην επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών. Πρόκειται, δηλαδή, για όλα αυτά που αγνοεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εδώ και δεκατέσσερις ολόκληρους μήνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβάλλεται άμεσα αλλαγή του μείγματος της οικονομικής πολιτικής, αλλαγή την οποία η Νέα Δημοκρατία είχε επισημάνει έγκαιρα από την πρώτη στιγμή. Μάλιστα, είχαμε προτείνει και μέτρα από πέρυσι τον Ιούλιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σ' ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Αντιθέτως, ο προϋπολογισμός του 2011 προδιαγράφει ένα γκριζο μέλλον, ένα γκριζο οικονομικό περιβάλλον για τη πραγματική οικονομία, την αγορά των θέσεων εργασίας. Δυστυχώς, δεν μας αφήνει κανένα περιθώριο για να αισιοδοξούμε.

Καταψηφίζω τον κρατικό προϋπολογισμό του 2011, γιατί είναι μη ρεαλιστικός, γιατί και αυτός ο προϋπολογισμός, όπως και του 2010, είναι ένας προϋπολογισμός «στον αέρα» και ένας προϋπολογισμός υπό αναθεώρηση, γιατί δεν εξασφαλίζει εκείνες τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες που μπορούν να μας κάνουν να πιστεύουμε ότι θα υπάρξουν, έστω και ελάχιστα δείγματα ανάπτυξης, έστω και για το 2012. Καμμία τέτοια προοπτική δεν υπάρχει. Αν η Κυβέρνηση δεν αλλάξει μείγμα πολιτικής, δυστυχώς και του χρόνου θα συζητάμε τα ίδια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τραγάκη.

Το λόγο έχει για δεκαοκτώ λεπτά ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Δημήτριος Ρέππας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου στην αρχή αυτής της ομιλίας να αναφερθώ σε μια ιδιαίτερη στιγμή του Κοινοβουλίου, στον τελικό κοινοβουλευτικό λόγο του συναδέλφου Μανώλη Σκουλάκη.

Με το Μανώλη Σκουλάκη συναντηθήκαμε στη Βουλή το 1981, περίπου τριάντα χρόνια πριν. Ο Μανώλης Σκουλάκης είναι ο φύλακας άγγελος των κοινοβουλευτικών θεσμών και ο φύλακας άγγελος των πολιτών, ιδίως αυτών που έχουν μεγάλη ανάγκη. Αν όσοι συμμετέχουμε στη δημόσια ζωή της χώρας και ιδίως στην πολιτική ήμασταν σαν τον Μανώλη Σκουλάκη, όλα θα ήταν καλύτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δεκέμβριο του 2008 η Νέα Δημοκρατία ψήφισε τον τελευταίο προϋπολογισμό της δικής της κυβερνητικής περιόδου. Για το τέλος του 2009, προέβλεπε δημοσιονομικό έλλειμμα ύψους 2%. Όπως τελικώς αποδείχθηκε, το 2009 έκλεισε με έλλειμμα 15,4%, αυξημένο δηλαδή κατά 13,4 ποσοστιαίες μονάδες ή σε απόλυτα μεγέθη κατά 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ μεγαλύτερο.

Το ποσό αυτό πλησιάζει το 30% του συνολικού ποσού που

πρόκειται να δανειστεί σ' αυτήν την τριετία η χώρα μας από τον ευρωπαϊκό μηχανισμό.

Κι αν κάποιες λαθροχειρίες μπορεί να συγκάλυπταν το έλλειμμα, που είναι λογιστικό μέγεθος, το δημόσιο χρέος που είναι ταμειακό μέγεθος, από τα 168 δισεκατομμύρια του 2003, έφτασε τα 298 δισεκατομμύρια ευρώ στο τέλος του 2009, δηλαδή σχεδόν διπλασιάστηκε. Αυτή η αναφορά και η σύγκριση στοιχείων μαρτυρά και το μέγεθος της κρίσης, εν μέσω της οποίας αναλάβαμε τη διακυβέρνηση του τόπου.

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει μια ιστορική πρόκληση μέσα στην οικογένεια των προηγμένων κρατών της Ευρώπης. Σε μια τέτοια περίπτωση δεν έχουν θέση ούτε τα διλήμματα για το «δέον γενέσθαι» ούτε το δέος για το ενδεχόμενο πολιτικό κόστος.

Η Ελλάδα υπήρχε πριν από την κρίση και θα υπάρχει και μετά την κρίση. Οφείλουμε, όχι απλώς να υπάρχει, αλλά να είναι ισχυρή και ασφαλής. Οι Έλληνες γνωρίζουν τους υπαίτιους. Επιλέγουμε να μιλήσουμε, όχι για τους υπαίτιους της κρίσης, αλλά για τις αναγκαίες λύσεις, προκειμένου να ξεπεράσουμε την κρίση. Και αυτό ασφαλώς δεν θα προκύψει με αφορισμούς και συνθήματα, αλλά με σχέδιο και βούληση για την εφαρμογή του. Απαιτείται πολιτική σταθερότητα, που σημαίνει μεταξύ των άλλων συμπαγή κυβερνητική πλειοψηφία και μαζί ένα πλαίσιο συνεννόησης, για να πετύχουμε να κλείσει γρήγορα αυτή η παρένθεση.

Και «συνεννόηση» ασφαλώς δεν σημαίνει κατάλυση της αυτοτέλειας των κομμάτων ούτε κατάργηση των διαφορετικών γραμμών. Σημαίνει, όμως, οπωσδήποτε αναβάθμιση της ευθύνης του καθενός μας στην πράξη. Καθένας ασφαλώς μπορεί να προβάλει το όνειρό του για έναν καλύτερο κόσμο, για μια κοινωνία ευτυχίας. Και πρέπει να το κάνει. Όμως, μαζί μ' αυτό οφείλει να μεριμνά, ώστε να λειτουργούν καθημερινώς οι κρατικές υπηρεσίες, να είναι ανοιχτά τα νοσοκομεία και τα σχολεία, να χορηγούνται οι μισθοί και οι συντάξεις. Ή μήπως αυτά είναι αμελητέα για όσους δεξιά και αριστερά στην πολιτική, στο συνδικαλισμό, στην κοινωνία και την αγορά μιλούν στο όνομα της δικής τους προοδευτικότητας;

Θεωρώ, λοιπόν, πως είναι σχηματική και ανιστόρητη η προσπάθεια για την οριοθέτηση της δημόσιας ζωής με βάση το μνημόνιο. Λέω συχνά: Δεν έφερε το μνημόνιο την κρίση, η κρίση έφερε το μνημόνιο. Και το θέμα δεν είναι το μνημόνιο, το θέμα είναι η κρίση και ο αγώνας για να την αντιμετωπίσουμε.

Αυτή την περίοδο το αναγνωρίζουμε πως οι εργαζόμενοι, ιδίως οι πολίτες με τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, σηκώνουν μεγάλο βάρος, αναμφίβολα μεγαλύτερο απ' αυτό που τους αναλογεί, ενώ οι δυνάμεις του πλούτου – αυτή είναι η αλήθεια – δεν αναλαμβάνουν το ίδιο τις ευθύνες τους. Το αίτημα της ανάπτυξης, που αποτελεί βασικό μοχλό για την έξοδο από την κρίση, απαιτεί τη συμβολή όλων μας, του καθενός κατά τη δύναμη που έχει.

Έχουμε έναν Πρωθυπουργό με τεράστιο κύρος, που η παρεμβατικότητά του αποτελεί ένα σημαντικό όπλο για τη χώρα. Πάνω απ' όλα έχουμε δύναμή μας τον πλούτο των εργαζομένων, του ελληνικού λαού, που θέλουμε να προσβλέπει στην επόμενη μέρα. Και στη θέση του κασσανδρικού λόγου και των απαισιόδοξων σκέψεων να προτάξει τις αισιόδοξες πράξεις, τις δύσκολες πράξεις, μέσα από επώδυνες συχνά επιλογές.

Ανάπτυξη σημαίνει επενδύσεις και αυτό προϋποθέτει ένα διαφορετικό, φιλεπενδυτικό περιβάλλον. Είναι απαραίτητες οι διαρθρωτικές αλλαγές, η προώθηση σύγχρονων υποδομών, αλλά και οι ρήξεις με συμφέροντα και αντιλήψεις που καθηλώνουν τη χώρα μας στο τέλμα.

Γιατί πέρα από μια άλλη πολιτική, απαιτείται και μια άλλη αντίληψη για την πολιτική. Ασφαλώς, οι υποδομές αποτελούν βασικό συντελεστή για την ανάπτυξη. Δυστυχώς, η κατάσταση στην οποία παραλάβαμε τη χώρα είναι επιεικώς τραγική.

Δημοπρατήθηκαν έργα χωρίς κατάλληλη προετοιμασία, χωρίς να έχουν εξασφαλιστεί οι αναγκαίοι χώροι για την ανάπτυξη τους, χωρίς να υπάρχουν οι αναγκαίες αδειοδοτήσεις. Αποτέλεσμα αυτών ήταν οι αναπόφευκτες ανατροπές στο χρόνο, στον προϋπολογισμό και στο φυσικό αντικείμενο των έργων.

Το χειρότερο όλων είναι ότι όλα αυτά τα προβλήματα δεν είναι καταγεγραμμένα μ' έναν αξιόπιστο τρόπο, ώστε να γνωρίζουμε

το μέγεθός τους. Και εγκαταστήσαμε, όπως είχαμε εξαγγείλει κατά τη συζήτηση που έγινε πέρσι στον προϋπολογισμό, ένα σύστημα επιτελικής παρακολούθησης όλων των συμβάσεων. Λειτουργεί από τον περασμένο Φεβρουάριο του 2010.

Σήμερα παρακολουθούνται δεδομένα για τρεις χιλιάδες εκατό συμβάσεις στο διαδίκτυο, συνολικού προϋπολογισμού άνω των 15 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και η επεξεργασία αυτών των στοιχείων δίνει μια εντυπωσιακά αρνητική εικόνα για το επίπεδο αναφοράς της χώρα μας, σε σχέση με τις υποδομές.

Η μέση έκπτωση επί του προϋπολογισμού δημοπράτησης ήταν 29% στα έργα οδοποιίας – η μικρότερη – έως 41% στα έργα αεροδρομίων – η μεγαλύτερη – όταν η εύλογη έκπτωση κατά τις εκτιμήσεις του Υπουργείου τότε έπρεπε να φτάνει το 12%. Το 80% των έργων βρίσκεται σε καθυστέρηση. Το 80%! Η μέση διάρκεια αυτών των συμβάσεων προβλέπεται στους είκοσι τέσσερις μήνες. Και η μέση καθυστέρησή τους στο τέλος του 2009 ήταν στους δεκαοκτώ μήνες ακόμη, δηλαδή στο 75%. Ειδικότερα ανά κατηγορία έργων, τα έργα οδοποιίας είχαν μια καθυστέρηση 68%, τα δε σιδηροδρομικά έργα – και τίποτα δεν είναι τυχαίο – σε ποσοστό 91%, παρακαλώ!

Αυτή η στρεβλή αντίληψη της υποτίμησης της σπουδαιότητας σχεδιασμού και ωρίμανσης των έργων έχει δραματικές συνέπειες και στις συμβάσεις παραχώρησης που ανατέθηκαν, βάσει των οποίων εκτελούνται οι μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι. Υποεκτιμήθηκαν στοιχεία, όπως οι χρόνοι απαλλοτριώσεως. Στις συμβάσεις που ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία το 2007 προβλεπόταν ότι μέσα σε δώδεκα μήνες θα είχαν ολοκληρωθεί οι απαλλοτριώσεις, για να αποδοθούν οι χώροι, ώστε να αναπτυχθούν τα εργοτάξια. Δεν έγινε σε καμμία απ' αυτές τις περιπτώσεις. Επίσης, καθυστερούν οι αρχαιολογικές έρευνες, η έκδοση των σχετικών αδειών.

Σε αυτόν τον τύπο, λοιπόν, των συμβάσεων, με την εμπλοκή δανειστριών τραπεζών, παραχωρησιούχων κατασκευαστών και χρηστών δημιουργούνται εκρηκτικές διαχειριστικές συνθήκες, θέτοντας σε κίνδυνο τη δυνατότητα υλοποίησης αυτών των έργων. Οι περισσότερες απ' αυτές τις συμβάσεις βρίσκονται σε καθυστέρηση, τμήματά τους δεν μπορούν να ξεκινήσουν, ενώ θα έπρεπε κάτω από κανονικές συνθήκες να είναι στο τελικό στάδιο τους και ο συνδυασμός της διεθνούς οικονομικής κρίσης, της ανόδου των επιτοκίων και των προβλημάτων ρευστότητας τραπεζών και εταιρειών εντείνει ακόμη περισσότερο τα προβλήματα.

Έχουμε υποχρέωση – και το κάνουμε – να σώσουμε τα έργα αυτά. Αλλά πρέπει και οι Έλληνες πολίτες να αντιληφθούν ότι σε έργα έτοιμα και ολοκληρωμένα, όπως είναι η Εγνατία Οδός, οι χρήστες πρέπει να πληρώνουν διόδια για το κόστος συντήρησης αυτών των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων, όπου πρέπει να διατηρήσουμε το υψηλό επίπεδο της ποιότητας που σήμερα έχουν.

Διερωτάται βέβαια κανείς, αφού έτσι διαμορφωνόταν η κατάσταση και η πορεία των έργων για μακρά περίοδο κατά το παρελθόν, πώς γινόταν να έχουμε ισχυρή κατασκευαστική αγορά, νέες δημοπρατήσεις, εξαγγελίες έργων; Η απάντηση είναι απλή, δυσάρεστη, αλλά απλή. Η αντιμετώπιση των υπερβάσεων και των οικονομικών αστοχιών γίνονταν σχεδόν αποκλειστικά από δανεισμό, έναν εύκολο δανεισμό, απερισκεπτο δανεισμό, χωρίς προβλέψεις αποπληρωμής, που απλά κάλυπτε τις διαχειριστικές αστοχίες και διόγκωνε το δημόσιο χρέος.

Υπό τις παρούσες συνθήκες αδυναμίας εύκολου και ανεξέλεγκτου δανεισμού, η διαχείριση του προγράμματος με τις συνθήκες και τα στερεότυπα του παρελθόντος είναι αδύνατη. Αντιμέτωποι, λοιπόν, με αυτήν την κατάσταση πρέπει να καθαρίσουμε οριστικά και αμετάκλητα την παθογένεια.

Αποπληρώσαμε ήδη οφειλές από παλιές χρήσεις που ξεπερνούν το 1,2 δισεκατομμύριο ευρώ, ενώ περιορίσαμε τις οφειλές για έργα μόνο σε εκτελεσθέντα έργα του 2010. Και αυτά θα πληρωθούν κατά προτεραιότητα στο πρώτο τρίμηνο του 2011. Αρκεί να σας πω ότι οφείλουμε επιστροφές του ΦΠΑ για χρήσεις του 2008, παρακαλώ!

Περιορίζουμε ριζικά τις συμπληρωματικές συμβάσεις και δημοπρατούμε τα υπολειπόμενα αντικείμενα έργων, τόσο για λόγους διαφάνειας και υγιούς ανταγωνισμού, αλλά και για λόγους επιλεξιμότητας στα συγχρηματοδοτούμενα έργα.

Διαχειριζόμαστε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το ΕΣΠΑ. Από

το σύνολο των 7,4 δισεκατομμυρίων ευρώ στο πρόγραμμα για την ενίσχυση της προοπτασιμότητας, το 82% πρόκειται να αναλωθεί σε συνεχιζόμενα έργα, έργα-γέφυρες, έργα που δεν ολοκληρώθηκαν στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και δεσμεύουν πόρους του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για να ολοκληρωθούν.

Στο σημείο αυτό πρέπει να λάβουμε υπ' όψη μας την περίπτωση μιας άλλης αρνητικής παραμέτρου που οδηγεί σε εκροχιασμό των έργων. Για την ολοκλήρωση του φυσικού αντικείμενου των έργων που είναι ενταγμένα στο ΕΣΠΑ, έτσι όπως έχει σχεδιαστεί, απαιτούνται πρόσθετοι πόροι στο αμιγώς εθνικό κομμάτι για μη επιλέξιμες δαπάνες, όπως είναι οι απαλλοτριώσεις, οι αρχαιολογικές έρευνες και άλλα, ύψους 2,2 έως 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αν δεν γίνουν αυτές οι δαπάνες, δεν μπορούμε να χρηματοδοτήσουμε αυτά που είναι στο ΕΣΠΑ και να απορροφήσουμε τους κοινοτικούς πόρους.

Η επίλυση, λοιπόν, χρονιζόντων προβλημάτων βελτίωσε την υλοποίηση βεβαίως των εν εξελίξει έργων, με αποτέλεσμα να έχουμε μια θεαματική αύξηση της απορροφητικότητας, που έφτασε από το σχεδόν μηδέν του Οκτωβρίου του 2009 στο περίπου 18% στο τέλος του 2010. Την περίοδο 2007-2009 η απορρόφηση ήταν συνολικά 530 εκατομμύρια ευρώ. Πιστεύω ότι στο τέλος του 2010 θα ξεπεράσουμε τα 900 εκατομμύρια και στόχος μας είναι μέσα στο 2011 να φτάσουμε την απορρόφηση στο 34% του προγράμματος, με 1,1 δισεκατομμύριο ακόμη, το οποίο θα απορροφήσουμε μέσα στο 2011.

Είναι πολύ σημαντικό ότι έχουμε ολοκληρώσει την επεξεργασία και προωθούμε προς τελική διαβούλευση το νομοθετικό πλαίσιο εκτέλεσης έργων, μελετών και συμβάσεων.

Οι χαρακτηριστικότερες αλλαγές που εισάγονται για πρώτη φορά στη νομοθεσία μας για τα έργα, τις μελέτες και τις υπηρεσίες αφορούν στην ίδρυση ανεξάρτητης αρχής ελέγχου δημοσίων έργων. Συζητείται επί πολλές δεκαετίες, τώρα γίνεται.

Δεύτερον στην εισαγωγή της έννοιας των πρόδρομων εργασιών, η εκτέλεση των οποίων οδηγεί σε ωρίμανση των έργων και χαρακτηρίζεται ως αυτοτελές έργο.

Τρίτον, στην εισαγωγή της έννοιας της ωριμότητας του έργου. Πριν ξεκινήσει οποιοδήποτε έργο, πρέπει να πιστοποιείται η ωριμότητά του από την αρχή ελέγχου.

Τέταρον, στην εισαγωγή δύο πραγματικά ριζοσπαστικών συστημάτων υποβολής προσφορών. Το πρώτο, της προσφοράς που περιλαμβάνει συνδυασμό τριών κριτηρίων: έκπτωση στο οικονομικό κόστος, έκπτωση στο χρόνο εκτέλεσης και αρνητική έκπτωση όσον αφορά τη διάρκεια εγγύησης για την ποιότητα του έργου. Και το δεύτερο, της προσφοράς κατ' αποκοπή τιμής με εγγυημένο τον προϋπολογισμό του έργου.

Επίσης, εισάγεται ως μέρος της σύμβασης το Σύμφωνο Ακεραιότητας, βάσει του οποίου ο ανάδοχος πιστοποιεί ότι τήρησε πιστά τους κανόνες ανοιχτής διαγωνιστικής διαδικασίας και αποδέχεται τις ενδεχόμενες γι' αυτόν αυστηρές κυρώσεις μετά από σχετική έρευνα με την οποία ενδεχομένως αποδεικνύεται το αντίθετο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρούμε σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές με το συνάδελφο τον Γιάννη Μαγκριώτη, τον Νίκο Σηφουνάκη παλαιότερα και τώρα τον Σπύρο Βούγια. Απελευθερώσαμε με τρόπο δίκαιο τις δημόσιες εμπορευματικές μεταφορές, ως συμβολή στην αναπτυξιακή ώθηση που έχει ανάγκη η χώρα και θεσπίζουμε, σύντομα, ένα νέο πλαίσιο για τις μεταφορές ιδιωτικής χρήσης.

Με πρόσφατο νόμο διαμορφώσαμε ένα νέο πλαίσιο για αγορές σχετικά αφ' ενός, με τα συνεργεία και αφ' ετέρου, με τα πτηνά καυσίμων για μεταφορικά μέσα που χρησιμοποιούν ως καύσιμο είτε υγραέριο είτε φυσικό αέριο.

Θεσμοθετήσαμε το Εθνικό Συμβούλιο Οδικής Ασφάλειας, που έχει συνεδριάσει ατύπως τέσσερις φορές στο πλαίσιο της προσπάθειάς μας να αναβαθμίσουμε το επίπεδο οδικής ασφάλειας στη χώρα, αφού η Ελλάδα έχει την τέταρτη χειρότερη επίδοση μεταξύ των είκοσι επτά χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καταθέτουμε νομοθετική πρωτοβουλία για την αναμόρφωση των Ελληνικών Ταχυδρομείων και ταυτόχρονα ανάλογη πρωτοβουλία για θέματα ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Εξασφαλίζεται η

καλύτερη ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και αντιμετωπίζονται οι ανησυχίες τους για θέματα ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας.

Παραλάβαμε ΔΕΚΟ σε κατάσταση διάλυσης, αυτή είναι η αλήθεια, με παράλογη αύξηση των χρεών ως αποτέλεσμα ενός αλόγιστου δανεισμού. Με δεδομένο ότι παρουσιάζουν τεράστια, άμεσα λειτουργικά ελλείμματα οι ΔΕΚΟ του τομέα μας και δεν μπορούν πλέον να δανειστούν, γιατί κανείς δεν τις δανείζει, ακόμη και με εγγύηση του κράτους κανείς δεν τις δανείζει, δεν είναι πλέον σε θέση να καλύψουν τα ανελαστικά έξοδα λειτουργίας τους, παρά μόνο με μία εκτός ορίων και δυνατοτήτων κρατική επιχορήγηση, που όμως δεν είναι εφικτή. Υπό τις παρούσες οικονομικές συνθήκες οι εταιρείες, λοιπόν, αυτές είναι αδύνατο να αποφύγουν την ολοσχερή κατάρρευσή τους και απέναντι σε αυτόν τον κίνδυνο δίνουμε μάχη.

Η άμεση εξυγιαντική παρέμβαση, ώστε να εξορθολογιστεί η λειτουργία τους, απέτελεσε για εμάς πρώτιστο καθήκον, που εξυπηρετεί όχι μόνο δημοσιονομικούς στόχους, αλλά πάνω απ' όλα τα συμφέροντα των ίδιων των εργαζομένων, αφού η δική τους εργασία είναι συναφασμένη με την επιβίωση αυτών των εταιρειών. Και, βεβαίως, η πολιτική αυτή αφορά την εξυπηρέτηση του κοινωνικού συνόλου.

Ψηφίσαμε το κατάλληλο πλαίσιο για την εξυγίανση της σιδηροδρομικής αγοράς και εφαρμόζεται το πρόγραμμα για την προώθηση των κατάλληλων επιχειρησιακών σχεδίων.

Εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο και οδεύει προς τη Βουλή ανάλογη πρωτοβουλία για την αναμόρφωση των υπηρεσιών της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, όπου περιλαμβάνεται και το νέο θεσμικό πλαίσιο για τον τρόπο ανάπτυξης μέσω συμβάσεων παραχώρησης των περιφερειακών αεροδρομίων της χώρας.

Βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο διαμόρφωσης το σχέδιο εξυγίανσης και η αντίστοιχη νομοθετική πρωτοβουλία για την ανασύνταξη των αστικών συγκοινωνιών της Αθήνας.

Δημιουργούμε μητροπολιτικό φορέα στην Καλλικρατική Περιφέρεια της Αττικής. Αναδιαρθρώνουμε τους φορείς, προχωρώντας σε συγχώνευσή τους από πέντε σε δύο. Θέτουμε ένα νέο πλαίσιο για μία πραγματικά εταιρική λειτουργία, αποσαφηνίζοντας διεταιρικές σχέσεις ή σχέσεις των εταιρειών με το κράτος και τις υπηρεσίες του και εισάγουμε μία νέα κοινωνικοπολιτική.

Καθιερώνεται, τέλος, σε κάθε οργανισμό, σε κάθε ΔΕΚΟ, ένα σύμφωνο ευθύνης με τη μορφή δέσμευσης σε συγκεκριμένους στόχους, που η προσέγγισή τους αξιολογείται με τη συνδρομή και ορκωτών ελεγκτών σε τριμηνιαία βάση. Προβλέπεται, επιπλέον, συγκεκριμένος μηχανισμός, ο οποίος εν όψει διαφανόμενων αποκλίσεων ενεργοποιείται αυτομάτως και ξεκινά έτσι η διαδικασία για την εφαρμογή αντίρροπων πολιτικών, τουλάχιστον ισοδύναμου αποτελέσματος.

Από την πρώτη στιγμή θέσαμε την κόκκινη γραμμή των επιλογών μας, όσον αφορά το δημόσιο χαρακτήρα των επιχειρήσεων και ταυτοχρόνως, την περιφρούρηση του δικαιώματος στην εργασία των υπαλλήλων τους. Όλα όμως θα κριθούν στην πράξη. Μαζί με τους εργαζόμενους θα δώσουμε τον αγώνα, ώστε να επιτύχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα και να αποτρέψουμε έτσι να ακουστούν και πάλι δυνατές οι φωνές για ιδιωτικοποίηση των αστικών συγκοινωνιών ή για απολύσεις εργαζομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλούμε για βιώσιμη ανάπτυξη. Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της ανάπτυξης είναι η δέσμευση πως οι αναπτυξιακές πρωτοβουλίες πρέπει να βασίζονται σε μία ανάλυση κόστους-οφέλους. Με βάση αυτό ο στρατηγικός σχεδιασμός των έργων οφείλει να καταλήγει σε έργα για τη βιώσιμη ανάπτυξη σύμφωνα με τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου και μόνο του κοινωνικού συνόλου και δεύτερον, σε έργα στα οποία υπάρχουν αναγκαία μεγέθη για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται. Αυτή η προσέγγιση οδηγεί σε συνετή πολιτική διαχείριση και νοικοκύρεμα, καθώς και η εξοικονόμηση πόρων για την εκτέλεση περισσότερων και χρησιμότερων έργων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προωθούμε ένα συνολικό πρόγραμμα στην ελληνική περιφέρεια, ώστε πολλές περιοχές που θα οδηγηθούν σε ερήμωση και εγκατάλειψη εάν δεν συνδεθούν με τους αυτοκινητόδρομους, να μπορέσουν να βρεθούν στο επίκεντρο της αναπτυξιακής προσπάθειας την επόμενη περίοδο.

Μεταξύ των άλλων, φροντίζουμε ώστε σε συγκεκριμένα σημεία συγκέντρωσης ατυχημάτων, με τις κατάλληλες παρεμβάσεις, να βελτιώσουμε το επίπεδο της οδικής ασφάλειας στα σημεία αυτά.

Προωθούμε ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το Επιχειρησιακό Σχέδιο Υποδομών και Μεταφορών της Θεσσαλονίκης, που μέσω συναινετικών διαδικασιών προωθούμε.

Όσον αφορά το μετρό, σχεδιάζουμε τις νέες επεκτάσεις στις υφιστάμενες γραμμές και ετοιμαζόμαστε ώστε το 2012 να δημοπρατήσουμε το πρώτο τμήμα της νέας γραμμής 4, της γραμμής 5, που θα καλύπτει το πιο πυκνοκατοικημένο τμήμα του συγκροτήματος της Αθήνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λόγος μας είναι λόγος ευθύνης και η πράξη μας είναι πράξη χρησιμότητας. Είμαι βέβαιος ότι γεννούν και δυσαρέσκεια, αλλά είμαι το ίδιο βέβαιος ότι ωφελούν τον κοινό σκοπό. Η πολιτική μας είναι πολιτική επιλογής, δεν είναι πολιτική επιβολής. Με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον οφείλουμε, υπαγόντας το μερικό στο συνολικό, το κλαδικό και το συντεχνιακό στο κοινωνικό και το εθνικό, να επιτύχουμε, ώστε να κερδίζει η χώρα και να κερδίζει ο καθένας από εμάς ταυτοχρόνως. Κερδισμένοι πολίτες σε μία χαμένη χώρα δεν υπάρχουν. Να αντιστρέψουμε τα πράγματα. Αντί να κάνουμε το προσωπικό πρόβλημα εθνικό ζήτημα, να κάνουμε το εθνικό πρόβλημα προσωπικό ζήτημα.

Αυτό αποτελεί ευθύνη του καθενός μας. Αυτήν την ευθύνη εμείς τουλάχιστον την έχουμε αναλάβει. Γιατί όπως σωστά έχει πει ο Ταρκόφσκι «η αποκατάσταση της αρμονίας στον κόσμο περνάει μέσα από την καθημερινή ανανέωση της προσωπικής ευθύνης του καθένα μας». Και σε αυτήν την ευθύνη καλούμε όλους τους Έλληνες πολίτες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κ. Δημήτριο Ρέππα.

Καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή Κεφαλληνίας από το ΠΑΣΟΚ, κ. Σπυρίδωνα Μοσχόπουλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Δεν γίνεται έτσι. Μετά από τον Υπουργό, όταν παρεμβαίνει, μιλάει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχει οριστεί η σειρά, κύριε Μπούρα.

Ορίστε, κύριε Μοσχόπουλε, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 είναι αυτονόητα ένας από τους πιο κρίσιμους που έχουν καταταθεί στη Βουλή. Υποτίθεται πως η συζήτηση για τον προϋπολογισμό πρέπει να είναι η κορυφαία, η συνολική πολιτική συζήτηση για τα συμβαίνοντα στην πατρίδα. Μια προσπάθεια όλων σύγκλισης προς την πραγματική κατάσταση. Περαιτέρω μία προσπάθεια αναλογισμού των ευθυνών μας, των λύσεων της διεξόδου από την κρίση.

Δυστυχώς, δεν διέκρινα κάτι αντίστοιχο από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, η οποία μονότονα και δογματικά νομίζει ότι κεραινοβολεί την Κυβέρνηση.

Στέκομαι κοντά στις σκέψεις και τους προβληματισμούς του μέσου Έλληνα πολίτη που καθημερινά συναναστρέφομαι και δίνουν την πολιτική και κοινωνική του ύπαρξη. Στο μικρό χρόνο που μου αναλογεί, θα θέσω κάποια από αυτά τα σημερινά θεμελιώδη ζητήματα-ερωτήματα των πολιτών μας, όπως τα αντιλαμβάνομαι με ειλικρίνεια και ευθύνη.

Πρώτον: Βρισκόμαστε στο κέντρο μιας παγκόσμιας κρίσης και η μικρή Ελλάδα στο διεθνές επίκεντρο. Αυτό είναι αποτέλεσμα της κακής εικόνας της χώρας μας ή χρησιμοποιούμαστε συνάμα στο πλαίσιο γενικότερων στρατηγικών κινήσεων τόσο μέσα στην Ευρώπη όσο και παγκόσμια; Νομίζω πως ισχύουν και τα δύο. Το

διεθνές παιχνίδι αλλάζει, αναπροσαρμόζεται. Οι παίκτες παίρνουν νέες θέσεις. Οι ισχυρές αναδυόμενες οικονομίες εντείνουν τον ανταγωνισμό τους. Είναι προφανές πως το ευρώ αποτελεί στόχο των ανταγωνιστών του, γι' αυτό βάλλεται φανερά.

Όμως και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι επίσης προφανές πως ο ανταγωνισμός είναι ισχυρός. Δεν υπάρχει ενιαία αντίληψη για το παρόν και το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αντίθεση των χωρών του Βορρά με αυτές του Νότου είναι δεδομένη. Η θεσμοθέτηση χωρών δύο ταχυτήτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως αντίληψη, είναι γνωστή. Η μείωση του αριθμού των χωρών που είναι στο ευρώ προβάλλεται όλο και πιο συχνά. Μόνο εάν αλλάξουμε, θα μπορέσουμε να σταθούμε στο ευρώ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στο παγκόσμιο γίγνεσθαι.

Δεύτερον: Ζούμε την απόλυτη κατάπτωση. Η κρίση είναι γενικευμένη, ο λαός μας είναι καταπονημένος, είναι απογοητευμένος, είναι απαισιόδοξος. Δεν έχει πίστη, δεν έχει ελπίδα.

Οι οικονομικές κρίσεις έρχονται και παρέρχονται. Οι κρίσεις, όμως, που αγκαλιάζουν κάθε πτυχή της ζωής μας, δημιουργούν αξεπέραστα προβλήματα. Το πιο δύσκολο έργο της Κυβέρνησης και της πολιτείας είναι να μπορέσει να δώσει ξανά την ελπίδα. Εάν σε αυτό αποτύχουμε, ούτε μνημόνιο, ούτε κανείς άλλος μπορεί να μας σώσει.

Τρίτον: Μπορούσε, άραγε, να γίνει κάτι άλλο για να αποφύγουμε την πτώχευση; Ο καθένας μπορεί να έχει την άποψή του, υπεύθυνη ή ανεύθυνη, αλλά η ουσία είναι μία. Η Ελλάδα των greek statistics, της φοροδιαφυγής, της κομπίνας, του εκμαυλισμού, της σπατάλης, της ευκολίας και της φιλοπονηρίας έπρεπε να τελειώσει.

Τέταρτον: Είναι τα μέτρα δίκαια ή άδικα; Μεγάλο κι αυτό το θέμα. Είναι βέβαιο πως όταν σε χρόνο-αστραπή πρέπει να πάρεις μέτρα που επί χρόνια δεν παίρνονταν, μπορεί να γίνουν λάθος εκτιμήσεις ή να καταφύγει κανείς στους εύκολους στόχους.

Είναι αλήθεια πως στην κοινωνία υπάρχει η αίσθηση πως ορισμένα, έστω ελάχιστα, μέτρα είναι άδικα. Αυτό διαρρηγνύει την κοινωνική συνοχή, απογοητεύει και θέτει στο περιθώριο τις υγιείς δυνάμεις. Η ανάγκη είναι επιτακτική να δείξουμε δικαιοσύνη στα μέτρα. Είναι μοναδική εγγύηση για κάθε μας προσπάθεια.

Πέμπτον: Είναι άραγε αποτελεσματικά τα μέτρα; Θα πιάσουν τόπο; Στο εύλογο αυτό ερώτημα έχουμε τις πρώτες θετικές απαντήσεις. Το έλλειμμα το 2010 πέφτει κατά 6%, πρωτοφανές γεγονός, περισσότερο και από την πρόβλεψη μας για 5,5%. Έχουμε, επίσης, αύξηση εσόδων κατά 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ μειώθηκαν δραστικά οι δαπάνες κατά 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα μέτρα αποδίδουν. Κι αυτό αναγνωρίζεται διεθνώς.

Έκτον: Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα των αλλαγών ή πολλοί από εμάς κάνουμε αγγαρεία; Η πίστη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα φέρει την αλλαγή. Η δική μας πίστη θα τονώσει το ηθικό του πληττόμενου λαού. Πρέπει, λοιπόν, να πείσουμε πως κάνουμε το σωστό για την πατρίδα και το λαό.

Έβδομον: Τι γίνεται με την ανάπτυξη; Όλοι γνωρίζουμε πως αν δεν υπάρχει ανάπτυξη, είναι σαν να χιζουμε στην άμμο. Το δυσμενές διεθνές περιβάλλον που διέρχεται κι αυτό οξεία οικονομική κρίση, δεν μας παρέχει ευσύνες προοπτικές. Αλλά το μεγάλο παιχνίδι εκεί θα παιχτεί. Γι' αυτό η Κυβέρνηση και οι παραγωγικές τάξεις εκεί πρέπει να δράσουν με όλη την προσοχή τους.

Όγδοον: Πώς θα υπάρξει ανάπτυξη, όταν οι ωφελημένοι των παχών αγελάδων κωφεύουν; Όταν οι κατέχοντες φέρονται φοβισμένα και μικρόψυχα; Όταν οι ευήμερούτες στέλνουν τα κεφάλαια στο εξωτερικό; Όταν αυτοί που αναμένονταν για πρωτοπόροι υπεκφεύγουν; Πώς θα υπάρξει η ανάπτυξη, όταν η γραφειοκρατία βασιλεύει; Όταν η Δημόσια Διοίκηση φέρεται σαν ναρκωμένη; Όταν η διαφθορά διαλύει τα πάντα; Πού είναι οι τράπεζες να στηρίξουν την προσπάθεια ανάκαμψης; Η υγιής επιχείρηση για να πάρει δάνειο, πρέπει «να περάσει από σαράντα κύματα».

Ένατον: Αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, εσείς που δεν συναινείτε σε αυτονόητα θέματα, εσείς που πυροδοτείτε το κλίμα ασάθειας και αβεβαιότητας στην κοινωνία, που προσπαθείτε την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό να τη στρεβλώ-

σετε, πόσο γρήγορα, αλήθεια, ξεχάσατε τα ανδραγαθήματα της παράταξής σας; Το έλλειμμα στο τέλος του 2003 ήταν μόλις 9,85 δισεκατομμύρια. Ποιος το εκτροχίασε στα 36,2 δισεκατομμύρια; Το 2003 το χρέος ήταν 97,4%. Ποιος το έφτασε στο 126,8%; Το 2009 προβλέπατε έλλειμμα 2% και το φουντώσατε στο 15,4%. Αντί, λοιπόν, συναισθανόμενοι αυτές τις ευθύνες και κυρίως τις ευθύνες απέναντι στο λαό μας, να δείξετε την απαιτούμενη συναισθητική διάθεση, εκδηλώνετε ακραία αντιπολιτευτική στάση, διαμελίζοντας τη κοινή προσπάθεια.

Ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου πολύ εύστοχα είπε «την κρίση να την κάνουμε ευκαιρία». Πράγματι, έτσι είναι. Μπορούμε σήμερα να θεμελιώσουμε την Ελλάδα του μέλλοντος. Μπορούμε σήμερα να οραματιστούμε την Ελλάδα ύστερα από δέκα χρόνια. Σήμερα ματώνουμε. Παίρνουμε μέτρα δύσκολα, επώδυνα. Πραγματοποιούμε αλλαγές, που έπρεπε να έχουν γίνει χρόνια πριν.

Πιστεύω σε αυτήν την προσπάθεια. Πιστεύω σε αυτόν τον αγώνα, όσο δύσκολος κι αν είναι. Στηρίζω και υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό, γιατί πιστεύω πως βάζει τα θεμέλια για μια καλύτερη Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο.

Παρακαλώ την κ. Όλγα Κεφαλογιάννη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, να λάβει το λόγο.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2011 μέσα σε ένα εξαιρετικά βεβαρημένο κλίμα. Οι δανειστές της χώρας πιέζουν ασφυκτικά για περισσότερα μέτρα. Οι αγορές δυσπιστούν για την προοπτική επιστροφής στην ανάκαμψη. Τα δυσμενή σενάρια οργιάζουν. Ζούμε μια βαθιά, παρατεταμένη ύφεση. Ζούμε μέρες κοινωνικής και οικονομικής ανασφάλειας. Ζούμε την εποχή που όλο και περισσότεροι Έλληνες βρίσκονται αντιμέτωποι με το φόβο της ύφεσης, της ανεργίας, του λουκέτου.

Με άλλα λόγια, αυτό τον έναν τελευταίο χρόνο από τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2010 μέχρι και σήμερα, το οικονομικό περιβάλλον επιδεινώθηκε δραματικά και δυστυχώς με τα μέτρα που σχεδιάζετε να λάβετε, πρόκειται να επιδεινωθεί ακόμη περισσότερο.

Δεν περιμένουμε, βεβαίως, να ακούσετε τις προειδοποιήσεις μας. Ούτε και πέρυσι το κάνατε, όταν από αυτό εδώ το Βήμα λέγαμε ότι οι φοροεπιδρομές και οι οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων αντί να ωφελήσουν, θα βλάψουν, θα παγώσουν την αγορά, θα καθηλώσουν την κατανάλωση. Δεν μας ακούσατε, όταν απέναντι στα δικά σας αντιαναπτυξιακά μέτρα αντιπροτείναμε άμεσα και μόνιμα μέτρα για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την απελευθέρωση της επιχειρηματικότητας, την τόνωση της απασχόλησης και της προστασία της κοινωνικής συνοχής. Δεν μας ακούσατε, όταν προειδοποιούσαμε ότι δεν μπορείτε να συμμαζέψετε τις δημόσιες σπατάλες εις βάρος των χαμηλόμισθων και των χαμηλοσυνταξιούχων, γιατί απλούστατα το εισόδημα του χαμηλόμισθου και του χαμηλοσυνταξιούχου δεν συνιστά σπατάλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2010 ήταν άνευρος και μη ρεαλιστικός, γεμάτος προσωρινές λύσεις. Ήταν ένας προϋπολογισμός άστοχων προβλέψεων και αποκλιθευθήκαν. Αποτύχησε παταγωδώς στην εκτέλεση των υπερφιλόδοξων δημοσιονομικών στόχων σας. Υποχρεωθήκατε σε διαρκείς αναθεωρήσεις. Ακόμα συνεχίζετε να εκτίθεστε ως προς το τι εξαγγέλλετε και τι μπορείτε να πετύχετε.

Όσον αφορά τα έσοδα, καταγράφετε σημαντική υστέρηση. Το πρώτο ενδεκάμηνο του έτους αυξήθηκαν κατά 4,8% σε σχέση με πέρυσι. Θυμίζω ότι ο αναθεωρημένος στόχος σας ήταν το 6%, ενώ ο αρχικός στόχος του μνημονίου άγγιζε το 13,7%.

Όσον αφορά τις δαπάνες, με τη μείωση των εισοδημάτων και των προγραμμάτων κοινωνικής προστασίας καταφέρατε να τις περιορίσετε. Ωστόσο και πάλι υπάρχει απόκλιση σε σχέση με το στόχο σας και ετήσια μείωση της τάξης του 7,5%. Και αυτό επι-

βεβαιώνει περίτρανα την αδυναμία σας να περιορίσετε τη δημόσια σπατάλη.

Όσον αφορά το έλλειμμα, πετύχατε λογιστική μείωση κατά 27,4% σε σχέση με το 2009, όμως, βρίσκεστε και εδώ μακριά από τον αναθεωρημένο στόχο σας για μείωση κατά 33,2%. Με άλλα λόγια το μείγμα οικονομικής πολιτικής που προτείνατε και εφαρμόσατε το τρέχον έτος, απέτυχε. Είναι μείγμα συρρίκνωσης, καθίζησης, οπισθοχώρησης.

Δυστυχώς, οι αρνητικές επιδόσεις μεταφέρονται και στη δημοσιονομική πραγματικότητα του επόμενου έτους. Επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό του 2011, έναν ανεύθυνο προϋπολογισμό που θέτει για ακόμη μία φορά εν αμφιβόλω την αξιοπιστία σας - και πολύ φοβάμαι ότι θα έχει κι αυτός προσωρινό χαρακτήρα, θα αναθεωρηθεί με δυσμενέστερα μέτρα- έναν προϋπολογισμό που αγνοεί την πραγματικότητα, περιγράφει ένα περιβάλλον συνεχιζόμενης ύφεσης, είναι αντικοινωνικός και αντιαναπτυξιακός, δεν προβλέπει παρεμβάσεις για την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, συντηρεί προϋποθέσεις διόγκωσης του δημόσιου χρέους και τέλος, είναι προκλητικά φιλόδοξος ως προς το στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Η Κυβέρνηση δεν φαίνεται να πήρε το μάθημά της από τη φετινή απόκλιση και συνεχίζει να ανεβάζει τον πήχη όσον αφορά την είσπραξη εσόδων, σαν να μη βλέπει την ύφεση, το δραματικό πάγωμα της κατανάλωσης, την αυξανόμενη ανεργία.

Εξίσου ανεύθυνα έχετε ενεργήσει μέχρι τώρα σε ό,τι αφορά τον ελληνικό τουρισμό, τη βασική πηγή εσόδων για την ελληνική οικονομία. Υπονομεύετε εδώ και πάνω από ένα χρόνο κάθε αναπτυξιακή προοπτική του. Δεν τον προστατεύσατε έναντι της κρίσης, όπως είχε κάνει πρότερα η δική μας κυβέρνηση με τη λειτουργική τακτοποίηση των ξενοδοχείων, την αναστολή εισφορών, τη διεύρυνση της διαφημιστικής προβολής, την επέκταση των προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού και άλλα μέτρα στήριξης.

Δεν δώσατε λύσεις στις διαρθρωτικές αδυναμίες του τουριστικού τομέα. Αποτύχατε να απελευθερώσετε στην πράξη την αγορά της κρουαζιέρας, στερώντας σημαντικά έσοδα από την ελληνική οικονομία. Έχετε παγώσει τις διατάξεις για την τουριστική κατοικία που θα μπορούσε να δημιουργήσει εξαιρετικές προϋποθέσεις μακροπρόθεσμων επενδύσεων στην Ελλάδα. Αναγκάσατε τις τουριστικές επιχειρήσεις να απορροφήσουν την αύξηση του ΦΠΑ στις αρχές του χρόνου, προκειμένου να παραμείνουν ανταγωνιστικές εις βάρος της κερδοφορίας και της βιωσιμότητάς τους.

Τώρα έρχεστε και μειώνετε το ΦΠΑ στη διαμονή στα τουριστικά καταλύματα. Σαφέστατα αυτό συνιστά μια θετική εξέλιξη. Δεν αρκεί όμως, όχι όσο δεν υπάρχει μέριμνα για τις άλλες επιχειρήσεις του τουρισμού, πέρα από τις ξενοδοχειακές, όσο αδιαφορείτε για το θαλάσσιο τουρισμό, το συνεδριακό τουρισμό, το χειμερινό τουρισμό, για τις επενδύσεις σε μαρίνες και γκολφ, την αξιοποίηση των περιφερειακών αεροδρομίων, όχι όσο δεν ακολουθείτε συγκεκριμένη τουριστική πολιτική και δεν λαμβάνετε αναπτυξιακά μέτρα, όσο δεν δρομολογούνται παράλληλες ενέργειες για άμεση εφαρμογή του χωροταξικού για τον τουρισμό, για απορρόφηση κονδυλίων του ΕΣΠΑ για τον τουρισμό και βεβαίως για προώθηση του νέου αναπτυξιακού νόμου, το σχέδιο του οποίου σε καμία περίπτωση δεν είναι ανάλογο των προσδοκιών μας.

Να προσθέσω επίσης ότι τα κονδύλια του τουρισμού στον προϋπολογισμό του 2011 είναι σημαντικά περικομμένα, κατά 47%. Δεν υπάρχει όμως αιτιολογία για το γιατί έγιναν αυτές οι περικοπές ούτε για το γιατί και για το πώς επιλέγονται οι δράσεις που θα στηριχθούν από τον προϋπολογισμό. Γι' αυτό κι εμείς προτείνουμε στην Κυβέρνηση να προχωρήσει στη μεταρρύθμιση προς έναν προϋπολογισμό προγραμμάτων, που συνδέει στόχους, προτεραιότητες και δαπάνες, που προβλέπει την αποκεντρωμένη διαχείριση και ευθύνη εκτέλεσης, την εκτίμηση των δαπανών από μηδενική βάση και την κοστολόγηση, την ανάπτυξη στόχων και δεικτών μέτρησης των δράσεων που χρηματοδοτούνται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να συναίνεσει σε μια πολιτική που οδηγεί με μαθηματική ακρί-

βεια στη συρρίκνωση. Δεν μπορεί να συνηγορήσει σε πολιτικές που, αντί να μειώνουν τα ελλείμματα, μειώνουν το ΑΕΠ. Δεν μπορεί να πει «ναι» σε «τυφλές» περικοπές, που απειλούν την κοινωνική συνοχή. Δεν μπορεί και δεν πρόκειται να συμφωνήσει σ' έναν αιόλο προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό κοινωνικού και δημοσιονομικού εκτροχιασμού.

Παραμένουμε σταθεροί στη θέση μας. Είναι αναγκαία η δημοσιονομική πειθαρχία, δεν αρκεί όμως για την επιστροφή στην ανάπτυξη. Χρειάζονται, παράλληλα, μέτρα τόνωσης της αγοράς, απελευθέρωσης της επιχειρηματικότητας, κοινωνικής προστασίας.

Ο προϋπολογισμός του 2011 δεν εγγυάται τίποτε απ' αυτά. Για το λόγο αυτό λέμε «όχι» στις μεγαλύτερες θυσίες, «όχι» στις πρόσθετες περικοπές, «όχι» στους νέους φόρους, «όχι» στις εξωπραγματικές προβλέψεις του. Λέμε «ναι» σ' ένα νέο μείγμα δημοσιονομικής πολιτικής, που μπορεί να φέρει ανάπτυξη, οικονομική ασφάλεια, κοινωνική συνοχή, «ναι» σε μια καλύτερη προοπτική για τη χώρα, μακριά από λογικές και πρακτικές που την καθλώνουν στην ύφεση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Άγγελος Μανωλάκης.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το πιο σημαντικό για τη χώρα νομοσχέδιο, όχι μόνο της χρονιάς, όχι μόνο της τετραετίας, αλλά της Μεταπολίτευσης. Μιλάμε για έναν προϋπολογισμό εν μέσω εθνικής κρίσης, και μάλιστα μετά από δανειακή σύμβαση των 110 δισ. που αναγκαστήκαμε να υπογράψουμε, ώστε να αποφευχθεί η χρεοκοπία της χώρας μας, με τις όποιες καταστροφικές συνέπειες για το μέλλον του λαού μας.

Με τον προϋπολογισμό του 2010 καταφέραμε να μειώσουμε το δημόσιο έλλειμμα κατά έξι μονάδες στο ΑΕΠ, δηλαδή κατά 14 δισ. ευρώ, πρωτόγνωρο νούμερο παγκοσμίως, όσο δηλαδή το αύξησε, δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία στον τελευταίο χρόνο διακυβέρνησής της, ενώ αντίθετα είχε προβλέψει μείωση κατά έξι μονάδες.

Με τον προϋπολογισμό του 2010 πήραμε κυρίως οριζόντια δημοσιονομικά μέτρα, πολλές φορές πράγματι επώδυνα για το μισθωτό και το χαμηλοσυνταξιούχο.

Με τον προϋπολογισμό, όμως, του 2011 κάνουμε στοχευμένες παρεμβάσεις σε ΔΕΚΟ, υγεία, «κλειστά» επαγγέλματα και άλλα. Κάνουμε μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές και δύσκολες αλλά αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, που θα δώσουν νέα ώθηση στην οικονομία της πατρίδας μας, ώστε να μην φθάσει πάλι ποτέ στη σημερινή κατάσταση.

Χτίζουμε τη νέα, σύγχρονη Ελλάδα, πατάσοντας τη φοροδιαφυγή, τη διαφθορά, τη διαπλοκή. Γιατί το πρόβλημα της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο οικονομικό, είναι κυρίως πολιτικό, είναι αξιακό. Πρέπει πριν απ' όλα να αλλάξουμε το συντηρητικό, το συγκεντρωτικό και εν πολλοίς διεφθαρμένο κράτος. Γι' αυτό φέραμε τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» στην αυτοδιοίκηση, μάλιστα μέσα σε μόλις ένα χρόνο, για να στηρίξουμε την αποκέντρωση.

Επαναφέραμε παντού το ΑΣΕΠ, για να εμπεδώσουμε την αξιοκρατία. Κτυπάμε το πελατειακό κράτος, κτυπάμε την πελατειακή νοοτροπία που μας διέπει παντού.

Κάναμε τόσα πολλά μέσα σ' ένα χρόνο. Να μιλήσω για το ασφαλιστικό, το φορολογικό και τόσα άλλα; Θα κάνουμε, όμως, ακόμη πιο πολλά τον επόμενο χρόνο. Πρέπει εμείς, η δική μας γενιά, να θυσιαστεί ξεχρεώνοντας τη χώρα, για να μη χρεοκοπήσει η νέα γενιά, τα παιδιά μας.

Κερδίσαμε το πρώτο ημίχρονο το 2010. Θα κερδίσουμε και το δεύτερο ημίχρονο το 2011. Ή θα γράψουμε ιστορία, ή η ιστορία θα μας διαγράψει, όπως είτε και ο Πρόεδρος μας. Πρέπει όμως, εκτός από τα μέτρα προσαρμογής και τις διαρθρωτικές αλλαγές, να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη -το μεγάλο ζητούμενο-, που δεν θα στηρίζεται όμως στον καταναλωτισμό με δανειακά, αλλά στην παραγωγή, στις εξαγωγές, στην καινοτομία, στην

«πράσινη» ανάπτυξη.

Πρέπει μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, κύριε Υπουργέ, που φέτος είναι σε ικανοποιητικά επίπεδα για την εποχή, να προχωρήσουν άμεσα και με γρήγορους ρυθμούς μεγάλοι οδικοί άξονες, όπως αυτός της Κορίνθου-Πατρών, που δυστυχώς είναι η μεγαλύτερη καρμανιόλα της χώρας.

Επίσης πρέπει να προχωρήσουν έργα υποδομής που αφορούν στην αγροτική ανάπτυξη και στην προστασία του περιβάλλοντος, όπως αυτό του φράγματος του Ασωπού στην Κορινθία, που επίτελους θα ξεδιψάσει πολλές καλλιέργειες αλλά και τους κατοίκους της περιοχής.

Να ενισχυθούν οι εξαγωγές ποιοτικών αγροτικών προϊόντων, όπως λάδι, κρασί, σταφίδα και άλλα, που είναι παραδοσιακά προϊόντα της Κορινθίας αλλά και άλλων περιοχών της χώρας.

Το 2011, παρά τις δυσκολίες που έχει στην αρχή, όπως την ύφεση, την ανεργία, την έλλειψη ρευστότητας, θα μας οδηγήσει προς το δεύτερο εξάμηνο σε σημάδια ανάκαμψης και έτσι από το 2012 θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα και τη δυνατότητα να ξεχρεωνόμαστε σιγά-σιγά, να στεκόμαστε στα δικά μας πόδια ως χώρα και να αντιμετωπίζουμε το μέλλον με αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση.

Σ' αυτήν την εθνική προσπάθεια σωτηρίας της πατρίδας μας πρέπει και θα βοηθήσει η Ευρώπη, γιατί το οικονομικό πρόβλημα της χώρας δεν είναι μόνο ελληνικό, είναι και ευρωπαϊκό. Ο μηχανισμός στήριξης πρέπει να γίνει πιο εύρωστος, όπως επίσης και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να έχει περισσότερα κεφάλαια. Και κυρίως πρέπει να λειτουργήσει το ευρωμόλογο, ώστε να δοθεί μια ανάσα, μια σιγουριά στις αδύναμες χώρες, όπως είναι η Ελλάδα, η Ιρλανδία, η Πορτογαλία και άλλες.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται άλλωστε και η αξιολογική σχετική πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού μας. Η επιμήκυνση αποπληρωμής του χρέους των 110 δισ. είναι θετικό και αναγκαίο να γίνει, αλλά χρειάζεται από το 2013 και μετά, δηλαδή το 2014 και 2015, όπου θα κληθούμε να πληρώσουμε μεγάλο μέρος του χρέους μας των 300 δισ., να έχουμε την «ασπίδα» του ευρωμόλογου, δηλαδή την ενδεχόμενη φθηνή δανειοδότηση μέσω αυτού. Πρέπει με άλλα λόγια η ευρωζώνη, η ΟΝΕ να μην μείνει μόνο «ΝΕ», δηλαδή Νομισματική Ένωση, αλλά «ΟΝΕ», δηλαδή Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Κι αυτό συνεπάγεται την οικονομική και πολιτική ενότητα της Ευρώπης.

Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι επίσης αναδιανεμητικός. Βάζει μια μεγάλη «κόκκινη γραμμή» στη μείωση του εισοδήματος των μισθωσυντηρητών και χαμηλοσυνταξιούχων και κτυπά τα «ρετιρέ», τους μεσάζοντες, τους φοροφυγάδες και την εν γένει παρασιτική οικονομία, που χρόνια τώρα απομυζούσε το κράτος και τώρα μάλιστα αντιδρά λυσσαλέα.

Το καθήκον σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να σώσουμε τη χώρα από τη χρεοκοπία, να τη σώσουμε από τη φτώχεια και τις ανισότητες, από το πτωχόρισμα και την υπανάπτυξη.

Η οργή που πράγματι υπάρχει στον κόσμο πρέπει να γίνει δημιουργική οργή. Η υπέρβαση σήμερα δεν είναι ο λαϊκισμός, δεν είναι ο φασισμός ή ο ισοπεδωτισμός, ότι, για παράδειγμα, φταίνε και οι τριακόσιοι της Βουλής ή «να καεί, να καεί η Βουλή». Αυτοί ήταν στόχοι του Χίτλερ.

Δεν είναι επίσης ούτε ο άνανδρος ξυλοδαρμός ενός μετριοπαθούς πολιτικού.

Υπέρβαση και στόχος μας πρέπει να είναι η συλλογική δουλειά, με συναίνεση, με συνεννόηση, για να ανατρέψουμε αυτήν τη σημερινή μίζερη κατάσταση και να βάλουμε τα θεμέλια μιας σύγχρονης Ελλάδας, όπου θα ζουν τα παιδιά μας με ευημερία, με δικαιοσύνη και υπερηφάνεια.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Άγγελο Μανωλάκη.

Παρακαλώ τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Θεόφιλο Λεονταρίδη, να λάβει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία βυθίζεται ολοένα και περισσότερο σε γενική κατάθλιψη. Η απουσία ελπίδας για το αύριο είναι εμφανής σε όλες τις μετρήσεις της κοινής

γνώμης, αλλά και σε όσους ζουν μέσα στον κόσμο.

Τα φετινά Χριστούγεννα θα είναι διαφορετικά για όλους τους Έλληνες και δυστυχώς, δεν θα είναι τα τελευταία, που θα γιορτάσουμε με αυτόν τον τρόπο. Είναι τα πρώτα Χριστούγεννα χωρίς δώρο για εκατομμύρια εργαζομένους και συνταξιούχους.

Ταυτόχρονα οι μειώσεις μισθών που επιβάλλονται στον ιδιωτικό, αλλά και στον δημόσιο τομέα μέσω των περικοπών των επιδομάτων, επαναφέρουν τα εισοδήματα των Ελλήνων στα επίπεδα της περασμένης δεκαετίας, δηλαδή σε τιμές δραχμής. Δεν ισχύει, όμως, το ίδιο και για τις τιμές της αγοράς, που συνεχίζουν να εκτοξεύονται προς τα επάνω, μειώνοντας την αγοραστική αξία των εισοδημάτων που περικόπτονται. Οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, δεν θα συγχωρήσουν ποτέ στο ΠΑΣΟΚ, ότι τους ανέτρεψε βιαίως τη ζωή τη δική τους και των παιδιών τους και παρ' όλες τις διαβεβαιώσεις ότι δεν θα υπάρξει νέα μείωση των μισθών, η κατάληξη ήταν η άγρια αποδόμηση των εργασιακών σχέσεων, όπου ξεκληρίζονται βασικά δικαιώματα δεκαετιών.

Ακυρώθηκαν σχεδιασμοί και τα όποια όνειρα των εργαζομένων, όπου όνειρο δεν είναι απαραίτητα η μεγάλη ζωή, αλλά κάτι τόσο αυτονόητο, όσο η δυνατότητα να σπουδάσουν τα παιδιά τους ή να αποπληρώσουν το δάνειο για το σπίτι τους.

Αυτή η πολιτική μετατρέπει όλους τους ιδιωτικούς υπαλλήλους σε γενιά των 700 ευρώ. Ίσως όχι όλους, κάποιιοι θα είναι των 500 ή των 300 ευρώ. Η κινεζοποίηση της Ελλάδας σε μισθούς, φαίνεται ότι είναι το όνειρο της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Μαζί με όλα αυτά η κατάργηση των επιδομάτων σε τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες με δημοσιονομικά και όχι με δημογραφικά κριτήρια βάζει μπουρλότο στα θεμέλια ενός γερασμένου κράτους. Αναρωτιέται κάποιος τι νόημα έχει η πολιτική, όταν η άσκησή της περιορίζεται στην υλοποίηση αποφάσεων, οι οποίες λαμβάνονται ερήμην του πολίτη και του πολιτικού, που υποτίθεται ότι τον εκπροσωπεί! Είναι επαρκής δικαιολογία για μία εκλεγμένη Κυβέρνηση, ότι κάνει αναγκαστικά πράγματα με τα οποία διαφωνεί, γιατί έτσι την υποχρεώνουν οι δανειστές;

Γενικά όλοι οι δείκτες δείχνουν επιδείνωση: ανεργία, πληθωρισμός, ύφεση, ενώ μειωμένες είναι οι δαπάνες στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, στην παιδεία, στην υγεία, στην εθνική άμυνα. Στον αγροτικό τομέα επενδυτικά προγράμματα παγώνουν, κονδύλια χάνονται, έργα από το ΕΣΠΑ δεν ξεκινούν ακόμη, το αγροτικό εισόδημα φθίνει. Οι βαμβάκοκαλλιεργητές περιμένουν εναγωνίως αποζημιώσεις από τις καταστροφές που υπέστησαν. Οι τευτλοκαλλιεργητές εκφράζουν την ανησυχία τους για το μέλλον αυτής της καλλιέργειας. Οι μεγάλες αυξήσεις στα καύσιμα και γενικότερα στο κόστος παραγωγής, η απουσία έργων υποδομής, η έλλειψη εφαρμογής των αρχών ελέγχου στην αγορά, φέρνουν τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους σε αγανάκτηση και απελπισία.

Στον τομέα της παιδείας, παρά τη ρητή και κατηγορηματική δέσμευση του Πρωθυπουργού για 1 δισεκατομμύριο ευρώ επιπλέον κονδύλια, αυτό υλοποιήθηκε, αλλά προς την αντίθετη κατεύθυνση με μείωση 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Εσείς που μιλούσατε για αποκέντρωση, προαναγγέλλατε με διαρροές συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων στα ΤΕΙ σπέρνοντας τον πανικό στις τοπικές κοινωνίες, όπως έγινε τώρα τελευταία στις Σέρρες οδηγώντας τα πράγματα σε έναν νέο συγκεντρωτισμό. Σας προειδοποιούμε, όμως, ότι αν έχετε και κατ' ελάχιστο τέτοιες σκέψεις στο μυαλό σας, δεν θα σας αφήσουμε ούτε εμείς αλλά ούτε και η κοινωνία να τις υλοποιήσετε.

Έρχομαι και στον τομέα της Εθνικής Άμυνας, τομέα που τους τελευταίους μήνες είχα την ευθύνη του ελέγχου της Κυβέρνησης από την πλευρά του κόμματός μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκφράζουμε τη βαθιά μας ανησυχία για τις μεγάλες περικοπές στον προϋπολογισμό του 2011 στον τομέα της Εθνικής Άμυνας. Δεν συμφωνούμε με τη γενική και επίπεδη μείωση των κονδυλίων και μάλιστα σε ποσοστά που αγγίζουν το 20%, για όλους τους κλάδους των Ενόπλων Δυνάμεων. Οι όποιες μειώσεις, αν θα γίνουν, θα πρέπει να γίνουν με επιχειρησιακά και μόνο κριτήρια αν ανάλογα με τις υποχρεώσεις και τα έργα που ανατίθενται σε κάθε κλάδο.

Γνωρίζετε πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι, ότι υπάρχουν ήδη ελλείψεις σε κρίσιμα υλικά και ανταλλακτικά λόγω στενότητας

πιστώσεων, που επηρεάζουν τη λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων. Όμως το αξιόμαχο του στρατεύματος θα πρέπει να διατηρηθεί σε υψηλά επίπεδα και αυτό δεν επιτυγχάνεται με μειώσεις τέτοιου βαθμού, ούτε με περιορισμό της στρατιωτικής εκπαίδευσης ή της πολυπλοκότητας των ασκήσεων.

Στους δεκαπέντε περίπου μήνες της διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ τα προβλήματα στις Ένοπλες Δυνάμεις διογκώθηκαν, τα στελέχη προβληματίστηκαν έντονα, ενώ υπέστησαν πλήγματα, που είχαν αρνητική επίπτωση στο ηθικό τους. Οι κομματικές κρίσεις, η ανέλιξη των υμετέρων, σε συνδυασμό με μία σειρά ατυχών δηλώσεων της πολιτικής ηγεσίας, που αναφέρθηκε απαξιωτικά για τους ένστολους, τόσο δημόσια όσο και σε υπηρεσιακό επίπεδο είχε αρνητική επίπτωση στο ηθικό των στελεχών και προκάλεσε αγανάκτηση και απογοήτευση κυρίως στα νέα στελέχη. Και δυστυχώς η απαράδεκτη αυτή κατάσταση συνεχίζεται.

Σας θυμίζω την προ μηνός δήλωση του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, του κ. Πάγκαλου, ότι οι στρατιωτικοί είναι το πλέον αντιπαραγωγικό τμήμα του ελληνικού λαού. Αν είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια πράγματα από υπεύθυνους Έλληνες πολιτικούς!

Η προσπάθεια εξομίωσης από την πολιτική ηγεσία των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων με τους δημοσίους υπαλλήλους και η σημαντική περικοπή του εισοδήματός τους, καθώς και η αλλαγή προς το χειρότερο του ασφαλιστικού και συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, επιβάρυνε ακόμη περισσότερο το κλίμα στις Ένοπλες Δυνάμεις, με αποτέλεσμα οι παραιτήσεις να φθάσουν σε πρωτοφανή επίπεδα το 2010 ξεπερνώντας τις τρεις χιλιάδες, με σοβαρές συνέπειες στην εύρυθμη λειτουργία του στρατεύματος.

Ένα άλλο εξίσου σημαντικό θέμα είναι η πλήρης απαξίωση των κρατικών αμυντικών βιομηχανιών, που υπάγονται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και η έλλειψη προγραμματισμού και στόχων που αποτυπώνονται στις αγωνιώδεις φωνές των εργαζομένων, οι οποίοι μιλούν για διαλυτικές τάσεις και απαξίωση της εταιρείας από την Κυβέρνηση. Έπρεπε να περάσουν δεκαπέντε μήνες απραξίας, τα χρέη των εταιρειών να προσεγγίσουν τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ, να υπάρχει στασιμότητα παραγγελιών, για να αποφασίσει η Κυβέρνηση να αναθέσει τις εταιρείες σε συμβούλους, οι οποίοι κάποια στιγμή θα υποβάλλουν προτάσεις για το μέλλον των εταιρειών. Δηλαδή «ζήσε Μάη, μου να φας τριφύλλι», που λέει και ο λαός. Και όλα αυτά με τους πέντε χιλιάδες των εργαζομένων των εταιρειών, να βρίσκονται μεταξύ σφύρας και άκμονος.

Δεν πρέπει, επίσης, να παραβλέψουμε ότι η πολυδιαφημισμένη συμφωνία πώλησης των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά στην «ABU DHABI MAR», επιβαρύνει τη χώρα και μάλιστα σε περίοδο οξύτατης οικονομικής δυσχέρειας με το ιλιγγιώδες ποσόν του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, που προήλθε από την απευθείας ανάθεση δύο επιπλέον υποβρυχίων και το οποίο θα υποθηκεύσει ακόμη περισσότερο την προσπάθεια ανάκαμψης της οικονομίας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Αλλά και το έργο σας, όσον αφορά στα μετοχικά ταμεία και κυρίως στο Μετοχικό Ταμείο Στρατού δεν θα πρέπει να σας κάνει υπερήφανους. Οι υποσχέσεις σας για βιώσιμη λύση και εξορθολογισμό του Μετοχικού Ταμείου Στρατού έμειναν στα χαρτιά, ενώ οι χιλιάδες μερισματούχοι, που τόσα χρόνια πλήρωναν κανονικά τις εισφορές τους απειλούνται με πρωτοφανείς περικοπές, πράγμα άδικο, γιατί τα χρήματα του μερισματος είναι χρήματα δουλειάς και ιδρώτα των στελεχών.

Παρά την επικοινωνιακή επίθεση φιλίας της Κυβέρνησης προς τη γείτονα χώρα, τα γεγονότα μιλούν δυστυχώς από μόνα τους. Τους τελευταίους μήνες ακολουθώντας αυτήν την πολιτική, οι Έλληνες πολίτες έγιναν μάρτυρες σωρείας προκλητικών ενεργειών της Τουρκίας, η οποία αμφισβητεί ευθέως κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Ακόμα και κατά τη διάρκεια επισήμων επισκέψεων Αρχηγών,

όπως πρόσφατα κατά τις επισκέψεις των Αρχηγών του Ναυτικού και του Στρατού στην Τουρκία, οι παραβιάσεις του εθνικού εναερίου χώρου από τα τουρκικά αεροσκάφη αντί να μειωθούν, αυξήθηκαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Τελειώσατε, κύριε Λεονταριδίδη. Σας ευχαριστούμε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Είναι καιρός οι αντιδράσεις μας να μην χαρακτηρίζονται μόνο από ψυχραιμία, αλλά να είναι πιο άμεσες και αποφασιστικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η κατάχρηση του χρόνου είναι εις βάρος των συναδέλφων ομιλητών.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Εμείς καταψηφίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, έναν προϋπολογισμό που φέρνει τη χώρα δεκαετίες πίσω και προκαλεί την οργή και την αγανάκτηση όλων των Ελλήνων.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει τώρα η κ. Μαρία Μίχου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από την Πιερία.

MARIA MIXOU: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι μας εντυπωσίασε ο Υπουργός Μεταφορών με τα πολύ υψηλά ποσοστά που ανέφερε όσον αφορά τα έργα που βρίσκονταν σε καθυστέρηση όταν ανέλαβε το Υπουργείο. Ήταν πραγματικά εντυπωσιακά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πεπειθήσή μου είναι ότι για να αντιληφθείς σωστά μία κατάσταση, πρέπει να γνωρίζεις όχι μόνο την ουσία της, αλλά και το γενικότερο πλαίσιο στο οποίο δημιουργήθηκε. Πώς φτάσαμε να συζητάμε σήμερα εδώ τον πιο δύσκολο, ίσως, προϋπολογισμό –αλλά αναγκαίο– του ελληνικού κράτους από τη Μεταπολίτευση;

Όπως όλοι γνωρίζουμε από το 2007 το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα βρίσκεται σε αστάθεια. Αιτία είναι η αδηφάγος διάθεση ορισμένων επενδυτών για γρήγορα κέρδη από τη μία πλευρά και από την άλλη η αδυναμία του πολιτικού συστήματος να θέσει όρια στην κερδοσκοπία. Η κρίση αυτή δεν έδειξε να επηρεάζει τη χώρα μας άμεσα σε πρώτη φάση. Την επηρέασε, όμως, έμμεσα, καθώς οι διεθνείς αγορές έγιναν πιο σφιχτές στο δανεισμό.

Μέσα σε αυτό το διεθνές οικονομικό περιβάλλον η προηγούμενη κυβέρνηση άφησε αθωράκιστη στις ορέξεις των κερδοσκόπων τη χώρα. Ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός και τα παραποιημένα στοιχεία για το έλλειμμα, είχαν σαν αποτέλεσμα να εκμηδενιστεί η αξιοπιστία της χώρας και στους Ευρωπαίους εταίρους, αλλά και στις διεθνείς αγορές.

Υπό αυτές τις συνθήκες ο δανεισμός ήταν πλέον αδύνατος.

Μπροστά στο φάσμα της χρεοκοπίας η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός προσωπικά, κατάφεραν να δημιουργήσουν ένα μηχανισμό στήριξης για τη διάσωση της ελληνικής οικονομίας, ένα μηχανισμό που αποτελεί τη μόνη ρεαλιστική λύση. Ούτως ή άλλως δεν ακούσαμε καμμία άλλη ρεαλιστική λύση γι' αυτό το θέμα εδώ μέσα.

Δεν είναι τυχαίο ότι και η Ιρλανδία αποφάσισε πρόσφατα να ενταχθεί σε αυτόν.

Κύριοι συνάδελφοι, ποια κατάσταση καλούμαστε να διαχειριστούμε; Με βάση τους υπολογισμούς του Υπουργείου Οικονομικών το 2011 αναμένεται μείωση του ελλείμματος στο 7,4% από το 15,4 που παραλάβαμε. Αναμένεται, δηλαδή, μέσα σε μόλις δύο χρόνια μία μείωση του ελλείμματος της τάξης του 50%. Το νούμερο αυτό δείχνει ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού έχουν αντίκρισμα.

Ένα από τα μεγάλα στοιχεία του φετινού προϋπολογισμού είναι η περαιτέρω αύξηση των εσόδων μέσω της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής. Η χώρα μας έχει 30% εκτιμώμενη απώλεια εσόδων από ΦΠΑ, τη στιγμή που ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 12%.

Κατά συνέπεια τα φορολογικά έσοδα είναι πολύ πιο χαμηλά από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, ενώ οι φορολογικοί συντελεστές σε άμεση και έμμεση φορολογία είναι περίπου ίδιοι.

Για το λόγο αυτό μέσα στο 2011 υπάρχουν στοχευμένες πολιτικές, λαμβάνονται συγκεκριμένα μέτρα και για την είσπραξη καθυστερούμενων φορολογικών οφειλών και για τη δημιουργία ενός πλαισίου επίλυσης φορολογικών διαφορών, για το λαθρεμπόριο των καυσίμων, καθώς και άλλα μέτρα για την ενίσχυση των εσόδων.

Κύριοι συνάδελφοι, το 2010 η Κυβέρνηση ξεκίνησε μία μεγάλη εθνική προσπάθεια με διπλή στόχευση. Πρώτος στόχος, η δημοσιονομική προσαρμογή. Ο δεύτερος και πιο σημαντικός είναι η προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών. Μόνο μέσα από δομικές αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση, την παιδεία, το επιχειρηματικό περιβάλλον, αλλά και την αγροτική παραγωγή, η χώρα θα περάσει σε μία εποχή βιώσιμης ανάπτυξης που θα στηρίζεται στην παραγωγή και την καινοτομία. Ήρθε η ώρα να περάσουμε από μία εποχή διαρκούς κατανάλωσης σε μία νέα εποχή παραγωγής ανταγωνιστικών προϊόντων που θα εξάγουμε, διεκδικώντας μερίδιο στις διεθνείς αγορές.

Για το λόγο αυτό η Κυβέρνηση φέρνει μία σειρά από νομοσχέδια που στόχο έχουν να τονώσουν την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα. Πολύ σύντομα θα κατατεθεί ο νέος επενδυτικός νόμος.

Κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μου ο τομέας της εργασίας και της κοινωνικής ασφάλισης δοκιμάζεται εντονότερα σήμερα από κάθε άλλον. Για το λόγο αυτό το Υπουργείο Εργασίας ανακοίνωσε το πλαίσιο πολιτικών για το νέο έτος, το οποίο αποτελείται από τρεις πυλώνες.

Πρώτον, δράσεις για ένα βιώσιμο, αποτελεσματικό και πιο δίκαιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Δεύτερον, δράσεις για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Τρίτον, δράσεις για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, την κοινωνική προστασία και την υποστήριξη των ευάλωτων ομάδων.

Το πλαίσιο αυτό αποτελεί συνέχεια των νομοθετικών παρεμβάσεων που αναλάβαμε το 2010.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι όταν ανέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τη διακυβέρνηση της χώρας, η κατάσταση στα ασφαλιστικά ταμεία ήταν εκρηκτική. Τον Οκτώβριο του 2009 τα ταμεία αδυνατούσαν να καταβάλουν συντάξεις. Με την ασφαλιστική μεταρρύθμιση η Κυβέρνηση κατάφερε να δημιουργήσει ένα βιώσιμο και πιο δίκαιο σύστημα, ένα σύστημα που εγγυάται κατώτατο εισόδημα για όλους τους πολίτες που συμπληρώνουν το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους, ακόμη κι αν δεν έχουν προϋποθέσεις συνταξιοδότησης.

Με την εισαγωγή της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης φαρμάκων και ιατρικών πράξεων, μειώσαμε δραστικά την ανεξέλεγκτη, μέχρι πρότινος, σπατάλη. Μόνο για το 2011 η εξοικονόμηση εκτιμάται ότι θα φτάσει στο 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Το δεύτερο μεγάλο πρόβλημα είναι αυτό της ανεργίας που πλήττει κυρίως τις γυναίκες, τους νέους, αλλά και όσους βρίσκονται πλησίον της συνταξιοδότησης. Το μεγαλύτερο κοινωνικό πρόβλημα, όπως χαρακτηρίστηκε πολύ σωστά κατά την άποψή μου από τον Πρωθυπουργό. Το ποσοστό της ανεργίας για φέτος φτάνει στο 12,1%, ενώ το επόμενο έτος εκτιμάται ότι θα φτάσει στο 14,6%.

Μάλιστα, η κεντρική Μακεδονία, στην οποία εντάσσεται και ο Νομός Πιερίας, αντιμετωπίζει έντονα –ακόμα πιο έντονα από άλλες περιοχές- το πρόβλημα. Οι μετρήσεις δείχνουν ότι είμαστε πάνω από το γενικό μέσο όρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου επιτρέψετε ελάχιστα χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

Η επί χρόνια έλλειψη δημοσίων επενδύσεων στο νομό, η μη αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, έφεραν και τα σημερινά αποτελέσματα. Για εμάς η προηγούμενη κυβέρνηση είχε μόνο διόδια για το δικό μας νομό.

Το Υπουργείο Εργασίας, λοιπόν, σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ, δημιούργησε μια σειρά προγραμμάτων, τα οποία ήδη έχουν

φέρει σημαντικά αποτελέσματα. Τα προγράμματα στοχεύουν τόσο στη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης, όσο και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Ιδιαίτερα σημαντική παρέμβαση αποτελούν τα τοπικά ολοκληρωμένα προγράμματα. Και θεωρώ ότι η επέκτασή τους στο μεγαλύτερο τμήμα της χώρας και ιδιαίτερα στις περιοχές όπου έχουν μεγαλύτερη ανάγκη, θα αποτελέσει μία πολύ θετική εξέλιξη.

Κλείνοντας, οι στοχευμένες παρεμβάσεις, με τη συμμετοχή των τοπικών κοινωνιών, εγγυώνται σε πολύ μεγάλο βαθμό το σωστό σχεδιασμό και την αποδοτικότητα των μέτρων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μίχου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Πολατίδης Ηλίας.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα κάνω ένα σχόλιο σε κάτι που ανέφερε η αξιότιμη Υπουργός Παιδείας σχετικά με το γιατί πρέπει να προχωρήσει η ισχυρότερη πολιτική ενοποίηση στην Ευρώπη, κάτι με το οποίο διαφωνώ σφοδρώς. Διότι, λέει, θα πρέπει ο Έλληνας Πρωθυπουργός εκτός από κυβερνήτης της Ελλάδας να είναι και συγκυβερνήτης του ευρωπαϊκού πλοίου. Μάλλον μούτσος θα είναι με το 1,6% του ΑΕΠ, το οποίο έχει η Ευρωζώνη και μικρότερο ποσοστό. Άρα, όταν λέμε κάτι, να σκεφτόμαστε και τις συνέπειές του.

Όταν μία επιχείρηση ή ένα νοικοκυριό έχει οικονομικά προβλήματα, το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνει τι είναι, κύριε Μαρκάκη, που είστε άνθρωπος της αγοράς; Θα πρέπει να δει όλες τις αποφάσεις που πήρε στο παρελθόν και να τις εξετάσει μία προς μία, ούτως ώστε να δει τι έχει κάνει λάθος και να μπορέσει να το διορθώσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία πηγαίνετε προς τα μπροστά, μας λέτε τι θα κάνετε στο μέλλον για να τα διορθώσετε, χωρίς να πείτε τι κάνατε λάθος και μας φέρατε σ' αυτήν την κατάσταση.

Αυτά τα οποία πρέπει να μπου από μηδενική βάση –ακόμη και πολύ βασικές επιλογές, οι οποίες έγιναν- είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ. Θυμάστε τι έλεγε, κύριε Υπουργέ, ο τότε Πρωθυπουργός κ. Σημίτης; Εγώ έχω ανατρέξει στα Πρακτικά και έχω βρει μία προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση στη Βουλή το 2001 που έλεγε ο τότε Πρωθυπουργός –συμφωνούσε βέβαια με αυτόν και ο πρώην Πρωθυπουργός, τότε Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, κ. Καραμανλής- ότι εφόσον μπορούμε στο ευρώ, πλέον όλα τα προβλήματά μας θα είναι λυμένα. Θα μπορούμε να δανειζόμαστε όσα θέλουμε. Το μόνο πρόβλημα που θα έχουμε θα είναι τυχαίο παράγοντες, όπως παραδείγματος χάριν η αύξηση της τιμής του πετρελαίου.

Θυμάστε αυτά τα οποία εσείς ισχυριζόσασταν για ισχυρή Ελλάδα; Θυμάστε αυτά τα οποία λέγατε για σύγκλιση; Γιατί, κατηγορείτε τους εργαζομένους στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, που πίστεψαν αυτά που λέγατε για σύγκλιση, και ζήτησαν να πάρουν και αυτοί αύξηση στους μισθούς τους;

Έρχεται σήμερα με περίσσιο θράσος ο Υπουργός Οικονομικών και λέει ότι σ' αυτό το διάστημα οι μισθοί στην Ελλάδα αυξήθηκαν περισσότερο από το μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δεν ήταν το ζητούμενο; Εσείς δεν λέγατε ότι πρέπει να γίνει σύγκλιση μισθών; Πώς ακριβώς θα γινόταν;

Το μοναδικό πλεονέκτημα που είχε η Ελλάδα από την εισοδή της στο ευρώ, ήταν ο φθηνός δανεισμός. Αυτό με τη σημερινή κρίση έχει εκλείψει. Άρα, σήμερα η παραμονή στο ευρώ για τον ελληνικό λαό έχει μόνο μειονεκτήματα.

Άρα, πρέπει να συζητήσουμε διάφορα. Πρώτον, θα υπάρχει ευρώ στο μέλλον; Δεν θα το επηρεάσουμε εμείς αυτό, θα το επηρεάσει η Γαλλία και η Γερμανία, αλλά θα υπάρχει; Δεν πρέπει να γίνουν διάφορα σενάρια και να δούμε τι θα κάνουμε σ' αυτήν την περίπτωση;

Δεύτερον, μήπως θα είναι προς το συμφέρον ορισμένων ισχυρών χωρών να μην είναι η Ελλάδα στο ευρώ; Τρίτον, είναι προς το συμφέρον της Ελλάδας να μείνει στο ευρώ; Τέταρτον, εάν

συμβεί μία τέτοια εξέλιξη, με ποιο τρόπο θα μετριαστούν οι δυσμενείς επιπτώσεις;

Επειδή, ακούω μία καταστροφολογία για την περίπτωση που φύγει η Ελλάδα από το ευρώ και ότι θα γίνει το ένα και το άλλο, θέλω να σας θυμίσω, κύριε Μαρκάκη, τι λεγόταν όταν είχε φθάσει περίπου στα 150 δολάρια το βαρέλι το πετρέλαιο. Μας έλεγαν τότε ότι ευτυχώς που είμαστε στο ευρώ, διότι μας έχει προστατεύσει και ότι θα ήμασταν σε καταστροφή, εάν είχαμε δραχμή.

Γιατί, στα άλλα γειτονικά μας κράτη, όπως τα Σκόπια, η Αλβανία και η Βουλγαρία, τα οποία έχουν χαμηλότερη οικονομία από την ελληνική, αυτές οι καταστροφικές συνέπειες που θα είχαμε εμείς, εάν είχαμε το εθνικό νόμισμα, δεν συνέβησαν, όταν ανέβηκε κατακόρυφα το πετρέλαιο; Άρα, έχουν ειπωθεί από ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία πάρα πολλά ψέματα στον ελληνικό λαό.

Είμαστε, όμως, καλώς ή κακώς, ασχέτως του πως φθάσαμε εδώ, σε μία κρίση. Σε αυτήν εδώ την κρίση δεν πρέπει να κοπούν –στο παράδειγμα που ανέφερα πριν- οι περιττές πολυτέλειες; Μπορούμε να έχουμε δύο εκατομμύρια λαθρομετανάστες και ανοιχτά τα σύνορά μας, ούτως ώστε να έρχονται συνεχώς περισσότεροι; Μπορούμε να ανεχόμαστε ένα παρεμπόριο, το οποίο κοστίζει 4 δισεκατομμύρια ευρώ στα έσοδα του ελληνικού δημοσίου; Ναι ή όχι;

Μπορούμε να ξοδεύουμε λεφτά, από αυτά που δεν έχουμε και δανειζόμαστε, για να χτίζουμε τζαμιά; Μπορούμε να ανεχόμαστε τα ψυχολογικά προβλήματα ορισμένων παιδών της αστικής τάξεως από τα βόρεια προάστια, που κάθε λίγο και λιγάκι καταστρέφουν την Αθήνα και κάνουν ζημιές στην ελληνική οικονομία, για να εκτονώσουν τα ψυχολογικά τους προβλήματα; Μπορούμε να ανεχόμαστε την παγκοσμιοποίηση και ό,τι συνεπάγεται αυτή; Είναι περιττές πολυτέλειες σε περίοδο οικονομικής κρίσεως.

Τι να πούμε για το δημόσιο χρέος; Από το 2008 επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας –βέβαια τότε ο Υπουργός και ο Υφυπουργός Οικονομικών ήταν γενικός και ειδικός αγορητής επί του προϋπολογισμού, αλλά οφείλουμε να τα λέμε- σας έλεγε, δια του ομιλούντος, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ότι έχουμε μία τεράστια και αντιπαραγωγική δαπάνη ύψους 9,8 δισεκατομμυρίων ευρώ για τόκους του δημοσίου χρέους.

Αυτό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στην ελληνική οικονομία. Εσείς τώρα με την πολιτική σας το έχετε πάει στα 15,6 δις ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι από αυτές τις δαπάνες -περίπου το 70% ανήκει σε ξένους- τα 10,92 δις. ευρώ θα φύγουν στο εξωτερικό και δεν θα φορολογηθούν ποτέ ξανά στην Ελλάδα.

Αυτή είναι μία κλοπή, που γίνεται από το διεθνές τραπεζικό σύστημα. Είναι φυσικά με δικές μας ευθύνες, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι οι αγορές είναι άγιες. Έχουμε τεράστια προβλήματα, το οποία συνεχώς χειροτερεύουν από τη συμπεριφορά των αγορών.

Οι αγορές –επειδή ακούμε και ορισμένα ηθικού τύπου επιχειρήματα- είναι τοκογλύφοι. Φταίμε εμείς που πέσαμε στα νύχια τους, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι τις αποφάσεις τις παίρνουν με ηθικά κριτήρια και ότι εάν οι αγορές δουν ότι δουλεύουμε αποδοτικότερα θα μας επιβραβεύουν ή θα μας τιμωρήσουν. Οι αγορές είναι τοκογλύφοι, που θέλουν να βγάλουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για να λυθεί το πρόβλημα, όπως λέτε εσείς, χρειαζόμαστε πρωτογενή πλεονάσματα που να είναι περισσότερα των τόκων. Για φέτος χρειαζόμαστε 15,6 δις. ευρώ και στο μέλλον να είναι περισσότερα. Δεν αρκεί αυτό απλώς και μόνο να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα, πρέπει να ξεπερνάμε το επίπεδο των τόκων.

Εσείς προτείνετε ως λύση το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών. Δεν θα φέρει καθόλου έσοδα. Κάνετε την τροπολογία Μπολκενστάιν, δεν έφερε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Θα πω τέσσερις συγκεκριμένες προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ πολύ, όχι προτάσεις. Ήδη κλείσαμε ένα λεπτό. Οδηγήστε τη σκέψη προς το κλείσιμο παρακαλώ. Δεν μπορεί να γίνει αυτό. Είναι συζήτηση επί του προϋπολογισμού.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Θα πω μόνο μία πρόταση. Εκμεταλλευτείτε αυτά που σας λέγαμε από το 2006. Αυτό το λέει μόνο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Εκμεταλλευτείτε τον ορυκτό πλούτο και το πετρέλαιο, ούτως ώστε να μειωθεί η εξάρτηση της Ελλάδας από τους διεθνείς τοκογλύφους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ιωαννίνων του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Οικονομού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φεινός προϋπολογισμός δεν μπορεί να αξιολογηθεί με βάση όσα ξέραμε μέχρι σήμερα. Οι συνθήκες άλλωστε είναι δεδομένες και απολύτως γνωστές σε όλους μας, ακόμα και όταν κάποιος εξακολουθούν να πιστεύουν ότι εάν δεν παραδέχονται το πρόβλημα, αυτό παύει να υπάρχει, ακόμα και αν κάποιος εξακολουθούν να νοσταλγούν μία άλλη Ελλάδα, εκείνη που ήταν παραδομένη στο άρμα του καταναλωτισμού, της ανορθολογικής Δημόσιας Διοίκησης, του αντιπαραγωγικού οικονομικού μοντέλου, της Ελλάδας που έτρεφε την ψευδαίσθηση ότι οι μεγάλες παθογένειες παράγουν μόνο φιλολογικές αντιπαραθέσεις και όχι πίεση για ριζικές μεταρρυθμίσεις. Αυτή η νοοτροπία έχει χρεοκοπήσει. Το μάθαμε όλοι με τον πιο επώδυνο τρόπο.

Μάθαμε, όμως και κάτι ακόμα. Όσο ακραία και καταστροφική και αν είναι η αυταρέσκεια που δεν βασίζεται στην παραγωγή ή σταθερές οικονομικές βάσεις, άλλο τόσο καταστροφική είναι η στάση να αντιστεκόμαστε στην αλλαγή, υποκρινόμενοι τον προβληματισμό για το αυτονόητο και επενδύοντας πάνω στην εύλογη κοινωνική αναστάτωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2011 δεν είναι κοινωνικός με την ιδιότυπο τρόπο, που λέγαμε μέχρι χθες. Όχι, δεν έχει παροχές ή έστω υποσχέσεις παροχών. Περιγράφει μία νέα κοινωνική ισορροπία. Δεν είναι αναπτυξιακός, με τον τρόπο που μέχρι σήμερα χρησιμοποιούσαμε τον όρο. Δεν διαβάζεται με όρους πολιτικής ορθότητας, αλλά με όρους κοινωνικής υπευθυνότητας. Περιγράφει όσα επιτέλους πρέπει να κάνουμε, όσα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και χρόνια για να μπορούμε να μιλάμε για ανάπτυξη, για προσδοκίες, για κοινωνική συνοχή.

Ο προϋπολογισμός του 2011 είναι η μόνη σοβαρή στρατηγική πρόταση, που μπορούμε να έχουμε. Πρώτον, γιατί έχει απόλυτη συνειδητή της τεράστιας αλλαγής νοοτροπίας που απαιτείται, ώστε να πληρούνται οι προϋποθέσεις για να συνεχιστεί η απρόσκοπτη χορήγηση του δανείου από το μηχανισμό στήριξης. Αυτή η συνειδητή αποδεικνύεται και από το γεγονός ότι μέσα από τις ίδιες τις προβλέψεις του εμπεδώνεται η έννοια της δημοσιονομικής διαχείρισης της Κυβέρνησης.

Έτσι ο προϋπολογισμός, εκτός από όλες τις παραμέτρους, που αφορούν την εξοικονόμηση εσόδων και τον έλεγχο των δαπανών, θέτει ο ίδιος το πλαίσιο για την αυστηρή τήρηση της υλοποίησής του. Αυτό είναι βασικό χαρακτηριστικό για κάθε σοβαρή στρατηγική. Έχει, δηλαδή, ενσωματωμένο τον μηχανισμό ελέγχου της αποτελεσματικότητάς του.

Δηλώνει έτσι αφ' ενός, ότι η Κυβέρνηση έχει τη βούληση να εκπληρώσει μέχρι κεραίας το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής και να ελέγχεται στη βάση μετρήσιμων στόχων που έχουν τεθεί και αφ' ετέρου βάζει τέλος στη λογική των τελευταίων χρόνων με τους υποκριτικούς και κίβδηλους προϋπολογισμούς, που ανατρέπονταν το πρώτο κιάλας τρίμηνο.

Δεύτερον, γιατί ο προϋπολογισμός έχει απόλυτη στόχευση την εξυπηρέτηση των ριζικών διαρθρωτικών αλλαγών, ώστε να σπάσει ο φαύλος κύκλος που μας έφερε εδώ. Είναι υποχρέωσή μας να λέμε στους πολίτες την αλήθεια.

Γι' αυτό και πρέπει να τελειώνουμε μια δια παντός με την παράλογη, αντιπαραγωγική, αντικοινωνική και άδικη πλευρά της χώρας μας. Η Ελλάδα που στους καλούς καιρούς ήταν νόμιμο επιθεωρήσεων, σήμερα είναι αριθμοί ανεργίας και δείκτες χαμηλής ποιότητας δημοκρατίας. Πρέπει να τελειώνουμε οριστικά.

Με στοχευόμενες διαρθρωτικές παρεμβάσεις, όπως στο διοικητικό μας μοντέλο, στις προμήθειες των νοσοκομείων, με αύξηση της στόχευσης και της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών μεταβιβάσεων, στο άνοιγμα επαγγελματών και φυσικά στην αντιμετώπιση της διαφυγής φόρων, εισφορών, παράμετροι που είναι κεντρικές προτεραιότητες στο φετινό προϋπολογισμό. Αυτό ίσως είναι η πιο σοβαρή και ουσιαστική προσέγγιση στο αίτημα της ριζικής αλλαγής που χρειαζόμαστε σήμερα.

Τρίτον, γιατί ο προϋπολογισμός έχει απόλυτη συναίσθηση ότι το άνοιγμα των αγορών, η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των επενδυτών, η αξιοπιστία μας θα είναι θεωρητικά σχήματα αν δεν στηρίζεται η πραγματική οικονομία, στην οποία στηρίζεται και η ανάκαμψη της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις τεράστιες δυσκολίες και το αυστηρό πλαίσιο δημοσιονομικής προσαρμογής προβλέπονται συγκεκριμένα μέτρα για τη στήριξη της πραγματικής οικονομίας: Η μείωση του ΦΠΑ στα ξενοδοχεία και τα φάρμακα, η μείωση του συντελεστή φορολόγησης αδιανέμητων κερδών, η χορήγηση επιδόματος θέρμανσης, η αύξηση επιχορήγησης στον ΟΑΕΕ, η κατάργηση του πόνεν έσχεγ για την πρώτη κατοικία, τα επιπλέον 101 εκατομμύρια για τις περιφέρειες, ο επενδυτικός νόμος, η στρατηγική εξαγωγών, η αύξηση απορροφητικότητας του ΕΣΠΑ.

Προφανώς, δεν λύνουν όλα τα προβλήματα, όμως, δείχνουν σαφώς ότι αυτό που υπάρχει περιθώριο κάθε φορά να δοθεί, δίνεται. Και πως έχουμε βαθιά επίγνωση της βίαιης οικονομικής και κοινωνικής αναπροσαρμογής που επιχειρείται. Η εμπειρία έχει μαζί με τον απαραίτητο εξορθολογισμό πιθανές αστοχίες ή αδικίες για πλατεϊά τμήματα της κοινωνίας και αυτά θα είναι τα πρώτα που θα ωφεληθούν όταν θα ξεπεράσουμε τους κραδασμούς της κρίσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μεγαλύτερος κίνδυνος που έχουμε αυτήν τη στιγμή δεν απορρέει μόνο από το δημόσιο χρέος, απορρέει και από το φόβο απέναντι στις αλλαγές, να φοβηθούμε να αναγνωρίσουμε ότι το πρόβλημα της Ελλάδος δεν είναι μόνο δημοσιονομικό, είναι και διαρθρωτικό και θεσμικό, αφορά την οικονομία, αλλά και την παραοικονομία, αφορά τους θεσμούς, τον τρόπο λειτουργίας και την αξιοπιστία των πυλώνων της δημοκρατίας, αφορά τελικά την απόφασή μας να προχωρήσουμε σε θεσμική και λειτουργική ανασυγκρότηση μέσα από τη διαδικασία της εξυγίανσης, αλλά και της κάθαρσης. Αυτό πρώτιστα αφορά εμάς τους ίδιους εδώ μέσα.

Η ιστορία του τόπου μας έχει αποδείξει ότι κάθε φορά που το πολιτικό σύστημα αρνιόταν να αναλάβει τις ευθύνες του, δεν ξεπερνούσαν απλώς από τις εξελίξεις, αλλά κάτι χειρότερο, γινόταν θύμα της ιστορίας και στην ουσία απεμπολούσε το ρόλο της καθοδήγησης του τόπου με το αίσθημα ευθύνης και χρέους που έχουμε απέναντι στην κοινωνία.

Αυτό είναι άλλωστε και δεν αναφέρομαι στις εξαιρέσεις της αντιδραστικής και βίαιης συμπεριφοράς ή τις εκδηλώσεις οχλοκρατίας, που μας προσάπτουν οι πολίτες. Δηλαδή, ότι το πολιτικό σύστημα εξέθρεψε τον παρασιτισμό, τη διαπλοκή, την κλεπτοκρατία και την επιβράβευση της φούσκας, ευνοώντας της πελατειακές σχέσεις, ότι το πολιτικό σύστημα εξέθρεψε με πράξεις και παραλείψεις την προώθηση ενός τελειώς αντιπαραγωγικού μοντέλου.

Είμαστε υποχρεωμένοι να καταλάβουμε ότι έχουμε ένα τεράστιο βάρος στις πλάτες μας και πρέπει σήμερα, τώρα, να προχωρήσουμε στις αλλαγές, χωρίς άλλες αναβολές και καθυστερήσεις. Οφειλούμε, λοιπόν, να διαβάσουμε το φετινό προϋπολογισμό ως αυτό που είναι και όχι στη βάση των κριτηρίων μιας άλλης εποχής. Σήμερα είναι εθνική προτεραιότητα να επιτευχθούν οι βασικοί στόχοι που περιγράφει και να γενικευτούν σε όλες τις δομές οι στρατηγικές του επιλογές. Είναι ζήτημα κοινής λογικής και στοιχειώδους ευθύνης.

Γι' αυτό ο φετινός προϋπολογισμός είναι η μόνη σοβαρή στρατηγική πρόταση που μπορούμε να έχουμε, για ένα νέο τρόπο σκέψης, για συναίνεση στα αυτονόητα, για να διαμορφώσουμε μια συλλογική συνείδηση που να ανταποκρίνεται στις πραγματικές μας ανάγκες και όχι στο εφήμερο, με σοβαρό παραγωγικό μοντέλο στην οικονομία και την οργάνωση της κοινωνίας, με απο-

νομή ευθυνών, με δράσεις που οδηγούν σε μια Ελλάδα που ξέρει ότι μπορεί και αλλιώς, γιατί οι Έλληνες θέλουμε να προχωρήσουμε αλλιώς. Αυτό ήταν άλλωστε, με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, εδώ και μια δεκαετία η ύψιστη κοινωνική απαίτηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Αρκαδίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός της Οικονομίας δήλωσε απόψε στη Βουλή ότι θέτει απλές ερωτήσεις και επιζητεί απλές απαντήσεις στα κρίσιμα προβλήματα της χώρας.

Σ' αυτά τα κρίσιμα προβλήματα της χώρας αν θέλει να εξεύρει απαντήσεις, μπορεί να επιστρέψει στις δικές του δηλώσεις όταν ήταν εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και θα εισπράξει ως απαντήσεις απλοϊκότητα, ανευθυνότητα, δημαγωγία και λαϊκισμό. Ικανός ωστόσο να δίνει απαντήσεις σε όλα, μια απάντηση δεν μπορεί να δώσει. Γιατί αυτός και ο Πρωθυπουργός οδήγησαν τη χώρα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Γιατί κατέστησαν μονόδρομο αυτήν την επιλογή;

Κάθε Ευρωπαίος πολίτης ή πολιτικός δεν μπορεί να αισθάνεται, κύριοι Υπουργοί, ικανοποίηση για την εμπλοκή οργανισμών εκτός της ευρωπαϊκής θεσμικής οργάνωσης στις εσωτερικές υποθέσεις της Ένωσης. Εσείς πως μπορείτε να αισθάνεστε ικανοποίηση;

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, στη διαδρομή του έχει επιδείξει μια συνέπεια στη κατασκευή μύθων. Θα αναφερθώ μόνο στους τελευταίους, τους οποίους διακινείτε με περισσή υποκρισία.

Μύθος πρώτος, μέτρα για τη σωτηρία της χώρας. Ακολουθείτε τις υποδείξεις εκείνων, οι οποίοι υποαγορεύουν τη λύση της εσωτερικής υποτίμησης με άμεση συνέπεια τη μείωση της αγοραστικής δύναμης και τον περιορισμό της ζήτησης στην αγορά. Αγνοείτε παντελώς, την αναπτυξιακή πολιτική και δεκατέσσερις μήνες αργότερα δεν έχετε καταθέσει αναπτυξιακό νόμο. Φέρνετε την ανεργία σε κάθε σπίτι. Φέρνετε την απελπισία του λουκέτου σε κάθε μικρομεσαία επιχείρηση και για όλα αυτά έχετε μια επωδό «μέτρα για τη σωτηρία της πατρίδας».

Όταν η Νέα Δημοκρατία εφηρμόζε το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων με σταθερή αύξηση των εισοδημάτων, με μείωση της ανεργίας και του πληθωρισμού, αναθέρμανση της αγοράς, συντηρούσε την ανάπτυξη στο 4,5% πριν να ξεσπάσει κρίση, σπεύδατε να μιλήσετε για νεοφιλελεύθερη επίθεση, σπιλώνατε κάθε πρωτοβουλία εξυγίανσης της οικονομίας και διαρθρωτικών αλλαγών. Σήμερα, για τα ίδια θέματα επιζητείτε σπαινο και στήριξη. Μέχρι χθες προτιμούσατε την αναμέτρηση στο πεζοδρόμιο και τη σπύλωση. Θυμάστε τη πολεμική σας εναντίον του ασφαλιστικού νομοσχεδίου, τη στάση σας για την ιδιωτικοποίηση της Ολυμπιακής, τον ΟΤΕ, τη συνεργασία με τη Κίνα;

Μύθος δεύτερος, καταργείτε το πελατειακό κράτος και περιορίζετε τις δαπάνες. Ποιοι; Οι αρχιτέκτονες και οι οικοδόμοι του κρατισμού προσποούνται σήμερα τους φιλελεύθερους αντικρατιστές. Τέτοιο οικοδόμημα δεν θα μπορούσαν οι πατριώτες μας οι Λαγκαδιανοί, χτίστες, να χτίσουν τόσο στέρεα με το μεράκι και την τέχνη τους. Μόνο το κόμμα ΠΑΣΟΚ κατάφερε να οικοδομήσει.

Θέλετε να δούμε τι συμβαίνει -το είπε και ο κ. Στυλιανίδης το απόγευμα- στην απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων; Να την επαναλάβουμε. Να δηλώσουν τότε προσελήφθησαν, να τελειώνουν το παραμύθι των πελατειακών σχέσεων. Δεν έχει κανένα κόστος. Εγώ βάζω την υπογραφή μου, όποιος άλλος συνάδελφος θέλει, να ζητήσουμε την επανάληψη της απογραφής των υπαλλήλων. Να αποκαλυφθεί τότε, ποιοι και με ποια κυβέρνηση διορίστηκαν.

Θέλετε, μήπως, να θυμίσω τους τριάντα πέντε χιλιάδες συμβασιούχους που προσελήφθησαν με το π.δ. 164 του κ. Παυλόπουλου; Όλοι οι συμβασιούχοι του ΠΑΣΟΚ θέλετε μείωση του κράτους; Προκηρύξτε αυτές τις τριάντα πέντε χιλιάδες θέσεις ξανά με τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ, να δούμε τι πραγματικά θα συμβεί και αν πραγματικά χρειάζονται αυτές οι θέσεις.

Τρίτος μύθος: Η Νέα Δημοκρατία αύξησε τις δαπάνες και διόγκωσε το χρέος. Αποσιωπάτε ότι τα δύο τρίτα του χρέους οφεί-

λονται στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και το ένα τρίτο που αύξησε η Νέα Δημοκρατία κατά 80% είναι για να καλύψει τις ανάγκες της χώρας που είχαν δημιουργηθεί πριν.

Εμείς αυξήσαμε τις δαπάνες. Βεβαίως. Μάλιστα, κύριοι σοσιαλιστές. Τη σύνταξη των 170 ευρώ του αγρότη την κάναμε 340 ευρώ. Αυξήθηκαν 25% οι κοινωνικές μεταβιβάσεις. Εσείς τι κάνατε απέναντι σε αυτήν την πολιτική;

Θέλετε να σας θυμίσω τις ερωτήσεις σας, τις επερωτήσεις σας, τις τοποθετήσεις σας εδώ στη Βουλή στις συζητήσεις των προϋπολογισμών; Μια επώδη είχατε «αύξηση των δαπανών, αύξηση των δαπανών», δαπάνες παντού και κατηγορείτε εμάς για ανεύθυνη αντιπολίτευση;

Δεν θέλω να κάνω προσωπικού χαρακτήρα αναφορές, αλλά έχω εδώ μια συνέντευξή μου, Μάρτιος 2005. Αναφέρομαι στο στοιχείο του προϋπολογισμού του 2005: «Θα πληρώσουμε 21,8 δισ. ευρώ για τόκους και δάνεια έναντι 18,3 δισ. ευρώ για μισθούς και συντάξεις». Αναφέρομαι στην υποχρέωση του ελλείμματος στο όριο 3%, αναφέρομαι στην ανάγκη περιορισμού του δανεισμού και λέω δεν υπάρχουν περιθώρια για αυξήσεις μισθών και συντάξεων.

Νέος Βουλευτής ενός έτους και στην πατρίδα μου την Αρκαδία, κύριε Υπουργέ, έφτασαν άσπονδοι φίλοι να αναφέρονται στον ανάληγο Βουλευτή και στην ανάληγη Κυβέρνηση που δεν ήθελε να στηρίξει τους εργαζομένους, που δεν ήθελε να στηρίξει τους συνταξιούχους.

Όμως, τι επιτύχατε με αυτήν τη διαδρομή των μύθων; Καταστρέψατε το αξιακό πλαίσιο πάνω στο οποίο γενιές Ελληνίδων και Ελλήνων οικοδόμησαν το ελληνικό όνειρο της προόδου με σκληρή δουλειά, με τιμία και αξιοπρεπή παραγωγική δραστηριότητα, με τη δύναμη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Ποιο είναι το ελληνικό όνειρο; Να ξεφύγει η οικογένεια από τη φτώχεια, να σπουδάσουν τα παιδιά, να αποκτήσουν ένα σπίτι με σκληρή δουλειά, με τίμιο τρόπο. Το όνειρο της μεσαίας τάξης, το όνειρο των φτωχών κοινωνικών στρωμάτων είναι αυτό. Όμως, καθιερώσατε άλλα πρότυπα ζωής -αντί της δημιουργίας, τη συναλλαγή και τον παρασιτισμό, αντί της άμιλλας, τη λογική του βολέματος- και σήμερα κάνατε απαγορευτικό το ελληνικό όνειρο.

Δεν ελπίζουμε, κύριοι Υπουργοί, πλέον οι πολίτες. Δεν ελπίζει ο λαός. Εμείς θέλουμε να κρατήσουμε ενεργό το ελληνικό όνειρο στη βάση των άφθαρτων αξιών και τη δύναμη των ικανοτήτων του λαού μας. Δεν κολακεύουμε, δεν δημαγωγούμε, δεν μοιράζουμε υποσχέσεις, δεν κερδοσκοπούμε πάνω στο πόνο και τις αγωνίες του λαού και ιδιαίτερα της νεολαίας.

Δεν μιλάτε, δυστυχώς, στην ψυχή του λαού. Απουσιάζει η ειλικρίνεια, η ευθύτητα και δεν επενδύετε στο φιλότιμο και τις δημιουργικές δυνάμεις των Ελλήνων. Έχετε μια πολιτική που δεν προσδίδει αισιόδοξη προοπτική για την πατρίδα. Θα μπορούσαμε να δεχτούμε πολλές από αυτές τις πλευρές της πολιτικής σας, εάν ήσασταν διατεθειμένοι να ενσωματώσετε τις δικές μας προτάσεις, που είναι οι μόνες προτάσεις που δίνουν την προοπτική διεξόδου της χώρας από την κρίση.

Αυτή είναι και η διαφορά μας. Εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στην ιδιωτική πρωτοβουλία, στον αφοσιωμένο στο καθήκον δημόσιο υπάλληλο, εκπαιδευτικό, αγρότη, παραγωγό, μικρομεσαίο, σε αυτούς που πονάνε τον τόπο. Εσείς επενδύετε στη δύναμη των μηχανισμών και στοχεύετε, όπως όλοι ανά τον κόσμο σοσιαλιστές, στην αναδιανομή της φτώχειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε συναδέλφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε. Μία φράση θέλω ακόμη να προσθέσω.

Αυτή η διαφορά καταγράφεται ανάμεσα στον προτεινόμενο προϋπολογισμό από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τη στρατηγική της ελπίδας, στρατηγική στην οποία με συνέπεια επιμένει ο Πρόεδρος κ. Αντώνης Σαμαράς και αποτελεί ειλικρινά την ελπίδα της ελληνικής κοινωνίας για να πιστέψουμε ξανά και να ζήσουμε ξανά το ελληνικό όνειρο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας, το έθνος μας, από συστάσεως του ελληνικού δημοσίου βρέθηκε έξι φορές στα όρια της χρεοκοπίας. Αυτή είναι η έκτη φορά που η χώρα μας βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα της χρεοκοπίας. Θα θυμίσω μόνο ότι το 1933 και το 1945 η χώρα μας είχε χρεοκοπήσει, για να μην πάμε στον προηγούμενο αιώνα, της περιόδου του Χαριλάου Τρικούπη.

Ποιο είναι το απαύγασμα και η ιστορική εμπειρία από τις προηγούμενες κρίσεις, από τις προηγούμενες χρεοκοπίες;

Είναι, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ποτέ η χώρα μας δεν μπόρεσε απ' εαυτής με εσωτερικές πολιτικές δυνάμεις να βγει από τη χρεοκοπία. Οι δυνάμεις της χώρας δεν μπόρεσαν να βγουν από τη χρεοκοπία μόνες τους. Πάντα προσέτρεχαν στον εξωτερικό παράγοντα, στους υπερεθνικούς μηχανισμούς, σε άλλα κράτη, σε φίλους.

Αυτή είναι η ιστορική εμπειρία. Είναι εντυπωσιακό και ανιστόρητο όπου εδώ πολιτικά κόμματα έρχονται διά μιας και καταδικάζουν γενικά και αόριστα το μνημόνιο, δηλαδή το σύμφωνο υποστήριξης, που ούτως ή άλλως περιέχει στοιχεία -και προσχωρώ σ' αυτήν την άποψη- τα οποία χρήζουν φωτισμού.

Είναι αλήθεια ανιστόρητο να πιστεύει κανένας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρέπει να πάρει αντιδημοφιλή μέτρα σε μια περίοδο όπου η χώρα βρίσκεται σε χρεοκοπία ή βρίσκεται στα όρια ή στο μάτι του κυκλώνα της χρεοκοπίας.

Το ερώτημα δεν είναι αν θα έπρεπε να προστρέξουμε σε βοήθεια. Είναι εκ των ων ουκ άνευ. Η ουσία της πολιτικής του μνημονίου είναι αυτή που πρέπει να μας απασχολεί. Η ουσία της πολιτικής της Κυβέρνησης είναι αυτή που πρέπει να μας απασχολήσει. Πού απευθύνεται; Σε τι θεραπείες απευθύνεται; Τι θέλει να θεραπεύσει; Πού βρίσκεται η γενεσιουργός αιτία αυτής της κρίσης; Βρίσκεται στα δίδυμα ελλείμματα, όπως τα λένε στην οικονομία, στο δημόσιο χρέος και το έλλειμμα. Βρίσκεται, επίσης, σε ένα τρίτο έλλειμμα που φαντάζει ορφανό, δηλαδή του ελλείμματος στο εμπορικό ισοζύγιο, στο ισοζύγιο πληρωμών, όπου σ' αυτό το έλλειμμα αντανακλάται η έλλειψη ανταγωνιστικότητα της χώρας, με βάση το οποίο εμπειδώθηκε ένα μοντέλο όπου διαισχύνουμε από το εξωτερικό για να καταναλώσουμε, όπου καταρρέουν οι εξαγωγές και όλα είναι εισαγόμενα.

Αυτή είναι η παθολογία. Εκεί βρίσκονται, κατά τη γνώμη μου, τα προβλήματα της χώρας. Και να μεν στο επίπεδο των δημοσίων οικονομικών και του εκτροχιασμού, στο χρέος και στο έλλειμμα υπάρχουν κλασικές συνταγές να μειώσουμε τις δαπάνες του δημοσίου. Μα, πόσο; Πολλές από αυτές είναι ανελαστικές. Είναι μισθί των δημοσίων υπαλλήλων. Όσον αφορά τα έσοδα, να αυξήσουμε τα έσοδα. Αλλά, έρχομαι και λέω και απευθύνομαι στον παριστάμενο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, τον αγαπητό κ. Δημήτρη Κουσελά.

Όλες οι μελέτες, κύριε Υπουργέ, δείχνουν ότι έχουμε 76 δισεκατομμύρια φοροαποφυγή και φοροδιαφυγή στη χώρα μας. Υπάρχουν 36 δισεκατομμύρια, τα οποία θα μπορούσαν να μπουν στην πραγματική οικονομία και να στηρίξουν την οικονομία. Η λύση, λοιπόν, θα βρεθεί εκεί, κατά τη γνώμη μου, στο να αναδιοργανώσουμε τις υπηρεσίες. Ωραία! Φτιάξατε και φτιάξαμε - και το ψηφίσαμε και υποστηρίζουμε αυτήν την πολιτική- ένα πλαίσιο πολιτικής για τα φορολογικά. Αλλά, πρέπει να φτιάξουμε σύγχρονους μηχανισμούς που να μπορούν να συλλέγουν αυτούς τους φόρους κι όσους φοροδιαφεύγουν.

Κύριε Υπουργέ, ξέρετε τι λέει η μισθωτή εργασία; Και έχει δίκιο, κατά τη γνώμη μου, η μισθωτή εργασία. Λέει ότι εμείς δεν μπορούμε να φοροδιαφύγουμε σ' αυτήν τη χώρα. Ένα 10% μεσαίας και ανώτερης τάξης για χρόνια τώρα ζει σε συνθήκες ασυλίας, φτιάχνει βίλες, πισίνες, κότσα και δεν πληρώνει ποτέ. Και αν ο ελληνικός λαός και η μισθωτή εργασία, που είναι η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, δεν πεισθεί από την Κυβέρνηση και τα μέτρα της Κυβέρνησης ότι θα υπάρξουν συνθήκες κοινωνικής δικαιοσύνης, δεν θα στηρίξει το πρόγραμμά μας παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθειες που κάνει ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση. Άρα είναι ζήτημα και κοινωνικής δικαιοσύνης να χτυ-

πήσουμε τη φοροδιαφυγή.

Στο τρίτο έλλειμμα υπήρξε μια προσέγγιση εσωτερικής υποτίμησης - η γνωστή - με μείωση των μισθών. Και εδώ, όμως, δεν πρέπει να παγιδευτεί η Κυβέρνηση στο να βρει λύσεις μόνο από το μισθολογικό κόστος γιατί υπάρχουν λανθάνοντα κόστη. Δεν μπορεί με αυτήν την πολιτική να χτυπάμε μονίμως την ενεργό ζήτηση, διότι θα καταρρεύσει η εσωτερική ζήτηση και τότε δεν θα υπάρχει ανάπτυξη.

Ήδη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνουμε στον τρίτο χρόνο που έχουμε 2,7%, 4% και 3% του χρόνου μείωση του παραγόμενου πλούτου ΑΕΠ, σε μια τριετία 10%. Αυτό σημαίνει ότι αν είχαμε ονομαστικά 250 δισ. ΑΕΠ πριν από τρία χρόνια, του χρόνου θα έχουμε 220 και όπου δεν υπάρχει πλούτος, δεν υπάρχουν εισοδήματα, δεν υπάρχουν φόροι.

Αρα είναι επείγον ζήτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάκαμψη της οικονομίας, το γύρισμα της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, διότι εδώ συνέβη το εξής καταπληκτικό: είμαστε η μόνη χώρα εξαπτίας του δημοσίου χρέους και του ελλείμματος που έχουμε αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης, όταν όλη η Ευρώπη έχει έστω και οριακά θετικούς. Είναι επείγον ζήτημα να πάμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας.

Αυτό είναι η αγωνία όλων μας και την εκφράζουμε. Και πρέπει να την εκφράζουμε και πρέπει να ανοίξει κατά τη γνώμη μας τεράστιος διάλογος γι' αυτά τα ζητήματα, διότι η κρίση από δημοσιονομική έχει πάει στην πραγματική οικονομία και έχει αγγίξει τα πάντα.

Λέω, λοιπόν, ότι είναι η ώρα τώρα να βάλουμε τέρμα στη φθίνουσα πορεία της παραγωγής του πλούτου και του ΑΕΠ. Πρέπει να κάνουμε χρήση όλων των εργαλείων, του ΕΣΠΑ, των ΣΔΙΤ - όπως λένε και οι συνάδελφοι - του αναπτυξιακού νόμου και φυσικά τα μέτρα τα εμπροσθόβαρη.

Τώρα θα λειτουργήσουν γρήγορα αυτά γιατί και μισή μονάδα να γλιτώσουμε πτώση του ΑΕΠ το 2011, κύριοι Υπουργοί, θα είναι μεγάλη ωφέλεια για την οικονομία και την κοινωνία.

Φυσικά, μην έχετε αυταπάτες, κύριε Υπουργέ, ότι ο ιδιωτικός τομέας και οι ιδιωτικές επενδύσεις θα επενδύσουν. Πού θα επενδύσουν όταν είναι κλειστές οι πόρτες από την τράπεζα; Ποιος θα ρισκάρει σε τέτοιες συνθήκες;

Μόνο ένα δρόμο έχουμε για γρήγορη ανάκαμψη και ξεπέραςμα της όλης κρίσης. Λέμε ότι το δεύτερο εξάμηνο θα έχουμε τα πρώτα σημάδια και το 2012 θα πάμε σε θετικό πρόσημο 1,8.

Ποιος το εγγυάται αυτό; Το εγγυάται κανένας; Για πείτε μου, λοιπόν, το εξής: Αν και το 2012 έχουμε αρνητικό ρυθμό, τι θα γίνει σ' αυτήν τη χώρα; Η χώρα τέλειωσε! Τέλειωσε η χώρα!

Αρα, λοιπόν, είναι επιτακτική ανάγκη να γίνει πιο εμπροσθοβαρής η πολιτική και ιδιαίτερα με τη χρήση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Θα ήθελα να σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Αν πάμε να διαπραγματευτούμε το χρέος, να κάνουμε δηλαδή το λεγόμενο re-finance, θα πρέπει να πούμε σ' αυτούς τους κυρίους τα εξής: Πόσοι είναι οι τόκοι που θα πληρώσουμε; Είναι 17 δισεκατομμύρια ευρώ; Θα σας πληρώσουμε τα 10 δισεκατομμύρια ευρώ και τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ θα τα πάμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Δεν έχουμε άλλο δρόμο για την ανάπτυξη, γιατί κατά τη γνώμη μου οι κίνδυνοι σ' αυτήν τη δύσκολη πορεία στην οποία μπήκε η χώρα, είναι τέσσερις. Υπάρχει ο κίνδυνος της απόκλισης των στόχων. Επίσης, υπάρχει ο κίνδυνος της μη αποδοχής από την κοινωνία, κάτι που θα είναι τραγικό και για την κοινωνία την ίδια. Δεν λέμε ότι θα πρέπει να συναινεί η κοινωνία σε όλα τα μέτρα, αλλά θα πρέπει να στέκεται δίπλα στις προσπάθειες της Κυβέρνησης, στα μέτρα που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Επίσης, αυτό που φοβάμαι περισσότερο, επειδή έχω δουλέψει και στα χρηματοοικονομικά, είναι οι αστάθειες στις αγορές. Είδατε πόσο ασαφής έγινε η πιο ήσυχη αγορά των ομολόγων και έφθασε το δανεισμό του γερμανικού δημοσίου από 2,4 που ήταν για πολλά χρόνια, στο 3!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Επίσης, υπάρχει ο κίνδυνος της μη ανάκαμψης. Πρέπει η οικονομία να γυρίσει!

Επειδή πιστεύω στις προσπάθειες της Κυβέρνησης, στηρίζουμε την Κυβέρνηση. Όμως, δεν στηρίζουμε άκριτα πολιτικές και έχει χρέος η Κυβέρνηση να ανοίξει ένα μεγάλο διάλογο γι' αυτά τα μεγάλα ζητήματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Λασιθίου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Πλακιδάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι οι καιροί είναι δύσκολοι και απαιτούν σφιχτή διακυβέρνηση και όχι συνηνοχή, την οποία το ΠΑΣΟΚ εναγωνίως επιζητεί, ώστε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Απαιτείται ορθός σχεδιασμός, αλλά όχι αποσπασματικές και λανθασμένες επιλογές. Απαιτούνται κινήσεις ουσίας και όχι εντυπωσιών. Πάνω απ' όλα χρειάζεται εθνική πολιτική.

Κυρίες και κύριοι, κανείς δεν αρνείται ότι τα πράγματα είναι δύσκολα, ότι για να βγούμε από την κρίση χρειάζεται σχέδιο, ότι είναι πιο επιτακτική από ποτέ η ανάγκη για δημοσιονομική πειθαρχία. Και θα συμφωνήσω απόλυτα με τον αγαπητό συνάδελφο για ανάπτυξη, διότι δυστυχώς η συγκεκριμένη λέξη απουσιάζει από το λεξιλόγιο της σημερινής Κυβέρνησης.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο τομέας της Εμπορικής μας Ναυτιλίας, ένα από τα μεγάλα στρατηγικά και συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας. Τι έχει γίνει τους τελευταίους δεκαπέντε μήνες; Έχει γίνει το απίστευτο αλαλούμ! Εκεί που ήμασταν πριν από δεκαπέντε μήνες, όταν ουσιαστικά διασπάστηκε de facto το Λιμενικό Σώμα ανάμεσα σε τρία Υπουργεία, γυρίζουμε ξανά δεκαπέντε μήνες μετά, την ώρα που η ελληνική Εμπορική Ναυτιλία και οι Έλληνες πλοιοκτήτες έχουν παραγγείλει από αρχές του έτους πάνω από διακόσια τριάντα ένα πλοία, προϋπολογισμού πάνω από 6 δισεκατομμύρια δολάρια.

Με τη διάλυση, όμως, του επιτυχημένου σχήματος Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας-Λιμενικό Σώμα, πραγματικά έχουμε οδηγήσει σε αδιέξοδο, παρά τις αντιδράσεις όλων των φορέων της ναυτιλίας και, φυσικά, παρά τις όποιες αντιρρήσεις έχουμε εκφράσει και εμείς κατά καιρούς.

Και αν ακόμα προσπαθήσουμε να δούμε ευνοϊκά το υποτιθέμενο όραμά σας, τι θα δούμε; Θα δούμε ότι ουσιαστικά το Λιμενικό Σώμα, ο κατ' εξοχήν διοικητικός φορέας της ναυτιλίας μας, ο φορέας που στελεχώνει κατά 80% περίπου τις υπηρεσίες του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, περιορίζεται σε καθήκοντα Ακτοφυλακής.

Αυτό, βέβαια, είναι μία φιλοσοφία και μία θεωρητική άποψη συγκεκριμένων πανεπιστημιακών από το χώρο του ΠΑΣΟΚ, για την οποία να είστε βέβαιοι ότι δεν πρόκειται να οδηγήσει πουθενά.

Όμως, αφού μιλάμε για Ακτοφυλακή, σύμφωνα με το τελευταίο νομοσχέδιο που κατέθεσε ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη για τη σύσταση Αρχηγείου Λιμενικού Σώματος, ήταν ανάγκη να μετατρέψουμε το Λιμενικό Σώμα σε Ακτοφυλακή; Και για ποια Ακτοφυλακή μιλάμε, με δεμένα και καθηλωμένα εδώ και ένα χρόνο τα πλωτά και εναέρια μέσα λόγω έλλειψης σχετικού προϋπολογισμού; Και για ποιο Λιμενικό Σώμα μιλάμε, όταν εδώ και μήνες λειτουργεί με υπό παραίτηση Αρχηγό; Ή πώς είναι δυνατόν να τολμά η Κυβέρνηση να μιλά για πρόνοια προς τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος, όταν τους οφείλονται επιδόματα, ενώ έχουν ακόμα προβλήματα και με την ασφαλιστική τους κάλυψη;

Και το μεγάλο ερώτημα είναι το εξής: Γιατί είναι τόσο η επιθυμία σας να απαξιωθεί ο ρόλος του Λιμενικού Σώματος, ένας ρόλος διεθνώς αναγνωρισμένος τόσο ως Ακτοφυλακή, όσο και ως Ναυτιλία; Και, μάλιστα, Έλληνες πρώην Λιμενικοί έχουν διακριθεί σε διεθνείς ναυτιλιακούς οργανισμούς, όπως ο Γενικός Γραμματέας του ΙΜΟ, ο κ. Ευθύμιος Μητρόπουλος, ο οποίος μάλιστα έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην προώθηση της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και της προστασίας του θαλασσιού περιβάλλοντος. Και αν υπήρχαν κάποιες δυσλειτουργίες, γιατί πραγματικά η σημερινή Κυβέρνηση δεν προχώρησε στη διόρθωση όλων αυτών των δυσλειτουργιών;

Βεβαίως, ένα ακόμα μεγάλο θεωρητικό όραμα της σημερινής Κυβέρνησης είναι το αναπτυξιακό όραμα. Δεν θέλω να αναφερθώ στην επένδυση της «COSCO», γιατί πολλές φορές μέσα

σ' αυτήν την Αίθουσα το ΠΑΣΟΚ είχε χαρακτηρίσει τη συγκεκριμένη συμφωνία ως προδοτική, ενώ αργότερα διεκδικούσε και δάφνες για τη συγκεκριμένη επένδυση.

Όμως, ακόμα και σήμερα, ενώ η συγκεκριμένη επένδυση λειτουργεί και ως μοχλός προσέλκυσης ξένων επενδύσεων, το ΠΑΣΟΚ κινδυνεύει να την τινάξει στον αέρα. Η σημερινή Κυβέρνηση οφείλει 27 εκατομμύρια ευρώ από επιστροφές ΦΠΑ. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι μία τεράστια διεθνούς σημασίας επένδυση κινδυνεύει να τινάχθει στον αέρα την ώρα που προσπαθεί η Κυβέρνηση, όλοι μας, να προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις. Γι' αυτό πραγματικά ζητάμε από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών να παρέμβει άμεσα στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Ένα άλλο ζητούμενο, βέβαια, είναι και το μεγάλο αναπτυξιακό όραμα που συνεχώς επικαλείται ο διευθύνων σύμβουλος του ΟΛΠ, ο οποίος την ίδια ώρα που ζητάμε μειώσεις μισθών και θυσίες από τον ελληνικό λαό, αυτός υπογράφει σύμβαση-συμφωνία με τους συνδικαλιστές του ΟΛΠ για παροχή έξτρα αμοιβών λόγω υποτιθέμενης απώλειας εισοδήματος, επειδή προχώρησε η σύμβαση παραχώρησης στο λιμάνι του Πειραιά.

Από τη μία, λοιπόν, ζητάμε θυσίες από τον ελληνικό λαό και από την άλλη υπογράφουμε συμφωνίες με συνδικαλιστές για αυξήσεις μισθών!

Πότε, λοιπόν, επιτέλους, θα προχωρήσει το «Αττικό Λιμενικό Σύστημα», το νέο Εκθεσιακό Κέντρο στον ΟΛΠ, η σιδηροδρομική γραμμή Θριασίου-Κονίου; Και ποιος είναι τελικά ο στόχος των νέων θυγατρικών εταιρειών του ΟΛΠ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, ένα τεράστιο πρόβλημα που θα το βρούμε μπροστά μας είναι το πρόβλημα της ακτοπλοΐας. Τα συσσωρευμένα ελλείμματα όλων των εταιρειών μέχρι το τέλος του έτους θα είναι πάνω από 200 εκατομμύρια ευρώ. Άρα, ένα φλέγον ζήτημα που θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε είναι το ζήτημα της επιβίωσης της ελληνικής ακτοπλοΐας. Είναι ένα ζήτημα πάνω απ' όλα κοινωνικής συνοχής –πέρα από τις όποιες τουριστικές και οικονομικές διαστάσεις έχει– της ελληνικής κοινωνίας και η Κυβέρνηση θα πρέπει να το δει άμεσα, σε συνεργασία βέβαια και με τους ναυτικούς μας. Βεβαίως, υπάρχει και το ζήτημα των άγονων γραμμών που, δυστυχώς, δεν πρόκειται να λυθεί με περικοπές κονδυλίων.

Αν θέλουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να χαρακτηρίσουμε τη σημερινή κατάσταση, τότε αυτό που μπορούμε να πούμε ειδικά για το χώρο της ναυτιλίας είναι φυσικά ότι υπάρχει ένα ατελείωτο αλαλούμ!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με τον ίδιο τρόπο αντιμετωπίσατε το ζήτημα του καμποτάζ που ήταν μία τεράστια αναπτυξιακή ευκαιρία. Εμείς πιστεύουμε ότι η Κυβέρνηση κινείται βέβαια προς τη σωστή κατεύθυνση κατάθεσης του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, αλλά θα έπρεπε να είναι πολύ πιο απελευθερωμένη και λιγότερο γραφειοκρατική. Πρόκειται για μία αναπτυξιακή προσπάθεια που μπορεί να αποφέρει στα δημόσια έσοδα, σύμφωνα με μελέτη του Ναυτικού Επιμηλητηρίου Ελλάδος, πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ.

Ολοκληρώνοντας, κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι αναφορικά με τον τομέα των έργων. Επειδή ακριβώς το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων –ειδικά στα λιμάνια– δεν επιτρέπει την προώθηση συγκεκριμένων έργων, θα πρέπει να τρέξουμε, όπως πολλές φορές έχει πει και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, στις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σε αυτοχρηματοδοτούμενα έργα.

Το λιμάνι του Ηρακλείου που ήταν ένα αυτοχρηματοδοτούμενο έργο πάνω από 70 εκατομμύρια ευρώ, ακυρώθηκε επειδή ακριβώς άργησε να οριστεί το διοικητικό συμβούλιο στον Οργανισμό Λιμένος Ηρακλείου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κυρίες συνάδελφε. Πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Κλείνω κυρίες Πρόεδρε.

Άρα, πιστεύω πραγματικά ότι δυνατότητες υπάρχουν, ευκαιρίες υπάρχουν αρκεί να εκμεταλλευτούμε όλα τα χρηματοδοτικά εργαλεία, τα ΣΔΙΤ, τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα για να μπο-

ρούμε πραγματικά να έχουμε ανάπτυξη στη χώρα μας που αυτό είναι πραγματικά και το ζητούμενο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Άρτας του ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριος Τσιρώνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αφορμή τη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2011 που διεξάγεται ασφαλώς υπό τη σκιά μίας πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης για τη χώρα και μέσα σε ένα βαρύ, φορτισμένο και απαισιόδοξο κλίμα για τους πολίτες, θεωρώ ότι θα πρέπει να στείλουμε ένα μήνυμα αισιοδοξίας μέσα από αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Θα πρέπει από εδώ, από τη Βουλή των Ελλήνων να στείλουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς τον ελληνικό λαό, προς τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα, ένα μήνυμα αισιοδοξίας, προοπτικής και ελπίδας, ότι οι θυσίες που κάνουν και οι δυσκολίες που περνούν θα πιάσουν τόπο, ότι δεν θα πάνε χαμένες, ότι υπάρχει μία χαράμαδα φως, όπως είναι και ο τίτλος που δανειστήκα από έναν Αρτινό συγγραφέα, τον Βαγγέλη Κούτα στο τελευταίο του βιβλίο.

Κυρίως όμως, να στείλουμε ένα μήνυμα αισιοδοξίας προς τη νέα γενιά και ξεχωριστά προς κάθε νέο και νέα της πατρίδας μας, ότι δεν έχει κανείς το δικαίωμα να γκρεμίσει τα όνειρα και τις ελπίδες τους, να ορθώσει τείχη στα οράματά τους, ότι δεν μπορούν άλλο να συνεχίζουμε να υποθηκεύουμε και να δανειζόμαστε το δικό τους μέλλον. Οι μεγαλύτερες γενιές θα πρέπει να φερθούν υπεύθυνα, αναλαμβάνοντας τις ευθύνες τους. Θα πρέπει οι ίδιες να πληρώσουν και όχι να φορτώσουν το δικό τους λογαριασμό στις μελλοντικές γενιές.

Θέλω σήμερα εδώ, από το Βήμα της Βουλής, ως νέος πολιτικός και ως νέος άνθρωπος να στείλω ένα μήνυμα προς τις νέες και τους νέους ότι δεν τους έχουμε ξεχάσει, ότι έχουμε λάβει τα μηνύματά τους, ότι δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να ματαιώσει τα σχέδιά τους, τις ιδέες τους, τις ελπίδες τους και τα οράματά τους. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να εμποδίσει τη νέα γενιά να προσπαθεί να αλλάξει τον κόσμο, να σταματήσει να ονειρεύεται και να οραματίζεται.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στη δύσκολη αυτή στιγμή, στη δύσκολη αυτή συγκυρία για τη χώρα, αποτελεί την αξιόπιστη λύση για τη χώρα και τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και κυρίως της νέας γενιάς. Αποτελεί τη μόνη αξιόπιστη λύση που μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση και το αδιέξοδο που την έχουν οδηγήσει οι ανεύθυνες και ανέξοδες πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας.

Πριν, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ο κ. Καραμανλής εγκατέλειψαν τη χώρα στο έλεός της, εγκατέλειψαν τη χώρα στην τύχη της. Σήμερα, ως Αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία δείχνει την ίδια ανεύθυνη στάση, την ίδια επιπόλαιη συμπεριφορά. Μαγικές συνταγές, ατεκμηριώτες επιστημονικά, που υπόσχεται η Νέα Δημοκρατία, ότι δηλαδή θα εξαφανίσει το χρέος μέσα σ' ένα χρόνο, μέχρι τα τέλη του 2011, μόνο θυμηδία προκαλούν.

Αλήθεια, πώς μπορεί να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό στον προϋπολογισμό για παράδειγμα του 2011 όταν η Νέα Δημοκρατία από τη μία μεριά προτείνει μειωμένα έσοδα και κυρίως με τη μείωση και των άμεσων και των έμμεσων φόρων, κυρίως για τις επιχειρήσεις, ενώ από την άλλη πλευρά εισηγείται αυξημένες δαπάνες για μισθούς και συντάξεις; Απλά μαθηματικά είναι.

Δεν είναι καιρός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σοβαρευτούμε και να σταματήσει η δημαγωγία και η φθηνή υποσχесоλογία; Εμείς, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ο Πρωθυπουργός, κ. Γιώργος Παπανδρέου και όλοι οι Βουλευτές της κυβερνητικής παράταξης έχουμε αναλάβει ένα βαρύ χρέος, ένα βαρύ φορτίο να φέrouμε σε πέρας. Έχουμε αναλάβει μία υπευθυνότητα, μία ευθύνη ανεξάρτητα αν δεν μας ανήκει ή δεν μας αναλογεί. Αισθανόμαστε όμως ότι η ιστορία μας έχει επωμίσει με την πολύ βαριά ευθύνη να οδηγήσουμε τη χώρα στη διάσωσή της, να οδηγήσουμε τη χώρα στην έξοδο της από την κρίση.

Η Νέα Δημοκρατία δεν άντεξε αυτήν την ευθύνη ως κυβέρνηση χθες. Οδηγήσε το σκάφος της χώρας στα βράχια με τον καπετάνιο, την κυβέρνηση του και τους Υπουργούς του να πη-

δάνε έντρομοι στο νερό. Δεν την αντέχει σήμερα ούτε ως Αντιπολίτευση με τον Αρχηγό και τα στελέχη της να δημαγωγούν με ανεύθυνο τρόπο.

Όταν σε μόλις πέντε χρόνια η Νέα Δημοκρατία διπλασίασε το χρέος της χώρας, εμείς παλεύουμε καθημερινά, δίνουμε μάχες, μικρές και μεγάλες, εντός και εκτός της χώρας για να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση. Όσα εμπόδια κι αν προβληθούν, όσες τρικλοποδιές κι αν μας βάλουν, θα τα καταφέρουμε. Όσες φορές κι αν πέσουμε, άλλες τόσες και περισσότερες θα σηκωθούμε αν χρειαστεί, φθάνει να τα καταφέρουμε και θα τα καταφέρουμε.

Κύριε Υπουργέ, με τον προϋπολογισμό που καταθέσατε, η Κυβέρνηση δίνει μία σαφή προτεραιότητα στην ανάπτυξη και στην αναβίωση της ελληνικής περιφέρειας και την αναζωογόνηση της υπαίθρου. Η δεινή οικονομική κατάσταση της χώρας και της οικονομίας κατά την υλοποίηση του προϋπολογισμού σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αποτελέσει άλλοθι και να χρησιμοποιηθεί ενδεχομένως, ως αφορμή εγκατάλειψης της ελληνικής περιφέρειας, της υπαίθρου και των κατοίκων της.

Δεν νοείται να αφηθεί η ελληνική περιφέρεια στην τύχη σας. Σας εφιστώ την προσοχή λοιπόν. Δεν μπορούν, κύριε Υπουργέ, να εγκαταλειφθούν οι υποδομές, οι οδικοί άξονες, οι αυτοκινητόδρομοι, η ουσιαστική έναρξη της κατασκευής της Ιόνιας Οδού και η ολοκλήρωση της Εγνατίας, να γίνει υπαναχώρηση σε μέγιστα συμβολαιοποιημένα έργα.

Δεν μπορούν να εγκαταλειφθούν οι αγρότες απροστάτευτοι στις διαθέσεις των εμπόρων αγροτικών προϊόντων με τη συμπίεση των τιμών τους σε μία σειρά προϊόντων, όπως είναι και της δικής μου περιφέρειας, της Άρτας, τα πορτοκάλια, τα μανταρινία, τα ακτινίδια, οι βρώσιμες ελιές, το ελαιόλαδο. Θα πρέπει να νομοθετήσουμε άμεσα το Μητρώο Εμπόρων Αγροτικών Προϊόντων.

Δεν μπορεί να ξεπουληθεί η «ΔΩΔΩΝΗ» και να πέσει στα χέρια του καρτέλ γάλακτος, αφήνοντας έκθετους στις διαθέσεις τους, τους κτηνοτρόφους της Ηπείρου, μόνο και μόνο για να σωθεί δήθεν η Αγροτική Τράπεζα με τα τόσα προβλήματά της.

Δεν μπορεί να αφηθεί ο πολιτισμός και τα βυζαντινά μνημεία της πόλης της Άρτας και να εμφανίζονται εικόνα εγκατάλειψης και μιζέριας χρεοκοπημένης χώρας. Δεν μπορεί να εγκαταλειφθεί στην τύχη του ο εμπορικός κόσμος και οι επαγγελματίες. Στα λουκέτα των καταστημάτων και των επιχειρήσεων θα πρέπει να μπει φραγμός με τη λήψη μέτρων για την αποτροπή τους. Είναι θετικό ότι στο νέο αναπτυξιακό νόμο που τέθηκε σε διαβούλευση περιοχές με χαμηλό εισόδημα, όπως η Ήπειρος και η Άρτα για πρώτη φορά μπαίνουν στην υψηλή ζώνη κινήτρων.

Παρόλλητα τα προγράμματα και οι ρυθμοί ανάπτυξης, υλοποίησης και απορρόφησης του ΕΣΠΑ θα πρέπει να επιταχυνθούν ώστε να ανακουφίσουν την αγορά από την ύφεση. Στις εποχές αυτές τα μέτρα ενίσχυσης της κοινωνικής αλληλεγγύης απέναντι στους ανέργους, τους ανήμπορους και τους φτωχούς θα πρέπει να ενταθούν ενώ θα πρέπει να θεσπιστεί ένα αποτελεσματικό δίκτυο προστασίας για τους χαμηλόμισθους και τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Τα εξαγγελθέντα μέτρα, όπως είναι για παράδειγμα η χορήγηση επιδόματος θέρμανσης 400 εκατομμυρίων ετησίως και η μείωση του ΦΠΑ για τα φάρμακα, θα πρέπει να συνοδευτούν κι από άλλα ανάλογα ή αντίστοιχα μέτρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 2011 η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δείχνει το δρόμο της ευθύνης και της σιγουριάς, της ελπίδας για την έξοδο από την κρίση και το αδιέξοδο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε δίπλα μας τον ελληνικό λαό που με την πρόσφατη εμπιστοσύνη τους στις αυτοδιοικητικές εκλογές μας ανέθεσε να δώσουμε τις λύσεις που απαιτούν οι περιστάσεις.

Ο προϋπολογισμός του 2011 αποτελεί προϋπολογισμό σοβαρότητας και υπευθυνότητας, προϋπολογισμό που αντιμετωπίζει την κρίση με στόχο να μειωθούν οι επιπτώσεις της στην οικονομία, στην αγορά, στην κοινωνία και στους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει κανείς μέσα σ' αυτήν

την Αίθουσα που πιστεύει αν το ΠΑΣΟΚ συνέχιζε να κυβερνά τη χώρα και μετά το 2004 θα είχαμε φθάσει εδώ που έχουμε φθάσει σήμερα, στα όρια της χρεοκοπίας και στην προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης; Ασφαλώς όχι.

Ως υπεύθυνη λοιπόν πολιτική δύναμη με το νέο προϋπολογισμό στέλνουμε ένα μήνυμα ανόρθωσης και ανάταξης της ελληνικής οικονομίας. Με συναίσθηση της ευθύνης, του χρέους και του καθήκοντος και της αποστολής μας έναντι του ελληνικού λαού ο οποίος μας έχει αναθέσει την έξοδο της χώρας από την κρίση, είμαστε υποχρεωμένοι και αναγκασμένοι για το καλό όλων να πετύχουμε. Να είστε βέβαιοι ότι θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τσιαρπας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΠΑΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι κατανώ ότι είναι μία πολύ δύσκολη ώρα για όλους μας, μιας και κοντά στη 1:00' η ώρα μετά τα μεσάνυχτα είναι εξαιρετικά δύσκολο, ακόμα και για τους συμπολίτες που τυχόν μας παρακολουθούν, να μπορούμε με ένταση να παρακολουθούμε τις σκέψεις που εκφράζονται.

Αρχικά σκέφθηκα να μιλήσω για την οικονομία, μιας και η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι κατά βάση ένα θετικό τοπίο, ένα πεδίο αναφορών, οικονομικών μεγεθών, αριθμών και αντιπαραθέσεων προκειμένου να πείσει ο καθένας από τη δική του πλευρά αν σωστά ή λάθος θα υπερψηφιστεί ο φετινός προϋπολογισμός.

Δεν είμαι όμως απ' αυτούς και το έχω επαναλάβει για έβδομη χρονιά που απ' αυτό το Βήμα μιλάω για τον προϋπολογισμό που με κομματικό λόγο θα προσπαθήσει να πείσει τόσο εσάς, τους συναδέλφους, όσο ενδεχομένως και τους συμπολίτες μας, τους πολίτες της Ελλάδας για το πόσο σωστό είναι να ψηφίζουμε ένα συγκεκριμένο προϋπολογισμό και για το αν η διαδικασία την οποία ακολουθούμε κατά βάση, προσλαμβάνεται ουσιαστικά με τον καλύτερο δυνατό τρόπο από τους πολίτες.

Είναι ιδιαίτερες οι συνθήκες κάτω από τις οποίες συζητιέται ο φετινός προϋπολογισμός. Η αλήθεια είναι ότι γίνεται στη σκιά σοβαρών κοινωνικών αντιδράσεων. Η αγανάκτηση, η οργή, η ανασφάλεια και η απελπισία είναι τα κυρίαρχα συναισθήματα στους Έλληνες πολίτες.

Από την άλλη πλευρά, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε, έστω και την ύστατη στιγμή, ότι το πολιτικό σύστημα έχει ακέραια την ευθύνη να οδηγήσει τη χώρα σε ασφαλή δρόμο.

Γιατί συμβαίνει, λοιπόν, αυτό; Γιατί είναι αγανακτισμένοι και απελπισμένοι οι πολίτες; Διότι βλέπουν για άλλη μια φορά, κύριοι συνάδελφοι, ότι το βάρος πρόκειται να το επωμιστούν οι πλέον αδύναμοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι έντιμοι άνθρωποι, οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον ιδιωτικό τομέα. Για άλλη μια φορά οι κοινωνικές ομάδες οι οποίες εύκολα μπορούν να ελεγχθούν οικονομικά και φορολογικά είναι αυτές οι οποίες καλούνται «να πληρώσουν το μάρμαρο».

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι το πολιτικό σύστημα δεν έχει απαντήσει νωρίτερα σε σειρά ερωτημάτων, ούτως ώστε να γίνει πειστικό απέναντι στους πολίτες. Και να είστε βέβαιοι ότι στην περίπτωση που οι πολίτες έβλεπαν ότι υπάρχει φως στο βάθος του τούνελ, στο βάθος αυτής της επίπονης προσπάθειας, θα έδειχναν πολύ μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις επιλογές της πολιτικής, που βεβαίως σήμερα εκφράζεται από τις επιλογές της σημερινής Κυβέρνησης.

Γιατί, όμως, υπάρχει αναξιοπιστία στον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί το πολιτικό σύστημα και στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονται και προσλαμβάνουν οι πολίτες τις όποιες επιλογές του πολιτικού συστήματος;

Θα σας θυμίσω, λοιπόν, ορισμένα πράγματα τα οποία συνιστούν τη γνωστή συμπεριφορά του πολιτικού μας συστήματος και εκφράζονται σήμερα ενδεχομένως από το σημερινό Πρωθυπουργό: «Λεφτά υπάρχουν. Έχουμε ένα γεμάτο πιστόλι στο τραπέζι. Δεν θα πάρουμε άλλα μέτρα». Όχι «διαχρονικά» αλλά τον τελευταίο χρόνο που κυβερνάει το ΠΑΣΟΚ, μέχρι και μια εβδομάδα πριν τις αυτοδιοικητικές εκλογές. Ποια είναι η απάντηση σε όλα αυτά; Είναι αυτή την οποία όλοι μας ζούμε, είναι αυτή την

οποία κληθήκαμε όλοι μας να ψηφίσουμε μόλις λίγες μέρες νωρίτερα, όταν το μνημόνιο 2 ετέθη ουσιαστικά προς ψήφιση στο ελληνοκ Κοινοβούλιο.

Και βεβαίως, για να απαντήσω σε συναδέλφους που μίλησαν νωρίτερα, αν θέλουμε κάποια στιγμή να γίνουμε σοβαροί, θα πρέπει να αναλάβουμε και τις ευθύνες που μας αναλογούν. Και οι ευθύνες, κύριοι συνάδελφοι –κάτι που ξέρουμε πάρα πολύ καλά– είναι διακομματικές και διαχρονικές, τουλάχιστον από τη Μεταπολίτευση και μετά. Όποιος προσπαθεί να πείσει την κοινωνία ότι όλα γίνονται σήμερα ανάγονται στην υπευθυνότητα μιας συγκεκριμένης περιόδου, τόσο αναξιόπιστος γίνεται στα μάτια των πολιτών.

Αν είναι δυνατόν να πείσουμε τον οποιοδήποτε ότι η ευθύνη γι' αυτά που ζει σήμερα η ελληνική κοινωνία ανάγεται στην περίοδο 2004-2009. Είναι σαν να λέμε ότι η σημερινή Κυβέρνηση, η οποία προέρχεται από ένα κόμμα που κυβέρνησε για οκτώ χρόνια –και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά– προήλθε από παρθενογένεση. Αν είναι έτσι, ας το δηλώσετε. Πείτε ότι είστε κάτι καινούργιο ή ότι, εν πάση περιπτώσει, θα φέρετε κάτι διαφορετικό.

Η Κυβέρνηση, όμως, αυτήν την περίοδο έχει να απαντήσει σε ένα πολύ σοβαρότερο πρόβλημα. Και το πρόβλημα στο οποίο καλείται να απαντήσει είναι ότι πρέπει να αντιπαρατεθεί με τον ίδιο της τον εαυτό. Όταν καλείται να αντιμετωπίσει παθογένειες δεκαετιών, για τις οποίες η ίδια είναι υπεύθυνη –φυσικά με μια παλαιότερη μορφή της– αντιλαμβάνεστε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να πολεμήσει με τον ίδιο της τον εαυτό. Μιλώ ενδεχομένως για τις ΔΕΚΟ και για τις σοβαρές στρεβλώσεις που υπάρχουν στο δημόσιο τομέα. Πρόκειται για ένα δημόσιο τομέα υπερδιογκωμένο, τεράστιο και αντιπαραγωγικό, ο οποίος, δυστυχώς στηρίζεται στις πλάτες των λίγων φιλότιμων λειτουργών του. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι το ΠΑΣΟΚ πρέπει να πολεμήσει με τον ίδιο του τον εαυτό, προκειμένου να απαντήσει σ' αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα τα οποία υπάρχουν.

Βεβαίως, η συζήτηση αυτή θα είχε μεγαλύτερο ενδιαφέρον αν κάποια στιγμή αποδεικνυόταν ότι η συζήτηση για τον προϋπολογισμό έχει ουσία. Όμως, αυτή η συζήτηση δεν έχει ουσία και θα σας πω το γιατί.

Τι κάνουμε κάθε χρόνο, κύριοι συνάδελφοι; Στην πραγματικότητα, ερχόμαστε να επικυρώσουμε μέσα από μια συζήτηση κάτι προαποφασισμένο –μια και ξέρουμε πολύ καλά ότι η συζήτηση ή η υπερψήφιση του προϋπολογισμού συνιστά και ψήφο εμπιστοσύνης για την εκάστοτε κυβέρνηση– χωρίς να μπαίνουμε στην ουσία των πραγμάτων. Οι προϋπολογισμοί που κατατίθενται κάθε χρόνο δεν είναι παρά μια αντιγραφή ενός προϋπολογισμού γράφτηκε κάποτε.

Και ενώ ξέρουμε ότι το 85% είναι ανελαστικές δαπάνες, πολεμάμε για το αν θα δώσουμε στην παιδεία και στην υγεία 1% περισσότερο, ενώ την ίδια στιγμή ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι το πρόβλημα υπάρχει στην εφαρμογή των προϋπολογισμών. Και σχεδόν ποτέ δεν έχουν εφαρμοστεί κατά βάση οι προϋπολογισμοί οι οποίοι έχουν προταθεί και υπερψηφιστεί από την ελληνική Αντιπροσωπεία.

Βεβαίως, κύριοι συνάδελφοι, κατά τη συνήθη διαδικασία –και αυτό είναι κάτι που ξέρουμε όλοι μας– θα υπερψηφιστεί και ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός, μιας και, όπως σας είπα νωρίτερα, συνιστά ψήφο εμπιστοσύνης προς τη σημερινή Κυβέρνηση.

Προσωπικά ενώνω τη φωνή μου με όλους αυτούς τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ –και το ανέφεραν όλοι σχεδόν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας– οι οποίοι ζήτησαν από την Κυβέρνηση να λάβει μέτρα ανάπτυξης. Κακά τα ψέματα, αλλά όταν το Μάιο έγινε η πρώτη συζήτηση για το μνημόνιο, ήμουν από αυτούς που είπαν ότι η χώρα θα οδηγηθεί σε μεγάλη ύφεση. Και εκεί είναι το μεγάλο πρόβλημα στο οποίο καλείται να απαντήσει η Κυβέρνηση. Δυστυχώς, κανείς δεν το άκουσε από τους υπευθύνους, με αποτέλεσμα η σημερινή πραγματικότητα να περιγράφεται περισσότερο δυσωίων και περισσότερο τραγική από ποτέ.

Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να κάνω μια σκέψη για τη Νέα Δημοκρατία.

Νομίζω, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία στέκεται με σοβαρότητα και ευθύνη απέναντι σε όσα συμβαίνουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τουλάχιστον αυτήν την περίοδο, δεν υπάρχει λαϊκισμός από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, κάτι που είναι ξεκάθαρο. Και αυτό, όχι γιατί υπερψήφισε σωρεία νομοσχεδίων από αυτά που φέρατε, αλλά γιατί γνωρίζει ότι μόνο μέσα από συγκεκριμένες θυσίες και σκληρές επιλογές θα μπορούμε να επαναφέρουμε τη χώρα μας στο σωστό δρόμο.

Και για να μη μακρηγορώ –μιας και ο χρόνος ουσιαστικά έχει ολοκληρωθεί– θα ήθελα να πω ότι το πιο δύσκολο και το πιο εύκολο πράγμα στην πολιτική και στη ζωή, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί, είναι η αλήθεια. Είναι αυτή την οποία περιμένουν όλοι οι Έλληνες πολίτες, είναι αυτό που προσδοκά η ελληνική κοινωνία, για να μπορέσουμε και εμείς από τη δική μας πλευρά να ανακτήσουμε έστω αυτήν την ελάχιστη αξιοπιστία την οποία έχουμε χάσει παντελώς.

Είναι προφανές, κύριοι συνάδελφοι, ότι καταψηφίζω το συγκεκριμένο προϋπολογισμό, γιατί πιστεύω ότι ακολουθούμε μια πρακτική που έπρεπε να έχει εγκαταλειφθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια και από την άλλη πλευρά γιατί οι επιλογές μας δεν είναι τέτοιες, ώστε να φαίνονται ή, εν πάση περιπτώσει, να εκτιμώνται ως πειστικές από την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηλείας του ΠΑΣΟΚ κ. Αντωνακόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με το συνάδελφο που μόλις κατέβηκε από το βήμα ότι οι ευθύνες είναι διαχρονικές και συνολικές. Απόψε, όμως, εδώ ακούμε συχνά συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι για όλη αυτήν την κατάσταση έχει απόλυτη ευθύνη το ΠΑΣΟΚ.

Αν και είναι πολλοί γιατροί στην Αίθουσα, εγώ θα ήθελα να πω ότι στην οικονομική και κοινωνική νεοελληνική πραγματικότητα υπήρχε ένα χρόνιο νόσημα. Κάποιοι θεραπευτές εφαρμόζαν κάποιες αγωγές και τα πράγματα πήγαιναν καλά. Τελευταίος, λοιπόν, θεράπων ιατρός ήταν η Νέα Δημοκρατία, η οποία παρέδωσε τον ασθενή σε κόμα. Εμείς αναλάβαμε την ευθύνη και δίνουμε τη μάχη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Εμείς, κύριε συνάδελφε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παραδώσατε την οικονομία σε κωματώδη κατάσταση!

Και ενώ προσπαθούμε να κρατήσουμε ζωντανή τη χώρα, αυτό που κάνετε είναι ό,τι κάνουν κάποιοι κακοί συνάδελφοι γιατροί, δηλαδή πάνε στους συγγενείς και συκοφαντούν το νέο γιατρό που ανέλαβε το περιστατικό. Αυτό κάνετε αυτήν την ώρα. Αντί να βοηθήσετε στη μάχη που δίνουμε για να σώσουμε, να κρατήσουμε ζωντανή την οικονομία, προσπαθείτε να βρείτε επιχειρήματα.

Νομίζω ότι εδώ δεν είναι ώρα για Πόντιους Πιλάτους, γιατί, όπως είπατε, οι Έλληνες πολίτες εξοργίζονται όταν ακούνε τέτοιες τοποθετήσεις. Ευλικρινά εξοργίζονται οι πολίτες, γιατί γνωρίζουν ότι από το '74 και μετά κυβερνήσατε δεκαεπτά χρόνια και εσείς. Εδώ δεν είναι η «χώρα των Λωτοφάγων».

Και βεβαίως, έχουμε κρίση του εθνικού μοντέλου, στην οποία θα πούμε πόσο συνεισέφερε ο καθένας όταν άσκησε εξουσία, ακόμα και από τον ηγεμονικό ρόλο που μπορεί να είχε στην κοινωνία στο συνδικαλιστικό κίνημα. Διότι κανείς από το πολιτικό σύστημα της χώρας δεν είναι αθώος, ούτε και κάποιοι έχουν μόνο εισαγγελικό ρόλο. Έχουν και αυτοί συνευθύνη. Δεν διαμορφώνεται η πορεία μιας χώρας μόνο με όρους κράτους, αλλά και με όρους συνδικαλιστικού κινήματος, Τοπικής Αυτοδιοίκησης, συνεταιριστικού κινήματος και με όρους της κοινωνίας των πολιτών.

Ποιος τα δημιούργησε, λοιπόν, όλα αυτά στη χώρα; Δημιουργήθηκαν άραγε από παρθενογένεση; Όχι, βεβαίως. Άρα είναι η ώρα της αυτοκριτικής και όχι της πρόκλησης της συλλογικής μνήμης, γιατί ο λαός έχει και μνήμη, αλλά και κρίση.

Βεβαίως το εθνικό μοντέλο χαρακτηρίζεται από κρατισμό και από συντεχνιασμούς. Πράγματι, πολλές φορές ζούσαμε στον αστερισμό της συντεχνιακής δημοκρατίας. Η λογική, λοιπόν, της

ελάχιστης προσπάθειας, η αδιαφάνεια, οι μικροπολιτικές και όλα αυτά κάποια στιγμή αθροίστηκαν και έδωσαν μια κρίση στο εθνικό μοντέλο.

Όμως, νομίζω ότι δεν έχουν προσφέρει τα ίδια το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία σ' αυτήν τη χώρα. Εμείς είμαστε υπερήφανοι, γιατί συμβάλαμε στον εκδημοκρατισμό του κράτους, της χώρας. Επί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ έγινε η μεγαλύτερη αναδιανομή εισοδήματος στη χώρα, χτίσαμε το κράτος πρόνοιας, το κοινωνικό κράτος, βάλαμε τη χώρα στην ΟΝΕ, πήραμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες και το 2004 παραδώσαμε μια χώρα με ευρωπαϊκούς δείκτες, μια ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια. Και το 2009, όσον αφορά τους δείκτες, δώσατε μια βαλκανική χώρα στην Ευρώπη! Αυτή είναι η ουσία.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σε αυτά συμφωνεί και η ελληνική κοινωνία, γιατί γνωρίζει. Τώρα βεβαίως υπάρχει και συγκυρία της κρίσης ενός παγκοσμίου μοντέλου. Βεβαίως, ζούμε στον αστερισμό της σύγχρονης «δημοκρατικής» παγκόσμιας διακυβέρνησης. Ζούμε στον φασισμό της εξουσίας των αγορών. Αυτό είναι μια άλλη υπόθεση, την οποία βεβαίως μονομερώς δεν μπορούμε να ανατρέψουμε.

Άλλα είναι τα κόμματα που ομνύουν στον οικονομικό νεοφιλελευθερισμό ή στις συγγενείς ιδεολογίες, όχι εμείς. Αυτές, λοιπόν, οι ιδεολογίες κατέστησαν πολιτική πλειοψηφία και στην Ευρωπαϊκή Ένωση με το Μάαστριχτ.

Βεβαίως, το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα έχει τεράστιες ευθύνες, γιατί προσπάθησε κάποιες στιγμές, ενώ οι δεκαπέντε από τις δεκαεπτά κυβερνήσεις στην Ευρώπη ήταν σοσιαλιστικές, να εφαρμόσει την πολιτική των σοσιαλιστικών ρυθμίσεων επί του καπιταλισμού. Ανιστόρητο εγχείρημα. Σήμερα εισπράττουμε αυτήν την έλλειψη ή, αν θέλετε, αυτόν τον αυθορμητισμό απέναντι στις αγορές.

Όμως ας είναι. Έχουμε έρθει σήμερα εδώ και ο ελληνικός λαός περιμένει να ακούσει αν υπάρχει προοπτική. Είμαστε από αυτούς που αγωνιζόμαστε, για να υπάρχει προοπτική. Και το '93 παραλάβαμε τη χώρα, αν ενθυμείστε, με δείκτες πολύ άσχημους και πολύ σύντομα τα καταφέραμε. Βεβαίως δεν ήταν τόσο τραγικά τα πράγματα, αλλά ήταν πολύ άσχημοι οι δείκτες το '93. Και τότε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πολύ σύντομα έφερε τη χώρα σε μια αξιοζήλευτη θέση.

Σήμερα, λοιπόν, μέσα στη κρίση που περνάει και το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, μέσα στην έλλειψη δημοκρατίας που υπάρχει στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα, στην απουσία της κοινωνικής Ευρώπης και βεβαίως σε μια πλήρη ανεξαρτησία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στην αυτονομία της οικονομίας από την πολιτική, καλούμαστε να λύσουμε το πρόβλημά μας. Αυτές είναι οι παράμετροι μέσα στις οποίες κινούμαστε. Και παλεύουμε να τις αλλάξουμε σε εθνικό επίπεδο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Βάλτε κι εσείς πλάτη. Προσφάντετε μόνο καταστροφές. Νέο επάγγελμα αυτό! Νέες Κασσάνδρες έχουν προκύψει στον τόπο! Ήρθε και ο Ρουμπινί εδώ, ο μόνιμος καταστροφολόγος, να προβλέψει καταστροφές, πτώχευση, αναδιάρθρωση. Κάθε μήνα προβλέπει μια καταστροφή, κάπου πέφτει μέσα. Το πήραν και κάποιοι που αγαπούν τη χώρα και το έκαναν σημαία.

Ρωτήσατε αυτούς τους κυρίους που προβλέπουν πτώχευση αν είναι μέλη σε διοικητικά συμβούλια hedge funds ή τραπεζικών ομίλων στο εξωτερικό, εάν τζογάρουν στην καταστροφή της χώρας; Ρίχνετε νερό στο μύλο τους, για να δυσφημίσουν τη χώρα στο εξωτερικό, όταν ακούγονται από το ελληνικό Κοινωνικό τέτοιες σίγουρες προβλέψεις;

Νομίζω ότι δεν πρέπει να φτάσουμε και στο όριο της χαιρεκακίας. Αυτήν την ώρα δεν κρίνεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, κρίνεται η χώρα. Δεν κάνετε αντιπολίτευση στο ΠΑΣΟΚ, κάνετε στη χώρα και πρέπει να το καταλάβουμε ότι είναι ιστορικές οι στιγμές και θα καταγραφούν οι παρόντες και οι απόντες, οι σοβαροί και οι ασόβαροι.

Γιατί στις τελευταίες εκλογές ο λαός έδωσε ένα μήνυμα για σύνεση, σοβαρότητα και συναίνεση. Δεν το πήραν κάποιοι, δεν το πήραν αυτό το μήνυμα, παρ' ότι θέλησαν να μετατρέψουν αυτές τις εκλογές σε δημοψήφισμα. Πήρατε το λογαριασμό. Τι είπε ο λαός; Έδωσε σοφή προοπτική. Δεν θέλετε να το ακούσετε.

Μας λέτε ότι υπάρχει συνταγή όπου από 15% σε ένα χρόνο θα

πάει 5% το έλλειμμα. Δεν θέλετε να γίνετε κυβέρνηση. Φοβηθήκατε στο δίλημμα αυτό, είπατε «δεν θέλουμε εκλογές», για να εφαρμόσετε αυτή τη λύση. Μα, δεν την λέτε και ποια είναι αναλυτικά, να βοηθήσετε τη χώρα. Νομίζω ότι δεν προσφέρεται για μαύρο χιούμορ αυτή η εποχή, να λέμε τέτοια πράγματα από σοβαρά πολιτικά πόστα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή την ώρα η Κυβέρνησή μας μέσα στο πλαίσιο στο οποίο κινούμαστε, όσον αφορά στη νομισματική πολιτική βεβαίως δεν την έχουμε στα χέρια μας, είμαστε στο ευρώ, όσον αφορά στην πολιτική των επιτοκίων και αυτή δεν την ρυθμίζουμε με εσωτερικούς όρους, αλλά έχουμε τη φορολογική πολιτική, την πολιτική μισθών, τον προϋπολογισμό.

Και βεβαίως, προσπαθούμε, προσπαθεί ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο Γιώργος Παπανδρέου, με συγκρούσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, με διάλογο, με ελιγμούς και με συγκρούσεις όπου επιβάλλεται, να αλλάξει τις παραμέτρους.

Δεν είναι αποτέλεσμα της ελληνικής περίπτωσης ότι συγκροτήθηκε ο μηχανισμός στήριξης, ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αγοράζει τα κρατικά ομόλογα, μια σειρά από άλλες προτάσεις, όπως τα ευρωομόλογα; Βεβαίως δεν πέρασαν, αλλά τα ευρωομόλογα δεν θα ήταν μεγάλη υποστήριξη για τις χώρες του Νότου και της Ελλάδας; Ο φόρος Τόμπιν δεν θα ήταν μεγάλη προσφορά για εμάς και τις άλλες χώρες του Νότου; Ο φόρος διοξειδίου του άνθρακα δεν ήταν μια μεγάλη προσφορά; Βάλτε πλάτη σε αυτά στο Λαϊκό Ευρωπαϊκό Κόμμα. Βάλτε πλάτη, για να στηρίξετε τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναλαμβανόμενα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Βεβαίως, έχουμε και επιχειρήματα να βάλουμε στην Ευρώπη. Ας βοηθήσουν και αυτοί στις αμυντικές δαπάνες. Ας βοηθήσουν στο μέρισμα ειρήνης στην περιοχή μας. Ας βοηθήσουν στον μεταναστευτικό, που η κρίση του μοντέλου αυτού φέρνει όλους τους μεταναστευτές στη χώρα και επιβαρύνει την οικονομία, τουλάχιστον από το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Ας βοηθήσουν τις οικολογικές καταστροφές, που υφίσταται όλη η Μεσόγειος λόγω υπερθέρμανσης, λόγω αυτού του μοντέλου ανάπτυξης το οποίο υπερθερμαίνει τη μεσογειακή λεκάνη. Και βεβαίως, δεν χρειάζεται να υπενθυμίσουμε το κατοχικό δάνειο. Γιατί κάποιοι, όταν είναι ανιστόρητοι, προκαλούν τις τακτοποιήσεις στην ιστορία.

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό και τελειώνω. Νομίζω ότι σε αυτόν τον προϋπολογισμό υπάρχει μια εκκρεμότητα σε σχέση με την Ηλεία. Έχει να κάνει με το σχέδιο ανασυγκρότησης των πυρόπληκτων περιοχών. Νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα, υπάρχει το προσχέδιο, είναι στο διαδίκτυο η διαβούλευση. Πρέπει να θεσμοθετηθεί και νομίζω ότι μπορεί να γραφτεί και ένας κωδικός στον προϋπολογισμό, για να διασφαλίσουμε τους πόρους. Μην πάμε ως επιχορήγηση πολιτιστικού συλλόγου. Πρέπει να είναι αυτόματη η εκροή χρημάτων.

Και εδώ να θυμίσω κάτι: ότι στο προσφάτως καταργηθέν ταμείο Μολυβιάτη, όπως το λέγαμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κλείστε, παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: ... στο προσχέδιο αναφέρεται ότι θα χρηματοδοτήσει δεκαοκτώ πυρόπληκτους νομούς. Να υπενθυμίσω ότι αυτά τα χρήματα δόθηκαν κυρίως από Ηλείους της διασποράς με αφορμή τις φονικές πυρκαγιές στη Ζαχάρω και στην Ηλεία. Δεν λέω όλο το πακέτο να πάει στην Ηλεία, αλλά θα πρέπει να υπάρξει μια δίκαιη διανομή. Θα πρέπει να υπάρξει σαφής αναφορά για την Ηλεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναλαμβανόμενα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι προφανές ότι στηρίζω τον προϋπολογισμό, γιατί είναι ένας προϋπολογισμός, ο οποίος κινείται μέσα στο πλαίσιο των συνθηκών, μέσα στο πλαίσιο ενός αγώνα να κρατήσουμε ζωντανή την οικονομία, να μπορέσουμε αλλάζοντας τις συνθήκες στη χώρα, αλλά και τις συνθήκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, βοηθώντας την ανάπτυξη του τόπου, αξιοποιώντας τις δυνατότητες της χώρας να πάμε μπροστά.

Και να θυμίσω ότι αυτή η χώρα έχει περάσει πολλές δυσκο-

λίες. Δεν θα έρθει το τέλος της ιστορίας για την Ελλάδα. Κάποιοι μπορεί να μείνουν στο τέλος, εμείς θα προχωρήσουμε μπροστά. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λέσβου της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυριδών Γαληνός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εικόνα πρώτη, από ένα τηλεοπτικό διαφημιστικό του 2004, όπου ο σημερινός Πρωθυπουργός λέει «Κοιτάζω γύρω μου και βλέπω πρόσωπα ξεχωριστά, νέους γεμάτους όνειρα, που διψάνε να προχωρήσουν, να δημιουργήσουν με το δικό τους τρόπο. Κοιτάζω γύρω μου και βλέπω πρόσωπα αποφασισμένα, εργαζόμενους, οικογενειάρχες, μητέρες γεμάτες δύναμη, που ζητούν να ανοιχτούν ορίζοντες στη ζωή τους».

Αυτή, κυρίες και κύριο συνάδελφοι, υπήρξε η φερόμενη επίπλαστη ευωχία που στηρίχτηκε σε δανεικά, μιας αυτάρεσκης υπερασπιστοδοξίας, που αποτέλεσε προϊόν εκμαυλισμού από έναν κομματικό μηχανισμό τόσο αναισχυντο, που σήμερα τολλά να λέει στους εμβρόντητους πολίτες «μαζί τα φάγαμε».

Εικόνα δεύτερη: την ξέρουμε όλοι, την βλέπουμε καθημερινά, για την ακρίβεια αποτελούμε μέρος της. Περιπατάω στο δρόμο και βλέπω συνεχώς πρόσωπα σκυθρωπά, απελπισμένα, στα όρια της κατάθλιψης. Κανείς δεν χαμογελάει.

Λένε ότι τα όνειρα παίρνουν εκδίκηση. Έχουν άδικο. Αυτό που στο τέλος παίρνει την εκδίκηση δεν είναι τα όνειρα. Είναι η πραγματικότητα. Και σήμερα η πραγματικότητα μας εκδικείται. Μας εκδικείται για το πάρτι με δανεικά που ξεκίνησε τη δεκαετία του '80, μας εκδικείται για τον διαρκή εκμαυλισμό της κοινωνίας και τις ατέλειωτες στρεβλώσεις που αυτός δημιούργησε. Και τώρα μας ήρθε ο λογαριασμός, που τον πληρώνουμε όλοι, ακόμα και όσοι – ή μάλλον ιδιαίτερα αυτοί που δεν φταίξαμε, που δεν συμμετείχαμε.

Το αίσθημα της ήττας, της βαριάς ήττας που βιώνει η ελληνική κοινωνία σήμερα είναι τραγικό. Είναι το αίσθημα της ήττας και της ταπείνωσης μιας χώρας, που, οι γεμάτοι όνειρα και δυνατότητες νέοι, της ρίχνουν μαύρη πέτρα πίσω τους και πάνε να πραγματωθούν κάπου αλλού. Και όσοι μένουν πίσω δεν τολμούν να ονειρευτούν, δεν τολμούν να ζήσουν. Απλά επιβιώνουν και ελπίζουν το βαρέλι να έχει πάτο και αυτός ο πάτος να μην είναι πολύ μακριά.

Κυρίες και κύριοι, ο προϋπολογισμός αυτός είναι ο προϋπολογισμός της ήττας, είναι ο προϋπολογισμός μιας χώρας που ηττήθηκε, μιας χώρας που δεν ελπίζει πια σ' ένα καλύτερο αύριο, που δεν πιστεύει πια στις αναπτυξιακές της δυνατότητες, που τρώει τις σάρκες της για να πληρώσει τους δανειστές της.

Κι εγώ ενώω τη φωνή μου μαζί με τα εκατομμύρια των συμπολιτών μου, για να ρωτήσω: «Ποιον πόλεμο χάσαμε; Πότε; Πού; Εναντίον ποιου; Πώς προέκυψε τόσο ήττα;».

Η Κυβέρνηση στηρίζεται όχι στην αποτελεσματικότητα του έργου της, αλλά στη στρατηγική του μεγάλου φόβου, στο σοκ και δέος που σπάει τις αντιδράσεις και απονεκρώνει τις αντιδράσεις του πολίτη, που συνειδητά τον κατευθύνει, είτε στην πλήρη υποταγή είτε στην πολιτική απάθεια. Κρίμα που το θάρρος και τη γενναϊότητα που δείχνετε απέναντι στους αδυνάτους αυτής της χώρας, δεν το δείχνετε και απέναντι στα πραγματικά αίτια, με τα οποία δεν τολμάτε να αναμετρηθείτε.

Αλήθεια, αυτός ο προϋπολογισμός ποια πραγματικότητα παράγει για την κοινωνία; Την υπονόμευση της αναπτυξιακής δυναμικής της χώρας, τις περικοπές αποδοχών και συντάξεων, τις περικοπές δαπανών για κοινωνική προστασία, τις περικοπές πολυτεχνικών επιδομάτων; Έτσι περιορίζετε τις σπατάλες ή μήπως έτσι αντιλαμβάνεστε την κοινωνική ευαισθησία;

Πίσω από τα όμορφα κούφια λόγια κρύβεται η λογική της συγκριτικής ευφάνταστοι ευφημισμοί που συγκάλυπτον την πραγματικότητα. Αίφνης τα δανεικά, με τοκογλυφικό μάλιστα επιτόκιο, βαφτίζονται οικονομική βοήθεια. Η ισοπέδωση και η κατακρήμνιση βαφτίζονται νέα αρχιτεκτονική και ο Αττίλας βαφτίζεται «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ». Αλήθεια, τους καλλικρατικούς δήμους πώς θα τους στήσουμε και πώς θα λειτουργήσουν; Με τα 4 δισεκατομμύρια που ταχυδακτυλουργικά θα βγάλει από το καπέλο του ο κ.

Παπακωνσταντίνου ή με τα 500 εκατομμύρια που θα κάνετε οικονομία στη λειτουργία τους; Ή μήπως –όπως φοβάμαι– σκοπεύετε να τους εγκαταλείψετε ως άδαιο κέλυφος;

Είμαι άνθρωπος απλός, του λαού και έτσι θα τα πω απλά, καθαρά και σταράτα, όπως τα νιώθω, όπως τα νιώθουν οι συμπολίτες μου που με έστειλαν εδώ να τους εκπροσωπήσω, να μιλήσω και να διεκδικήσω για αυτούς, νησιώτες και ακρίτες, δυνατοί και περηφάνοι, απομονωμένοι και ξεχασμένοι. Στα νησιά του βόρειου Αιγαίου ζούμε και παλεύουμε στην αδρή πραγματικότητα, μακριά από τα παραμυθάκια και τα ψέματα, χωρίς τα φρούτα των λωτοφάγων και τα τραγούδια των σειρήνων που εκμαυλίζουν τους παρεπιδημούντες στην πλατεία. Τέτοιες πολυτέλειες ούτε τις έχουμε, ούτε τις θέλουμε.

Εμείς και τις σχεδιαστικές σας αστοχίες και την πολιτική σας αβουλία και τις γραφειοκρατικές σας αγκυλώσεις, τα ζούμε όλα στο πετσί μας. Καθένας από εμάς που δεν αντέχει την απομόνωση, που δεν αντέχει την εγκατάλειψη, που τα μαζεύει και φεύγει, μας πονάει. Και μας πονάει ακόμα περισσότερο, επειδή ξέρουμε ότι έχουμε δυνατότητες, ότι πραγματικά έχουμε δυνατότητες και ότι πραγματικά μπορούμε να προσφέρουμε, να βοηθήσουμε για να βγει η χώρα από την κρίση.

Κάντε κάτι, ξεκολλήστε, λύστε το πρόβλημα με τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες που βρίσκονται στο χειρότερο σημείο. Φτάσαμε να μην μπορούμε από τη Μυτιλήνη και πάμε στη Θεσσαλονίκη και η Λήμνος απέμεινε με ένα πλοίο. Απελευθερώστε την αναπτυξιακή δυναμική του ΕΣΠΑ. Υπάρχουν σημαντικά έργα υποδομής, έργα πνοής, ρητές υποσχέσεις τριών Πρωθυπουργών της χώρας που παραμένουν λόγια κενά. Με μείωση μισθών και αύξηση φορολογικών συντελεστών καμιά χώρα δεν βγήκε από την ύφεση.

Ακούστε, η συνταγματική επιταγή της νησιωτικότητας προσφέρει τη δυνατότητα να δοκιμάσουμε σε τοπικό επίπεδο, στο επίπεδο του Βορείου Αιγαίου, ένα διαφορετικό μείγμα πολιτικής, ένα διαφορετικό μείγμα μέτρων με χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές. Ας αποτολμήσουμε το πείραμα και θα διαφανεί η πραγματική διέξοδος από την ύφεση.

Έχω υποχρέωση, κύριοι συνάδελφοι, να καταψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό που βυθίζει τη χώρα πιο βαθιά στην ύφεση και την υπερχρέωση, τον προϋπολογισμό που υπονομεύει το μέλλον της οικονομίας και δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι, το μέλλον της Ελλάδας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος, Βουλευτής Λακωνίας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα μεγάλο ευχαριστώ βέβαια, για την ώρα που έχει περάσει και την ανοχή σας.

Κύριε Υπουργέ από την Αρκαδία, θα σας πω ένα στίχο του πατριώτη μου του Νικηφόρου Βρεττάκου, που τον γνωρίζατε και εσείς, για να μιλήσω για τον προϋπολογισμό της χώρας. Ο Νικηφόρος Βρεττάκος -που είμαστε και κοντοχωριανοί- είχε πει σε ένα ποίημά του, τον «Υπνο», ότι πολλές φορές τα πράγματα γίνονται μια φορά και ας είναι οι μέρες όλες ίδιες και ο ήλιος αιώνιος.

Το έργο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που θα παιχτεί στην Ελλάδα την προσεχή εικοσαετία, έχει αρχίσει να γράφεται. Η ιστορία δεν παίρνει την επιθυμητή τροπή, όταν εμείς δεν είμαστε παρόντες στα γεγονότα. Οι Θερμοπύλες του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης, κύριε Υπουργέ, είναι μπροστά. Ήταν ή επί τας. Ή τώρα ή ποτέ. Ή αλλάζουμε ή βουλιάζουμε. Το λέει ο Παπανδρέου, το έχουν πει πολλοί πολιτικοί αρχηγοί, το είπε σήμερα και ο Ραούλ Κάστρο. Τα πάντα είναι ρευστά, όσο ποτέ άλλοτε.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα βρισκόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια ιστορική στιγμή για τον τόπο. Είναι μια πραγματική δύσκολη στιγμή, την οποία τη βιώνουν οι Έλληνες πολίτες. Ο συνάδελφος προηγούμενός μίλησε για πρόσωπα θλιμμένα, για κατήφεια, για απογοήτευση. Αλλά όμως, κύριε Υπουργέ, υπάρχει και θυμός. Πριν ένα μήνα είχαμε τις αυτοδιοικητικές εκλογές. Το

ΠΑΣΟΚ πήρε μια ανάσα. Και πήρε την ανάσα διότι ακόμη ο ελληνικός λαός δεν έχει ξεχάσει τι πέρασε τα πέντε τελευταία χρόνια από τη Νέα Δημοκρατία και τι περνάει σήμερα. Όχι ότι για όλα αυτά φταίει η διακυβέρνηση της χώρας τα πέντε τελευταία χρόνια από τη Νέα Δημοκρατία, σίγουρα όμως της αναλογεί ένα μεγάλο ποσοστό. Έτσι λοιπόν, έχουμε την ανοχή της Κυβέρνησης.

Ο Γιώργος Παπανδρέου, το οικονομικό επιτελείο, εσείς οι Υπουργοί και εμείς είμαστε υποχρεωμένοι όσο ποτέ άλλοτε να σεβαστούμε αυτό το λαό, ο οποίος αυτήν τη στιγμή υποφέρει και παρακολουθεί με μεγάλη σοβαρότητα τα μεγάλα γεγονότα της τελευταίας χρονιάς που αλλάζουν την Ελλάδα. Πρέπει, όμως, να σεβαστούμε το λαό, γιατί μας παρακολουθεί, γιατί έχει ελπίδα σε εμάς. Δεν πρέπει να του στερήσουμε την ελπίδα. Είναι ιστορικές οι στιγμές.

Η κρίση είναι μεγάλη, είναι πάνω απ' όλα πολιτική, είναι κοινωνική κρίση. Τα τελευταία χρόνια, όμως, ο λαός δεν βίωνε μόνο αυτές τις δυο παραμέτρους. Βιώνει τη σκληρή παράμετρο της οικονομικής κρίσης. Όλα τα διορθωτικά μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση τον τελευταίο καιρό, φαίνεται ότι πάνε να πιάνουν τόπο. Αυτή η κατάσταση που παραλάβαμε δεν ήρθε τυχαία, ούτε από παθογένεση. Έγιναν πολλά λάθη. Μόνο σας λέω ότι μια μέρα η Υφυπουργός Υγείας κ. Γεννηματά ήρθε και μας είπε ότι στον ΟΚΑΝΑ σε κάθε συμβούλιο έπαιρναν 1.500 ευρώ.

Αυτό θέλω να το πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίοι χωρίς να θέλουν και αυτοί, χωρίς να μπορέσουν να παρακολουθήσουν τα τελευταία γεγονότα, συμμετείχαν σε ένα παιχνίδι στο οποίο ποτέ δεν το είχαν φανταστεί. Όμως σήμερα, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας καλόπιστα –γιατί πρέπει να έχει θεσμικό ρόλο η αντιπολίτευση, στην δημοκρατία ζούμε– πρέπει να θυμούνται και να μην ξεχνούν, να μην μπαίνουν εμπόδιο αυτή τη στιγμή σε αυτό που προσπαθεί να κάνει η Κυβέρνηση Παπανδρέου και να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδά της.

Εάν δεν προχωρήσουμε, κύριε Υπουργέ, δεν αλλάξουμε το κράτος, δεν αλλάξουμε την κοινωνία, δεν αλλάξουμε το συνδικαλιστικό κίνημα, δεν αλλάξουμε δομές, δεν προσπαθήσουμε να κάνουμε τις αλλαγές στο πανεπιστήμιο, στην παιδεία –η Υπουργός το απόγευμα μίλησε για διάφορες αλλαγές που προτίθεται να κάνει– εάν δεν προχωρήσουμε στην αναμόρφωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, εάν δεν προχωρήσουμε στην κατάργηση των αγροτικών συνεταιρισμών και να πάμε σε ένα καινούργιο μοντέλο, εάν δεν κάνουμε μια πολύ μεγάλη ανατροπή, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα δεν έχει μέλλον στη Ευρώπη, δεν έχει μέλλον σε αυτό τον κόσμο που θέλουμε εμείς τουλάχιστον να λέμε ότι ανήκουμε.

Η στρατηγική ενδυνάμωση του ιδιωτικού τομέα που φέρνει η Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ, περνάει από ένα αναπτυξιακό μοντέλο, περνάει από ένα επενδυτικό νόμο τον οποίο δεν τον έχουμε δει. Πρέπει να δούμε τι θα γίνει με τις τράπεζες να πρέπει να δώσουν χρήμα στην αγορά, να κινηθεί η αγορά.

Πώς θα γίνουν οι επενδύσεις; Ποιος θα κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα σε αυτό το τοπίο το σκληρό; Η Κυβέρνηση Παπανδρέου έχει δείξει θάρρος και έχει πάρει πολύ μεγάλα ρίσκα τον τελευταίο χρόνο. Έχει πάρει τα περισσότερα ρίσκα που έχει πάρει ποτέ κυβέρνηση μετά από τη Μεταπολίτευση.

Η ανάπτυξη, λοιπόν, είναι το ζητούμενο. Ο οικονομικός χρόνος είναι χρήμα. Οποιαδήποτε καθυστέρηση στις αποφάσεις για δημιουργία ουσιαστικών συνθηκών ανάπτυξης, θα επιφέρει πρόσθετα οικονομικά βάρη τώρα και στο μέλλον. Το πνεύμα που θα διακατέχει τη σύνταξη των τριών επόμενων προϋπολογισμών τα επόμενα τρία χρόνια, το 2012, το 2013 και το 2014 θα είναι καθοριστικό για το μέλλον της Ελλάδος για την ανάπτυξη της.

Τελειώνοντας, θέλω να πω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός έχει πάρα πολλούς φίλους και είναι γεγονός ότι έχει δώσει πολύ μεγάλη σημασία στο διεθνή παράγοντα και απουσιάζει συνέχεια από την Ελλάδα, για να μπορέσει αυτό το πρόβλημα που ζούμε εμείς, να το διεθνοποιήσει και να δει ότι υπάγονται και άλλες χώρες, ότι έχουν σειρά σαν και εμάς. Ο Ρουμπινί, ο Στίγκλιτς, ο συμπατριώτης μας που πήρε πρόσφατα το Βραβείο Νόμπελ, έχει κάνει πολλές προτάσεις για να βγούμε από την οικονομική κρίση. Όλα τα ακούμε.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ο Πιταρίδης, που πήρε το Βραβείο Νόμπελ, μας έχει κάνει προτάσεις. Εσείς δεν μπορείτε να μπειτε σε αυτές τις προτάσεις που κάνουν αυτοί οι διεθνείς επιστήμονες, αυτοί οι μεγάλοι άνθρωποι της οικονομίας. Και βλέπουμε ότι και αυτοί δυσκολεύονται να δώσουν λύσεις στο ελληνικό πρόβλημα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι φτάνει πια. Πρέπει να πάρουμε όλοι τις αποφάσεις μας. Θα πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θέλουμε, δεν θέλουμε, είναι καταδικασμένη να επιτύχει, διότι αν δεν επιτύχει η Κυβέρνηση αυτή, σίγουρα θα αποτύχει η χώρα, θα οδηγηθεί σε μία χαοτική κατάσταση, που δεν ξέρουμε που θα μας βγάλει.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και τα λέω σε όλους εσάς που ακούτε τώρα– δεν απαιτούμε υπακοή από κανέναν. Παρακαλούμε, όμως, να έχουμε συμμετοχή στις μεγάλες αποφάσεις για τις μεγάλες ανατροπές και θέλουμε μαζί μας όλους τους Έλληνες και όλες τις Ελληνίδες.

Ψηφίζω αυτόν τον προϋπολογισμό, γιατί πιστεύω ότι έχει στα χέρια του τις τύχες των παιδιών μας, της παιδείας, της υγείας και του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τελευταίος ομιλητής για τη σημερινή συνεδρίασή μας είναι ο κ. Νικόλαος Μωραΐτης, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φέτος συζητάμε τον πιο βάρβαρο προϋπολογισμό των τελευταίων δεκαετιών, βαθιά αντιλαϊκό, ταξικό, αντεργατικό, που τσακίζει τους μισθούς, τα εργασιακά δικαιώματα και καταδικάζει στη φτώχεια, στην εξαθλίωση τα πλατιά λαϊκά στρώματα των πόλεων και της υπαίθρου, για να βγάλουν μεγαλύτερα κέρδη οι πολυεθνικές, για να έχει σταθερή κερδοφορία το μεγάλο κεφάλαιο και μετά την κρίση.

Είναι μεγάλο ψέμα ότι η δραστική μείωση των ήδη απαραίτητων μισθών, του μεροκάματου, η κατεδάφιση, η ισοπέδωση των εργασιακών δικαιωμάτων, γίνονται για να σταματήσουν οι απολύσεις, για να αντιμετωπισθεί η ανεργία. Η αλήθεια είναι ότι ταυτόχρονα με τους μισθούς πείνας και τη δουλειά χωρίς δικαιώματα, θα γίνουν και απολύσεις και η ανεργία θα μεγαλώνει. Την ανεργία γεννά και μεγαλώνει ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής.

Μέσα από αυτόν τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό και η φτωχομεσαία αγροτιά βιώνει σήμερα την άγρια αντιλαϊκή καταιγίδα της καπιταλιστικής κρίσης, τη βαρβαρότητα του μνημονίου. Αυτή η πολιτική θα επιταχύνει τον κατήφορο της αγροτικής οικονομίας με ολέθριες συνέπειες για τους μικρομεσαίους αγρότες, θα μεγαλώσει τη διατροφική εξάρτηση της χώρας, θα εκτοξεύσει τα ελλείμματα στο αγροτικό ισοζύγιο, θα ερημώσει την ύπαιθρο. Από την άλλη μεριά, όμως, θα εξασφαλίσει προκλητικά κέρδη για τους εμποροβιομήχανους, για τους μεγαλοεξαγωγείς αγροτικών προϊόντων.

Εργαλείο για την εφαρμογή αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής είναι και ο φετινός προϋπολογισμός. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής τα ζουν τώρα χρόνια στο πετσί τους οι φτωχομεσαίοι αγρότες, οι κτηνοτρόφοι, οι ψαράδες. Δεν μπορείτε να το κρύψετε. Όσο και εάν προσπαθείτε να φτιασιδώσετε αυτήν την αντιαγροτική πολιτική, όσο και να προσπαθήσετε να αποπροσανατολίσετε τη φτωχομεσαία αγροτιά, σας διαψεύδουν τα στοιχεία. Η αγροτική απασχόληση μειώνεται με ρυθμούς που ξεπερνούν τις είκοσι χιλιάδες θέσεις εργασίας το χρόνο. Εάν σε αυτούς προστεθούν οι άνεργοι των μεταποιητικών βιομηχανιών αγροτικών προϊόντων που κλείνουν, όπως πάτε να κάνετε τώρα με τη «ΔΩΔΩΝΗ», η ανεργία θα πάρει εκρηκτικές διαστάσεις.

Η κατάσταση αυτή όχι μόνο θα συνεχιστεί, αλλά θα ενταθεί τα επόμενα χρόνια και μέσα από τις προτάσεις της Κομισιόν για την αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής το 2014-2020. Και τα τρία σενάρια που προτείνει είναι η ταφόπλακα για τη φτωχή και μεσαία αγροτιά. Είναι η ολοκλήρωση ενός σχεδίου ενός προ-

αναγγελθέντος θανάτου.

Αυτή η πολιτική αποτυπώνεται και με τον προϋπολογισμό του 2011. Στα ήδη πενιχρά κονδύλια που είχαν διατεθεί τα προηγούμενα χρόνια στον αγροτικό τομέα, έχουμε παραπέρα μειώσεις. Τα συνολικά κονδύλια που προβλέπονται για την αγροτική οικονομία, είναι μειωμένα κατά 8,5% συγκριτικά με τον προϋπολογισμό του 2010. Και το ένα τρίτο αυτών των κονδυλίων είναι αγροτικές επιδοτήσεις, που είναι παγωμένες στα επίπεδα του 2000.

Βέβαια, και από αυτές τις επιδοτήσεις η μερίδα του λέοντος πηγαίνει στους μεγαλοαγρότες, αλλά και σε άλλες δράσεις αντιπαραγωγικές, όπως ξερίζωμα καλλιεργειών, πολιτική που αφήνει ακαλλιέργητα τα χωράφια που θα μπορούσαν να παράγουν προϊόντα για τις διατροφικές ανάγκες των λαϊκών οικογενειών.

Αυτό που αποδεικνύει παραπέρα τον αντιλαϊκό χαρακτήρα του προϋπολογισμού, είναι η δραστηκή μείωση σχεδόν στο 50% των κονδυλίων από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τον αγροτικό τομέα.

Στο φετινό προϋπολογισμό επίσης πετσοκόβονται τα κονδύλια για τον ΟΓΑ κατά 7,7%. Ούτε και τα ψίχουλα των 20 ευρώ για τις συντάξεις πείνας δεν θα δοθούν. Αυτές οι εξευτελιστικές συντάξεις των 360 ευρώ, κύριοι της Κυβέρνησης, για εσάς είναι αυτές που ευθύνονται για την κρίση.

Πριν λίγους μήνες είχαμε καταγγείλει εδώ στη Βουλή τη συνειδητή απαξίωση του ΕΛΓΑ. Τον οδηγήσατε και εσείς και η Νέα Δημοκρατία στη χρεοκοπία, για να είναι εύκολη λεία στη συνέχεια για την πλήρη ιδιωτικοποίησή του. Αυξήσατε με το νόμο για τον ΕΛΓΑ έως και 50% τις ασφαλιστικές εισφορές των αγροτών, ενώ έρχεστε τώρα με τον προϋπολογισμό να μειώσετε τα κονδύλια για τον ΕΛΓΑ σχεδόν στο μισό, από 450.000.000 στα 296.000.000. Και ανοίγετε διάπλατα τις πόρτες στον ιδιωτικό τομέα, για να μπορέσουν, όπου επιχορηγούνται τα ασφάλιστρα, να εισβάλουν στην ασφάλιση των αγροτών. Η αγροτιά μαζί με τα άλλα φτωχά λαϊκά στρώματα είναι τα θύματα της καπιταλιστικής κρίσης.

Όλη αυτήν την κατάσταση προσπαθεί να κουκουλώσει η Κυβέρνηση, να φέρει στα μαλακά την πολιτική μαζικού ξεκληρίσματος των φτωχών και μικρών αγροτών. Αυτό επιχείρησε ο κύριος Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πριν λίγες ημέρες στο Ρέθυμνο. Μίλησαν για αγροτικά καλάθια ανά περιφέρεια. Λανσάρετε αυτήν την πρόταση ως τη λύση για το αγροτικό πρόβλημα.

Μίλησε ο κύριος Πρωθυπουργός για κρητική διατροφή. Δεν είπε, όμως, με την πολιτική που ακολουθείται μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, ότι κρητική μεσογειακή διατροφή μπορεί να γίνει και με λάδι Τυνη-

σίας και με ελιές από το Μαρόκο και με φασόλια από την Τουρκία και με κρασί και χυμούς από τη Χιλή και άλλα προϊόντα, που ανά πάσα στιγμή μπορούν να κατακλύσουν την ελληνική αγορά, για να γεμίσουν τα ταμεία των μεγαλοεισαγωγέων και οι αγρότες να χάνουν, όπως λέμε στο χωριό μου, και τα αυγά και τα καλάθια.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι αντίθετο και θα αντιπαλέψει αυτήν την αντιαγροτική πολιτική. Θα συγκρουστεί με τα κόμματα του ευρωμονοδρόμου, τις ηγεσίες του συνδικαλιστικού και συνεταιριστικού κινήματος των αγροτών, που καλλιεργούν τη μοιρολατρία, την υποταγή, που σκορπούν αυταπάτες ότι μπορεί να γίνει φιλοαγροτική η ΚΑΠ, ότι είναι θέμα διαχείρισης.

Ταυτόχρονα, κινδυνολογούν ότι η σύγκρουση με την ΚΑΠ, με την Ευρωπαϊκή Ένωση θα σταματήσει τον πακτωλό των κοινοτικών κονδυλίων που έρχονται στη χώρα μας. Είναι μεγάλο ψέμα. Τα όποια κονδύλια αποδείχτηκαν ότι είναι ο «νεκροθάφτης» για τη μικρομεσαία αγροτιά.

Το ΚΚΕ θα στηρίξει τους αγώνες της φτωχής αγροτιάς, με πλαίσιο διεκδίκησης που θα συγκρούεται με την Κοινή Αγροτική Πολιτική, αλλά θα δημιουργεί προοπτικές, προϋποθέσεις αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα δημιουργεί προοπτικές ανάπτυξης της αγροτικής οικονομίας προς όφελος των λαϊκών οικογενειών, της φτωχομεσαίας αγροτιάς. Η ανάπτυξη αυτή θα στηρίζεται στους παραγωγικούς συνεταιρισμούς των μικρομεσαίων αγροτών, που δίπλα τους θα υπάρχει ο δημόσιος αγροτικός τομέας. Με κεντρικό σχεδιασμό θα αξιοποιεί τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας, θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες διατροφικές ανάγκες του λαού μας, θα σέβεται το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, θα αντιμετωπίζει τα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα των αγροτών μέσα από αποκλειστικά δημόσιο, δωρεάν σύστημα υγείας, παιδείας, πρόνοιας, περίθαλψης, με αθλητικά και πολιτιστικά κέντρα. Θα είναι μια πολιτική που θα υπηρετεί τα συμφέροντα των λαϊκών οικογενειών και όχι τα συμφέροντα των πολυεθνικών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.31' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Δευτέρα 20 Δεκεμβρίου 2010 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2011».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ